

சோ.தர்மன் - சோலைசுந்தரபெருமாள் சிறுகதைகள் ஒப்பாய்வு

அழகப்பாபல்கலைக்கழகத்தமிழ் முனைவர் (Ph.D.) பட்டத்திற்குப்
பகுதிநிறைவாக அளிக்கப் பெறும் ஆய்வேடு.

ஆய்வாளர்

செ.உமாமகேஸ்வரி

பதிவுஎண்:- 513/2012

நெறியாளர்

முனைவர் கா.பாஸ்கரன்

தமிழ் உயராய்வு மையம்

அழகப்பா அரசு கலைக் கல்லூரி

காரைக்குடி

அழகப்பா பல்கலைக்கழகம்

தேசியத் தர நிர்ணயக் குழுவின் மூன்றாம் சுற்றுத் தர மதிப்பீட்டில் A+(CGPA.3.64) தகுதிபெற்றது,

காரைக்குடி- 630003

தமிழ்நாடு - இந்தியா

மே— 2018

முனைவர் கா.பாஸ்கரன்,

உதவிப்பேராசிரியர், (ஓய்வு)
தமிழ் உயராய்வு மையம்,
அழகப்பாஅரசுகலைக் கல்லூரி,
காரைக்குடி- 630 003.

நாள்:- 14.05.2018

நெறியாளர் சான்றிதழ்

“சோ.தர்மன் - சோலைசுந்தரபெருமாள் சிறுகதைகள் ஒப்பாய்வு” என்னும்

தலைப்பில் திருமதிசெ.உமாமகேஸ்வரிஅவர்கள் முனைவர் பட்டத்திற்காகச் செய்த இந்தஆய்வு,அழகப்பாஅரசுகலைக்கல்லூரிதமிழ்உயராய்வுமையத்தில்அவர்பகுதிநேரமாகஆய்வுசெய்தகாலத்தில் தன்னியலாகச் செய்யபெற்றதுஎன்றும், இந்தஆய்விற்காகவேறுஎந்தப் பட்டமும் ஆய்வாளருக்குஅளிக்கப் பெறவில்லைஎன்றும் சான்றளிக்கிறேன்.

(முனைவர் கா.பாஸ்கரன்)
நெறியாளர்.

செ.உமாமகேஸ்வரி,
முனைவர் பட்ட பகுதிநேர ஆய்வாளர்,
பதிவுஎண்: 513/2012,
தமிழ் உயராய்வு மையம்,
அழகப்பாஅரசுகலைக்கல்லூரி,
காரைக்குடி-630003.

நாள்:- 14.05.2018

ஆய்வாளர் உறுதிமொழி

“சோ.தர்மன் - சோலை சுந்தரபெருமாள் சிறுகதைகள் ஒப்பாய்வு” என்னும் தலைப்பில் முனைவர் பட்டத்திற்காக எழுதப் பெற்ற இவ்வாய்வேடு என் சொந்த முயற்சியில் உருவானதாகும். இவ்வாய்வேடு இதற்குமுன் வேறு எந்த ஆராய்ச்சிப் பட்டத்திற்கும் அளிக்கப் பெறவில்லை என்று உறுதியளிக்கிறேன்.

(செ.உமாமகேஸ்வரி)
ஆய்வாளர்.

உறுதிக் கையொப்பம்,

நெறியாளர்,
முனைவர் கா.பாஸ்கரன்.
உதவிப்பேராசிரியர், (ஓய்வு)
தமிழ் உயராய்வுமையம்,
அழகப்பாஅரசுகலைக் கல்லூரி,
காரைக்குடி— 630 003.

நன்றியுரை

“சோ.தர்மன் - சோலைசுந்தரபெருமாள் சிறுகதைகள் ஒப்பாய்வு”என்னும் தலைப்பில் ஆய்வுப்பணி மேற்கொள்வதற்கு வாய்ப்பு நல்கிய அழகப்பா அரசகலைக் கல்லூரி முதல்வர் அவர்களுக்கும் தமிழ்த்துறைத்தலைவர் பேராசிரியர் **ம.துரை** அவர்களுக்கும் என் நெஞ்சார்ந்த நன்றியைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

ஆய்வுப் பணிகள் செம்மையுற, எனக்கு நெறியாளராகவும் வழிகாட்டியாகவும் அமைந்து என் ஆய்வை விரைந்து முடிக்க உதவிய அழகப்பா அரசகலைக் கல்லூரி தமிழ்த்துறை முன்னால் உதவிப் பேராசிரியரும் தற்போது தொண்டி, அழகப்பா பல்கலைக்கழக மாலைநேரக் கல்லூரி இயக்குநருமான பேராசிரியர் முனைவர் **கா.பாஸ்கரன்** அவர்களுக்கும் மனமகிழ்வுடன் நன்றியைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

எனது ஆய்வு தொடர்பாக நூல்கள் வழங்கியும்,ஆய்வுச் சிக்கல்களைத் தீர்த்து உதவியும் ஆய்வு நிறைவு பெற உதவிய அழகப்பா அரசகலைக் கல்லூரி தமிழ்த்துறையில் பணியாற்றும் அனைத்துப் பேராசிரியப் பெருமக்களுக்கும் மேலும் தமிழ்த்துறை நூலகப் பொறுப்பாளராகப் பணியாற்றிவரும் உதவிப் பேராசிரியர் க.பரமேஸ்வரி அவர்களுக்கும் எனது மனமார்ந்த நன்றியைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

ஆய்விற்கு உதவியஅழகப்பா பல்கலைக்கழகத் தமிழ்த்துறைத் தலைவர் பேராசிரியர்முனைவர் **மு.பாண்டி** அவர்களுக்கும் என் மனமார்ந்த நன்றிகளை உரித்தாக்குகிறேன்.

எப்பொழுதும் எனக்குள்ளே இதயத் துடிப்பாய் இருக்கும் எனதுகணவர் திரு.ரா.ரெத்தினசாமிமற்றும் என் அருமைச் செல்வங்கள் ரா.ரெ.காத்தியாயினி, ரெ.உ.யுவக்கிருஷ்ணா அவர்களோடு என் மகிழ்வான நன்றிகளை பகிர்ந்து கொள்கிறேன்.

என்னை இவ்வுலகிற்கு ஈந்தஎன் அன்புத் தாய் மீனாட்சிஅம்மாள் அவர்களுக்கும் என் நன்றிகள் பல.

என் ஆய்விற்கு உதவிய பல்கலைக் கழக நூலகத்தார்க்கும், ஆய்வுத் தொடர்பாக எனக்கு நல்லுதவி புரிந்த அனைத்து உள்ளங்களுக்கும் என் நன்றியைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். இந்த ஆய்வேட்டை செம்மையுற அமைக்க உதவிய பூச்சரம் அச்சகத்திற்கும் என் நன்றி உரியது.

செ.உமாமகேஸ்வரி.

சுருக்கக் குறியீட்டுவிளக்கம்

உ.ஆ.	- உரைஆசிரியர்
குறள்	- திருக்குறள்
தொல்.	- தொல்காப்பியம்
ப.	- பக்கம்
பக்.	- பக்கங்கள்
பா.	- பாடல்
ப.ஆ.	- பதிப்பாசிரியர்
ம.ப.	- மறுபதிப்பு
மு.ப.	- முதற்பதிப்பு
மேலது	- மேலேகாட்டிய நூல்
மொ.ஆ.	- மொழிபெயர்ப்புஆசிரியர்
சோ.சு.பெ.	- சோலைசுந்தரபெருமாள்

பொருளடக்கம்

வ.எண்	இயல்	தலைப்பு	பக்கஎண்
1		முன்னுரை	1 - 8
2	ஒன்று	ஆய்வுக்களம்அறிமுகம்	9 - 34
3	இரண்டு	கதைக்களமும் மாந்தர்களும்	35 - 79
4	மூன்று	சிறுகதைகளில் சமுதாயசித்தரிப்பு	80 - 119
5	நான்கு	சிறுகதைகளில் ஒப்பாய்வுச் செய்திகள்	120-197
6		முடிவுரை	198- 205
7		துணை நூற்பட்டியல்	206 -217
8		பின்னிணைப்பு	I-XXVI

முன்னுரை

முன்னுரை

இலக்கிய வகைகளில் சிறுகதை மக்களால் பெரிதும் விரும்பிப் படிக்கப்படும் இலக்கியவகை ஆகும். சிறுகதை என்பது வெளிப்படும் முறையினாலேயே சிறப்பெய்தும், மேலும் அதன் வடிவம், கருப்பொருள் ஆகியவையும் சிறுகதையின் தன்மையைத் தீர்மானிக்கின்றன. சிறுகதைகள் மனித வாழ்வின் பல்வேறு நிகழ்வுகளைப் படம் பிடித்துக் காட்டுவனவாக அமைகின்றன. புதினங்களைப் போன்று அல்லாமல் சிறுகதைகள் மிகுதியான கற்பனைகளுக்கும், வருணனைகளுக்கும் இடமின்றி மனித வாழ்க்கையை பிரதிபலிப்பவையாக அமைகின்றது. தமிழ் பேசும் நல்லுலகில் ஆண்டுதோறும் பல்வேறு சிறுகதைகள் வெளிவந்த வண்ணம் உள்ளன. இவ்வகையில் தூத்துக்குடி மாவட்டத்தைச் சேர்ந்த சோ.தர்மனது கதைகளும், திருவாரூர் மாவட்டத்தைச் சேர்ந்த சோலை சுந்தரபெருமாள் கதைகளும் ஆய்விற்கு உட்படுத்தப்பட்டுள்ளன.

ஆய்வு நோக்கம்

படைப்புகள் யாவும் சமுதாயத் தாக்கத்தால் விளைவனவாகக் கருதப்படுவதால் ஒரு படைப்பாளன் சமூகத்தின் போக்கை ஒட்டிச் சிந்திப்பதோடு மட்டுமல்லாமல் அதற்கு மாற்றாகவும் சிந்திப்பதுண்டு. சமுதாயத்தை ஒட்டிய போக்காக இருந்தாலும் அதற்கு மாறான போக்காக இருந்தாலும் படைப்பாளனின் சிந்தனைப் போக்கு பல்வேறு பரிமாணங்களைக் கொண்டதாக விளங்கக் கூடியதாகும்.

சமூகத்தில் பிரச்சினைகள் என்பவை ஆணிவேர் போன்றவை. இவை ஆழமாக ஊடுருவியுள்ளன. சோ.தர்மன் தனது படைப்புகளில் தீப்பெட்டி தொழிலாளர்களின் நிலையையும், குழந்தைத் தொழிலாளர்களின் அடிமை முறையையும், ஆதிக்கவர்க்கத்தினரால் அடிமைப்பட்டு கிடக்கும் வாழ்க்கை முறையையும், வறுமை, பசிக்கொடுமை, சாதிய வேறுபாடுகள், பெண்களின் இழிநிலையையும், அவற்றைக் களைய முயல்பவர்களையும் சொல்லிச் செல்கிறார்.

சோலை சுந்தரபெருமாள் அவர்களோ ஆண்டான் அடிமை பாகுபாடுகளையும், ஆண் பெண் ஆகிய இருபாலருக்குமான வேறுபாடுகள், அவை குடும்பங்களில் பன்னெடுங்காலமாகப் பின்பற்றப்படுவதையும், மேலும் பல சமூகச் சிக்கல்களை நீக்கி விழிப்புணர்வை ஏற்படுத்துபவர்களையும் சொல்லிச் செல்கிறார்.

சிறந்த பாத்திரங்களைக் கொண்டு உருவாக்கப்பட்டுள்ள இரண்டு படைப்பாளர்களின் சிறுகதை வழி கீழ்தட்டு மற்றும் மேல்தட்டு மக்களின் சமுதாயப் பிரச்சினைகள், அவர்களது உரிமைகள், வேளாண் மற்றும் பிற தொழில்களில் ஏற்படும் சிக்கல்கள் போன்றவை எவ்வாறு படைக்கப்பட்டுள்ளன என்பதைக் காண்பது இவ்வாய்வின் நோக்கமாகும்.

ஆய்வுத்தலைப்பு

சோ.தர்மன் -- சோலை சுந்தரபெருமாள் சிறுகதைகள் ஒப்பாய்வு என்பதே இவ்வாய்வின் தலைப்பாகும்.

ஆய்வு எல்லை

கரிசல் மண்ணின் இயல்பான மனிதர்களின் அடையாளங்களாக அமைந்த சோ.தர்மனின் சிறுகதைத் தொகுப்பிலுள்ள 60 சிறுகதைகளும், கீழ்தஞ்சை மக்களின் இயல்பு வாழ்கையை விவசாய மண்ணோடு பெயர்த்தெடுத்து இலக்கியமாக்கித் தந்திருக்கின்ற சோலை சுந்தரபெருமாளின் படைப்புகளான வண்டல், ஓராண்காணி, மண் உருவங்கள், ஒரு ஊரும் சில மனுசர்களும் போன்ற சிறுகதைத் தொகுப்புகளில் உள்ள 42 சிறுகதைகளும் இவ்வாய்விற்கு எல்லையாக அமைகின்றன.

சான்றாதாரங்கள்

நெல்லை வட்டாரத்தைச் சார்ந்த சோ.தர்மன் அவர்களின் சிறுகதைத் தொகுப்பும், தஞ்சை வட்டாரத்தைச் சார்ந்த சோலை சுந்தரபெருமாள் அவர்களின் சிறுகதைத் தொகுப்புகளான வண்டல், ஓராண்காணி, மண் உருவங்கள், ஒரு ஊரும் சில மனுசர்களும் ஆகியவையும், மேலும் சோ.தர்மன் அவர்களின் நேர்காணலும் இவ்வாய்விற்குரிய முதன்மைச் சான்றாதாரங்களாகும்.

சோ.தர்மன் அவர்களின் புதினங்களான தூர்வை, கூகை போன்றவையும், அவரின் சோகவனம், வனகுமாரன் ஆகிய சிறுகதைத் தொகுப்புகளும், சோலை சுந்தரபெருமாள் அவர்களின் உறங்க மறந்த கும்பகர்ணர்கள், ஒரே ஒரு ஊர்ல, செந்நெல், நஞ்சை மனிதர்கள், தப்பாட்டம் புதினங்களும், ஆய்வு தொடர்புடைய திறனாய்வு நூல்கள், ஆய்வேடுகள், கட்டுரைகள், அகராதிகள், கலைக் களஞ்சியங்கள் போன்றவையும் துணைமைச் சான்றாதாரங்களாக அமைகின்றன.

ஆய்வு அணுகுமுறைகள்

இரண்டு சிறுகதை எழுத்தாளர்களின் வேறுபட்ட சிறுகதைகளை எடுத்துக் கொண்டு ஒப்பாய்வு செய்கின்ற நிலையில் சிறுகதைகளில் காணலாகும் களங்கள், பாத்திரப்படைப்பு, பண்பாடு மற்றும் சமூகச் சூழல், மொழிநடை,தொழில் போன்ற பல கூறுகளையும் இரண்டு படைப்பாளர்களின் படைப்புகளில் எவ்வாறு இடம் பெற்றுள்ளன என்பதை ஒப்பிட்டு ஆய்வு செய்யும் நோக்கில் ஒப்பியல் அணுகுமுறை (Comparative Approach) பயன்படுத்தப்பட்டுள்ளது.

கரிசல் மண் பூமியிலும், வண்டல் மண் பூமியிலும் வாழும் மக்களின் நிலை, வாழ்க்கைமுறை போன்றவற்றை ஒப்பிட்டு விளக்கிக் காணும் நிலைமையில் விளக்கவியல் அணுகுமுறை(Descriptive Approach) பயன்படுத்தப்பட்டுள்ளது.

தாமிரபரணி ஆற்றங்கரை சமூக மக்களின் பல்வேறு விதமான அமைப்புகளையும், அவற்றில் உள்ள மாறுபாடுகள், அவற்றின் விளைவுகள் எவ்வாறு சமூகத்தைப் பாதிக்கிறது என்பதையும், காவிரிக்கரை மக்களின் சமூக அமைப்பு மற்றும் மாறுபாடுகளையும் காண சமூகவியல் அணுகுமுறை (Sociological Approach) பயன்படுத்தப்பட்டுள்ளது.

இரண்டு சிறுகதை எழுத்தாளர்களின் சிறுகதைகளின் உருவம், அவற்றின் அமைப்பு, சிறுகதைகளின் வடிவம் போன்றவற்றை ஆராய வடிவியல் அணுகுமுறை (Formalistic Approach) பயன்படுத்தப்பட்டுள்ளது.

சோ.தர்மன் அவர்களின் தூத்துக்குடி மண்ணின் மாந்தர்களுக்கும், சோலை சுந்தரபெருமாள் அவர்களின் திருவாரூர் மண்ணின் மாந்தர்களுக்கும் உள்ள பிரச்சினைகள் பண்புகளை மனவியல் போராட்டங்களை ஆராய உளவியல் அணுகுமுறை (Psychological Approach) பயன்படுத்தப்பட்டுள்ளது.

கருதுகோள்

இலக்கியங்கள் அவற்றைப் படைப்பவன் மற்றும் அவன் வாழும் சமூகத்தின் வெளியீடாக அமைபவை. தற்போதைய சிறுகதை இலக்கியங்களில் சோ.தர்மன், சோலைசுந்தர பெருமாள் ஆகிய இருவரும் தங்களது வட்டாரத்தைப் பின்புலமாகக் கொண்டே கதைகளை உருவாக்கியுள்ள போக்கைக் காண முடிகின்றது. அவரவர் வாழும் பகுதியின் குடும்பம், சாதிய நிலைகள், பழக்க வழக்கங்கள் மற்றும் கலாச்சார, மொழிநடை, பின்னணியோடு கருத்துக்களைப் படைப்புகளில் பதிவு செய்திருக்க வேண்டும். சமூகத்தின் சீரான இயங்குநிலையைத் தங்களது கருத்தாடல்களாக முன் வைத்திருக்க வேண்டும் என்பதாக இவ்வாய்வில் கருதுகோள் அமைகிறது.

ஆய்வுப்பகுப்பு

இவ்வாய்வு முன்னுரை, முடிவுரை நீங்கலாக நான்கு இயல்களைக் கொண்டதாக அமைகின்றது. அவை

1. ஆய்வுக்களம் அறிமுகம்
2. கதைக்களமும் கதைமாந்தர்களும்
3. சிறுகதைகளில் சமுதாய சித்திரிப்பு

4. சிறுகதைகளில் ஒப்பாய்வுச் செய்திகள்

என்பவையாகும்.

ஆய்வுத்தலைப்பு, ஆய்வு நோக்கம், ஆய்வு எல்லை, சான்றாதாரங்கள், கருதுகோள், ஆய்வு அணுகுமுறை, ஆய்வேட்டின் அமைப்பு பற்றிய செய்திகள் முன்னுரையில் விளக்கப்படுகின்றன.

சிறுகதைகளைப் பற்றிக் காணும்போது சிறுகதை பற்றிய விளக்கங்களும், சிறுகதைக்கான இலக்கணம், மற்றும் சிறுகதை பற்றிய அறிஞர்களின் கூற்றுஆகியவற்றை அறிதல் தேவையான ஒன்றாகும். எனவே முதல் இயலான ஆய்வுக்கள அறிமுகத்தில் இவை பற்றிய செய்திகள் கூறப்பட்டுள்ளன.

இருவேறுபட்ட படைப்பாளர்களின் படைப்புகளை ஆய்வு செய்யும் பொழுது அவர்களைப் பற்றிய புரிதலைத் தருவது ஆய்வின் முதல் நிலையாகும். எனவே சோ.தர்மன் அவர்களின் மாவட்டமான தூத்துக்குடி பற்றிய குறிப்புகள், ஆசிரியரின் பிறப்பு, வளர்ப்பு, கல்வி, பணி, அவரின் படைப்புகள், அவர் பெற்ற பரிசுகள் போன்றவையும், மற்றொரு கதாசிரியரான சோலைசுந்தர பெருமாளின் மாவட்டமான திருவாரூர் பற்றிய குறிப்புகள், அவரின் பிறப்பு, வளர்ப்பு, கல்வி, பணி, படைப்புகள், பெற்ற பரிசுகள் போன்ற செய்திகளும் கூறப்பட்டுள்ளன.

“கதைக்களமும் கதைமாந்தர்களும்” என்ற இரண்டாவது இயலில் ஆய்விற்கு எடுத்துக் கொண்ட சோ.தர்மன்,சோலைசுந்தரபெருமாள் ஆகிய இருவரின்சிறுகதைத் தொகுப்பிலுள்ள சிறுகதைகளின் மையக் கருத்துக்களின் சுருக்கம் கூறப்பட்டுள்ளன.

மேலும் திருவாரூர் பெருங்குடி மக்களின் வாழ்க்கை அமைப்பு, வாழும் முறை போன்றவை பற்றிச் சோலைசுந்தரபெருமாள் தனது பாத்திரங்களில் வெளிப்படுத்தியுள்ள பாங்கு விளக்கப்பட்டுள்ளன. தூத்துக்குடி மண்ணின் தீப்பெட்டி தொழிற்சாலைகள், பட்டாசுத் தொழிற்சாலைகள் ஆகியவற்றின் விளிம்பு நிலைத் தொழிலாளர்களின் மனத்தின் மாண்பை சோ.தர்மன் அவர்கள் தனது கதைகளில் பாத்திரங்களின் மூலம் வெளிப்படுத்தியுள்ள சிறப்பு, இரு வேறுபட்ட மண்ணின் மைந்தர்களின் பாத்திரப்படைப்பாக்க உத்திகள் போன்றவை இவ்வியலில் எடுத்துக்காட்டப்பட்டுள்ளன.

“சிறுகதைகளில் சமுதாய சித்திரிப்பு” என்னும் முன்றாவது இயலில் சமுதாயம் பற்றியும், சமுதாயத்தை வழி நடத்துதலில் படைப்பாளியின் பங்கு, மற்றும் சமுதாயத்தில் சிறுகதையின் போக்குப் பற்றியும் விவரிக்கப்பட்டுள்ளது.

மேலும் சமூகக்கூறுகளான வறுமை அதனால் உண்டாகும் பசிக் கொடுமை, மூடநம்பிக்கை, பெண்கள் நிலை, சாதிய வேறுபாடுகள் போன்ற சமூக இயங்கியலின் பல்வேறு காரணிகளினால் ஏற்படும் சிக்கல்கள் மற்றும் அவற்றிற்கான தீர்வுகள் ஆகியவைக் குறித்து இவ்வியலில் மிக விரிவாக விவரிக்கப்பட்டுள்ளது.

‘சிறுகதைகளில் ஒப்பாய்வுச் செய்திகள்’ என்னும் நான்காவது இயலில் ஒப்பாய்வு, ஒப்பிலக்கிய வரலாறு அதன் பயன்கள் ஆகியவையும், இரண்டு வட்டார எழுத்தாளர்களின் கதைகளும் கதைக்கரு, கதை உத்திகள் என்னும் இரண்டு பெரும் தலைப்புகளின் கீழ் ஆராயப்பட்டு, அவற்றில் காணலாகும் ஒற்றுமை வேற்றுமை பண்புகளின் குறிப்பிட்ட வட்டாரப் பின்புலம், ஒரே சிந்தனைக் கூறுகள்,

மொழிநடை, இருவரும் விளிம்பு நிலை மக்களின் வாழ்க்கையை விவரிக்கும் மாண்பு
போன்றவை ஒப்பிட்டு எடுத்துரைக்கப்பட்டுள்ளது.

ஒவ்வொரு இயலிலும் பெறப்பட்ட மெய்மைகளைத் தொகுத்துத்
தொகுப்புரையாக அந்தந்த இயல்களின் இறுதியில் வழங்கப்பட்டு இருப்பினும்,
ஆய்வின் நிறைவினைக் கருத்தில் கொண்டு ஆய்வின் வழி கண்டறியப்பட்ட
முடிவுகள் தொகுக்கப்பட்டு இறுதியில் முடிவுரையாக வழங்கப்பட்டுள்ளன.

ஆய்வேட்டின் இறுதியில் ஆய்வுக்குத் துணைசெய்த நூல்கள்,
இதழ்கள்,ஆய்வேடுகள் போன்றவை அகரவரிசைப்படுத்தப்பட்டு
துணைநூற்பட்டியலாகக் கொடுக்கப்பெற்றுள்ளன.

பின்னிணைப்பில் சோ.தர்மன் அவர்களின் நேர்காணல் வினாவிடை,
படைப்பாளிகளின் தகவல்கள், நிழற்படங்கள், பாத்திரப்படைப்பு அட்டவணைகள்,
சிறுகதைகளின் அமைப்பு முறை போன்றவை இடம்பெற்றுள்ளன.

இயல் - 1

ஆய்வுக்களம் அறிமுகம்

இயல் - 1

ஆய்வுக்களம் அறிமுகம்

கதை என்பது நம் தமிழர் வாழ்வோடு இணைந்த ஒன்றாகும். சிறுவயது முதலே பாட்டி கதை கேட்டு வளர்ந்தோர் நம்மில் பலருண்டு. கதை சொல்லுதலும் கதை கேட்டலும் காலம் காலமாக நடந்து வருவன. எடுத்துக்காட்டாக பைபிளில் வரும் ஏசுநாதரின் வாய்மொழிக் கதைகள் புத்தரின் ஜாதகக்கதைகள் பஞ்சதந்திரக்கதைகள் முதலியவற்றைக் குறிப்பிடலாம். இவை அறவுரை புகட்டுவதற்கென்றே தோன்றிய கதைகள். சிறுகதைகளுக்கு இவற்றையே நாம் முன்னோடிகளாகக் கருதலாம் என்றால் நம் சங்ககாலத்து சிறு செய்யுட்கள் சிலவற்றிலும் இவற்றினும் மேம்பட்ட கலைத்தன்மை நிறைந்த கதைக் கருவூலங்கள் மிளிர்வதைக் காணமுடியும். செய்யுட்கள் சிலவற்றில் சங்க இலக்கியச் சிறுகதை என்னும் உருவ அமைப்பில் இடம் பெற்றுள்ளது. சிறுகதைக்கான அடிப்படைப் பண்புகளான உருவம், உத்தி ஆகியவை அவற்றில் மிகுதியும் காணப்படுகின்றன.

உரைநடை இலக்கியம் வளர்ச்சியடைந்ததன் விளைவாக சிறுகதை தமிழில் தோன்றி தனித்துவம் பெறத் தொடங்கியது. சிறுகதை இலக்கியத்துறை தற்கால இலக்கிய உலகில் வளர்ந்து வரும் முக்கியத்துறையாகும். புதுமைப்பித்தன் தொடங்கி இன்று வரை பலரும் இத்துறையில் ஈடுபட்டு வருகின்றனர்.

இவ்வியலில் சிறுகதை விளக்கம், அதன் இலக்கணம், சிறுகதை பற்றிய பல்வேறு வெளிநாட்டு மற்றும் உள்ளாட்டு அறிஞர்களின் கருத்துக்கள் விரிவாக விளக்கப் பெற்றுள்ளன. இவ்வாய்வேட்டில் ஆசிரியர்களான சோ.தர்மன் மற்றும் சோலை சுந்தரப் பெருமாள் ஆகிய இருவரின் கதைகள் ஆய்வுக்களமாக

வரையறுக்கப்பட்டுள்ளன. எனவே இவ்விரு ஆசிரியர்களின் மாவட்ட வரலாறு, அவர்களின் பிறப்பு, கல்வி, தொழில், படைப்புகள், அவர்கள் பெற்ற பரிசுகள், விருதுகள், போன்றவை விரிவாக ஆய்வுக்கு உட்படுத்தப்பட்டுள்ளன.

சிறுகதை விளக்கம்

சிறுகதை மிகப்பழமையான ஓர் இலக்கிய வகையாகும். இதன் வளர்ச்சிக்கு உரிய மூல ஊற்று மாந்தரின் கதை கேட்கும் ஆர்வத்திலேயே உள்ளது. மனித வரலாறு தொடங்கிய காலம் முதலே கதை கேட்கும் இயல்பு இருந்திருக்கின்றது. மனிதன் ஏன் கதையை விரும்பிக் கேட்கின்றான் என்பதும் ஒரு நல்ல வினா. இதற்குச் “சாமர் செட் மாம்” என்பவர் விடை கூறுகின்றார் “உடைமை பற்றிய உணர்வு மனிதனிடத்தில் மிக ஆழமாக வேருன்றியிருக்கிறது. வரலாறு தொடங்கிய காலம் முதலே ஒருவர் கதை சொல்வதைக் கேட்பதற்காகவே பலரும் நெருப்பைச் சுற்றிக் கூட்டமாக உட்காரும் பழக்கமோ அல்லது பொது இடத்தில் ஒன்றாக அமரும் பழக்கமோ காணப்பட்டது”.

வரலாற்றின் பழமையோடு தொடர்புடைய இச்சிறுகதை ஒரு நல்ல கலையாக மிகுதியாக வளர்ந்தது. பத்தொன்பது, இருபதாம் நூற்றாண்டுகளில் இங்கிலாந்திலும், அமெரிக்காவிலும் 1800 ஆம் ஆண்டுக்குப் பிறகு படித்தவர் கூட்டம் பெருகவே அவர்களின் தேவைக்கேற்பப் பருவந்தோறும் வெளியிடப் பெற்ற எல்லா வகை இலக்கியங்களின் தேவையும் பெருகிற்று என்பர் அறிஞர். தமிழகத்தில் இந்நூற்றாண்டின் தொடக்கம் முதல் இலட்சக்கணக்கானமக்கள் சிறுகதையை விரும்பிப் படிக்கும் வழக்கம் தொடங்கியது குறிப்பிடத்தக்கது.

இன்றைய இலக்கிய உலகில் சிறுகதைக்கென்றே ஒரு சிறப்பிடம் உள்ளது. நாகரிகம் முற்றிப் போக்குவரத்துக் கருவிகள் பெருகி மக்கள் மிக விரைந்து செயற்படும் இந்நாளில் பலருக்கும் படிப்பதற்கும் வசதியாக உள்ள துறை சிறுகதையே ஆகும்.இச்சிறுகதை எண்ணிக்கையிலும் வகையிலும் பலபடியாக விரிந்து வளர்ந்து செல்வதற்கு நாடோறும் வாரந்தோறும் வெளிவரும் இதழ்கள் பெரிதும் காரணமாக அமைகின்றன. ஒரு குறிப்பிட்ட இதழில் வெளியிடப் பெறும் சிறுகதைகளை அந்த இதழை எடுத்த மாத்திரத்திலேயேஒரே வேகத்தில் படித்து முடித்து விட வேண்டும் என்ற மனோபாவம் வாசகர்களிடையே உருவாகியுள்ளது.

மற்றொன்று கருத்தாழம், நடைச்செறிவு முதலியன நிறைந்த விழுமிய பேரிலக்கியங்களை ஆழ ஊன்றி அமைதியாகப் படிப்பதற்குரிய பொறுமை பெரும்பாலோர்க்கு இன்று இல்லாமையும் சிறுகதையின் செல்வாக்குக்குக் காரணமாகின்றது. இளங்கோவடிகள் இயற்றிய சிலப்பதிகாரம் போன்ற பண்பட்ட உயரிய இலக்கியங்களைக் கற்பதற்குரிய நேரமும் ஓய்வும் வசதியும் கல்வியும் இல்லாத இலட்சக்கணக்கான மக்கள் சிறுகதையைச் சிறிது நேரத்தில் படித்து முடித்துச் சிறியதொரு கலைப்பயனை விரைந்து பெற முடிகின்றது. எனவே, உயர்ந்த இறவாத பேரிலக்கியங்களையும் புரிந்து கொள்ளக் கடினமாக இருக்கும் இலக்கியப் பகுதிகளையும் கற்று மகிழ முடியாத இலட்சக்கணக்கான மக்கள் இன்று சிறுகதைகளைக் கற்று இன்புறும் நிலை ஏற்பட்டுள்ளது. சுருங்கக் கூறின் புதினம் போலவே சிறுகதையும் மக்கள் இலக்கியமாக மலர்ந்துள்ளது.

பக்தி காலம், காப்பிய காலம் என்பது போல் இருபதாம் நூற்றாண்டினைச் சிறுகதைக் காலம் எனக் கூறுவது தவறன்று. அந்த அளவிற்குச் சிறுகதைகள்

பெருகியுள்ளன. சிறுகதை இல்லையேல் வார இதழ்கள், மாத இதழ்கள் இல்லை எனும் நிலை உள்ளது. நாவல் எனும் பெருங்கதை நெடிய திருமால் எனின் சிறுகதை திருமாலின் வாமன அவதாரம் எனலாம். சிறிய அளவில் பெரிய நிகழ்வுகளைத் தருதல் கடினம். எனவேதான் சிறந்த சிறுகதை எழுதுவது என்பது நாவலை விடக் கடினமானது என்பர்.

சிறுகதை என்னும் இலக்கியம் உலகத்தில் தோன்றி வளர்ந்து ஒரு நூற்றாண்டுக்கு மேல் ஆகிறது. அமெரிக்காவில் எட்கர் ஆலன்போ, (EDGAR ALLENPOE) ரஷ்யாவில் செக்கோவ் (CHEKHOV) , கொகொல் (GOGAL) போன்றவர்கள் குறிப்பிடத்தக்கவர்களாவர். இவர்களில் “கொகொல்” என்பவர் சிறுகதையின் தந்தையென்று போற்றப்படுகின்றார்.

மேல்நாட்டுச் சிறுகதை எழுத்தாளர்களில் ருட்யர்டு கிப்ளிங் (RUDYARD KIPLING) ஆர்.எல்.ஸ்டீவன்சன் (R.L.STEVENSON),கேதரின் மான்ஸ்.பில்ட் (KATHERINE MANDFIELD), தாமஸ் ஹர்டி (THOMAS HARDY) ஜோசப் கொனராட் (JOSEPH CONORD), ஹென்றி ஜேம்ஸ் (HENRY JAMES), ஜேம்ஸ் ஜாய்ஸ் (JAMES JOYCE), போன்றவர்கள் சிறுகதைப் படைப்பில் முக்கியமானவர்களாக கருதப்படுகின்றனர்.

முதல் சிறுகதை

சிறுகதையின் தோற்றத்தை மேலை நாட்டு இலக்கியங்களிலிருந்து பார்க்கும் போது வாஷிங்டன் இபுவின்சிங், ஸ்கேச்புக் என்ற சிறுகதைத் தொகுதி 1819-இல்

வெளிவந்தது. இதுவே முதல் சிறுகதை நூலாகும். இதிலுள்ள “ ரிப்வான் விங்கள் என்பதுதான் முதலில் தோன்றிய சிறுகதையாகும்”¹மேலும்,“செகாவ், ஷோலோகாவ் முதலியோர் ரஷ்ய மொழியில் உலகப் புகழ் பெற்ற சிறுகதைகளை எழுதினர். ஷோலோகாவ் சிறுகதைக்கு நோபல் பரிசு பெற்றவர்”² என்று கல்கி இதழ் குறிப்பிடுகின்றது.

தமிழில் சிறுகதை இலக்கியம்

18- ஆம் நூற்றாண்டில் வீரமா முனிவர் எழுதிய பரமார்த்த குரு கதையை முதல் உரைநடைக் கதை என்று கூறலாமென்றாலும், 1910-20ல் வ.வெ.சு. ஐயர் எழுதிய குளத்தங்கரை அரசமரம், மங்கையர்கரசியின் காதல் போன்ற சிறுகதைகளே தமிழில் இலக்கிய உணர்வோடு செய்யப் பெற்ற முதல் முயற்சிகளாகும்.

“கதை என்ற வடிவிலே முதன்முதலில் அச்சில் வந்தது பாதிரியார் கான்ஸ்டான்டைன் ஜோசப் பெஸ்கி (1680 – 1749) எழுதிய பரமார்த்த குருகதை”³என்று சிட்டி குறிப்பிடுகிறார். இதில்,“பதினெட்டாம் நூற்றாண்டில் வாழ்ந்த வீரமாமுனிவர் அக்காலத்தில் இருந்த மடாதிபதிகளின் இழிநிலையை எடுத்துக்காட்டும் வகையில் பரமார்த்த குருகதை என்னும் அங்கத நூலை இயற்றினார். மூளையற்ற அக்குருவும் அவர் சீடர்களும் செய்யும் நகைப்பிற்கு இடமான காரியங்களைச் சம்பவம் சம்பவமாக எழுதினார்”⁴ என்று கா.சிவத்தம்பி கூறுகிறார்.

“தமிழ்ச் சிறுகதை உலகில் முழுமையான அமைப்போடு வெளிவந்த நூலாகக் கருதப்படுவது 1927 ஆம் ஆண்டு வெளிவந்த வ.வே.சு.ஐயரின் ‘மங்கையர்கரசியின் காதல்’⁵ என்று இரா.தண்டாயுதம் குறிப்பிடுகிறார்.வ.வே.சு. ஐயர் எழுதிய ,“‘மங்கையர்கரசியின் காதல்’ என்ற கதையானது குலோத்துங்க சோழனுக்காக கலிங்கப்போர் வென்று வந்த கருணாகரத் தொண்டைமானுடைய மகள் மங்கையர்க்கரசி, தன் காதலனை வஞ்சித்துக் கொன்றவனைத் தன் கையால் கொன்று பழி வாங்கிவிட்டுத் தன்னையே மாய்த்துக் கொண்ட ஒரு சிறு சம்பவத்தின் படப்பிடிப்பு”⁶ என்றும்,“ வ.வே.சு. ஐயர் புதுச்சேரியில் தங்கியிருந்த காலத்தில் எழுதிய சில கதைகள் அவரைத் தமிழ்ச் சிறுகதையின் தந்தை என்றும், முதல்வர் என்றும் சிறுகதை இலக்கணத்தின் வழிகாட்டி என்றும் இலக்கிய சமூகம் ஒருமுகமாகக் கருதக் காரணமாக இருக்கின்றன”⁷ என்று சிட்டி குறிப்பிடுகின்றார்.

வ.வே.சு.ஐயரை அடுத்து மாதவையாவும் சிறுகதைகள் வெளியிட்டுள்ளார். ‘ குசிகர் குட்டி கதைகள் ’ எனும் தலைப்பில் அமையும் இவை வ.வே.சு.ஐயர் கதைகள் அளவுக்கு சிறப்பினைப் பெறவில்லை. இவ்வாறு அயல்நாட்டவரைப் பின்பற்றி இந்தியாவில் குறிப்பாக தமிழகத்தில் பதினெட்டாம் நூற்றாண்டில் சிறுகதைக்கென விதை ஊன்றப்பட்ட வரலாறு புலனாகிறது. வீரமாமுனிவர், வ.வே.சு. ஐயர் போன்றோர் தொடக்க காலத்தில் சிறுகதை இலக்கியத்திற்கான களம் அமைத்துக் கொடுத்தனர். பின்பு படிப்படியாக தமிழ்நாட்டில் தனித்துறையாக வளர்ச்சியடைந்தது.

சிறுகதை இலக்கணம்

கதை என்பதற்குத் தமிழ்ப்பேரகராதி, “கதை, காரணம்” என்ற இரு பொருள்களைப் பகர்கின்றது, “சிறுகதை என்பது பெரும்பாலும் ஒரே நிகழ்ச்சி பற்றியதாக இருக்கும், ஒரு பத்திரிக்கையில் கட்டுரையாகவோ ஒரு தொகுப்பில் ஒன்றாகவோ அது பிரசுரமாயிருக்கும்”⁸ என்று தா.ஏ.பியூலா மெர்சி குறிப்பிடுகிறார்.

“கதையென்பது நிகழ்ச்சியின் தொகுப்பு, அதில் நிறைய நிகழ்ச்சிகள், விபத்துகள், திடீர் திருப்பங்கள், எதிர்பாராத வளர்ச்சி, மர்மம், உச்ச கட்டத்தை அடைதல், நிறைவான முடிவு போன்றவை இருத்தல் வேண்டும்”⁹ என்று கதையின் நிகழ்ச்சி விறுவிறுப்பு கலந்த எதிர்பார்ப்புடன் செல்ல வேண்டும் என்பதை பியூலா மெர்சி குறிப்பிடுகிறார்.

“சிறுகதையின் முக்கிய நோக்கம் தனித்து எடுக்க முடியாதபடி அமைவதுடன் சிறப்பாய் இருப்பதுதான் சிறுகதை”¹⁰ என்று சிறுகதைக்கு விளக்கமளிக்கிறார் சு.சக்திவேல்.

“எழுத்தாளன் வாழ்வில் உண்மையில் உணர்ந்த புதிய உண்மையை படைப்பின் மூலம் வாசக நெஞ்சங்களின் ஆழத்தில் உணர்த்திவிடுவதுதான் சிறந்த சிறுகதை”¹¹ என்று மேலாண்மை பொன்னுச்சாமி குறிப்பிடுகிறார்.

“ஒரு சிறுகதை என்பது எளிமை சார்ந்த ஒரு படைப்பாகவும் எடுத்த எடுப்பிலேயே பயில்வோரின் கவனத்தை ஈர்த்துப் படிப்பதாகவும், நெகிழ்ச்சியின்றி இயங்கி உச்சநிலை முடியும் வரை வாசகரின் முழுக்கவனத்தையும்

ஒருமுகப்படுத்தி மேன்மேலும் ஆழமாக ஊன்றச் செய்வதாகவும் இருத்தல் வேண்டும்”¹² என்கிறார் கு.அழகிரிசாமி.

எல்லெரி செட்ஜ்விக் என்னும் அறிஞர் சிறுகதையை ஒரு குதிரைப் பந்தயத்திற்கு ஒப்பிட்டுள்ளார். “ஒரு சிறுகதையில் தொடக்கமும், முடிவும் சுவை மிக்கதாய் அமைதல் வேண்டும் என்றும், தொடக்கம் முடிவு இரண்டனுள் தொடக்கமே அரிய ஒன்று என்றும் தொடக்கத்திலேயே ஒரு சிறுகதையின் கலைத்திறன் விளங்குகிறது”¹³ என்றும் கூறியுள்ளார்.

“சிறந்த சிறுகதைகளில் உரிப்பொருள் வெளிப்படையாகக் கூறப்படாமல் படிப்பவரே உய்த்துணரும் வண்ணம் அமைந்திருக்கும்”¹⁴

“பல வகையான அணுகுமுறைகளுக்கும் இடம் தந்து நிற்பல், ஒவ்வொரு முறையில் நின்று அணுகுந்தோறும் புதிய, புதிய விளக்கங்களைத் தருதல் இவை இரண்டுமே ஒரு நல்ல சிறுகதையின் பண்புகள் என்பார்”¹⁵

“சிறுகதைக்குக் குறிப்பிட்ட அமைப்பு, தொடக்கம், உச்சநிலை போன்றவை இருக்க வேண்டும். அதற்கும் கதைக்கூறு இருத்தல் இன்றியமையாதது. கதைக்கரு மனித வாழ்கையின் ஒரு சிறு பகுதியாக இருத்தல் வேண்டும். அது உருப்பெருக்கியைப் போல வாழ்க்கை முழுவதையும் பெரிதாக்கிக் காட்ட வேண்டும்.”¹⁶

எந்த உணர்ச்சியை அல்லது கருத்தை அது தன்னகத்தே கொண்டிருக்கிறதோ அதைப் படிப்பவரின் நெஞ்சில் மின்வெட்டைப் போல் பாய்ச்சம்

ஆற்றல் சிறுகதைக்கு வேண்டும் படித்து முடித்தவுடன் படித்தவர் உள்ளத்தில் எது ஊற்றுப் பெருக்கைப் போல் உணர்ச்சிகளைப் பூத்துச் சொரிகிறதோ அதுவே சிறந்த சிறுகதை என்று கொள்ளலாம். கதைக்குப் பின்னே உள்ள கதாசிரியரின் கலை ஆற்றல், கற்பனைத் திறன், சொல்லாட்சி, அவர் மறைமுகமாய்க் கூறும் செய்தி இவ்வளவும் இலக்கண வரம்புகளை விடவும் மிக மிக முக்கியமானவை.

சிறுகதைகள் பற்றி அறிஞர்கள் கூற்று

சிறுகதையின் ஜீவநாடி ஒன்று அதில் எடுத்தாளப்படும் சம்பவம் அல்லது நிகழ்ச்சி தனிப்பட்ட ஒன்றாக இருக்க வேண்டும் என்கிறார் புதுமைப்பித்தன். வாழ்வின் ஒரே ஓர் அம்சத்தை மட்டும் பெரிது பண்ணுகிறது சிறுகதை. எடுத்துக்கொண்ட ஒரு பொருளை மட்டுமே செதுக்கிச் சித்திர வேலை செய்யப்படுகிறது சிறுகதையில் என்று இலக்கணம் வகுப்பர் ஆய்வாளர்கள்.

சிறுகதையின் வடிவ அமைப்பிலே மிகவும் முக்கியம் என்னவென்றால் வார்த்தைகளைச் சிதறாமல் இயக்குவது, உறுதியற்ற முறையில் கதையை வளர்த்துவதும், அவசியமற்ற விதத்தில் தொடர்பற்ற நிகழ்ச்சிகளை அல்லது உணர்ச்சிகளை அல்லது கருத்துக்களை அடுக்குவதும் கதையைச் சுமைதாங்கியாக்கி அப்படியே கீழே இறக்கி விடும் என்பார் திரு. மீ. ப. சோமு அவர்கள்.

“ஆற்றல் மிக்க சிறுகதைகளைப் படைப்பது தந்தச் சிமிழில் கலைச்சித்திரம் தீட்டுவது போன்ற கடினமான பணி”¹⁷ என்பார் அகிலன்.

ஒரு சிறு ஞாபகம் எழுப்பும் சிந்தனை அலைகள் ஒரு நொடிப் பொழுதில் உதயமாகும் எண்ணம், சிறியதைப் பெரியதாக்குவதும், நிமிஷத்தை நித்தியமாக்குவதும் தான் சிறுகதையின் வேலை என்ற சிதம்பர சுப்பிரமணியனின் கூற்று இங்கு நினைவு கூறத்தக்கது.

ஓர் இலக்கியப் படைப்பாளனின் சமுதாய உணர்வு அவனது இலக்கியக் கோட்பாட்டையும் உள்ளடக்கத்தையும் நிர்ணயிக்கின்றது. அவன்தன் இலக்கியப் படைப்பில் என்ன சொல்கிறான்? எதைப் பற்றிச் சொல்கிறான்? என்பது அவ்விலக்கியப் படைப்பின் உள்ளடக்கமாக, (METHODS OF PRESENTATION) அவ்விலக்கியப் படைப்பின் உத்தியாக அமைகின்றது.

மேலை இலக்கியத்தின் தாக்கத்தாலும், புத்திலக்கிய நாட்டத்தாலும் தமிழ்ச் சிறுகதை மற்றும் புதின இலக்கியத்துறையில் புதுவகையான உத்திகள் இடம் பெறலாயின. சிறுகதை மேலை நாட்டிலிருந்து பெறப்பட்டாலும் தமிழுக்கென தனித்துவத்தோடு கலைச்சித்திரமாக வளர்ச்சியடைந்தது.

ஹெச். கி. வெல்ஸ் என்பவர் “ சிறுகதை என்பது ஒரு முறை உட்கார்ந்து வாசிக்கக் கூடிய ஒரு தனி நிகழ்ச்சியாக இருக்க வேண்டும்”¹⁸ என்று கூறுகிறார்.

“ஒரு சிறுகதை என்பது எளிமை சார்ந்த ஒரு படைப்பாகவும், எடுத்த எடுப்பிலேயே பயில்வோரின் கவனத்தை ஈர்த்துப் பிடிப்பதாகவும், நெகிழ்ச்சியின்றி இயங்கி உச்சநிலை முடியும் வரை வாசகரின் முழுகவனத்தையும் ஒருமுகப்படுத்தி மேன்மேலும் ஆழமாக ஊன்றச் செய்வதாகவும் இருத்தல் வேண்டும்”¹⁹

“சிறுகதை வாழ்வின் பல சூட்சுமங்களையும் எழுத்தில் நிர்மாணித்துக் காண்பிக்கிறது. சிறுகதை வாழ்வின் உண்மையை நேர் நின்று நோக்குகின்றது”²⁰

“ஒரு மனிதர் அல்லது ஓர் உணர்வு அல்லது ஒரு நிகழ்ச்சி அல்லது ஒரு சிக்கல்தான் சிறுகதையில் தலைதூக்கி நிற்க வேண்டும். நாவலின் சுருக்கம் சிறுகதை ஆகாது”²¹

மேற்கூறிய அறிஞர்களின் கூற்றுக்களில் இருந்து சிறுகதை வாழ்வியலோடு தொடர்புடையதாக அமைந்துள்ளதைக் காண முடிகின்றது. தனிமனிதனின் ஏதேனும் ஒரு உணர்வையோ வாழ்க்கை நிகழ்ச்சியையோ அறிவுத் தெளிவோடு கலை உணர்ச்சி மிளிர நயமுடன் உரைத்தல் வேண்டும் என்பது உணரப்படுகிறது.

தூத்துக்குடி -- வரலாற்றுக் குறிப்புகள்

இவ்வாய்வின் ஒரு சிறுகதையாசிரியர் சோ.தர்மன் தூத்துக்குடி மாவட்டத்தைச் சேர்ந்தவர். ஒருங்கிணைந்த திருநெல்வேலி மாவட்டத்தைச் சேர்ந்த தூத்துக்குடி வட்டாரப் பகுதிகள் ஆசிரியர் பிறந்து வளர்ந்த பகுதியாகும். வரலாற்றுப் புகழ் பெற்ற இவ்வூர் படைப்பிலக்கியங்களில் இடம் பெறுவது தவிர்க்க இயலாதது. எனவே ஆய்வின் போக்கு கருதி இவ்வியலில் மாவட்ட வரலாறு பற்றிய செய்திகள் விரிவாக ஆராயப்பட்டுள்ளன.

கி.மு. 123 இல் தாலமி என்ற கிரேக்க பயணி தனது பயண நூலில் “சோஷிக் குரி” (சிறு குடி) சோதிக்குதிரை என்ற முத்துக்குளித்துறை நகரம் என்று குறிப்பிட்டுள்ளார். அவர் குறிப்பிடும் சோதிக்குதிரை நகரம் தான் தூத்துக்குடி என்று வரலாற்று அறிஞர்கள் இனம் கண்டுள்ளனர். அகஸ்டஸ் சீசரின் பியூட்டிஸ்கர்

அட்டவணை ரோமானியரின் வர்த்தகம் நடைபெற்ற இடம் என்று தூத்துக்குடியைக் குறிப்பிடுகின்றது. “ சோல்சியம் இண்டோரம் “ என்ற பெயரில் குறிப்பிடப்படுவது தூத்துக்குடியாகும். கி.பி. 80-ல் ஒரு அறிமுகமற்ற அடுக்கியந்திரியின், கிரேக்கர்கள் எரித்திரிரேயன் கடல் பெரிப்லஸ் என்ற நூலில் ‘தூத்துக்குடி’ என்ற பெயர் குறிப்பிடப்பட்டுள்ளது.

மார்க்கோபோலோ எனும் இத்தாலியப் பயணி முத்துக் குளித்தல் மற்றும் இப்பகுதி மக்களின் வாழ்க்கை முறையைப் பற்றி குறிப்பிட்டுள்ளார். தூத்துக்குடி என்ற பெயர் ஐரோப்பியர்களின் உச்சரிப்பில் மாற்றம் பெற்று டூடிகொரின் (TUTICORIN) என்று வந்துள்ளதென்று கால்டுவெல் அவர்கள் விளக்கம் அளித்துள்ளார்.

சிறப்புப்பெயர்கள்

தூத்துக்குடி நகருக்குத் திருமந்திர நகர், முத்துநகர் என்ற சிறப்புப் பெயர்கள் வழக்கில் உள்ளன.தூத்துக்குடி நகருக்குத் திருமந்திர நகர் என்ற பெயர் வந்ததற்கு ஒரு தனிக்கதை உண்டு. இந்த கடற்கரை ஓரத்தில் மிகப்பெரும் காடாக இருந்ததாம். இராவணன் சீதையைக் கடத்திச் சென்ற பின்பு அவளைத் தேடி வர அனுமனை அனுப்பிவிட்டு ராமன் இந்தப் பகுதியில் மந்திரங்களை உச்சரித்தபடி தவம் செய்யத் துவங்கினாராம். அவருடைய தவத்திற்குக் கடலைகளின் பேரிரைச்சல் இடையூறாக இருக்க ராமன் கடலைகளைச் சப்தமெழுப்பாமல் இருக்க சபித்து விட்டாராம். அன்றிலிருந்து இப்பகுதியில் கடலைகள் அடங்கி சப்தமில்லாமல் போய்விட்டது என்ற கருத்து இப்பகுதியில் உண்டு. ராமன்

திருமந்திரங்களை உச்சரித்த இடம் என்பதால் திருமந்திர நகர் என்று பெயர் வந்து விட்டது என்று ஒரு சிலர் கருத்து சொல்கின்றனர்.

முத்து நகர்

தூத்துக்குடி கடலில் ஆண்டுக்கு ஒரு முறை முத்துக் குளிக்கும் வழக்கம் இருந்திருக்கிறது. முத்துக்கள் அதிகம் கிடைத்த நகரம் என்பதால் முத்து நகர் என்றுபெயர் ஏற்பட்டது. பாண்டிய நாட்டின் துறைமுக நகரமாக விளங்கிய நகரம். பாண்டிய நாட்டின் ஆளுகை உடைய பரதவர்கள் நேரிடையாக முத்துக்குளித்தலில் ஈடுபட்ட துறைமுக நகரம். ஆதலால் இது முத்துக்குளித்துறை என்று பெயர் பெற்றது. பின்னாட்களில் முத்துநகர் என்று அழைக்கப்படுகிறது.

துறைமுகம்

மன்னார் வளைகுடா அருகே அமைந்துள்ள தூத்துக்குடி துறைமுகம் ஓர் இயற்கைத் துறைமுகம். இப்பகுதி புயல் கிளம்ப முடியாத பூகோள அமைப்பைக் கொண்டுள்ளது. இது தென்கிழக்கு ஆசிய நாடுகளிலிருந்தும் ஆஸ்திரேலியா, நியூசிலாந்து, ஆகிய நாடுகளிலிருந்தும் வரக்கூடிய கப்பல்களுக்கு இந்தியாவின் நுழைவுவாயிலாக விளங்குகிறது.

பழமை வாய்ந்த சிறிய துறைமுகமாகிய இத்துறைமுகத்தின் கலங்கரை விளக்கு கடல் வாணிபத்திற்கு மிகவும் உதவியாக உள்ளது. கி.பி. 1864 –ஆம் ஆண்டு மரத்தினால் செய்யப்பட்ட சிறிய கப்பல்களில் வாணிபம் செய்யப்பட்டது. தற்போது இத்துறைமுகத்தின் வாயிலாக உப்பு, பருத்தி நூல், உலர் மீன்கள் மற்றும் உள்நாட்டு மருந்துகள் ஏற்றுமதி செய்யப்படுகிறது. இதன் வாயிலாக

நிலக்கரி, கொப்பரைகள், பருப்பு வகைகள் மற்றும் தானிய வகைகளும் இறக்குமதி செய்யப்படுகிறது. இத்துறைமுகம் நாட்டின் 10 வது பெரிய துறைமுகமாகும், இத்துறைமுகம் வருடத்திற்கு 1 மில்லியன் சரக்குகளை கையாள்கிறது என்ற பெருமையும் பெற்றுள்ளது.

மன்னராட்சி

கி.பி. 7 ஆம் நூற்றாண்டு மற்றும் 9 ஆம் நூற்றாண்டில் பாண்டிய மன்னனின் அரசில் இங்கு துறைமுகம் நிறுவப்பட்டது. இந்நகரம் கி.பி 9 ஆம் நூற்றாண்டு முதல் 12 ஆம் நூற்றாண்டு வரை சோழ மன்னனின் அரசாட்சியின் கீழ் இருந்தது. முதலாவதாக தூத்துக்குடிக்கு கி.பி 1632 - இல் போர்ச்சுகீசியர்களும் அதனைத் தொடர்ந்து கி.பி. 1658 - இல் டச்சு நாட்டவரும் வந்தனர். கி.பி. 1782 - இல் டச்சு நாட்டவர்களிடமிருந்து ஆங்கிலேயர்கள் கைப்பற்றி கிழக்கு இந்திய கம்பெனியினை நிறுவினார்கள்.

விடுதலைப் போராட்டத்தில் தூத்துக்குடி மாவட்டம்

20-ஆம் நூற்றாண்டின் தொடக்கத்தில் இந்திய தேசத்தின் விடுதலைக்காகவும், ஆங்கிலேயரின் கொடுமைக்கு எதிராகவும் போராடி தங்களது உடல், உயிர், உடைமை அனைத்தையும் இழந்த உன்னத தலைவர்களாகிய வீரபாண்டிய கட்டபொம்மன், மகாகவி பாரதி, வ.உ.சிதம்பரனார் போன்ற தலைவர்கள் பலர் இம்மாவட்டத்தில் பிறந்தவர்கள். வ.உ.சிதம்பரம் பிள்ளை அவர்கள் முதன் முதலாக கி.பி.1907 ஆம் ஆண்டு சூன் 1 ஆம் தேதி எஸ்.எஸ்.காலியா என்ற சுதேசிக கப்பலைதூத்துக்குடி துறைமுகத்தில் வெற்றிகரமாக இயக்கினார்.

முக்கிய இடங்கள்

தூத்துக்குடி, ஸ்ரீவைகுண்டம், ஒட்டப்பிடாரம், குலசேகரபட்டினம், திருச்செந்தூர், எட்டயபுரம், பாஞ்சாலங்குறிச்சி, கழுகுமலை, ஆழ்வார் திருநகரி போன்றவை தூத்துக்குடி மாவட்டத்திலுள்ள முக்கியமான ஊர்களாகும்.

தொழில்கள்

மாவட்டத்தின் முக்கியத் தொழில் விவசாயம். அடுத்தபடியாக மீன்பிடித்தொழில், உப்பளத்தொழில், பனையேறும் தொழில் ஆகியவை உள்ளன. மாவட்டத்தில் 50 ஆண்டுகளுக்கு முன்னர் பிரபலமாகி இருந்த முத்துக் குளித்தல் தொழில் இன்று அடியோடு அழிந்துவிட்டது வேதனையான வரலாற்றுக் குறிப்பாகும்.

சோ.தர்மன் ஆரம்ப கால வாழ்வு

சோ.தர்மன் ஒருங்கிணைந்த நெல்லை மாவட்டத்தில் கோவில்பட்டி வட்டம்உருளைக்குடி என்ற சிற்றூரில் 08.08.1953 ஆம் ஆண்டு சோலையப்பன்-பொன்னுத்தாய் என்பவர்களுக்கு முதல் மகனாகப் பிறந்தார். மூன்று தம்பிகள், இரண்டு சகோதரிகளுடன் பிறந்த இவருடைய இயற்பெயர் தர்மராஜ் என்பதாகும். எழுத்துத்துறையில் நுழையும் பொழுது தனது பெயரை சோ.தர்மன் என மாற்றம் செய்து கொண்டார். இவரது தந்தையார் சோலையப்பன் ஒரு கூத்துக் கலைஞர். இராமாயணக் கும்மி என்று சொல்லப்படுகின்ற ஓயில் கும்மியில் ராமர் வேஷம் போடுவார். கரிசல் காட்டு எழுத்தாளரான பூமணி இவரது தாய்மாமன் ஆவார்.

கல்வியும் பணியும்

சோ.தர்மன் தனது கிராமத்திலேயே பள்ளி இறுதிப் படிப்பான 10ஆம் வகுப்பை முடித்துவிட்டு தூத்துக்குடியில் மூன்று ஆண்டுகள் தொழிற்கல்வி சான்றிதழ் படிப்பை (POLYTECHNIC DIPLOMA) முடித்துள்ளார். கோவில்பட்டியில் உள்ள ராயல் என்ற நூற்பாலையில் பணியாற்றி வரும் காலகட்டத்தில் எழுத்துலகில் ஈர்ப்பு ஏற்பட்டு தன்னை இணைத்துக் கொண்டார். ஒரு காலகட்டத்தில் வேலையா? எழுத்தா? என்ற நிலை வந்த போது, எழுத்தைத் தொடர எண்ணி வேலையை விட்டுவிட்டு முழு நேர எழுத்தாளராக தொடர்கிறார்.

சுபமங்களா, தாமரை, மனஓசை, புதிய பார்வை, கரிசல்,இந்தியா டூடே, போன்ற பல பத்திரிக்கைகளில் இவரது சிறுகதைகள் வெளியாகி உள்ளன. கரிசல் காட்டு எழுத்தின் முன்னோடிகளாக விளங்கும் கி.ராஜநாராயணன், பா.செயப்பிரகாசம், பூமணி (தாய்மாமன்) ஆகியோரால் பாராட்டப்பட்டவர்.

திருமணம்

சோ.தர்மன் அவர்கள் மாரியம்மாள் என்பவரைத் திருமணம் செய்து கொண்டார். அவர்களுக்கு இரண்டு மகன்கள் உள்ளனர்.

முதல் படைப்பு

1980-ஆம் ஆண்டு சோ.தர்மன் எழுதிய 'விருவு' என்ற சிறுகதை மகாநதி என்ற இதழில் பிரசுரமானது. அதற்கு கிடைத்த வரவேற்பைத் தொடர்ந்து பல சிறுகதைகளையும் புதினங்களையும் படைக்கத் தொடங்கினார்.

படைப்புகள்

சோ.தர்மன் அவர்கள் சிறுகதைகள், நாவல்கள், ஆய்வுநூல்கள் என்றுபல துறைகளில் முத்திரை பதித்துள்ளார். முதல் சிறுகதைத் தொகுப்பு ஈரம் (12 கதைகள்) என்பதாகும். இவரது பிற கதைத் தொகுப்புகளாவன :

1. சோகவனம்
2. வனகுமாரன்
3. சோ.தர்மன் கதைகள்

கூகை, தூர்வை, சூல் போன்றவை இவரது சிறந்த நாவல்கள் ஆகும்.வில்லிசை வேந்தர்பிச்சைக்குட்டி என்பவரைப் பற்றிய மோனோகிராஃப் புத்தகம் ஒன்றையும் எழுதி இருக்கிறார். அது விருவிறுப்பான நடை, அத்தியாயத்திற்கு அத்தியாயம் சுவாரஸ்ய தகவல் கொண்ட நூலாக விளங்குகிறது.

பெற்ற பரிசுகள் மற்றும் விருதுகள்

இவரது சிறுகதைக்காக 1992 -ஆம் ஆண்டு சிறந்த சிறுகதைக்கான இலக்கியசிந்தனைப் பரிசைப் பெற்றுள்ளார். அதற்கு அடுத்த ஆண்டு 1993 இல் இவரது சிறுகதை இந்திய அளவில் சிறந்த சிறுகதையாக தேர்வு செய்யப்பட்டு 'கதா' விருது கிடைத்துள்ளது. மீண்டும் 1994-ஆம் ஆண்டு இரண்டாம் முறையாக 'இலக்கிய சிந்தனை' பரிசைப் பெற்றுள்ளார்.

1996-இல் வெளிவந்த இவரது நாவலான தூர்வை - சாகித்ய அகாடமியால் இந்தியிலும், ஆங்கிலத்திலும் மொழி பெயர்த்து வெளியிடப்பட்டுள்ளது.

படைப்பாக்கத்திறன்

சோ.தர்மன் கதைகளின் பாத்திரங்கள் கரிசல் மண்ணின் அசலான மனிதர்கள். எளிமையானவர்கள், இயல்பானவர்கள், திருநெல்வேலி, தூத்துக்குடி மாவட்ட வட்டாரத்தின் பேச்சு நடை, பழக்கவழக்கங்களைப் பிரதிபலிப்பவர்களாகப் படைக்கப்பட்டுள்ளனர். இவரது கதைகளும், கதாபாத்திரங்களும் கதைக்களனும் வாசகர்களின் பொது அனுபவங்களுக்கு மிக நெருக்கமானவை. மண் மீதும், மனிதர்கள் மீதும் உள்ள பாசம் அவரது எழுத்தில் வெளிப்பட்டுள்ளன. மனிதர்கள் மீது பாசமும், அக்கறையும் உள்ள படைப்பாளியான இவருக்கு விலங்குகள், பறவைகள் மீதும் அதே அளவு, அன்பு செலுத்த முடிகிறது என்பதை தனது கதைகளின் மூலம் வெளிப்படுத்தியுள்ளார்.

“சோ.தர்மனின் சிறுகதைகள் எந்த நவீனத்துவ ‘இசங்களிலும்’ பாதிக்கப்பட்டு எழுதப்பட்டவை அல்ல. மாறாக, அவர் தன் வாழ்விலிருந்தே தனக்கான கதை கருக்களைத் தேர்ந்து கொள்கிறார். தான் சார்ந்திருந்த எந்த இயக்கங்களின் சாயல்களோ, கோஷங்களோ தன் எழுத்துக்களின் மீது விழாமல் பார்த்துக் கொண்டிருப்பதே இவரின் தனித்தன்மை”²² என்பது இவரின் சிறப்பாக குறிப்பிடலாம்.

கிராம வாழ்க்கையின் ஆதி சமூக அடையாளங்களை அறம், ஈரம் இரண்டையும் அடிப்படையாகக் கொண்டு இவரது சிறுகதைகள் எழுதப்பட்டுள்ளன. மேலும் சமூகத்தின் வளர்ச்சி அடையாளங்களான நுகர்வு கலாச்சாரமும், பொருளாதார வளர்ச்சியின் விளைவான (MICRO FAMILY) தனிக் குடும்பங்களும் உருவானதாலும், அறமும் ஈரமும் தொலைந்து, தான் தனது என்ற குறுகிய

மனப்பான்மைகளும் உருவாகியுள்ளமைக்கான கால பண்பாட்டு மாற்றங்களின் பதிவுகளை இவரது கதைகளின் வழியாக அறிய முடிகிறது.

திருவாரூர் மாவட்ட குறிப்புகள்

பெயர்க் காரணம்

திருவாரூர்- திரு+ ஆரூர். திருவாரூரில் கோவில் கொண்டுள்ள தியாகராசர் மேலும் 6 ஊர்களில் கோவில் கொண்டுள்ளார் (சப்தவிடங்க தலங்கள்) எனவே முதலில் ஆரூர் (தேவாரப் பாடல்களில் ஆரூர் என்றே குறிப்பிடப்பட்டுள்ளது) என்றும், பின்னர் கோவில் ஊர் என்பதால் திரு சேர்க்கப்பட்டு திருஆரூர் என்றாகி திருவாரூர் என மருவியது. திருவாரூர் என்ற பெயருக்கு வழங்கப்படும் மற்றொரு காரணம், திருமகள் திருமாலை அடையவேண்டி திருவாரூரில் உள்ள வன்மீகநாதரை வழிபட்டு, வரம் பெற்று திருமாலை மணந்து கொண்டதுடன் தன் பெயரிலேயே இவ்வூர் வழங்கப்படவேண்டும் என்று கேட்டதால் கமலாலயம் (அ) திருவாரூர் (திரு-லெட்சுமி, ஆர்-பூமாதேவி பூஜித்தது) என பெயர் பெற்றது.

வேதாரண்யம் விளக்கழகு, திருவாரூர் தேரழகு, திருவிடைமருதூர் தெருவழகு, மன்னார்குடி மதிலழகு என்ற முதுமொழி மூலமாக இவ்வூரின் பெருமையை உணரமுடியும். திருவாரூர் மாவட்டம் தஞ்சாவூர் மாவட்டத்திலிருந்து வலங்கைமான் வட்டம் மற்றும் திருவாரூர், நன்னிலம், குடவாசல்,நீடாமங்கலம், மன்னார்குடி, திருத்துறைப்பூண்டி முதலிய வட்டங்களையும் ஒருங்கிணைத்து தற்போதைய திருவாரூர் மாவட்டம் 01.01.1997-ஆம் ஆண்டு உருவாக்கப்பட்டது.

வரலாற்று செய்திகள்

திருவாரூர் சோழர்களின் 5 தலைநகரங்களில் (உறையூர், பழையாறை,தஞ்சாவூர்,திருவாரூர் கங்கை கொண்ட சோழபுரம்) ஒன்றாகும். திருவாரூரை ஆண்ட மனுநீதி சோழன் பசுவிற்கு நீதி வழங்க தன் சொந்த மகனையே தேரை ஏற்றி கொன்றது வரலாற்றில் நீதிக்கு சிறந்த எடுத்துக்காட்டாக அறியப்படுகிறது. இந்த நிகழ்வை சோழர்கள் கல்தேராக வடித்தனர். திருவாரூர் கோவிலுக்கு வடகிழக்கே கல்தேர் அமைந்துள்ளது. கல்தேரை பொதுமக்கள் காலை மற்றும் மாலை வேலைகளில் காணலாம். கர்நாடக சங்கீத மும்மூர்த்திகளான தியாகராசர்,முத்துசாமி தீட்சிதர்,சியாமா சாஸ்திரி ஆகியோர் திருவாரூரில் பிறந்தவர்கள்.

புகழ் பெற்ற சுற்றுலாத்தலங்கள்

ஸ்ரீ தியாகராசர் சுவாமி கோவில், திருவாரூர்,

ஸ்ரீ சரசுவதி கோவில், கூத்தானூர்,

ஸ்ரீ முருகன் கோவில்,என்கன்,

ஸ்ரீ ராஜகோபாலசுவாமி கோவில், மன்னார்குடி,

ஸ்ரீ கோதண்ட ராமர் கோவில், தில்லை விலகம்,

ஸ்ரீ சிவன் கோவில் (குரு), ஆலங்குடி,

ஸ்ரீ லலிதாம்பிகை கோவில், திருமீச்சூர்,

ஸ்ரீ சனீஸ்வரன் கோவில், திருக்கொள்ளிக்காடு,

பறவை வனவிலங்கு சரணாலயம் வடுவூர்,

பறவைகள் சரணாலயம் உதயமார்த்தாண்டபுரம்.

சோலை சுந்தர பெருமாள் -- இளமைக்காலம்

சுப்பிரமணிய பிள்ளை – கமலம் தம்பதியினருக்கு 09.05.1953 ஆம் ஆண்டு மகனாகக் காவனூர் என்ற ஊரில் பிறந்தவர் சோலை சுந்தரபெருமாள். ஒரு அண்ணன், ஒரு தம்பி, இரண்டு சகோதரிகளுடன் பிறந்தவர். இவருடைய இயற்பெயர் சுந்தரபெருமாள் என்பதாகும். அதனுடன் தான் பிறந்த ஊரான ‘சோலை’ என்ற ஊரின் பெயரைத் தன் பெயரின் முன்னால் அடைமொழியாக வைத்துள்ளார். தற்பொழுது அந்த ஊர் ‘காவனூர்’ என்று மாற்றப்பெற்றுள்ளது.

சிறுவயது முதலே வாசிப்பில் ஆர்வம் கொண்டவராகத் திகழ்ந்தார். இவரது கதைகள் அனைத்துமே தஞ்சை மாவட்ட மக்களின் வாழ்க்கை, கலாச்சாரம் முக்கியமாக விவசாயிகள், விவசாயக் கூலிகள் போன்றவர்களைப் பற்றியதாகவே அமைந்துள்ளன.

கல்வியும் பணியும்

சோலை சுந்தரபெருமாள் திருவாரூர் மாவட்டத்திலுள்ள அம்மையப்பன் அரசுப் பள்ளியில் 1971-இல் பள்ளி இறுதிப்படிப்பான பதினொன்றாம் வகுப்பை முடித்துள்ளார். பின்பு வேளாண்மையில் பட்டயச்சான்று படித்து விவசாய ஆசிரியராகப் பணியாற்றிக் கொண்டே, சிதம்பரம் அண்ணாமலை பல்கலைக்கழகத்

தொலைதூரக் கல்வியில் இளங்கலைத்தமிழ் (பி.ஏ.), முதுகலைத்தமிழ் (எம்.ஏ.), இளங்கலை ஆசிரியர் பயிற்சிப் படிப்பு (பி.லிட்.),ஆகியவற்றைக் கற்றுத் தேர்ந்தார். அம்மையப்பன் அரசுப்பள்ளியில் தமிழாசிரியராகப் பணிபுரிந்துள்ளார்.

திருமணம்

18.02.1983 ஆம் ஆண்டு சோலை சுந்தரபெருமாள் ஜோதி என்ற பத்மாவதியைத் திருமணம் செய்து கொண்டார். அவர்களுக்கு ஒரு மகன் மற்றும் ஒரு மகள் உள்ளனர்.

முதல் படைப்பு

1987 ஆம் ஆண்டு அவர் எழுதிய 'மனசு' என்ற குறும் புதினத்தை கலைமகள் வெளியிட்டது. அக்குறும் புதினத்திற்குப் பல பரிசுகளும், பாராட்டுகளும் கிடைத்ததால் அதைத் தொடர்ந்து பல இலக்கியங்களைப் படைக்கத் தொடங்கினார்.

படைப்புகள்

சோலை சுந்தரபெருமாள் சிறுகதைகள், நாவல்கள், குறுநாவல்கள் போன்ற பல்வேறு துறைகளில் தனது முத்திரையைப் பதித்துள்ளார்.

- 1991 – ஆம் ஆண்டு மண் உருவங்கள் சிறுகதைத் தொகுப்பு வெளியிடப்பட்டுள்ளது.
- 1993 – ஆம் ஆண்டு வண்டல் என்ற சிறுகதைத் தொகுப்பும்,
- 1995 - ஆம் ஆண்டு ஓராண்காணி என்ற சிறுகதைத் தொகுப்பும்,

- 1996 - ஆம் ஆண்டு ஒரு ஊரும் சில மனுசர்களும் சிறுகதைத் தொகுப்பும் வெளியிடப்பட்டுள்ளன.
- இவரது நாவல் ஒரே ஒரு ஊர்..., நஞ்சை மனிதர்கள், செந்நெல் போன்றவை ஆகும். நாவல்கள் மட்டுமல்லாது குறுநாவலான 'மனசு' என்ற நூலையும் படைத்துள்ளார்.
- கா.சி.வேங்கடரமணி முதல் யூமா, வாஸுகி வரையிலான இலக்கியவாதிகளின் சிறுகதைகள் அடங்கிய ஆய்வு நூல் ஒன்றையும் இயற்றியுள்ளார். தஞ்சை சிறுகதைகள் - ஓர் ஆய்வு என்பது அந்நூலாகும்.

பெற்ற பரிசுகள் மற்றும் விருதுகள்

- ❏ 1991 - ஆம் ஆண்டு மண் உருவங்கள் சிறுகதைத் தொகுப்பிற்கு ஸ்டேட் பாங்க் ஆப் இந்தியாவும், தமிழ் எழுத்தாளர் நலநிதியுமும் இணைந்து வழங்கிய விருதினைப் பெற்றுள்ளார்.
- ❏ 1992 - ஆம் ஆண்டு வண்டல் என்ற சிறுகதைத் தொகுப்பிற்கு தமிழ்நாடு கலை இலக்கியப் பெருமன்றம் மற்றும் கோவை லில்லி தேவ சிகாமணி இலக்கிய விருது வழங்கப்பட்டுள்ளது.
- ❏ 1994 - ஆம் ஆண்டு கலைமகள் நடத்திய குறுநாவல் போட்டியில் 'மனசு' என்ற குறுநாவல் பரிசு பெற்றது குறிப்பிடத்தக்கது.
- ❏ 'ஓராண்காணி' சிறுகதைத் தொகுப்பு திருப்பூர் தமிழ்ச்சங்க விருது பெற்றது.

1996 - ஆம் ஆண்டு பாரத ஸ்டேட் பாங்க் இலக்கிய விருது ‘ ஒரு ஊரும் சில மனுசர்களும்’ சிறுகதைத் தொகுப்பிற்கு வழங்கப்பட்டது.

ஆசிரியரின் படைப்புத்திறன்

வட்டார அழகை அள்ளிக் கொண்டு வந்து தமிழை வளப்படுத்தும் படைப்பாளிகளில் குறிப்பிட்டுச் சொல்ல வேண்டியவர்களில் ஒருவர் சோலை சுந்தரபெருமாள். அவரின் கீழ்த்தஞ்சை விவசாய மக்கள் மொழி ரொம்பவும் வசீகரமானது. முனை மழுங்கிய கூழாங்கற்களைப் போல வழுவழுப்பானவை. வாழ்வின் உயிர்ச்சூடு நிறைந்தவை. பேசுபவனின் உணர்வுகள் உள்ளார்ந்து ததும்புவவை இந்த மொழி அழகு, அவருக்குக் கைகூடி வந்திருப்பது நிரம்ப மகிழ்ச்சியை அளிக்கிறது என பொன்னீலன் இவரது கதைகள் குறித்துக் கூறியிருப்பது நினைவு கூறத்தக்கது. தஞ்சை வட்டார வழக்கைத் தன் கதைகருக்கான களமாக சோலை சுந்தரபெருமாள் முன்னெடுத்துள்ளார்.

சலசலத்து ஓடும் ஆற்றின் அழகைக் கரையில் நின்று வேடிக்கை பார்த்து மகிழ்வது போல நம் இந்தியக் கிராமங்களை தொலைவில் நின்று பார்க்கும் எழுத்தாளர்கள் ஒரு வகை. நீருக்குள் இறங்கி நின்று ஆற்று நீரின் குளுமையை வேகத்தை உணர்ந்து சிலிர்ப்பது போல் கிராம வாழ்வை அணுகி உணர்ந்து பார்க்கும் எழுத்தாளர்கள் இன்னொரு வகை. சோலை சுந்தரபெருமாள் இந்த இரண்டாம் வகையைச் சார்ந்த ஒரு ஆபூர்வ எழுத்தாளர். வாழ்வின் உயரங்களை எட்ட வழி இல்லாது உழைப்பை மட்டுமே நம்பி உயிர் வாழும் எளிய மக்களின்

வாழ்க்கையை இயல்புணர்ச்சியோடும் மிகையற்ற எளிய நடையோடும் படைக்கிறார் என்கிற பாலாவின் வார்த்தைகள் உண்மையானவையே.

இவரது கதைகளில் வட்டார வழக்குச் சொற்கள், மக்களின் இயல்பான வாழ்க்கை வெளிப்பாடுகள் வெளிப்படுகின்றன என்பதை தி.க.சி.(தி.க.சிவசங்கரன்) பின்வருமாறு கூறியுள்ளார்.

“சோலை சுந்தரபெருமாளின் சிறுகதைகளில் கிராம மக்களின் மொழியை மட்டுமின்றி, அவர்களது வாழ்க்கைப் போக்குகளை, பண்பாடுகளை, சூழ்நிலைகளை, உள இயல்புகளை ஏக்கங்களை, கனவுகளை, ஏமாற்றங்களை யதார்த்தமாகக் காண முடிகிறது. இவற்றை எவ்வித ஆர்ப்பாட்டமும் இன்றி, கலைநயத்துடன் சித்தரிப்பதில் அவர் பெருமளவில் வெற்றி பெற்றிருக்கிறார் எனக் கருதுகிறேன்.”

முடிவுரை

சோ.தர்மன், சோலை சுந்தரபெருமாள் இருவருக்குள்ளும் ஓர் ஒற்றுமை உண்டு. இருவரும் கிராமத்து மக்களின் இயல்பான நடப்பியலை சொல்லோவியமாகத் தீட்டியுள்ளனர். மக்களின் பழக்கவழக்கங்கள், சடங்குகள், திருவிழாக்கள், தொழில்முறைகள், பேச்சுவழக்கு போன்றவை கதைக்களமாக மாறியுள்ளது. இருவரது சிறுகதைகளில் இடம்பெற்ற பாத்திரங்களும் கிராமத்துச் சாயலை உடையவர்கள், உழைக்கும் வர்க்கத்தைச் சேர்ந்தவர்கள். மக்களின் ஏக்கம், தவிப்பு, வேதனை, கவலை, கனவு, எதிர்பார்ப்பு, வறுமை போன்றவை இரு ஆசிரியர்களின் கதைகளிலும் மிகுதியாக இடம்பெற்றுள்ளன. இவ்வாய்வில் இவ்விரு ஆசிரியர்களின் சிறுகதைகளும் ஒப்பாய்வு செய்து மெய்ம்மைகள் பெறப்பட்டுள்ளன.

சான்றெண்விளக்கம்

- 1.தா.ஏ.பியூலா மெர்சி, இருபதில் சிறுகதைகள், ப : 4
- 2.கல்கி இதழ், 27.02.1966, ப : 38
- 3.பெ.கோ.சுந்தரராஜன், ரூசோ.சிவபாதசுந்தரம், தமிழில் சிறுகதை வரலாறும், வளர்ச்சியும், ப : 12.
- 4.கா.சிவத்தம்பி, சிறுகதையின் தோற்றமும் வளர்ச்சியும், ப : 22
- 5.இரா.தண்டாயுதம், தற்காலத்தமிழ் இலக்கியம், ப : 45
- 6.பெ.கோ.சுந்தரராஜன், ரூசோ.சிவபாதசுந்தரம், தமிழில் சிறுகதை வரலாறும், வளர்ச்சியும், ப : 49
- 7.மேலது ப: 47
- 8.தா.ஏ.பியூலா மெர்சி, சிறுகதை நொண்டிக்கிளி, முன்னுரை ப:2
- 9.மேலது ப : 47
- 10.சு.சக்திவேல், 20-ஆம் நூற்றாண்டுத் தமிழ் உரைநடை, ப:88
- 11.செம்மலர், வாழ்க்கையை கவர்ந்த இலக்கியங்கள், ப:7
- 12.கு.அழகிரிசாமி கதைகள், ப:37-38
- 13.மேலது ப : 25
- 14.மேலது ப : 69
- 15.மேலது ப : 87

16.புதுமைப்பித்தன், புதுமைப்பித்தன் கட்டுரைகள், ப:126

17.அகிலன், கதைக்கலை ப: 34

18.வாணி கிருஷ்ணமூர்த்தி, மு.நா.ப.25

19.மேலது ப : 24

20.புதுமைப்பித்தன், புதுமைப்பித்தன் கட்டுரைகள், ப: 32

21.க.நா.சுப்பிரமணியன், விமர்சனக்கலை, ப: 126

22.சோ.தர்மன் கதைகள், சிபிச்செல்வம், ப: 9

இயல் - 2

கதைக் களமும் கதை
மாந்தார்களும்

இயல் - 2

கதைக் களமும் கதை மாந்தர்களும்

சிறுகதை என்பது படிப்பவர் மனதைக் கவர்ந்து மீண்டும் படிக்க வேண்டும் என்ற ஆவலைத் தூண்டக் கூடியதாக அமைய வேண்டும். ஒரு சிறுகதை அமைய முக்கியமாக பங்கு வகிப்பது அதன் பாத்திரப் படைப்பே ஆகும். சிறுகதை நிகழ்ச்சியைப் படைக்கும் படைப்பாசிரியர் கதைக்கேற்ற பாத்திரங்களை உருவாக்குகிறார். கதையின் வளர்ச்சிக்கு அப்பாத்திரங்கள் உற்ற துணையாகின்றன. சங்க கால இலக்கியங்களில் ‘சுட்டி ஒருவர் பெயர் கொளப்பெறார்’ என்ற நிலையில் இயற்பெயர்கள் பொதுப்பெயர்களாகவே இருந்தது. அந்நிலையிலிருந்து மாறி ஒவ்வொரு கால கட்டத்திலும் வளர்ச்சி பெற்ற நிலையில் இலக்கியங்களில் பெயர்களைக் காண முடிகிறது. கதையின் பொருளுக்கு ஏற்ப உருவம் கொடுப்பதும், உயிரோட்டம் தருவதும் பாத்திரங்களாகும்.

படைப்பாளி ஒருவன் தாம் நிலை நிறுத்த அல்லது கூற விரும்பும் கருத்துக்களைத் தன்னுடைய படைப்பில் பாத்திரங்கள் வாயிலாகத்தான் அதிகமாகக் கூறுகிறான். சில சமயங்களில் தானே ஒரு பாத்திரமாகத் தோன்றுகிறான் கதைத் திட்டத்தை எலும்புக் கூடு என்றால் அக்கூட்டுக்கு உயிரையும், பொருளையும், பொழிவையும் தருவது பாத்திரமேயாகும்.

“கதைக்களமும் கதைமாந்தர்களும்” என்னும் இவ்வியலில் சோ.தர்மன் மற்றும் சோலை சுந்தரபெருமாள் ஆகிய இருவர் எழுதிய ஆய்வுக்குரிய சிறுகதைகளில் இடம் பெற்ற பாத்திரங்கள் கதைக்களத்திற்கு ஏற்ப எவ்வாறு

பொறுத்தமுற அமைந்துள்ளது? அதன் சிறப்புகள் எவையவை? படைப்பாக்க உத்திகள் போன்றவற்றை விரிவாக ஆராய்கிறது.

கதைக்களம்

களம் என்ற சொல் பல்வேறு பொருள்களை உணர்த்தினாலும் இங்கு இடத்தையே உணர்த்துகிறது,கதை நடைபெறும் இடம். அதாவது சமூகத்தைக் குறிக்கிறது. பாத்திரங்களின் அறிமுகம், பெயர்ப் பொருத்தம் குறித்தும் விரிவாக ஆராயப்பட்டுள்ளது. வெவ்வேறு சூழலில் வாழ்ந்த சோ.தர்மன் மற்றும் சோலை சுந்தரபெருமாள் ஆகிய இருவரின் கதைகள் மண்ணுக்கேற்றவாறு கிராமியமணம் பெற்றுத் திகழ்கின்றன. கதைக்களங்கள் வேறுபாடோடு அமைந்துள்ளன. இருவரின் கதைகள் குறித்த கதைக்களங்களும் இங்கு ஆய்வுக்குட்படுத்தப்பட்டுள்ளன.

சோ.தர்மன் சிறுகதைகளுக்கான கதைக்களம்

சோ.தர்மனின் எழுத்துக்கள் ‘முன்னத்தி ஏரில்’ தொடங்கியவை. அவரது ஆரம்ப கால எழுத்துக்களில் கி.ரா.,பூமணி, ஆகியோரின் தாக்கமும், சாயலும் இருந்திருக்கின்றன. அவரது சிறுகதைகளில் வருகிற கதாபாத்திரங்கள் எளிமையானவை: இயல்பானவை, பாசாங்கற்றவை. அவரது கதைகளும், கதாபாத்திரங்களும் கதைக்களனும் வாசகர்களின் பொது அனுபவங்களுக்கு மிக நெருக்கமானவை.

சோ.தர்மனின் பாத்திரங்கள் ‘கரிசல்’ மண்ணின் அசலான மனிதர்கள், அவர்கள் மேனியில் கரிசல் மண் படிந்திருக்கும் அல்லது கந்தகம் படிந்திருக்கும். தொடக்கத்தில் இந்த வாசனைகள் இல்லாத கதைகளே இல்லை. அதே சமயம்

அவரது எந்தக் கதையிலும் கோஷங்கள் உரத்து ஒலிக்கவில்லை. மண் மீதும் மனிதர்கள் மீதும் அவருக்கு இருக்கும் அக்கறையும், பரிவும், ஈரமும் அவரது எழுத்தில் வெளிப்பட்டுள்ளன. அவர் சார்ந்திருந்த எந்த இயக்கத்தின் நிழலும் தம் சிறுகதைகளின் மீது பெரியளவில் படிந்து விடாமல் கவனமாக இருந்திருக்கிறார்.

மனிதர்கள் மீது பாசமும் அக்கறையும் உள்ள படைப்பாளியான இவருக்கு விலங்குகள், பறவைகள் மீதும் அதே அளவு அன்பு செலுத்த முடிகிறது. (அ)ஹிம்சை சிறுகதையில் இந்தத் தன்மைகள் வெளிப்பட்டிருக்கின்றது. மனிதர்கள் குறிப்பாகக் கிராமத்து மனிதர்கள் விலங்குகளையோ, பறவைகளையோ வளர்ப்பதில் காட்டும் ஈடுபாடும், அக்கறையும் அபரிமிதமானவை. அவர்கள் தங்கள் குழந்தைகளைப் போலவே இவற்றைப் பாவிக்கிறார்கள்.

தர்மனுக்குச் சுற்றுப்புறச்சூழல் மீது கவனமும், அக்கறையும் இருப்பதற்கான கதைக்களத்தின் வெளிப்பாடுகளாக 'சோகவனம்', 'கழிவுகள்' கதைகள் அமைந்துள்ளன. ஆலைகளின் கழிவுகள் இயற்கையை நாசம் செய்வதையும், போக்குவரத்து நவீன சாதனங்களின் இரைச்சலால் 'சோகவனத்து கிளிகள்' இயந்திர மொழியை உளறுவதும் சமூக அக்கறையுடன் பதிவு செய்துள்ளார்.

ம(னி)தம், சார்...போஸ்ட், சிதைவுகள், அப்பாவிகள் ஆகிய சிறுகதைகளில் சாதி, மதப் பிரச்சனைகளின் முகங்களையும் அதன் கோரத்தையும் கதைக்களமாகச் சுட்டியுள்ளார்.

நேரிடையான வாசிப்பிற்குகந்ததாகவே வெளிப்பட்டு வந்த சோ.தர்மனின் சிறுகதைகள் மெல்ல நகர்ந்து பூடகமாகவும், குறியீடுகளாகவும் மாற ஆரம்பித்ததை ‘குறளி வித்தைக்காரன்’ சிறுகதை காட்டுகிறது.

1960 – 2010 வரையிலான ஐம்பது வருட சமூக, பொருளாதார அரசியல் நிகழ்வுகளின் வரலாற்றுப் பதிவுகளின் சுவடுகளை சோ.தர்மனின் இந்த மொத்த சிறுகதைகளின் வழியாக அறிய முடிகின்றது. 1960 களில் உருளைக்குடி கிராமத்தின் பதிவுகளாகத் தன் இளமைக்கால விவசாய பாரம்பர்யத்தையும், கிராம ஆதிசமூகத்தின் மரபார்ந்த அறத்தையும் நம்பிக்கைகளையும், தொன்மங்களையும், தன் சிறுகதைகளில் எழுதியுள்ளார்.

உருளைக்குடியிலிருந்து கோவில்பட்டிக்கு சோ.தர்மனின் குடும்பம் குடிபெயர்ந்த பிறகு, அவரின் சிறுகதைகளிலும் கதைக்களனிலும் மாற்றங்கள் நிகழ்ந்துள்ளன. தீப்பெட்டித் தொழிற்சாலைகள், பட்டாசு தொழிற்சாலைகளில் பணிபுரியும் உதிரித் தொழிலாளிகள், குறிப்பாகக் குழந்தை தொழிலாளர்கள், பெண் தொழிலாளர்கள் ஒவ்வொரு நாளும் அல்லது ஒரு வேளை சோற்றுக்காகப் படும் அல்லல்களைக் கதைக் களங்களாகத் தேர்வு செய்துள்ளார்.

சோலை சுந்தரபெருமாள் சிறுகதைகளில் கதைக்களம்

கிராமப்புற மக்களின் இன்ப துன்பங்களையும் வாழ்க்கைச் சிக்கல்களையும் இவ்வாசிரியர் தம் பெரும்பாலான கதைகளில் கதைக்களமாக படைத்துள்ளார். உழைப்பின் உயர்வை வலியுறுத்தும் இவரது திறன் போற்றத்தக்கது. ‘ஆசை’, ‘உழைப்பு’ என்னும் தலைப்பமைந்த கதைகள் உழைத்து வாழ்வதே உயர்ந்த

வாழ்வு என்னும் கருத்தை வெளிப்படுத்துகின்றன. சிறு விவசாயிகள் கந்துவட்டிக்காரர்களாலும் அரசு அதிகாரிகளாலும் வஞ்சிக்கப்படுவதை, சுரண்டப்படுவதைக் 'காத்திருக்கிறாள்' என்னும் கதை காட்டுகிறது.

படித்த இளைஞர்கள் தமக்கேற்ற வேலையும் கிடைக்கப் பெறாமல், உடலுழைப்பையும் ஏற்க முடியாமல் திண்டாடுவதை 'வேலை' என்னும் கதை விளங்குகிறது. கிராமப்புறங்களின் இயற்கைவளங்கள் அழிக்கப்படுதல் கூடாது என்னும் கருத்தினைச் சில கதைகள் நுட்பமாகச் சித்திரிக்கின்றன. சுற்றுப்புறச்சூழல் சிந்தனைகளை உள்ளுறையாகக் கொண்டும் கதைகள் அமைந்துள்ளன.

மனிதநேயம் இவர் கதைகளில் இழைகிறது. லாட்டரி சீட்டின் மோகத்தால் பொன்னுச்சாமி தடுமாறும் போதும், அரசு கொள்முதல் நிலையத்தில் நெல் மூட்டைகளை விற்றுவிட்டு சிங்காரம் நம்பிக்கை இழந்து திரும்பும் போதும், சேகர் என்னும் இளைஞன் படித்துப் பெற்ற சான்றிதழ்களை மனமுறிவால் கிழித்தெறியும் போதும் நம் மனது அவர்கள் மீது இரக்கம் கொள்கிறது.

மற்றவர்களைப் போல் அல்லாமல் தனக்கென ஒரு நிலையை உருவாக்கிக் கொண்டு, குடந்தை, திருவாரூர், நாகை எனப்படும் கீழ்த்தஞ்சைப் பகுதி மக்களின் வாழ்வுநிலைகளை, வேளாண்குடி மக்களின் அன்றாடப் பிரச்சினைகளை, தம் கதையின் களமாகக் கொண்டுள்ளார். 'வண்டல்' சிறுகதையில் விவசாயி தன் மகனை நல்லவனாக உருவாக்க நினைக்கிறார். மகனோ தீய வழிகளில் சென்று கெட்டழிகிறான். அதை நினைத்து வருந்தும் தந்தையின் மனநிலையை ஆசிரியர் இயல்பாக எடுத்துக்காட்டியுள்ளார்.

‘பொறம்போக்கிகள்’ என்ற சிறுகதை அம்மாசி என்ற ஏழை விவசாயி அரசாங்க அதிகாரிகளின் ஏமாற்று வேலையால் எவ்வாறு பழிவாங்கப்படுகிறார் என்பதைக் காட்டுகின்றது. ‘மடை’ என்ற சிறுகதையில் ஊர்ப்பண்ணையாரின் சூழ்ச்சியால் தண்ணீர் இல்லாமல் ஏமாற்றப்படுகின்ற ஏழை விவசாயியின் நிலையை எடுத்துக்காட்டியுள்ளார். ‘தலைமுறைகள்’ என்ற சிறுகதையில் வரும் தோட்டாண்டி எனும் சாலைத் தொழிலாளி தனது பெண் மக்களை எவ்வாறு கரையேற்றுகின்றான். படிக்க வேண்டும் என்று நினைக்கின்ற மகளுக்காக அவன் என்னென்ன முயற்சிகள் எடுக்கிறான் என்பதை வெளிப்படுத்தியுள்ளார். தற்கால சமூகத்தில் ஆண்-பெண் என்ற பாகுபாடின்றி பெண்களைப் படிக்க வைக்க வேண்டும் என்ற நிலையை ஆசிரியர் எடுத்துக்காட்டி உள்ளார்.

‘காவிரியிலிருந்து கூவம் வரை’ என்ற கதையில் கிராமத்தின் அமைதியும் நகரத்தின் அமைதியும் நகரத்தின் அவசரமும் மிகத் தெளிவாக சித்தரிக்கப்பட்டுள்ளது. இரண்டு நாகரிகங்களை உரசிப்பார்த்து சீர்தூக்கி எடை போட்டுக் காட்டுகிறார். நாகரிகத்தில் கிராமியமே மேலோங்கி நிற்கின்றது என்று ஆசிரியர் காட்டும் விதம் புதுமை.

சோலை சுந்தரபெருமாள் அசல் வட்டாரப் படைப்பாளி ஆவார். இவரது சிறுகதைகள் எளிமையும் வடிவச் செம்மையும் வலுவான உள்ளடக்கச் சிறப்பும் கொண்டவை. இவர் கதைகளில் கிராம மக்களின் மொழியை மட்டுமின்றி, அவர்களது வாழ்க்கைப் போக்குகளை, பண்பாடுகளை, சூழ்நிலைகளை, உள இயல்புகளை, ஏக்கங்களை, கனவுகளை ஏமாற்றங்களை யதார்த்தமாகக் காணமுடிகிறது.

கிராமத்து இளைஞர்களின் மூடநம்பிக்கை, ஆண் ஆதிக்க மனப்பான்மை, கடமை தவறும் போக்குகள், மதுபானக் கொடுமைகள், தலைமுறை இடைவெளி, முதுமையின் துயரநிலை இவற்றைக் காண்கிறோம். அத்துடன் கிராம மக்களுக்கே உரிய புத்திசாலித்தனத்தையும் பார்க்கிறோம். பல்வேறு பரிமாணங்களில் கிராம மக்களின் வாழ்க்கைக் கூறுகளை, இக்கதைகள் வெளிப்படுத்துகின்றன.

‘இறுக்கம்’ கதையில் விதவை என்ற ஒரே காரணத்திற்காகப் பெற்ற தாயைத் தனது மண விழாவில் புறக்கணிக்கும் இளைஞனின் மூடநம்பிக்கையைக் கண்டு அதிர்ச்சியடைகிறோம். ‘நாளைய’ சிறுகதையில் குழந்தைகளை சிறுவயதிலேயே அதாவது இரண்டு வயதிலேயே பள்ளிக்கு அனுப்புவதற்கு எதிராக எழுதப்பட்டுள்ளது. ‘பொன்கூடு’ கதையில் திருமணமாகி மனைவியை விட்டுப் பிரிந்து வெளிநாடு செல்லும் கணவன், பிரிவால் வாடும் மனைவியின் நிலையை மிக அழகாக விளக்கியுள்ளார்.

பாத்திரப்படைப்பு -- விளக்கம்

சிறுகதைகளைப் படைக்கும் படைப்பாளிகள், அந்தக் கதைகளுக்குரிய பாத்திரங்களையும் உருவாக்குகிறார்கள். சிறுகதைகளின் வளர்ச்சிக்கு அதன் பாத்திரங்களே துணையாக அமைகின்றன. சிறுகதைக்கு உயிர் கதைக்கரு எனில் அக்கதைக்கு உருவமாக அமைபவை பாத்திரங்களாகும். அப்பாத்திரப் படைப்பு குறித்த பல்வேறு அறிஞர்களின் கருத்துகள் இங்கு நினைவுகூறத்தக்கதாகும்.

“சிறுகதைகள் என்பது கதையாசிரியர்களின் தனிப்பட்ட அனுபவத்தின் வெளிப்பாடாகும். ஒவ்வொரு கதையாசிரியரும் கதை என்ற மானிகையின் ஒரு

ஐன்னலின் வழியே உலகைக் காண்கிறான். அவன் காணும் கோணத்தில் பாத்திரங்கள் படைக்கப்படுகின்றன”.¹ என்கிறார் ஹென்றி ஜேம்ஸ்.

“ஒரு முன் மாதிரியின்றித் தன்னால் பாத்திரங்களை முழுக் கற்பனையாகப் படைக்க இயலாது”² என்கிறார் தூர்க்கனேவ். இவ்வறிஞரின் கருத்து மூலம் சிறுகதைகளில் முழுமையான கற்பனைப் பாத்திரங்களைப் படைக்க முடியாது. நிகழ்ச்சிகளைக் கண்டும் கேட்டும் அனுபவப்பட்டும்தான் படைக்க முடியும் என்பதை அறிய முடிகிறது.

“பாத்திரங்கள் நம்ப வைப்பவையாக அமைய வேண்டும். அப்பாத்திரங்கள் உண்மை மாந்தர்கள் பெற்றிருப்பது போலவே கோபம், பொறாமை, பிற மனித உணர்ச்சிகள் ஆகியவற்றைப் பெற்றவைகளாகப் படைக்கப்பட்டால்தான் நம்பக் கூடியவைகளாக அமையும்”³ என்று கரு.முத்தையா அவர்கள் குறிப்பிடுவார். இக்கருத்துக்கள் சிறுகதைகளின் பாத்திரப் படைப்பினை விளக்குவனவாக அமைகின்றன.

‘கதைக்குப் பொருளையும், சிறப்பையும், உயிரோட்டத்தையும் கொடுக்கிற ஒன்றுதான் பாத்திரம்’⁴ என்று மேரன் எல்வுடு விளக்கம் தருகிறார். பாத்திரங்கள் பல வகைகளாகப் பிரித்துப் படைக்கப்படுகின்றன என்பதை ஜோனதன் ராபின் ‘பாத்திரப்படைப்பு ஒரே மாதிரி அமைவதில்லை. சில பாத்திரங்களைத் தம் அனுபவத்தினால் உணர்ந்து கொள்கிறோம். சில பாத்திரங்களில் நாம் ஐக்கியமாகிறோம். சில பாத்திரம் அண்டை வீட்டுக்காரர்களாகத் தோற்றமளிக்கின்றனர்.’⁵ என்று கூறுகிறார்.

“சிறுகதைகள் என்பது கதையாசிரியர்களின் தனிப்பட்ட அனுபவத்தின் வெளிப்பாடாகும். ஒவ்வொரு கதையாசிரியரும் கதை என்ற மாளிகையின் ஒரு ஜன்னலின் வழியே உலகைக் காண்கிறான். அவன் காணும் கோணத்தில் பாத்திரங்கள் படைக்கப்படுகின்றன.”⁶ என்கிறார் ஹென்றி ஜேம்ஸ், சிறுகதை ஆசிரியர்கள் தங்களின் அனுபவத்தின் மூலமாக உண்மைக் கதையை இலக்கியமாக்குகின்றனர் என்பதும் புலனாகிறது.

“மனிதனை விடவும் சிறந்த கருத்துக்கள் எதுவும் இருப்பதாக எனக்குத் தெரியவில்லை. மனிதனே எல்லாவற்றையும் உருவாக்குபவனாக எனக்குத் தோன்றுகின்றான். புனிதம் வாய்ந்த ஒன்று உள்ளதென்றால் தன்னைப் பற்றிய நிறைவின்மையான மனிதப் பண்பு என்பேன். மனிதன் தற்போதைய நிலையினின்றும் மேல்நோக்கி உயர வேண்டும் என்று கருதுவதையே புனிதமானதென்பேன்”⁷ என்ற மாக்ஸிம் கார்க்கியின் கூற்று இங்கு நினைவு கொள்ளத்தக்கது.

‘கதை நிகழ்ச்சிகளின் தோற்றத்திற்கும், வளர்ச்சிக்கும் முடிவிற்கும் இன்றியமையாதது மாந்தர் மட்டுமே கதையில் கதைமாந்தராக இடம் பெறுதல் வேண்டும். கதைமாந்தரின் எண்ணிக்கை எண்ணிலாது அமையின் கதை மட்டுமே புரியும்’⁸ என்கிறார் பிரபாகர்.

தாக்கரே என்பவர் ‘நான் பாத்திரங்களைக் கட்டுப்படுத்துவதில்லை. நான் அவர்களுக்குக் கட்டுப்பட்டு விடுகிறேன். அவர்கள் விரும்பிய வண்ணம் என்னை அழைத்துச் செல்கின்றனர்’⁹ என்று பாத்திரத்தின் இன்றியமையாமையைச் சுட்டிக் காட்டுகின்றார்.

‘மனித மனத்தில் ஆழத்தில் புதைந்து கிடக்கும் பண்பாடுகளை எடுத்து விளக்கும் பாத்திரங்களாக இருத்தல் வேண்டும்’¹⁰ என்கிறார் ஞானசம்பந்தன். கதைக்கூறுகளுள் முதன்மையானதும் சிறப்புமிக்கதும் நெஞ்சைக் கொள்ளை கொள்வதும் பாத்திரப்படைப்பே ஆகும்.

“ஒரு கதை, கதைப்பகுதியினால் எந்த அளவிற்குச் சிறக்கிறதோ, அதே அளவிற்குப் பாத்திரப்படைப்பினாலும் சிறக்க முடியும்”¹¹ என்ற கருத்தால் அறிய முடிகிறது. “ஒரு கதைக்கு கரு (PLOT) இன்றியமையாததே ஆயின் அது கதையின் எலும்பே (SKELETON) ஆகும். கருவினும் சிறப்பு வாய்ந்ததும் ஒன்று உயிரையும் தரவல்ல ஒன்று உண்டு. அது பாத்திரம் ஆகும்.”¹² என்று கதையின் உயிரோட்டம் பாத்திரத்திலேயே அடங்கியுள்ளது என்கிறார் மோகன். கதையின் வெற்றிக்கும், சிறப்பிற்கும் பாத்திரப்படைப்பு முக்கியமானது என்பது புலனாகிறது.

பாத்திரப்படைப்பு குறித்துத் திறனாய்வாளர் ந.பிச்சமுத்து அவர்கள், “கதைத்திட்டத்தை எலும்புக்கூடு என்றால் அக்கூட்டுக்கு உயிரையும், பொருளையும், பொலிவையும் தருவது பாத்திரமே ஆகும்.”¹³ என்கிறார். ‘அசாதாரணம் என்பது நிகழ்ச்சிகளில் இருக்க வேண்டுமேயன்றி பாத்திரங்களில் இருக்கக்கூடாது’¹⁴ என்கிறார் ஜகன்நாதன்.

பாத்திரப்படைப்பு குறித்த பல்வேறு கருத்துக்கள் இருந்தாலும் ‘பாத்திரத்தைக்காட்டுவதன்று முக்கியம். பாத்திரங்களின் இயக்கத்தால் ஏற்படும் உணர்வு நிலையைக் காட்டுவதுதான் முக்கியமாகும்’¹⁵ என்பார் சிவத்தம்பி.

சிறுகதைகளில் பாத்திரங்களை வைத்தே கதை பின்னப்படுகிறது. ஆனால் கருப்பொருளைச் சொல்ல உதவும் துணைக்கூறாகவே பாத்திரம் பயின்று வருகிறது. சிறுகதையில் பாத்திரங்கள் புதினத்தைப் போல சிறப்புப் பெறுவதில்லை.

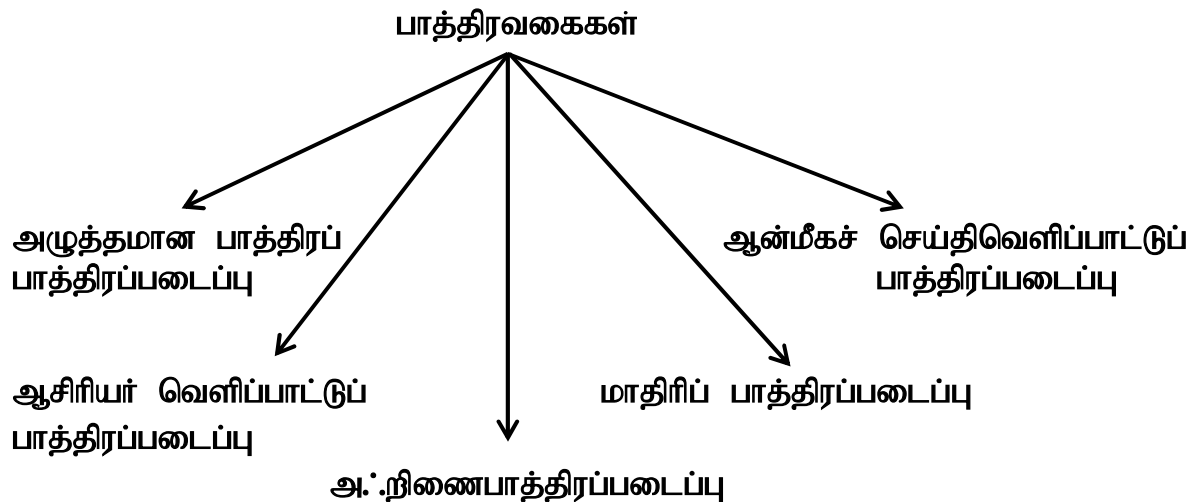
சிறுகதையின் நோக்கம், அமைப்பு, வெளியீட்டுத் திறன், உத்திகள், நடை, பாத்திரப்படைப்பு ஆகியவை பல்வேறு அறிஞர்களின் பார்வையில் நுட்பமாக மாறுபட்டுத் திகழ்வதை அறிய முடிகிறது. குறிப்பாக சிறுகதைகளின் பாத்திரப்படைப்பு முதுகெலும்பாக அமைந்துள்ளதை அறிஞர்களின் கூற்றுக்கள் மெய்ப்பிக்கின்றன.

சோ.தர்மன் கதைகளில் பாத்திரப்படைப்பாக்க உத்திகள்

பாத்திரப்படைப்பாக்க உத்திகள் என்பவை சிறுகதைகளில் ஆசிரியர் எவ்வாறு தனது பாத்திரங்களைப் படைத்துள்ளார் என்பதை பகுத்து ஆராய்வதாகும். சோ.தர்மன் சிறுகதைகளில் கீழ்க்கண்டவாறுபிரித்து பாத்திரப்படைப்பாக்க உத்திகள் ஆராயப்பட்டுள்ளன. அவை

1. பாத்திரவகைகள்
2. பாத்திரஅறிமுகம்
3. பாத்திரப்பெயர்கள்

பாத்திரங்களைப் படைப்பது முக்கியமன்று அவர்களை வாசகனின் மனதில் நிலைத்து நிற்பவர்களாக உருவாக்க வேண்டும் என்பதற்கிணங்க சோ.தர்மன் தனது கதைகளில் பாத்திரங்களை உருவாக்கியுள்ளார். அதனைப் பின்வருமாறு வகைப்படுத்தலாம்.

சோ.தர்மனின் சிறுகதைகளில் இடம் பெறும் பாத்திரங்கள் பலவகைப்படும். அவற்றுள் குறிப்பிடத்தக்க தனித்துவம் வாய்ந்த பாத்திரங்களை மேற்குறிப்பிட்டுள்ள ஐந்து வகைகளில் அடக்கலாம்.

அழுத்தமான பாத்திரப்படைப்பு

பாத்திரம் கதைப்பின்னலை உருவாக்கப் பயன்படுகிறது. பாத்திர அழுத்தத்தாலே அடிக்கருத்தும் அழுத்தம் பெறுகின்றன. “ தலை சிறந்த உலகத்துப் பெருநாவல்களையெல்லாம் நாம் நினைக்கிறபோது முதலில் நம் நினைவிற்கு வருவது அவற்றைப் படைத்த ஆசிரியர்களோ, பிறவோ அல்ல; கதை மாந்தர்களோ. தகழியின் கருத்தம்மாவும் கல்கியின் சிவகாமியும் இப்பொழுது நினைத்தாலும் கூட நம்மெதிரே நிற்பது போன்ற பிரமை உண்டாகிறதல்லவா?”¹⁶ என்று மா.இராமலிங்கம் நாவலுக்கு கூறியதே சிறுகதைக்கும் பொருந்தும்.

அதே போன்று சிறந்ததொரு சிறுகதையினை அதனைப் படித்த பின்னும் அதன் பாத்திரங்கள் நம் நினைவில் நிற்க வேண்டும். அப்படியானதொரு

பாத்திரங்களை உருவாக்குவதே ஆசிரியரின் சிறந்த படைப்பாக்க உத்தி ஆகும்.அவற்றுள் அழுத்தமான பாத்திரப்படைப்பு முதலிடம் பெறுகிறது. பாத்திரங்களின் செயல்பாடு மனதை உருக்குவதாக அமைய வேண்டும். உணர்வைத் தூண்டி நம் கண்முன்னே பாத்திரங்கள் நிற்பது போல் படைப்பதே அழுத்தமான பாத்திரப்படைப்பு ஆகும். சோ.தர்மனின் பல கதைகள் இதற்குச் சான்றாக இடம்பெற்றுள்ளன. ‘மனுஷம்’ கதையில் வரும் உருளக்குடி குஞ்சி,‘சார்...போஸ்ட்...’ கதையில் வரும் போஸ்ட்மேன் சண்முகம், ‘சிதைவுகள்’ - கருப்பசாமி, ‘மணம்’- வெயிலாச்சி, ‘கழிவுகள்’ - குருசாமி நாயக்கர், ‘ஈரம்’ -சிவகாமி போன்ற பாத்திரங்களை இதற்கு சான்றாகக் குறிப்பிடலாம்.

‘ஈரம்’ சிறுகதையில் வரும் இளம்பெண் சிவகாமி வறுமையின் பிடியில் வசித்து வரும் தங்கம்மாவின் மகள், மழையின் காரணமாக தீப்பெட்டி கம்பெனியில் வேலை இல்லாத காரணத்தினால் உணவுக்கு வழி இல்லாமல் இருக்கின்றனர். தங்கம்மாள் உணவுக்காக போர்மேனிடம் துத்தம் கலக்காத பசை மாவு வாங்கி வருகிறாள். முதலாளியிடம் போய் அட்வான்ஸ் வாங்கப் போகிறாள் தங்கம்மா. அவள் வருவதற்குள் பசியால் சிவகாமி ஏற்கனவே வீட்டில் இருந்த துத்தம் கலந்த பசை மாவில் உப்புமா செய்து சாப்பிட்டு விடுகிறாள். அதனால் இறக்கும் தருவாய்க்குப் போகிறாள். சிவகாமி கதாபாத்திரம் படிப்பவர் மனதில் ஈரத்தை கசிய வைக்கக் கூடியதாக அழுத்தமான பாத்திரமாகப் படைக்கப்பட்டுள்ளது.

“வாசற்படி நிலையில் முட்டி விடாமல் குனிந்து வீட்டுக்குள் நுழைந்து கக்கத்தில் இடுக்கியிருந்த கொங்காணிச் சாக்கை மூலையில் எறிந்துவிட்டு வீட்டுக்குள் ஏறிட்டுப் பார்த்த தங்கம்மாள் பதறிப் போனாள். அங்கே மகள் சிவகாமி

மயங்கிய நிலையில் முணங்கிக் கொண்டு அலங்கோலமாய்ப் படுத்துக் கிடந்தாள். அவளைச் சுற்றிலும் வாந்தி எடுத்துக் கக்கிய கக்கல்கள் சிதறிக் கிடந்தன.”

“சிவகாமியின் இரண்டு கண்கள் மட்டுமே உருண்டு கொண்டிருந்தன. வாய் எதையோ முணுமுணுத்தது. ஆனால் வார்த்தைகள் தெளிவாக வெளிவரவில்லை. மடியிலிருந்து மகளைக் கீழே கிடத்தி விட்டுக் கையில் சிம்னி விளக்கை எடுத்துக் கொண்டு மச்சு வீட்டுக்குள் ஓடினாள். தங்கம்மாள் கம்பெனியிலிருந்து வாங்கிக் கொண்டு வந்து வைத்திருந்த போர்மேன் கொடுத்த துத்தம் கலக்காத மாவு அலுங்காமல் அப்படியே இருந்தது. அடுப்படிக்கு ஓடியவள் துத்தம் கலந்த பழைய மாவு இருந்த வெற்று டப்பாவைக் கண்டாள். அவளுக்குத் தலை சுற்றியது.”¹⁷

“வாசகனின் உணர்வுகளைத் தூண்டி ஆழ்ந்த உணர்ச்சிகளைத் தோற்றுவிக்கும் கதைகளே வெற்றிகரமாக அமையக்கூடியவை. ஆழ்ந்த உணர்ச்சிகள் அழுத்தமான பாத்திரங்கள் வாயிலாகவே வெளிப்பட முடியும். கதையை நினைத்தவுடன் பாத்திரங்களின் பெயர்கள் நினைவிற்கு வரும் வண்ணம் படைக்கப்பட்டுள்ள பாத்திரங்களே அழுத்தமான பாத்திரங்களாகும்.”¹⁸

சோ.தர்மனின் சிறுகதைகளில் அழுத்தமான பாத்திரப்படைப்பு சிறப்பாக அமைந்துள்ளது. கதைக்கரு, கதைப்பின்னல் வெற்றி பெற அழுத்தம் மிக அவசியமாகும். ஆசிரியரின் இவ்வுத்தியே கதையில் திருப்பத்தை உருவாக்கி ஆழ்ந்த உணர்ச்சிகளை ஏற்படுத்தியுள்ளன.

மாதிரிப் பாத்திரப்படைப்பு

ஒருபடைப்பாளன் சமுதாயக் கண்ணோட்டத்துடன் தனது படைப்பை உருவாக்குகிறான். சமுதாய சீர்கேட்டை சீர்திருத்தப் பார்க்கிறான். அதனைத் தனது கதைப்பாத்திரங்களின் மூலம் வெளிப்படுத்துகிறான்.

பொதுமக்களில் ஒருவராக விளங்கும் படைப்பாளன் தனது கதைகளில் மக்கள் விரும்பும் மாற்றத்தைப் படைத்துக் காட்டுகிறான். அவ்வாறு படைக்கப்படும் படைப்புகளே மாதிரிப் பாத்திரப் படைப்பாக அமைகின்றன. “இக்காலத்தில் பொதுமக்கள் கருத்து மிக்கவலிமை வாய்ந்தது என்பது எல்லோரும் அறிந்த உண்மையாகும். பல்வேறு பிரச்சனைகளின் மீதுள்ள பொதுமக்கள் கருத்து மிகத் தீவிரமாகவோ, மிதமாகவோ இருப்பதை அறியலாம்.”¹⁹

‘சிதறல்கள்’ என்னும் கதையில் கனகம்மாள். கணவன் முத்துச்சாமியை பறிகொடுத்தவள். விதவைகள் பணத்திற்காக அரசு அலுவலகத்திற்கு வரச்சொல்லி கடிதம் வருகிறது. அவளைப் பார்த்த அதிகாரி, அவள் கணவனை இழந்தவள் தானா? என்கிற சந்தேகம் எழுவதாகக் கூறுகிறார்.

“ஒன்னையப் பாத்தா புருசன சாகக் குடுத்தவ மாதிரி தெரியலையே

சா....ர்....

இந்தப் போட்டோக்களையெல்லாம் பார். வெள்ளச்சேல உடுத்தி, காதுல, கழுத்துல எதுவுமே இல்லாம, பூவு பொட்டு வைக்காம எப்பிடிப் பரிதாபமாக இருக்காங்க. நீ என்னடான்னா பூ வச்சு,பொட்டு வச்சு, சங்கிலி போட்டு, காதுல கம்மல் போட்டு,

பூப்போட்ட கலர்சேல உடுத்தி சினிமா நடிகை மாதிரி இருக்கியே ஒனக்கு எப்பிடி பணம் தர முடியும்?

புருஷன் செத்துட்டா பூ வைக்கக் கூடாது. பொட்டு வைக்கக் கூடாது, கலர்ச்சேல உடுத்தக் கூடாதுனு எந்தச் சட்டத்துல இருக்கு.

இங்க வந்து சட்டம் கிட்டம்னெல்லாம் பேசக் கூடாது

வெள்ளச் சேல உடுத்தி விதவையா முழியா வந்தாத்தான் பணம்னு சட்டத்துல இருக்கா?

அப்படியில்ல

அப்புறம் எதுக்கு அனாவசியமாக் கேள்வி கேக்கீரு?

வேற கல்யாணம் பண்ணிக்கிட்டியா?

இல்ல

செத்துப்போன உம்புருசனோட வாரிசு...

அதப்பத்தி ஒங்களுக்குக் கவல எதுக்குசார். விதவையாயிட்டா வேற கல்யாணம் பண்ணக் கூடாது. கொழந்த பெறக்கக் கூடாதுனு சட்டமா இருக்கு

எதுக்கெடுத்தாலும் சட்டம் சட்டம்னு பேசக் கூடாது. ஒனக்குப் பணம் தர முடியாது. ஒன்னால என்ன செய்ய முடியுமோ செய்யி.

பணம் தர முடியாதுன்னு சொல்றதுக்கு ஒங்களுக்கு எந்த உரிமையும் கெடையாது.

நான் கொடுத்திருக்கிற போஸ்ட் மார்ட்டம் சர்ட்டிபிகேட், காவல்துறையின் எப்.ஐ.ஆர்.

காப்பி இவைகள் சரியா? தப்பா? உண்மையானதா? போலியானதா? அப்பிடினு
சரிபாக்கறது மட்டும்தான் ஒங்க வேல

வள வளன்னு பேசாத நீ போகலாம்.”²⁰

விதவையான பெண் மட்டும் பூ வைக்கக் கூடாது, பொட்டு வைக்கக் கூடாது,
வண்ணப் புடவை உடுத்தக் கூடாது என்று எந்த சட்டத்தில் உள்ளது? அதே
போன்று மனைவி இறந்தவுடன் ஆண் மட்டும் எப்படியும் இருக்கலாம். ஆண்களுக்கு
ஒரு சட்டம், பெண்களுக்கு ஒரு சட்டமா? என்று வினா எழுப்புகிறாள். இக்கதையில்
ஆசிரியர் கனகம்மாள் கதாபாத்திரத்தின் மூலம் சமுதாய நிகழ்வுகளைச்
சுட்டிக்காட்டி தனது கதாபாத்திரமாகிய கனகம்மாள் ஒரு புரட்சிகர மாதிரிப்
பாத்திரமாக, பெண்கள் இப்படிக்கூட இருக்கலாம் என்கிற விதமாகப்
படைத்துள்ளார்.

தான் காணும் சமுதாய நடைமுறை நிகழ்ச்சிகளைக் கூறி அப்படியே
விட்டுவிடாது, சமுதாயம் மாறி அமைய வேண்டும் என்பதற்கு மாதிரியாகப்
படைக்கப்பட்ட பாத்திரங்களே மாதிரிப் பாத்திரங்களாகும். அரசு அதிகாரிகள்
செய்யும் தவறைச் சுட்டிக்காட்டி, மக்கள் அதற்காகப் போராட வேண்டும் என்ற
கருத்தை வலுப்படுத்தியுள்ளார்.

அ.:றிணை பாத்திரப்படைப்பு

“அ.:றிணைப் பொருட்களையும், உயிர் உள்ளனவாகப் பாவித்துக் கற்பனை
நயம்பட எழுதப்படுவது இது (அ.:றிணை பாத்திரப்படைப்பு)²¹ என்கிறார்
மா.இராமலிங்கம்.

“பாத்திரம் எப்படிப்பட்டதாக இருந்தாலும் படைக்கின்ற முறையில்தான் சிறக்கின்றன. அ.ஃறிணை பாத்திரப்படைப்பாயினும் ஆசிரியர் படைப்பாக்க உத்தியைக் கையாளும் திறத்தால் சிறப்படைய முடியும்.”²²

வனங்களில் உள்ள மரங்கள் அழிக்கப்படுவதையும், அதனால் எதிர்காலத்தில் ஏற்படும் நிலையும் தனது ‘சோகவனம்’ சிறுகதையில் மிக அழகாக விவரித்துள்ளார்.

“ஒவ்வொரு தடவையும் தன் குஞ்சுகளுக்கு இரையூட்டும் போது அதன் தாய் பாஷையான கீ கீ கீ ... சத்தத்தைக் குஞ்சுகள் கேட்க விடாமல் வாகனங்களின் ஹாரன் சத்தம் மேலெழும்பி அமுக்கியது. தம் வம்சத்தின் பாரம்பரிய நிறம் மாறி குஞ்சுகள் கிளிப்பச்சை நிறமிழந்து செம்பச்சையாய் வளர்ந்தது கண்டு தாய்க்கிளிகள் இரண்டும் ஒன்றையொன்று ஆச்சரியமாய்ப் பார்த்துக் கொண்டன. தன் குஞ்சுகள் எழுப்பும் சத்தம் வாகனங்களின் ஹாரன் சத்தம் மாதிரி ஒலிக்கக் கண்டு இரு கிளிகளும் பதறித் துடித்தன.”²³

இயற்கையை மனிதன் அழித்துக் கொண்டே செல்வதை பறவைகள் வாயிலாக ஆசிரியர் அழகாக விளக்கியுள்ளார்.

வேலைக்குப் போகும் பெண்கள் படும் துயரம், மானம், மரியாதையுடன் வாழ நினைக்கும் பெண்களுக்கு உண்டாகக் கூடிய துன்பங்கள், ஒவ்வொரு அரசு அலுவலகங்களிலும் நடக்கும் அநியாயங்கள் போன்றவற்றை ‘வதை’ சிறுகதையில் வேம்பி என்கிற வேப்பமரம் கூறுவதாக அமைந்துள்ளது சிறப்பானது.

“இங்க ஒவ்வொருத்தனும், நம்மதான் பெரிய அறிவாளினு நெனச்சுக்கிட்டு

அலையப் போய்த்தான் இந்தியா இன்னும் உருப்படாமலேயே போய்க்கிட்டிருக்கு. வெள்ளக்காரன் காலத்திலிருந்து தொன்னூறு வருஷமா இந்த எடத்துல இருக்கன். எனக்குத் தெரியாத விஷயமா ஒங்களுக்குத் தெரிஞ்சிரப் போவுது. இந்த கோர்ட் ஒரு நிமிஷமாவது என்னோட கண்ணுலருந்து தப்பியிற முடியுமா?”²⁴

ஒவ்வொரு அரசு அலுவலகங்களிலும் நடக்கும் ஊழல், லஞ்சம் போன்றவற்றையும், அரசு அலுவலகங்களின் செயல்பாடுகளையும், அருகிலிருக்கும் மரங்களைக் கொண்டே விளக்கியுள்ளார் ஆசிரியர். இன்றைய நாட்டு நடப்பைத் திறம்படக் காட்டியுள்ளார்.சமூகத்தில் நடைபெறும் லஞ்சம், ஊழல் போன்ற அவலங்களை பறவைகள், விலங்குகள்,தாவரங்கள் போன்றவற்றின் மூலம் மனிதர்களுக்கு அறிவுபுகட்டி சமூகமாற்றம் ஏற்பட இக்கதைகள் உறுதுணை புகிறது. இயற்கையைப் போற்றி, இயற்கையோடு இணைந்து வாழ்வதே பண்பான வாழ்க்கை என்ற செய்தியை இக்கதைகள் உணர்த்தியுள்ளன.

ஆசிரியர் வெளிப்பாட்டுப் பாத்திரப்படைப்பு

ஒரு ஆசிரியர் தனது கற்பனா சக்தி மூலமாக கதைகளைப் படைத்தாலும், தனது வாழ்க்கை நிகழ்வுகளையும், தான் சொல்ல விரும்பும் கருத்துக்களையும் தனது கதைகளில்தான் கூறுவதாகவே வெளிப்படுத்துவது உண்டு. அந்த வகையில் சோ.தர்மன் தனது கதைகளில் ஒன்றான ‘ஒச்சம்’ என்னும் கதையில் கண்ணில்லாத மனிதர்கள் படும்பாட்டை எடுத்துரைத்து கண்தானம் பற்றிய விழிப்புணர்வை ஏற்படுத்தியுள்ளார்.

“கண்தானம் செய்யிறதப்பத்தி மக்கள்கிட்ட பிரச்சாரம் பண்ணப் போறேன்.

நிய் பிரச்சாரம் பண்ணப் போறேமின்னு சொல்றாயே நிய் கண்தானம்
பண்ணிட்டியா?

இல்ல.

மொதல்ல அதச் செய்யி, நிய் என்ன செய்யனும்னு நெனக்கியோ அத
ஒன்னிடமிருந்தே ஆரம்பி அதுதான் நல்லது.”²⁵

எந்தவொரு செயலையும் பிறர் செய்ய வேண்டும் என்று எண்ணாது, நாம்
முதலில் அந்தச் செயலைச் செய்து முடிக்க வேண்டும் என்பதை தனது
கதைகளில் வெளிக்காட்டியுள்ளார்.

‘இருந்தது’ என்ற கதையில் நாகரிகத்தின் மாற்றம், விளை நிலங்கள்
அழிக்கப்பட்டது பேன்றவற்றைப் பற்றிக் கூறியுள்ளார்.

“போன மாசம் நான் பார்த்த என் ஊரை நினைத்த போது துக்கம் நெஞ்சை
அடைத்தது. என்னைப் போலவே போட்டோவில் இப்போது பாட்டியும் அழுது
கொண்டிருந்தாள். கண்ணெட்டும் தூரம் வரை வனாந்திரமாய் வளர்ந்து புதர்மண்டிக்
கிடக்கும் வேலிக்கருவேல மரங்கள், இடையிடையே சில்லெனப் பூத்துக் சிரித்துக்
கொண்டிருக்கும் சூரியகாந்திப் பூக்கள், நித்திய கல்யாணி, மக்காச்சோளம்,
ஒட்டுச்சோளம், கூட்டங்கூட்டமாய்ப் பறந்து திரியும் படைக்குருவிப் பட்டாளமும்,
கிளிகளும், காடைகளும், கௌதாரிகளும், மைனாக்களும், காக்கைகளும்
தானியங்களைத் தேடி, பூச்சி புழுக்களைத் தேடி எங்கே போய்த் தொலைந்ததோ,
என் கண்ணில் படவே இல்லை. பொன்வண்டுகளும், பட்டுப்பூச்சிகளும்,
தூக்கணாங்குருவிக் கூடுகளும் விதவிதமாய்ப் பறந்தும் ஊர்ந்தும் திரியும் புழுக்கள்,

பூச்சிகள்,வண்டுகள் எதையும் காணவில்லை. விளைநிலங்களைவிட தரிசு நிலங்களே அதிகமாகிப் புதர் மண்டிய முள் மரங்களே நிறைந்து கிடந்தது கரிசல் பூமியில்.”²⁶

ஆசிரியர் தனது மன ஓட்டத்தினை தமது கதைகளில் வெளிக்காட்டியுள்ளார். நேற்று பார்த்த விளை நிலங்கள் இன்று இல்லை. அவை அனைத்தும் விலை நிலங்களாக மாற்றப்பட்டு வீடுகளாக உருமாறி உள்ளன என்பதை இக்கதையில் வெளிப்படுத்தியுள்ளார்.

‘சிலையல்ல கண்ணகி’ கதையில் பெண்கள் படும் துயரை மிக அழகாக வெளிப்படுத்தியுள்ளார்.

“நான் கண்ணகி கதையைச் சொல்ல ஆரம்பித்தேன். கண்ணகியை விட்டு கோவலன் பிரிந்து மாதவியுடன் சென்றதையும், கண்ணகி தனித்திருந்ததையும், கோவலன் திரும்பி வந்து சிலம்பு விற்கப் போய்க் கொலையுண்ட சம்பவங்களையும் நான் சொன்னபோது கவனமாகக் கேட்டுக் கொண்டிருந்தாள் கண்ணகியின் தாய். மதுரையை எரித்தபோது மட்டுமே அவள் கண்களில் நீர் திரையிட்டதை நான் பார்த்தேன்.”²⁷

கதையின் தலைமை மாந்தர்களுள் ஒருவராக அல்லாமல், கதையை எடுத்துரைக்கும் ஒருவராக, அல்லது கதையின் நிகழ்ச்சியில் பங்கெடுத்துக் கதையைக் கூறும் ஒருவராகவும் ஆசிரியர் இடம் பெறுகிறார்.

“ஒருபடைப்பாளி எவ்வளவுதான் கற்பனையாற்றல் மிக்கவராயினும் அவர் வாழ்க்கையிலிருந்தே பெரும்பாலும் தம் வாழ்க்கையிருந்தே தம்முடைய பாத்திரங்களை உருவாக்குகிறார்.”²⁸ என்கிறார் டாக்டர்.திரு.முத்தையா.

சோ.தர்மனது சிறுகதைகளில் அவர் தனது தந்தையிடம் கேட்ட கதைகளின் தாக்கங்களினாலும், தனது அனுபவத்தில் கிடைக்கப் பெற்றவைகளினாலும் கொண்டே தனது கதைகளை உருவாக்கியுள்ளார்.

ஆன்மிக செய்தி வெளிப்பாட்டுப் பாத்திரப் படைப்பு

பொருள் ஒன்றை மட்டுமே குறிக்கோளாக கொண்டு செயல்படும் நம் சமுதாயத்தில் உண்மையான உயர்நிலையை அடைய முற்படுவது தடை செய்யப்பட்டுள்ளது. நமது பொன்னான நேரத்தை நம் உடலுக்கு முக்கியத்துவம் தந்து அதைப் பேணுவதிலும், சீராட்டுவதிலும் செலவழிக்கிறோம். ஆனால் அதில் ஒரு சிறிய மணித்துளிகளைக் கூட ஆன்மிகத் தேடலுக்கு செலவழிப்பதில்லை.

எந்தக் கடவுளை நாம் கும்பிட வேண்டும் என்று சண்டையிடுவதில் நேரம் செலவிடும் நாம் அக்கடவுள்கள் கூறிய கருத்துக்களை செவிமடுப்பதில்லை. சோ.தர்மன் தனது சிறுகதைகளில் படைத்துள்ள பாத்திரங்களின் வழியே ஆன்மிக செய்திகளைக் கூறியுள்ளார்.

‘எனக்கான அரிசி’ கதையில் அவரவர்க்கான உணவு இறைவனால் முன்பே தீர்மானிக்கப்பட்டுவிட்டது என்பதை உணர்த்தி உள்ளார்.

“ஒங்களையும் மீறி எங்களையும் மீறி இன்னொன்னு இருக்கு. அதுதான் எல்லாத்தையும் தீர்மானிக்குது... நாளைக் காலை மணப்பெண்ணின் கழுத்தை அலங்கரிக்கும் பூ நிச்சயிக்கப்பட்டது எப்போது? அதே போல நாளைக் காலைல நீங்க சாப்பிட வேண்டிய ஆகாரத்திற்கான அரிசியை ஆந்திராவிலோ, கர்நாடகாவிலோ அல்லது பஞ்சாபிலோ,தஞ்சாவூரிலோ நெல் நாற்றை நட்போதே அல்லா தீர்மானித்து விட்டார். அந்த அரிசி கல்யாணத்திற்கு நாங்கள் வாங்கியிருக்கும் மூட்டைக்குள் இருக்கிறது என்பது எனக்குத் தெரியும். அதை நீங்கள் நாளைக் காலையில் உண்ண வேண்டும் என்பதற்காகவே அல்லா அந்த மூன்று பேரையும் கைது பண்ண வைத்திருக்கிறார். அநியாயமாகக் கற்பழிப்பு வழக்கிலே ஒருவன் சீரழிந்து போய்விடக் கூடாது என்பதற்காகவே அந்த அல்லா என்னை உங்களிடம் அனுப்பியிருக்கிறார். இல்லையென்றால் சற்று முன்னர்வரை நீங்கள் யாரோ நான் யாரோ என்றிருந்தவர்களைச் சந்திக்க வைத்திருப்பாரா அந்த அல்லா?”²⁹

எந்த சமயமும் பிற சமயத்தை எதிர்க்கச் சொல்லவில்லை. எல்லா சமயங்களும் எல்லா சமய நூல்களும் கூறும் கருத்துக்கள் பலவும் ஒன்றே. நாம் செய்யும் எல்லாச் செயல்களும் நம்மால் தீர்மானிக்கப்பட்டவை அல்ல. நமக்கும் மேலே உள்ள இறைவனால் நிர்மாணிக்கப்பட்டதாகும்.

“எல்லா உயிர்களிலும், உள்ளிலும் வெளியிலும் இறைவன் வியாபித்திருப்பதாகப் பார்க்க முயற்சி செய். அதாவது, ஒரு உருவத்தைப் பார்க்கும் பொழுது அதை(உடலை) இறைவனாகப் பார்க்க வேண்டும். அவ்வுடம்பின்

உட்புறத்தை(அகம்) இறைவனெனவும், வெளிப்புறம் அவனால் வியாபிக்கப்பட்டுள்ளதாகவும் காணவேண்டும்.”³⁰

வரலாற்றுக் கதைகள் வாயிலாகவும் ஆன்மிக உணர்வுகளை வெளிப்படுத்த முடியும் என்பதை தனது ‘பார்த்துக் கொண்டிருக்கும் பிரபஞ்சம்’ சிறுகதையில் விளக்கியுள்ளார்.

“கன்னிகா தோஷமும், சிசுப்பாவமும் உன்னைப் பீடித்து ஏழாண்டுகள் ஆகி விட்டன. அனைவருக்கும் தெரியும். உன் மகனின் வாரிசை, வயிற்றில் சுமந்த அந்தப் பெண்ணை உன் உத்திரவுப்படியே உன்னுடைய வீரர்கள் நாடு கடத்தியதை இந்தப் பிரபஞ்சம் அறியும். அந்தக் கன்னியும், அவளுடைய தாயும், தகப்பனும் கதறிய அந்த அகாலவேளையில்,இப்பிரபஞ்சம் முழுவதும் பட்டு எதிரொலித்தது. மனிதர்கள் அறிந்தென்ன, அறியாவிட்டால் என்ன, பிரபஞ்சப் பார்வையிலிருந்து பிரபஞ்சத்தண்டனையிலிருந்து யாரும் தப்ப முடியாது.”³¹

இக்கதையில் நாரைக்கால் சித்தன் என்ற பாத்திரம் வழியாக பூமி அறியாத ரகசியம் எதுவுமில்லை என்பதையும், பாவம் செய்தவர்கள் அதற்கான தண்டனையைப் பெற்றுத்தான் ஆக வேண்டும் என்பதையும் விளக்கியுள்ளார்.

‘நீர்ப்பழி’ சிறுகதையில் வரும் பொய் சொல்லா மெய்யபிள்ளை கதாபாத்திரம் மூலம் தாயைப் பழித்தாலும் தண்ணீரைப் பழிக்கக் கூடாது என்பதை உணர்த்தியுள்ளார். ‘ஊழ்’ சிறுகதை கெங்கையா நாயக்கர் பாத்திரம் வழியாக ‘ஊழ்வினை உறுத்து வந்து ஊட்டும்’ என்ற சிலப்பதிகாரச் சிந்தனையை நினைவூட்டும் கதையாக அமைத்துள்ளார்.

‘இரவின் மரணம்’ கதையில் பாலிசு கதாபாத்திரம் மூலமாக ஜனனம், மரணம் பற்றிய செய்திகளைக் கூறியுள்ளார்.

தர்மன் தனது கதைகளில் ஆன்மிக கருத்துக்களை சாதாரண மனிதர்கள் மூலமாகவும் சித்தர்கள் கூறுவதைப் போலவும் வெளிப்படுத்தியுள்ளார்.

பாத்திர அறிமுகம்

பாத்திரப் படைப்பாக்க உத்தியில் அடுத்து நோக்க வேண்டியது பாத்திர அறிமுகமாகும். சோ.தர்மன் தனது பாத்திரங்களை இரு முறைகளில் அறிமுகப்படுத்துகிறார். நேரடியாகப் பாத்திரத்தை அறிமுகப்படுத்தும் முறையும், பாத்திரங்கள் தமக்குள் உரையாடிக் கொள்வதாக அறிமுகப்படுத்தப்படும் முறையுமாக இவ்விரு அறிமுகங்களை அவர்தம் சிறுகதைகளில் காண முடிகின்றது.பாத்திர அறிமுகத்தில் ஆசிரியர் கையாண்டுள்ள உத்தியை இரண்டு நிலைகளில் நோக்கலாம்.

1. மிகச் சுருக்கமாக சிறு சிறு தொடர்களாலான அறிமுகங்கள்
2. பாத்திரங்களின் புறத்தோற்றம் பற்றிய சில குறிப்புகள் இடம் பெறல்.

பொதுவாக ‘சிறுகதையின் பாத்திரங்கள் சுருங்கிய விளக்கத்துடனும் விரைவாகவும் வர்ணிக்கப்படுகின்றன’³² எனப் பாத்திர அறிமுகம் குறித்து ஆங்கிலக் கலைக்களஞ்சியம் குறிப்பிடுகின்றது. “காளியம்மாள் இன்னும் அழகையை நிறுத்தவில்லை குத்துக்கால் வைத்து உட்கார்ந்து நாடியை

இடதுகாலின் முட்டின்மேல் வைத்துக் கொண்டு விக்கிவிக்கி அழுது கொண்டிருந்தாள்.”³³

“தார்ப்பாச்சாலும் தலைப்பாகையுமாய் கையில் தூரோடு பிடுங்கிய அஞ்சாறு நெற்பயிர்களுடன் வரப்பில் கால் மேல் கால் வைத்து அதோ, அய்யங்கோயில் புளியமரத்தை நோக்கிப் போய்க் கொண்டிருக்கிற குருசாமி நாயக்கர் என்ற கரிசக்காட்டு சம்சாரியின் பட்டப்பெயர்தான் விஞ்ஞானி நாயக்கர்”³⁴

“மல்லி மருக்கொழுந்து பிச்சிப்பு கனகாம்பரம்... யெம்மா பூவு, மல்லி மருக்கொழுந்து பிச்சிப்பு கனகாம்பரம்... பூக்காரி வெயிலாச்சியின் குரலுக்கு ஒரு தனி மவுசு இருக்கத்தான் செய்கிறது”³⁵

“இருபது வருடங்கள் ஆகிவிட்டாலும் கூட நினைவுத் திரையில் பார்த்த மாத்திரத்தில் பளிச்சென்று வந்து நிற்கிறது அந்த முகம். யாரை மறந்தாலும் சிவன் பிள்ளையை மறப்பதென்பது லேசப்பட்ட காரியமில்லை”³⁶

மோனை, எதுகை நயத்தோடு கூடிய ஒலிநயம்மிக்க சிறு சிறு தொடர்களாலான அறிமுகங்கள், கதையின் போக்கிற்கு விறுவிறுப்பையும், பாத்திரங்களுக்குச் சுவையான அறிமுகத்தையும் தந்து நிற்கின்றன.

புறத்தோற்றம் பற்றிய சில குறிப்புகளால் அறிமுகம் இடம் பெறும் போது,பாத்திரத்தின் தோற்றப்பொலிவு வாசகனின் மனதில் ஒரு படமாக உருவெடுத்துவிடும். பின்னர் அவனைக் குறித்துச் சொல்லப்படும் செய்திகள் வாசகனை எளிதில் சென்றடைய அது ஊடகமாகப் பயன்படுகிறது. ‘ஒரு

மனிதனின் புறத்தோற்றம்தான் முதலில் தெரிகின்றது. வெளியே காணப்படுகின்ற தோற்றம் உள்ளான குணங்களைப் பிரதிபலிக்கின்றது. அதனை வைத்துத்தான் அவன் மீது நல்லெண்ணமோ, கெட்ட எண்ணமோ உருவாகின்றது.”³⁷

எனவே தோற்றத்திற்கும் பண்பிற்கும் நெருங்கிய தொடர்புண்டு. ஒரு பாத்திரத்தின் பண்பிற்கேற்ப அதன் தோற்றம் அமைதல் இன்றியமையாததாகும்.

“ஐந்து வயது சிறுமியாய், விளங்காத இடதுகையைத் தொங்கப் போட்டுக் கொண்டு மொச்சைப் பயற்றை நட்டுவசத்தில் பதித்தால் இருக்குமே அதுபோல இடதுகண்ணை இல்லிக்கண்ணாக வைத்துக் கொண்டு இடது காலைக் கிந்திக் கிந்தி நடந்தபடி வலதுகையில் தகரடப்பா ஏந்தி ஊருக்குள் வந்தவள்.”³⁸ என்று அந்த சிறுமியை அறிமுகப்படுத்தும் போது வாசிப்போரின் மனக்கண்முன் படமாகத் தோற்றமளிக்கிறாள்.

“ஐம்பது ஒட்டிய வயது,படைப்பாளிக்கே உரிய முன் வழக்கை,வெற்றிலைக் காவியேறிய கறைபடிந்த பற்கள், தீட்சன்யமான மௌனப் பார்வை.”³⁹

“சட்டையில்லாத ஒல்லியான தேகம். வரிவரியாய் திருநீற்றுக் கோடு. நெற்றி வழக்கையில் சந்தனமும் குங்குமமும் திருநீற்றை மறைத்தபடி. நரைத்த நீண்ட வெண்தாடி. எலும்புகள் தெரியும் மெலிந்த தேசத்தில் குறுக்கெலும்பாய் புரளும் பூணூல்.”⁴⁰

இவ்வகை வருணனைகள் பாத்திரங்களின் அகப்பண்பையும் வெளிப்படுத்துவனவாக அமைந்துள்ளன.

பாத்திரப் பெயர்கள்

பாத்திரங்களுக்குப் பெயரிடுவதில் கூட ஆசிரியரின் படைப்பாக்க உத்தி வெளிப்படுகிறது. பாத்திரங்களுக்குப் பெயரிடுதல் இன்றியமையாத பணியாகும். சோ.தர்மன் தனது சிறுகதைகளில் 250 க்கும் மேற்பட்ட பாத்திரங்களைப் படைத்துள்ளார். ஆசிரியர் கொடுத்திருக்கும் பெயர்களை நோக்கும்போது, குறிப்பிடத்தக்க சிறப்புகள் உள்ளன. அவையாவன:

1. பெயரிடாமலே கதை கூறல்

‘ஒச்சம்’ கதையில் அய்யா, அம்மா, அவன் ; ‘மிதவை’ கதையில் அம்மா, அப்பா, மாமா ; ‘இருந்தது’ கதையில் பெரிய பாட்டி, மனைவி, குழந்தைகள் ; ‘சிலையல்ல கண்ணகி’ கதையில் கிழவி, குழந்தைகள் முதலிய பாத்திரப் பெயர்களை இதற்குச் சான்றாக்கலாம்.

2. பெயர்களுடன் சாதி, சமயம் சார்ந்த பெயர்களைச் சேர்த்துக் கூறல்

தேவையான இடத்தில் சமயம் சார்ந்த பெயர்களையும், பிற இடங்களில் வேறு பெயர்களையும் கொடுக்கும் போது, பாத்திர இயல்பிற்கேற்ப பெயர் பொருந்திச் செல்கின்ற தன்மை காணப்படுகிறது. “தன் கதைமாந்தர் பண்புக்கேற்றதாகவும் இயல்பாகவும் ஒருங்கே அமையும் பெயர்களே சிறுகதையில் பொருத்தமாக இருக்கும்”⁴¹ என்ற கூற்று இங்கு நினைவு கூறத்தக்கதாகும்.

‘நிழல்பாவைகள்’ சிறுகதையில் லட்சுமணராவ், கோபால்ராவ் ; ‘ஊழ்’ சிறுகதையில் கெங்கையா நாயக்கர், சுப்பையா நாயக்கர்; ‘அப்பாவிகள்’ கதையில்

சங்கையா ரெட்டியார், லிங்கக் கோனார்; ‘ம(னி)தம்?’ கதையில் பொன்னையா ரெட்டியார், சண்முகம் பகடை,பாண்டித்தேவர் போன்ற பெயர்களைக் குறிப்பிடலாம்.

3.பாத்திரங்கள் செய்யும் தொழிலைஇணைத்துக் கூறல்

டிரைவர் பெரியசாமி, பனையேறி, துரைச்சாமி முதலாளி, போர்மேன் வேல்சாமி, போஸ்ட்மேன் சண்முகம், தலையாரி, ஜோஸ்யம் பிள்ளை, கணக்குப்புள்ள, ரைட்டர்,டாக்டர், நர்ஸ், என்னும் பெயர்களை இதற்குச் சான்றாகக் கூறலாம்.

4.சிவகாமி,பொன்மாடன், சீனி போன்ற பெயர்களை அடிக்கடிக் கூறல்

சத்தியங்கள்,ஈரம், உதிரப்பூ, அழுக்கு, வம்சம் போன்ற கதைகளில் சிவகாமி என்ற பெயரைப் பயன்படுத்தியுள்ளார்.

ஊழ், தவம், சிருஷ்டி போன்ற கதைகளில் சீனி என்ற பெயரைப் பயன்படுத்தியுள்ளார்.

மிதவை, நீர்ப்பழி, விட்டுவிலகி, நாசி, விசாரம், வதை போன்ற கதைகளில் பொன்மாடன் என்ற பெயரைப் பயன்படுத்தியுள்ளார்.

5.ஆசிரியர் கூற்றாகக் (நான்) கூறல்

இருந்தது, சிலையல்ல கண்ணகி, இறுக்கம், மனம் என்னும் ஊஞ்சலிலே, வனகுமாரன், எனக்கான அரிசி போன்ற கதைகள் இதற்குச் சான்றாகக் கூறலாம்.

சோ.தர்மன் தனது கதைகளில் பயன்படுத்திய பாத்திரப்படைப்பாக்க உத்திகள் குறித்து கண்டோம். இனி மற்றொரு ஆசிரியரான சோலை சுந்தரபெருமாள் தனது கதைகளில் பயன்படுத்தியுள்ள படைப்பாக்க உத்திகள் குறித்துக் காண்போம்.

சோலை சுந்தரபெருமாள் சிறுகதைகளில் பாத்திரப்படைப்பாக்க உத்திகள்

ஒரு குறிப்பிட்ட சிறுகதையின் கதைப்பரப்பளவு, ஒரு குறிப்பிட்ட பாத்திரத்தின் வளர்ச்சியை அதன் போக்கில் காட்டுவதற்குரியதாக அமையவில்லை. ஒரு கணத்தில் ஒரு நிகழ்ச்சியில் பாத்திரங்கள் எப்படி வார்க்கப்பட்டுள்ளன என்பதை மட்டுமே காட்டுவதாக அமையும். என பாத்திரப்படைப்பு பற்றி பலவித கருத்துக்கள் நம்முன் வைக்கப்படுகின்றன.

படைப்பாளிகள் சமுதாயத்தில் தாம் சந்திக்கின்ற அல்லது பார்க்கின்ற மனிதர்களைக் கதை மாந்தர்களாக்குகின்றனர். ‘சிறுகதை சம்பவத்தொகுப்பு என்பதைவிட சம்பவங்களில் இயங்கும் பாத்திரங்களின் மனநிலைக்கே அதிக அழுத்தம் கொடுக்கப்படுகின்றது’⁴² என்பார் கோ.கேசவன்.

சோலை சுந்தரபெருமாள் சிறுகதைகளில் கீழ்க்கண்டவாறு பிரித்து பாத்திரப்படைப்பாக்க உத்திகள் ஆராயப்பட்டுள்ளன. அவையாவன

1. பாத்திர வகைகள்
2. பாத்திர அறிமுகம்
3. பாத்திரப் பெயர்கள்

பாத்திரவகைகள்

சோலை சுந்தரபெருமாள் சிறுகதைகளில் பாத்திர வகைகள் கீழ்க்காணும்வாறு பகுக்கப்பட்டுள்ளது. அவையாவன:

1.அழுத்தமான பாத்திரப்படைப்பு

2.மாதிரி பாத்திரப்படைப்பு

அழுத்தமான பாத்திரப்படைப்பு

சிறுகதையின் இன்றியமையாத கூறுகளுள் ஒன்று பாத்திரப்படைப்பாகும். பாத்திரப்படைப்பாலே சில சிறுகதைகள் சிறந்த கதைகள் என்ற முத்திரை பெறுகின்றன. பாத்திரம் கதைப்பின்னலை உருவாக்கப் பயன்படுகிறது. பாத்திர அழுத்தத்தாலே அடிக்கருத்தும் அழுத்தம் பெறுகின்றன. எனவே பாத்திரப்படைப்பிற்கு மிகுதியான அழுத்தத்தைப் படைப்பாசிரியன் கொடுக்க வேண்டும். “கதைப்பின்னல் முதலிடத்தைப் பெறுமேயானால் அந்நாவல் மிகையுணர்ச்சி நாவலாகிவிடும். பாத்திரப்படைப்பினை விடக் கூடுதல் அழுத்தம் அடிக்கருத்திற்குக் கொடுக்கப்படுமாயின் ஒன்று அவ்வடிக்கருத்து படிப்போர் மனதில் பதியாமல் போய்விடும் அல்லது அந்நாவல் வெறும் கொள்கை பரப்பும் கருவி என்றாகிவிடும்”⁴³ என்று நாவலின் பாத்திரப்படைப்பிற்குக் கூறும் அதே கருத்து சிறுகதையின் பாத்திரப்படைப்பிற்கும் பொருந்தும்.

‘காத்திருக்கிறாள்’ - சிங்காரம்,

‘கட்டில்’ - விசுவநாதன்,

‘இறுக்கம்’ - வள்ளி

போன்றவர்களை அழுத்தமான பாத்திரப்படைப்பிற்கு சான்றாகக்குறிப்பிடலாம்.

‘காத்திருக்கிறாள்’ - சிறுகதையில் விவசாயி சிங்காரம் வறுமையில் உழல்பவன். மழையை நம்பியே மண்ணில் உழுதுவிட்டு காத்திருக்கிறான். மழை பொய்க்கவில்லை. ஆனால் உழைத்த உழைப்பு முழுவதும் அரசு அதிகாரிகளாலும், கந்துவட்டிக்காரர்களாலும் சுரண்டப்படுவதை இக்கதையில் ஆசிரியர் மிக அழகாக வெளிக்காட்டியுள்ளார்.

“எடை போடுபவன் குத்தாசியால் எல்லா மூடைகளிலும் குத்தி அலக்கி எடுத்து இரண்டு மரக்கால் அளவுக்கு ‘மாதிரி’ எடுத்துக் கொண்டு போனான்.

இந்த பாருப்பா... சாக்கு மாத்தி எடை போட மூட்டைக்கு ஒரு ரூபா துண்டா தந்துடனும், பி-ஸிக்கு மூட்டைக்கு ரெண்டு ரூவா... பின்னால் முணுமுணுக்கக் கூடாது என்னா?

மொத்தமா மூட்டைக்கி ரெண்டு ரூவா எடுத்துக்கங்க...

என்னப்பா இங்கே வந்து பேரம் பேசற...

சிங்காரம் சர்வமும் அடங்கிப் போய் ‘சரிங்க எது முறையோ அதன்படி செய்யுங்க...’ கொண்டு போன மூட்டைகளை சாக்கு மாற்றும்போது மூட்டைக்கு இரண்டு படிக்கு மேல் சேதாரமாயிற்று. ஒரு பிடி நெல் விளைச்சலப் பாக்க நாம என்ன கஷ்டப்படுகிறோம்...நினைத்துப் பார்த்த சிங்காரத்தின் மனதிற்குள் வேதனை செறிந்தது.”⁴⁴

‘இறுக்கம்’ கதையில் தன்னைப்பெற்ற தாய், தன் தந்தைக்கு இரண்டாம் தாரம் என்பதாலும், மேலும் தனது தாய் விதவை என்ற ஒரே காரணத்திற்காகவும், தனது மணவிழாவில் தன் தாயைப் புறக்கணிக்கும் இளைஞனின் மூடநம்பிக்கையையும், மகன் தன்னைப் புறக்கணித்தாலும் மகனிற்கு நல்லது செய்யத்துடிக்கும் தாய்மைப் பண்பையும் ‘வள்ளி’ பாத்திரத்தின் மூலமாக ஆசிரியர் வெளிக்காட்டியுள்ளார்.

“புள்ள மனசு இப்படி கல்லாவாப் போயிடும்? பெத்த ஆயின்னு கூடப்பாக்காம தெருசனம் அத்தனையும் வச்சுக்கிட்டு ‘கட்டு கழுத்தி போல முன்னாடி, முன்னாடி வந்து நிக்காத’ன்னு சொல்லலாமா? மாலையும் கழுத்துமாய் பெற்றவளின் காலில் விழுந்து ஆசி வாங்கிக் கொண்டு மாப்பிள்ளையாய்ப் புறப்பட வேண்டிய மகன் முத்து, சொந்தம் பந்தம் எல்லாரும் கூடி இருக்கிறப்ப, அவன் நட்ட நடுவில் நின்று சொன்ன போது வள்ளிக்கு பாதி உயிர் இல்லை. அவருக்கு மட்டும் என்ன? புரடியில் நாலு தாக்கு தாக்கியது போல இருந்தது”⁴⁵

பெற்ற மனது பித்து பிள்ளை மனம் கல்லு என்ற முதுமொழிக்கு ஏற்ப ‘வள்ளி’ பாத்திரப்படைப்பு நம் கண்களில் நீர்கோர்வையை உண்டாக்குவதாக அமைந்துள்ளது.

மாதிரி பாத்திரப்படைப்பு

கதை மாந்தரின் பண்புகளை விளக்குவதற்கு அவர்களின் செயல்களைத் தக்கவாறு அமைக்கலாம். செயல்களால் மட்டுமே எல்லாப் பண்புகளும் புலப்படுதல் என்பது இயலாது. அவ்வாறு புலப்படாத பண்புகளை அவர்களின் பேச்சால்

புலப்படுத்தலாம். “நாவலில் ஒரு கதைத் தலைவனைக் காணும் போது இப்படி ஒருவன் இருந்ததில்லை என்று தோன்றினாலும் இப்படி ஒருவன் இருக்க முடியும் என்று தோன்ற வேண்டும். கதை மாந்தர்கள் யதார்த்தமாக இருந்தாலும் யதார்த்த நிலைக்கு அப்பாற்பட்டு இருக்க வேண்டும்”⁴⁶ என்று ராப்லி பாக்ஸ்கூறுகின்றார். இவர் நாவலுக்கு கூறியிருந்தாலும் சிறுகதையின் பாத்திரப்படைப்பிற்கும் இது பொருந்தும்.

படைப்பாளி சமுதாயத்தின் மீது அக்கறை கொண்டவன். சமுதாயத்தில் தான் காணும் குறைகளை அப்படியே கூறிச் சென்றால் மட்டும் போதாது. குறையை நிறையாக்க வேண்டும். சமுதாயப் புண்ணிற்கு மருந்து கொடுக்க வேண்டும் என நினைக்கிறான். அதன் விளைவாக ‘மாதிரிப் பாத்திரங்கள்’ உருப்பெற்று விடுகின்றனர்.

‘வோர்’ சிறுகதையில் வரும் குப்பம்மாள் பாத்திரப்படைப்பு இதற்கு எடுத்துக்காட்டாகும். மகளை இழந்த குப்பம்மா, பேத்தியை கடும் வெட்கை வந்து, அவளையும் இழந்து விட்டாள். தன் தனிமையும், ஊரின் வெட்கையையும் தணிக்க, தனது பங்கான ஊரின் கடைசியில் உள்ள இடத்தில் மரங்களை வளர்த்து வருகிறாள். அதனை மக்கள் வெட்டி எடுப்பதனைத் தடுக்க வழி அறியாமல், இறந்து விடுகிறாள். பின்னாளில் குப்பம்மாள் வளர்த்த மரங்கள் அந்த ஊரை வெள்ளத்திலிருந்து காக்கின்றன. மரங்கள் வளர்ப்பதன் நன்மைகளை இதன் மூலம் ஆசிரியர் விளக்குகின்றார்.

“பாவீயோ இன்னிக்கும் வெட்டிக் கொண்டு போய்ட்டானுங்களே... ஒங்க வீட்ல காட்டேரி கத்த, வயிற்றெரிச்சலைக் கொட்டினாள். குப்பம்மாளுக்கு வீடு

திரும்பும் நேரத்தில் அக்கரையில் உள்ளவர்கள் கருவ மரக்கிளைகளை அங்கொன்றும் இங்கொன்றுமாய் அடிக்கடி வெட்டிச் சென்று கொண்டிருந்தார்கள்.

நேத்து ஆடுகால் மரத்திலிருந்த பெரிய கிளைகளை வெட்டிச் சென்றிருப்பதைப் பார்த்தவள் அப்படியே மரத்தை அணைத்தவளாய்க் கதறியழுதுவிட்டாள்.

இனிமே இந்த பாவிங்க கிட்டேருந்து இந்த பச்சை மரங்களைக் காப்பாத்த முடியாது போலிருக்கே பேத்தி செல்லாச்சியை முன்னிலைப்படுத்தி ஒப்பாரியே வைத்து விட்டாள். ‘செல்லாச்சி! நான் காப்பாத்தியே தீருவேன். இங்கேயே குடியிருப்பேன்.’ என்று உணர்ச்சி வசப்பட்டாள்.

நம்ம ஆயுசு வரை காப்பாத்திட்டால் போதுமோ? நல்லது கெட்டது தெரியாத ஜென்மங்க செல்லாச்சிக்கு ஏற்பட்ட நிலைம மற்றவங்களுக்கு வராம இருக்கணும்னா... மரமட்டைய வெட்டக் கூடாதுங்குற நல்ல புத்தி வருமா?...”⁴⁷

மற்றொரு சிறுகதையான ‘நாளைய’ என்ற கதையில் வரும் கதிரேசன் மாதிரி பாத்திரப்படைப்புக்கு ஒரு சிறந்த எடுத்துக்காட்டாகும். நாளைய எதிர்காலம் சிறுவயதிலேயே கருகுவதை, அதாவது பிள்ளைகள் இரண்டு வயதிலேயே பள்ளி செல்வதை எதிர்ப்பதாக அமைந்துள்ளது.

“இப்பவே மணி முணாவது, சிவசங்கரன் இப்ப மட்டும் இருந்தான்னா இங்க அங்க ஓடி, அத இத எடுத்துப் போட்டு, பிச்சி தொட்டுப் பாத்து சந்தோஷப்பட்டு இருப்பான். இது என்னம்மா? அது ஏம்மா அப்புடி இருக்குன்னு

தோண்டித்துருவிருப்பான். இப்ப அங்க ஓக்காந்த எடத்திலேயே ஜெயில்ல போட்டது போல எப்புடி இருப்பானோ புள்ள? என்னத்தான் ரொட்டியும் பாலும் கொடுத்து அனுப்பியிருந்தாலும் அதப் பக்குவமா எடுத்துத் திங்கத் தெரியுமா அவனுக்கு?

அவன் நெனப்ப உதிரடிச்சிட்டு வாசல்ல ஆட்டோ வந்து நின்றது. ஆட்டோ நிறைய பிஞ்சுக பிளாஸ்டிக் பொம்மகளப் போலத் திணிச்சிக்கிட்டு... சிவசங்கரன் அந்த அடுக்கிலிருந்து பிதுக்கிக் கொண்டு தலை நீட்டினப் பின்னாலத்தான் கதிரேசனுக்கு நல்ல இருப்பு வந்துச்சி.

பச்சை மனசையும் ஓடம்பையும் எப்புடியெல்லாம் பக்குவப்படுத்தணும்ன்னு உணராத சனங்கள அப்புடியே பளீர் பளீர்ன்னு அறைய வேணும் போல இருந்துச்சி. ரெண்டே நாளில், தொவண்டுப் போய் ஓடிச்ச ஆடாதொடா கொத்துப் போல ஆட்டோவிலிருந்து எறங்கி ஓடுன சிவசங்கரன் அவனோட அப்பன்கிட்டக்க ஓடிப்போய் ஓட்டிக்கிட்டான். கதிரேசன், மவன் கழுத்த இறுக்கிக்கிட்டு இருந்த ‘டை’ யையும் கால்ல கவ்விகிட்டு இருந்த ‘ஷ’ வையும் அவித்து எறிஞ்சான். மவனைத் தூக்கி அணைச்சிக்கிட்டு சாக்ஸை உருவினான். கால்ல வடு பதிந்திருச்சி, செக்க செவேலென்று இருந்த கால்கள் வெள்ளடையாயிருந்துச்சி, வயித்தப் பத்திக்கிட்டுதான் எரிஞ்சிச்சி.”⁴⁸

சமுதாயம் மாறி அமைய வேண்டும் என்பதற்கு மாதிரியாகப் படைக்கப்பட்ட பாத்திரங்களே மாதிரிப் பாத்திரங்களாகும். ஆசிரியரின் கதைகளில் எட்டு மாதிரிப் பாத்திரங்கள் காணப்படுவது குறிப்பிடத்தக்கதாகும். இப்பாத்திரங்கள் சமூக மாற்றத்திற்கு முன்மாதிரியாக அமைந்துள்ளன.

பாத்திர அறிமுகம்

பாத்திர படைப்பாக்க உத்தியில் அடுத்து நோக்க வேண்டியது பாத்திர அறிமுகமாகும். சோலைசுந்தரபெருமாள் பாத்திரங்களை இருமுறைகளில் அறிமுகப்படுத்துகிறார். நேரடியாகப் பாத்திரத்தை அறிமுகப்படுத்தும் முறையும் பாத்திரங்கள் தமக்குள் உரையாடிக் கொள்வதாக அறிமுகப்படுத்தப்படும் முறையுமாக இவ்விரு அறிமுகங்களை அவர்தம் சிறுகதையில் காணமுடிகிறது.

பாத்திர அறிமுகத்தில் ஆசிரியர் கையாண்டுள்ள உத்தியை மூன்று நிலைகளில் நோக்கலாம்.

- (1) மிகச்சுருக்கமாக சிறு சிறு தொடர்களாலான அறிமுகம்.
- (2) பாத்திரங்களின் புறத்தோற்றம் பற்றிய சில குறிப்புகள் இடம் பெறல்.
- (3) அறிமுகத்தோடு பண்புநலனும் வெளிப்படல்.

மிகச்சுருக்கமாக சிறு சிறு தொடர்களாலான அறிமுகம்

சிறு சிறு தொடர்களால் பாத்திர அறிமுகம் அமையும் போது வருணனை சலிப்பினை ஏற்படுத்தாது. “சின்னக்குஞ்சானப் பாத்தா அறுவது வயசானவனா மதிக்கமுடியாது. எது இருக்கோ இல்லியோ வயித்துக்கு வஞ்சகமில்லாம தின்னு வளர்ந்தவன். குண்டுக்கல்லு போல உடம்பு.”⁴⁹

“கணைசம்புள்ளை ஒடம்பு முன்னப் போல நெனச்ச எடத்துக்கு போவ வர எடம் கொடுக்கிறது இல்ல. சமயத்தில வயித்த சுருட்டி வலி எடுக்கும்.”⁵⁰

பாத்திரங்களின் புறத்தோற்றம் பற்றிய சில குறிப்புகள் இடம் பெறல்

புறத்தோற்றம் பற்றிய சில குறிப்புகளால் அறிமுகம் இடம்பெறும் பொழுது பாத்திரத்தின் தோற்றப்பொலிவு வாசகனின் மனதில் ஒரு படமாக உருவெடுத்துவிடும். பின்னர் சொல்லப்படும் செய்திகள் வாசகனை எளிதில் சென்றடைய அது ஊடகமாகப் பயன்படுகிறது.

“அஞ்சு ! இங்க வந்துட்டுப் போயேன் . . . அவள் புருஷன் மாரிமுத்துப் புள்ள கூப்பிட்டுவிட்டால் போதும் என்ன வேலை எப்புடிக்கிடந்தாலும் அப்புடி அப்புடியே போட்டுட்டு ஓடி வந்து விடுவாள் அஞ்சலை”⁵¹

“சாமிக்கண்ணு ரெண்டுங் கெட்டான் புள்ள . . . என்னா பண்ணுவான் பாவம் . . . முன்னாடிப் போனா கடிக்குது பின்னாடிப் போனா ஒதைக்கிது.... அவன் தாத்தா அவனை நினைத்து வருத்தப்பட்டுக் கொண்டிருந்தார்.”⁵²

அறிமுகத்தோடு பண்புநலனும் வெளிப்படல்

அறிமுகத்தோடு பண்புநலனும் வெளிப்படும்போது ஆசிரியரின் வேலை எளிதாகிறது. அவை வெற்று வருணனைகளாக அமையாது பண்போடு கூடிய வருணனைகளாக அமைந்து விடுவதால் பாத்திரத்தைப் பற்றிய புறத்தோற்றம் அகப்பண்பு என்பனவற்றை ஒரு சேர வாசகன் உணர்ந்து கொள்ள முடிகிறது.

“அது வேணும் இது வேணும்னு உழுந்து பொறண்டுக்கிட்டு கெடக்கிறப் புள்ளைகங்களேருந்து எழுபது வயசு கெழவி வரைக்கும் நாச்சிமுத்து வாத்தியாரு வாராரன்னு சொன்னா போதும் எழுந்திருச்சி நின்னுடுங்க. இந்த மனுசன் மேல

அப்படி ஒரு மட்டு மரியாத. என்னிக்கு அவரு கிழிச்சக் கோட்டத் தாண்டினதுங்க?
இத்தினிக்கும் அந்த மனுசனப் பார்க்கிறதுக்கு சகிக்காது. கன்னமும் ஒட்டிப்போய்
கரிசலா ஒல்லிக்குச்சிக் கணக்காத்தான் இருப்பார்.”⁵³

“எப்பப்பாரு சல்சல்ன்னா விழுவாரு மனுசன்? ஆந்து அமந்துபேசவாவது
தெரியுதா? நானும் முந்தி விரிச்ச நாள்லருந்து அப்படியே பழகிப்போச்சு.
இன்னிமேவா திருந்தப் போறாரு. இந்த ஆளு சிடுமுஞ்சிஆளு?”⁵⁴

பண்போடு கூடிய அறிமுகம் பாத்திரத்தைப் பற்றி
முழுமையானஎண்ணவோட்டத்தை வாசகனுக்கு அளித்து விடுகிறது. எனவே
பாத்திரஅறிமுகம் வாசகன் மனதில் காட்சிப்பொருளாக (VISUAL OBJECT) மாற்றி
அவன் மீது தாக்கத்தை ஏற்படுத்துவதற்கு பெரிதும் உதவுகிறது. பாத்திரத்தின்
தோற்றம், பண்புகளை எளிதில் அறிந்து கொள்ள இவ்வுத்தியைக் கையாண்டவிதம்
மிகவும் சிறப்பிற்குரியது.

பாத்திரப்பெயர்கள்

பாத்திரங்களுக்குப் பெயரிடுவதில் கூட ஆசிரியரின் உத்தி வெளிப்படுகிறது.
சோலைசுந்தரபெருமாள் சிறுகதைகளில் 150-க்கும் மேற்பட்ட பாத்திரங்கள்
உள்ளனர். ஆசிரியர் அவர்களுக்குக் கொடுத்திருக்கும் பெயர்களை நோக்கும்
போது குறிப்பிடத்தக்க நான்கு சிறப்புகள் உள்ளன.

1. தேவையற்ற போது பெயரிடாமலே கதை சொல்கிறார்.
2. தேவையான இடங்களில் சமயம் சார்ந்த பெயர்களையும் பிற இடங்களில்
பொதுப்பெயர்களையும் பயன்படுத்தியுள்ளார்.

3. பாத்திரங்களின் பெயர்களைச் செய்கின்ற தொழிலோடு அமைத்துள்ளார்.

4. எந்தப் பாத்திரத்திற்கும் உச்சரிப்பதற்குக் கடினமான வடமொழி அல்லது ஆங்கிலம் கலந்த பெயர்ச்சொற்களைப் பயன்படுத்தவில்லை.

(1) கதைகளில் படைக்கின்ற அனைத்துப் பாத்திரங்களுக்கும் கட்டாயமாகப் பெயர் சூட்டப்படுவதில்லை. தேவையற்ற பாத்திரங்களுக்கு பெயர்கள் கொடுக்கும்போது கதைக்குள்ளே பாத்திரப்பெயர்கள் அதிகமாகி கதையின் தெளிவு குறைந்துவிடும். அதற்கு மாறாக தேவையான பாத்திரங்களுக்கு மட்டும் பெயர் கொடுத்துவிட்டு தேவையற்ற பாத்திரங்களை உறவுப்பெயர் மூலமாகவோ தொழிற்பெயர் மூலமாகவோ சுட்டி விடுவதால் ஆசிரியரின் வேலையும் குறைகிறது.

“அக்கறை” கதையில் அம்மா – அப்பா. ‘புயல்’ கதையில் மகன் - மருமகள். ‘ஓராண்காணி’ கதையில் கணவன் - மாமியார் முதலிய பாத்திரப் பெயர்களை இதற்குச் சான்றாகக் குறிப்பிடலாம்.

(2) தேவையான இடத்தில் சமயம் சார்ந்த பெயர்களையும், பிற இடங்களில் வேறு பெயர்களையும் கொடுக்கும் போது பாத்திர இயல்பிற்கேற்ப பெயர் பொருந்திச் செல்கின்ற தன்மை காணப்படுகிறது.

‘மண் உருவங்கள்’ கதையில் அங்காளம்மை வீரபத்திரன், ‘இன்னார்க்கு இன்னார் என்று.... கதையில் சங்கரன் பிள்ளை, ஜானகி. ‘தேடல்’ கதையில் அழகேசன், பன்னீர். ‘இறுக்கம்’ கதையில் வள்ளி, வேலுப்பிள்ளை. ‘பொறுத்திரு’ கதையில் கணேசம்புள்ள, வடுவாம்பாள் போன்ற பெயர்களை இதற்குச் சான்றாகக் குறிப்பிடலாம்.

(3) பாத்திரங்களின் பெயர்களை செய்கின்ற தொழிலோடு சோலை சுந்தர பெருமாள் அமைத்துள்ளார்.

‘கணப்பு’ கதையில் முத்தையா ஆசாரி, ‘தூண்’ கதையில் கல்யாணசுந்தரம் வாத்தியார், ‘பொலி’ கதையில் காசிக்கோனாரு, ‘பிழைப்பு’ கதையில் நடராசன்வாத்தியாரு போன்ற பாத்திரப்பெயர்களை இதற்கு சான்றாகக் குறிப்பிடலாம்.

கதைப்பாத்திரத்தின் தொழிலோடு பெயரை அமைத்திருப்பது தனித்தன்மை வாய்ந்த உத்திமுறை எனலாம்.

(4) எந்தப் பாத்திரத்திற்கும் உச்சரிப்பதற்குக் கடினமான வடமொழி கலந்த அல்லது ஆங்கிலம் கலந்த பெயர்ச்சொற்களை ஆசிரியர் பயன்படுத்தவில்லை. இதனால் கதையை வாசிப்போர் நிறுத்தி வாசிக்க வேண்டிய நிலை ஏற்படவில்லை. பாத்திரப் பெயர்களைப் பொறுத்தவரையில் சிரமமில்லாத எளிய முறை கையாளப்பட்டுள்ளது. இடையூறு ஏற்படாவண்ணம் கதையை வேகமாக வாசித்துச் செல்ல எளிய சிறிய பெயர்களைப் பயன்படுத்தியிருப்பது சிறந்த உத்தியாக அமைந்துள்ளது.

சமூகத்தில் காணலாகும் அவலங்களைக் கதைக்களமாக இரு ஆசிரியர்களும் அழகுற வெளிப்படுத்தியுள்ளனர். கதைக்களத்தில் கிராமிய வாழ்க்கை முறைகள், மக்கள் சந்திக்கும் சிக்கல்கள் மிகுதியாக இடம்பெற்றுள்ளன.

சோ.தர்மன் கதைகளில் கிராமிய மண் மீதும் அங்கு வாழும் கபடமற்ற மக்கள் மீதும் ஆசிரியரின் அக்கறை, பரிவு, ஈரம், கரிசல் மண்ணின் வட்டார வழக்கு ஆகியவை கதைக்களத்தில் மிகுதியாக இடம்பெற்றுள்ளன.

முடிவுரை

கிராமத்து மக்கள் விலங்குகளையும், பறவைகளையும் பரிவோடு நேசிக்கும் பண்பைப் பதிவு செய்துள்ளார். சோ.தர்மன் சுற்றுச்சூழல் மீது அக்கறையும் கவனமும் செலுத்தியுள்ளார். ஆலைக்கழிவும், நவீன சாதனங்களின் இரைச்சலும் மானுட வாழ்வுக்கு பின்னடைவாக உள்ளதை கதைக்களங்கள் உணர்த்துகின்றன.

சோ.தர்மன் தீப்பெட்டித்தொழிலாளர்களின் போக்கு, தொழிலாளர்களின் அவலமான வாழ்க்கை, குழந்தைத் தொழிலாளர்களின் இன்றைய நிலை போன்றவற்றை கதைக்களமாக சித்திரித்துள்ளார். மேலும் ‘உழைப்பே உயர்வு’ என்ற உயர்ந்த தன்னம்பிக்கைக் கருத்தையும் பல கதைகள் உணர்த்துகின்றன.

தஞ்சை வட்டார விவசாயிகள், கந்துவட்டிக்காரர்கள், அரசு அதிகாரிகள், ஊர்ப்பண்ணையாளர்கள் போன்றோர்களால் சந்திக்கும் சிக்கல்களைக் கதைக்களமாக முன்னெடுத்துள்ளார். வேளாண்பெருமக்கள் வறுமையால் வாடுவதைப் பல கதைகளில் வலியுறுத்தியுள்ளார்.

தர்மனைப் போலவே சோலை சுந்தரபெருமானும் வட்டாரப் படைப்பாளியாக தன்னை அடையாளப்படுத்தியுள்ளார். இவரது கதைகளும் கிராமிய மக்களின் வாழ்க்கைப் போக்குகள், சடங்குகள், விழாக்கள் போன்ற பண்பாட்டுச் செய்திகளைக் கதைக்களமாக்கியுள்ளார்.

பாத்திரப்படைப்பு சிறுகதையின் முதுகெலும்பு எனக் கூறுவர். இதன் அடிப்படையில் இவ்வாய்வில் இருவரின் கதைகளிலும் பாத்திரப்படைப்பு சிறப்பிடம் பெறுகின்றது. சோ.தர்மனின் சிறுகதைகளில் பாத்திரப்படைப்பு வாசகன் மனதில் நிலைத்து நிற்கும்வண்ணம் படைக்கப்பட்டுள்ளன. அழுத்தமான பாத்திரப்படைப்பு கதைக்கரு, கதைப்பின்னல் வெற்றிபெற உதவுகின்றன. சோலை சுந்தரபெருமாள் கதைகளில் இடம்பெறும் பாத்திரங்கள் முன்மாதிரிப் பாத்திரங்களாக (ROLL MODEL) அமைந்துள்ளன.

இருவரது கதைகளிலும் அழுத்தமான பாத்திரங்களும், மாதிரிப் பாத்திரங்களும், ஆன்மீகச் செய்திகளை மக்களுக்குக் கொண்டு செல்லும் பாத்திரங்களும் சிறப்பாக அமைந்துள்ளன. அ.ஃறிணைப்

பாத்திரங்களும், ஆசிரியர் கூற்றாகவும் தர்மனின்சிறுகதைகள் படைக்கப்பட்டுள்ளன.

சோலை சுந்தரபெருமாள் கதைகளில் இத்தகைய போக்குக் காணப்படவில்லை.

படைப்பாக்க உத்தியில் பாத்திரப் படைப்பைப் போலவே பாத்திரப் பெயர்கள், பாத்திர அறிமுகம் போன்றவை முக்கிய இடம் பெறுகின்றன.

சிறுகதையில் படைக்கப்படும் அனைத்துப் பாத்திரங்களுக்கும் பெயர் சூட்டப்படுவதில்லை. தொழிலோடு தொடர்புடைய பெயர்களாக இருவரும் பெயரிட்டுருப்பது குறிப்பிடத்தக்கது. இருவரது கதைகளிலும் வடமொழி மற்றும் ஆங்கிலம் கலந்த பெயர்கள் இல்லாதது சிறப்பிற்குரியது.

சான்றெண்விளக்கம்

1. கீதா.கோ.வே.தி.ஜானகிராமனின் நாவல் கதை ப:68
2. மேலது ப:69
3. கரு.முத்தையா ஜெயகாந்தன் நாவல்களில் பாத்திரப்படைப்பு ப:13
4. மேலது ப:22
5. கீதா.கோ. வே.தி.ஜானகிராமனின் நாவல் கதை ப:73
6. மேலது ப:68
7. ம.திருமலை தமிழ் மலையாள நாவல் ஒப்பாய்வு ப:132
8. க.பிரபாகர் இக்கால இலக்கியம் ப:-68
9. தா.ஏ.ஞானமூர்த்தி இலக்கியத்திறனாய்வியல் ப:307
10. ஞானசம்பந்தன் இலக்கியக்கலை ப:318
11. ம.திருமலை புனைகதை இலக்கியப்பொழிவு ப:35
12. இரா.மோகன் மு.வ.வின் நாவல்கள் ப:46
13. ந.பிச்சமுத்து திறனாய்வும் தமிழ் இலக்கியக் கொள்கையும், ப:227
14. ச.வ.ஜகன்நாதன் நாவலின் தோற்றமும் வளர்ச்சியும் ப:106
15. கா.சிவத்தம்பிசிறுகதையின் தோற்றமும் வளர்ச்சியும் ப:48
16. மா.இராமலிங்கம் நாவல் இலக்கியம், ப:69
17. சோ.தர்மன் கதைகள் ப:106
18. முனைவர் ஜெயபாரதி அகஸ்டின் R.S.ஜேக்கப் சிறுகதைகள் ஒரு திறனாய்வு
ப:138
19. சமூக உளவியல் ப:109

20. சோ.தர்மன் கதைகள் ப:421

21. மா.இராமலிங்கம் புதிய உரைநடை ப:94

22. முனைவர் ஜெயபாரதி அகஸ்டின் R.S.ஜேக்கப் சிறுகதைகள் ஒரு திறனாய்வு
ப:143

23. சோ.தர்மன் கதைகள் ப:266

24. மேலது ப:500

25. மேலது ப:202

26. மேலது ப:363

27. மேலது ப:391

28. கரு.முத்தையா ஜெயகாந்தன் நாவல்களில் பாத்திரப்படைப்பு ப:38

29. சோ.தர்மன் கதைகள் ப:417

30. ஸ்வாமி சாந்தானந்தா புரி ஸ்ரீமத் பாகவதம் ப:107

31. சோ.தர்மன் கதைகள் ப:477

32. Donald K.Ludgin, 'Short story'. The word book encyclopedia, - S n, Volume
17 P.354 "Its (Short story) Characters are usally described quickly with little
detailed ".

33. சோ.தர்மன் கதைகள் ப: 177

34. மேலது ப:190

35. மேலது ப:204

36. மேலது ப:270

37. Roy Ivan Johnson, Esther Marshal study and appreciation of the short story forward, P.XVI."The appearance of an individual is usually the first quality which can be noted, and it is one which makes either a favorable or an unfavorable impression."

38. சோ.தர்மன் கதைகள் ப:165

39. மேலது ப:335

40. மேலது ப:345

41. மீனாட்சி முருகரத்தினம் கல்கியின் சிறுகதைக்கலை ப:111

42. தமிழ்ச் சிறுகதைகளில் உருவம் கோ.கேசவன் ப:17

43. கரு.முத்தையா ஜெயகாந்தன் நாவல்களில் பாத்திரப்படைப்பு ப:25

44. சோ.சு.பெ.சிறுகதைகள்--மண் உருவங்கள் கதைத்தொகுப்பு ப:58

45. சோ.சு.பெ.சிறுகதைகள்--ஓராண்காணி சிறுகதைத்தொகுப்பு ப:16

46. இராமலிங்கம்.மா. நாவல் இலக்கியம் ப:59

47. சோ.சு.பெ.சிறுகதைகள்--மண் உருவங்கள் கதைத்தொகுப்பு ப:45

48. சோ.சு.பெ.சிறுகதைகள்--ஒரு ஊரும் சில மனிதர்களும் ப:41

49. சோ.சு.பெ.சிறுகதைகள்--ஒரு ஊரும் சில மனிதர்களும் ப:14

50. சோ.சு.பெ.சிறுகதைகள்--ஓராண்காணி சிறுகதைத்தொகுப்பு ப:24

51. சோ.சு.பெ.சிறுகதைகள்--ஒரு ஊரும் சில மனிதர்களும் ப:51

52. மேலது ப:81

53. மேலது ப:110

54. சோ.சு.பெ.சிறுகதைகள்--ஓராண்காணி சிறுகதைத்தொகுப்பு ப:47

இயல் - 3

சிறுகதைகளில்

சமுதாய சித்திரிப்பு

இயல் - 3

சிறுகதைகளில் சமுதாய சித்திரிப்பு

கலை இலக்கியங்கள் யாவும் சமுதாயத்தை அடிப்படையாகக் கொண்டே எழுகின்றன. இக்காலத்து சமுதாயக் கருத்தினை உலகிற்குப் பறைசாற்றுவனவாகச் சிறுகதைகளும் புதினங்களும் விளங்குகின்றன. தமிழில் புதினத்தைக் காட்டிலும் சற்றே காலதாமதமாக அறிமுகமான சிறுகதை வடிவம், கருப்பொருள், கதைஅமைப்பு முறை, உத்தி எனப் பலநிலைகளில் செழுமைப் பெற்று இலக்கிய உலகில் தனிப்பெறும் இடத்தைப் பெற்றுள்ளது.

ஒவ்வொரு சிறுகதையும் ஏதாவது ஒரு சமுதாயக் கருத்தினை வெளிக்கொணர்கின்றது. எங்கு தோன்றிய இலக்கியமாக இருந்தாலும் அது அந்தக் காலகட்ட சமுதாயச் சிந்தனையை விளக்கிக் காட்டும். புதினத்தை விடச் சமுதாயத்தை எளிதில் வெளிப்படுத்தும் தன்மை சிறுகதைக்கு உண்டு.

இக்காலத்தில் சிறுகதைகள் புதினம், புதுக்கவிதை போன்ற இலக்கிய வகைகள் மூலம் சமுதாயப் பிரச்சனைகளைப் படைப்பாளர்கள் எடுத்துரைக்கின்றனர். சமுதாயத்தில் வாழும் பலதரப்பட்ட மக்களின் வாழ்வியலுக்கு ஏற்ப கலை இலக்கியங்கள் படைக்கப்படுகின்றன.

கலை இலக்கியங்களின் வழி அக்கால மக்களின் சமுதாய அமைப்பினை மக்கள் வாழ்க்கை முறையினை அறிந்து கொள்ள முடிகிறது. சமுதாயத்தில் காணப்படும் அவலங்கள், கல்வி முறையில் உள்ள சீர்கேடுகள்,

சமய சமுதாய நெறிகளால் உண்டாகும் மூடநம்பிக்கைகள், திருமணம், தொழிலாளர் ஒழுங்குமுறை, பொதுஉடைமைச் சிந்தனை, ஆகியவற்றைத் தம் பாத்திரங்களின் மூலம் தனது கதைகளின் வழியாக சிறுகதை ஆசிரியர் எடுத்துக் கூறுகிறார்.

சமுதாயம் பற்றி பல்வேறு அறிஞர்களின் கருத்துக்கள்

சமூகம், சமுதாயம், குழுகார்யம் போன்ற சொற்கள் ஒரு பொருளில் பயன்படுத்தப்படுகிறது. சமூகத்தைக் குறிப்பதற்கு ஆங்கிலத்தில் இரண்டு சொற்கள் உள்ளன. அவை ‘கம்யூனிட்டி’ மற்றும் ‘சொசைட்டி’ ஆகும்.

“ ‘கம்யூனிட்டி’ என்பது ஒரே குலத்தைச் சேர்ந்த மக்கள் குழுவைக் குறிப்பதாகும். ‘சொசைட்டி’ என்பது பல்வேறு குலத்தைச் சார்ந்த குழுவை உள்ளடக்கியது.”¹ என்கிறார் நா.பிச்சமுத்து.

சமூகம், சமுதாயம் என்னும் ஒரு பொருளை உடைய வட சொற்கள் மக்களின் வாழ்வியலைக் குறிப்பதாகும்.

“சமூகம் என்பது ஒரு வரையறுத்த தொடர்ச்சியான வாழ்க்கைமுறை அல்லது பண்பாட்டைப் பெற்ற தமக்குள் ஒற்றுமை உடையவராக வாழும் மக்களைக் கொண்டது.”² என்று டேவிட் டிரஸ்லர் கூறுகிறார்.

“மனிதர்கள் கூட்டம் சமுதாயம். அச்சமுதாயத்தில் நல்லவர்கள் கெட்டவர்கள் என பலதரப்பட்டவர்கள் காணப்பெறுவார்கள்.”³ என்கிறார் மாலினி.

“ஒரு வட்டாரத்தில் ஒரு பொது வாழ்க்கை நெறியைப் பின்பற்றி கூட்டமாக வாழும் மக்கள் தொகுதியைச் சமுதாயம் என்று அழைப்பர்.” என்கிறார் அர்னால்கிரீன்.

“சமூகம் என்பது பலதரப்பட்ட மக்களைக் கொண்ட ஒரு குழு ஆகும்.சமுதாயம் கல் மண் சுண்ணாம்பு முதலியவற்றால் உருவாக்கப்பட்ட ஓர் இல்லம் போல் பல தரப்பட்ட மக்களால் உருவாக்கப்பட்டது.”⁴ என்கிறார் அகிலன்.

“சமுதாயம் என்பது பல குழுக்களின் பிணைப்பால் இணைந்திருப்பதாகும். மனித உறவுகளாலும் ஒருங்கமைக்கப்பட்ட நிலையில் சமுதாயம் என்பது பல்வேறு நிறுவனங்களின் ஒருங்கிணைப்பாக விளங்கும் சமூகக்கட்டமைப்பாகும்.”⁵ என்கிறார் ச.இ.மறைமலை.

தனிமனிதன் சமூகத்தின் ஓர் அங்கமாக இருந்து பணியாற்றுகின்றான். அத்தனிமனிதன் தன்னைச் சார்ந்த மக்களோடும் சமுதாயத்தோடும் கொண்டு சமுதாய உருவாக்கத்திற்குப் பணிபுரிகின்றான். தனிமனிதன் கூட்டு வாழ்க்கை முறையில் சமுதாய இயக்கத்திற்குக் காரணம் ஆகின்றான்.

ஒவ்வொரு மனிதனும் சமூக அமைப்பிற்கு கட்டுப்பட்டவனாக வாழ்க்கையை அமைத்துக்கொள்கிறான். சிறுகதைகள் சமூகத்தைப் பிரதிபலிக்கும் உள்ளடக்கமாகத் திகழ்கிறது. சமூகத்தில் நடைபெறும் ஒவ்வொரு சம்பவங்களும் சிறுகதைக்குரிய களங்களாக மாறுகிறது. எனவே படைப்பிலக்கியங்கள் ஒவ்வொரு காலகட்டத்திலும் திகழ்கின்ற சமூக அமைப்பைப் பதிவு செய்து காக்கும் காலக்கண்ணாடியாகக் குறிப்பிடலாம்.

படைப்பாளனும் சமுதாயமும்

சமுதாயத்தின் சிக்கல்களைத் தனிப்பட்டவர்களின் சிக்கல்களாகக் காட்டுவதும் தனிப்பட்டவர்களின் குறைகளைச் சமுதாயத்தின் சிக்கல்களாகக் காட்டுவதும் படைப்பாளர்களின் தனிஆற்றல் ஆகும்.

படைப்பாளன் சமுதாயத்தின் ஓர் உறுப்பினனாவான். எனவே அவனுடைய படைப்புகள் சமுதாய வாழ்க்கையை பிரதிபலிப்பதாக அமையும். ஒரு படைப்பு முழுமையாக ஒரு சமுதாயத்தைப் பிரதிபலிக்காவிட்டாலும் அச்சமுதாயத்தில் உள்ள பிரச்சனைகளை அல்லது சிறு கூறுகளையாவது பிரதிபலிப்பதாக அமையும்.

சமுதாயத்தில் எழுத்தாளன் பாதிக்கப்படுகிறான். அதோடு சமுதாயமும் அவனால் பாதிக்கப்படுகிறது. இலக்கியம் வாழ்வை உருவாக்கி அளிப்பதோடு அவற்றை சீரமைக்கவும் செய்கிறது.

சமுதாயம் கலைஞர்களைத் தோற்றுவிக்கிறது. கலைஞன் சமூகத்தைச் சித்தரிக்கிறான், உயர்த்துகிறான். வாழ்முனையின் கூர்மையை விட பேனா முனையின் கூர்மை ஆற்றல் மிக்கது. எந்த ஓர் இலக்கியமும் மனிதனையும் அவனைச்சார்ந்த சூழ்நிலைகளையும் அடிப்படையாகக் கொண்டே அமைகிறது.

சமூக அளவிலும் தனிமனித வாழ்விலும் பிரச்சனைகள் மலிந்து கிடக்கும் சமுதாயத்தில் படைப்பாளன் தன் படைப்புகளின் வாயிலாக அவற்றைப் படைத்துக் காட்டி விமர்சிக்கிறான்.

“வாழ்வில் எதிர்ப்படும் சமுதாயம் குறைமிக்கதாக இருக்கும் போது கற்பனையில் தக்க சமுதாயத்தை படைத்துக் காட்டும் உரிமை கலைஞனுக்கு உண்டு”⁶ என்கிறார் இரா.மோகன்.

சமுதாயத்தைச் சித்தரிப்பதில் படைப்பாளரின் பங்கு

படைப்பாளர் தம் படைப்பிலக்கியத்தின் மூலம் சமுதாயத்தின் நிகழ்வுகளைச் சித்தரிக்கும் விதம், எழுத்தாளர்களின் பின்புலம், நோக்கம், சமுதாயத்தேவை, எதிர்கோள் ஆகியவற்றின் பின்னணியில் இருக்கின்றன.

“சமுதாயத்தில் உள்ள பிரச்சனைகளையும், துன்ப துயரங்களையும் எதிர்நோக்க விரும்பாமல் அல்லது முடியாமல் பழைய வாழ்க்கைக்குத் திரும்ப முயலுதல், மிகையான கற்பனையுடன் புனைந்துரைத்தல், நடப்பியலைப் புறக்கணித்தல், சமுதாய வாழ்க்கையை விரிவாகப் பார்த்து அதனை நுணுக்கமான விவரங்களுடன் இயல்பு நவீனசியாக சித்தரித்தல், அப்படியே சொல்லுவது மட்டுமின்றி அதனை விமர்சித்தலும், எள்ளுதலும், சமுதாய நிலைகளைக் காரண காரிய முறையில் கண்டு சமுதாய மாற்றங்களை இலக்கியப் பொருளாக எடுத்துக் கொள்ளுதல்”⁷ என தி.சு.நடராசன் விளக்கியுள்ளார்.

“சமுதாயத்தின் விளைபொருளே இலக்கியம். இலக்கியம் சமுதாயத்தையும் பாதித்தே வளர்ந்துள்ளன. எழுத்தாளன் சமுதாயத்தைச் சேர்ந்தவன். தான் வாழும் இடத்தைச் சுற்றியே அவனுடைய எண்ணங்கள் படர்கின்றன. இதனால் சமுதாயத்தில் உள்ள சீர்கேடுகள் பெரும்பாலும் அவனது எண்ணத்தைத் தைக்கின்றன”⁸ என்று கோ.வே.கீதா கூறியுள்ளார்.

சமூகத்தில் சிறுகதையின் போக்கு

இன்றைய காலகட்டத்தின் சமுதாயக் கருத்தினை உலகிற்கு உணர்த்துவனவாக சிறுகதைகளும் புதினங்களும் விளங்குகின்றன. ஒவ்வொரு சிறுகதையும் ஏதாவது ஒரு சமுதாயக் கருத்தினை அல்லது சிக்கலை வெளிக்கொணரச் செய்யும் எங்கு தோன்றிய இலக்கியமாக இருந்தாலும் அது சமுதாயத்தினை விளக்கிக் காட்டும்.

“புதினத்தை விடச் சமுதாயத்தினை எளிதில் வெளிப்படுத்தும் தன்மை சிறுகதைக்கு உண்டு. ஆயினும் சிறுகதை, புதினங்களில் இருந்து செய்திகளைப் பிரித்து வெளியே சொல்லிவிட முடியாது. கருத்தமைப்பு, பாத்திர உருவாக்கம், உரையாடல், நிகழ்ச்சிப்பின்னணி, வருணனைகள் நேரடியாகப் பின்னிப்பிணைந்திருப்பதைக் காணலாம்.”⁹ என்கிறார் மா.இராமலிங்கம்.

சிறுகதை இலக்கியப் படைப்புகள் இன்றைய காலகட்டத்தில் சிறப்பான இடத்தைப் பெற்றுள்ளன. அது சமுதாயத்தின் பல்வேறு நிலைகளைப் படம் பிடித்துக் காட்டுவதில் முன்னிலையில் நிற்கின்றது. சிறுகதைகள் மூலம் சமுதாயத்திற்கு ஏதோவொன்றைச் சொல்லவந்ததாகவே படைப்பாளனும் படைக்கின்றான். பல செய்திகளைப் படைப்பாளன் தன் படைப்பின் மூலம் வெளிக்கொணர்ந்து அதற்குத் தீர்வும் காண்கிறான்.

சமுதாய அமைப்புகள்

சமுதாயத்தின் இயங்கு நிலைகளால் அறிவில் சிறந்தாரும், அறிவற்றோரும், பொருள் பெற்றோரும், இல்லாதோரும் எனப்பட நிலைகளில் ஏற்படலாயின. சமயம்,

இனம், சாதி எனப்பல்வேறு வடிவங்களில் பிரிவுகள் இருந்தன. வளமான வாழ்வும், வறுமை வாழ்வும் பண்பாட்டு முரண்பாடுகளைத் தோற்றுவித்தன. சமூக அமைப்பில் தனிமனிதனின் குடும்ப வாழ்க்கை பண்பாட்டு மாற்றங்களை வெளிக்காட்டியது.

சமூகத்தைச் சீர்திருத்த வேண்டும் என்றால் சமுதாயத்தின் உயிர்நாடியாக உள்ள குடும்பங்கள் நலம் பெற வேண்டும். நிகழ்காலச் சமுதாயப் பிரச்சனைகளை மறந்து விட்டுக் கற்பனையில் சஞ்சரிப்பது கற்பனை வாதமாகவும், உண்மையாகவும், இயல்பாகவும் உள்ளது. உலகத்தில் குடும்பத்தின் சிக்கல்களைத் தீர்க்க முற்பட வேண்டும் என்ற இலட்சிய வாதம் சிறப்பானது.

பொருளாதாரம் குடும்ப வாழ்க்கையைத் தீர்மானிக்கும் சக்தியாக விளங்குகின்றது. மனித சமுதாய மானிட வாழ்வில் மிகத்தொன்மையாகத் திகழ்வது குடும்பமே. சமுதாயத்தில் குடும்பம் ஒரு அங்கம் ஆகும்.

சமுதாய அமைப்புகளும் - உட்பிரிவுகளும்

சமூக அமைப்பில் முக்கியமானது குடும்பம் ஆகும். 'குடும்பம்' ஐந்து முதன்மை அமைப்புகளைக் கொண்டது. இம்முதன்மை அமைப்புகள் பலப்பல துணை அமைப்புகளைத் தன்னகத்தே கொண்டவை. சான்றாக மணம், மணவிலக்கு, மறுமணம் போன்றவை குடும்பம் என்பதன் துணை அமைப்புகளாகும்.

படைப்பாளன் சமூகம் சார்ந்த சிறுகதைகளில் சமூகச் சிக்கலை நுட்பமாக ஆராய்ந்து கூறுவதோடு அவற்றுக்குத் தீர்வும் காண்கிறான். படைப்பாசிரியனின் ஆற்றலைப் பொறுத்து சிறுகதைகள் வாழ்வின் எல்லாத் தத்துவங்களையும்,

நுட்பங்களையும் மையமாக்கிக் கொள்கிறது. எனவே இலக்கியத்தின் நோக்கம் மனித சமுதாயத்தைப் புரிந்து கொள்வது என்ற உண்மை புலப்படுகிறது.

சிறுகதைகள் சமூகத்தில் உள்ள துன்பத்தை வெளிக்காட்டுவதையும், துன்பப்படுவோர் மீது பரிவு செய்வதையும் பிரதிபலிக்கின்றன. இவ்வகையில் “சமூகச் சிறுகதைகள் மனித உறவை நேரடியாகப் பாதிக்கின்றன.” என்ற கூற்று மிகவும் பொறுத்தமுடையது ஆகும்.

சிறுகதைகள் அவரவர் வாழும் சமூகச் சூழலுக்கு ஏற்ப வடிவம் பெறுகின்றன. அப்படிப்பட்ட சிறுகதைகள் ஒரே தன்மை கொண்டதாக அமைவது இல்லை. அவை பலப்பல கருத்துக்களைத் தன்னுள் தாங்கி நிற்கின்றன. இவ்வாறு இருக்கும் சிறுகதைகள் சமுதாயத்தின் பின்புலங்களை ஆராயும் சிறுகதைகளாகவும், மக்களின் இயல்பினைப் படம்பிடித்துக் காட்டும் சிறுகதைகளாகவும் அமைகின்றன.

சோ.தர்மன்,சோலை சுந்தர பெருமாள் கதைகளில் சமூகக் கூறுகள்

சமூகம் என்ற சொல்லை பெரினாட்டு டோவிஸ் என்பவர் அறிமுகப்படுத்தினார். இது பெரிய நகரக் குழுவைக் குறிக்கும். சமூகத்தில் அனைவரும் ஒரே மாதிரியாக இருப்பதில்லை. ஒவ்வொரு மனிதனும் அவனது வாழ்க்கைத் தேவைகளை நிறைவேற்றிக் கொள்ள பல்வேறு வகையான முயற்சிகளை மேற்கொள்கின்றான். இம்முயற்சிகள் பலவகைப்பட்ட போராட்டங்களாக வெளிப்படுகின்றன. தனது வறுமையைப் போக்கவும், சாதி வேறுபாடுகளைக் களையவும், வாழ்வை முன்னேற்றவும் இப்போராட்டங்கள்

அவசியமாகின்றன. இவற்றை உணரும் மனிதன் தனது மனக்குமுறலை எழுத்தில் வெளிப்படுத்துகிறான்.

சோ.தர்மன் தூத்துக்குடி வட்டாரத்தைச் சேர்ந்தவர். கரிசல் மண் பூமியின் அடித்தட்டு மக்களின் வாழ்க்கை நிலையை “ சோ.தர்மன் கதைகள்.” என்ற நூலின் மூலம் வெளிப்படுத்தி உள்ளார். சோலை சுந்தரபெருமாள் திருவாரூர் வட்டாரத்தைச் சேர்ந்தவர். வண்டல் மண் பூமியின் விவசாய மக்களின் வாழ்க்கை நிலையைத் தமது சிறுகதை தொகுப்புகளின் மூலம் வெளிப்படுத்தி உள்ளார்.

இவ்விருவரும் தமது கதைகளில் பின்வரும் சமூகக் கூறுகளைப் பற்றி விரிவாக விவரித்துள்ளார். அவையாவன:

- 1.வறுமை
- 2.பசியின் கொடுமை
- 3.சாதிய வேறுபாடுகள்
- 4.அரசு அதிகாரிகளின் சமூகவிரோதப்போக்கு
- 5.படிப்பிற்கேற்ற வேலை
- 6.பிராணிகள் வதைத் தடுப்பு
- 7.மூட நம்பிக்கைகள்
- 8.படிப்பின் மேன்மை
- 9.உழைப்பின் உயர்வு

10.கூலித் தொழிலாளர்களின் அவலம்

11.பெண்கள் நிலை

12.நகரியமாதல்

13.இறை சிந்தனை

1.வறுமை

பழங்காலம் தொட்டு இன்று வரை வறுமை பற்றிப் பாடிய புலவர்கள் பலராவர். இந்த அகிலம் முழுவதும் காலம் காலமாக உணர்வுள்ள நெஞ்சங்களைப் பாதித்து வரும் சிக்கல் வறுமை ஆகும். ‘பசி வந்தால் பத்தும் பறந்து விடும்’ என்னும் பழமொழி கூட வறுமையால் ஏற்படுகின்ற பசிக்கொடுமையைப் புலப்படுத்துகிறது.

வறுமை என்பது என்ன? “ போதிய வருவாய் இன்மையாலோ பொறுப்பற்ற செலவுகளாலோ சமுதாயத்தில் உள்ள ஏனைய மக்களின் தரத்திற்கு ஏற்ப தனக்கும் தன்னைச் சார்ந்தவர்களுக்கும் அடிப்படைத் தேவைகளைப் பூர்த்தி செய்து கொள்ள முடியாமல் போவதே வறுமை” என்பார் ஜான்லெனின்.

“கஞ்சிக்கு பட்டினியாக் கூடக் கெடந்தாலும் பரவாயில்ல வாயக்கட்டி வகுத்தக் கட்டினாலும் எப்பிடியும் இந்த வட்டத்துல சோவென்னா கடனத் தீத்துரணும் மனுசனுக்கு ரஞ்சனையாருக்கு”¹⁰ என்ற சுப்புகுட்டி கதாபாத்திரத்தின் மூலம் ‘விருவு’ என்கிற கதையில் வறுமை நிலையிலும் தன்மானம் இழக்க விரும்பாத தமிழர் மரபை அடையாளப்படுத்தி உள்ளார். தனது வறுமை

நிலையிலும் அடுத்த தலைமுறை கடன் சுமையின்றி நிம்மதியான வாழ்வு வாழ வேண்டும் என்று எண்ணும் நிலை இக்கதையில் புலப்படுகிறது.

‘எதிர்பார்ப்புகள்’ என்ற கதையில் மழையின் காரணமாக வேலை இல்லை. வறுமையில் வீட்டில் உணவு இல்லாத நிலை. சில வருடங்களாக பெய்யாத மழை தற்போது பெருமழையாகப் பெய்கிறது. இதனால் வேலை இல்லை. வரவு இல்லை. வறுமை தாண்டவமாடுகிறது. குழந்தைக்கு உணவு இல்லாத அவலம். ஏதேனும் வீட்டு வேலை செய்து குழந்தைகளுக்கு உணவு ஏற்பாடு செய்யலாம் என எண்ணி வேலைக்குச் செல்லும் பெண்ணின் பெண்மை அங்கே எடை போடப்படும் அவலம்.

“கடைக்காரருக்கு இதற்கு முன்பே நாற்பது ரூபாய்க்கு மேல் கடன் தர வேண்டியிருந்தது. அவருக்கு இருக்கும் தகுதிக்கு இதற்குமேல் கடன் தருவது இயலாத செயல்தான் என்பது அவளுக்குத் தெரிந்து தான் இருந்தது”¹¹

‘எதிர்பார்ப்புகள்’ என்ற இந்த கதையில் வறுமையின் அவலத்தையும் வறுமையால் வேலைக்குச் செல்லும் பெண்களின் நிலையையும் அழகாக வெளிக்காட்டியுள்ளார். அதே நேரம் பெரிய மனிதர்களின் உள்மனதையும் படம் போட்டுக் காட்டி உள்ளார் ஆசிரியர்.

விவசாயிகளின் மனம் படும்பாட்டை தனது ‘காத்திருக்கிறாள்’ கதையில் வெளிக்காட்டியுள்ளார் ஆசிரியர். அரும்பாடுபட்டு, கஷ்டப்பட்டு உழைக்கும் விவசாயிகள், அதன் பலனைப் பெற முடியாமல் போனதை மிக அழகாக விவரித்துள்ளார். சிங்காரம் என்ற விவசாயி கதாபாத்திரம் தனது நிலத்தில் விதை போட்டதில் இருந்து வரும் துயரங்கள், உரம் வாங்க படும்பாடு, வேலைக்கு ஆள்

வைத்து கூலி கொடுத்து வேலை செய்ய முடியாமல் தனது குடும்பத்தாருடன் வேலை செய்தல், இவ்வளவும் செய்து முடித்து பயிர் கிடைத்தவுடன் அதை அரசு கொள்முதல் நிலையத்தில் கொண்டு போடும் போது படும் வேதனைகள் போன்றவை உருக்கமாக விவரிக்கப்பட்டுள்ளது.

“இந்த மகசூலை நம்பிக் காத்துக் கொண்டிருக்கும் சரோஜாவின் கல்யாணம், ‘சொசைட்டி’ கடன் பாக்கி, சென்ற ஆண்டு வட்டிக் கடையில் வைத்து இதுவரை மீக்க இயலாத பண்டம் பாத்திரங்கள், கடைசியாக வைத்த தாலியும் குண்டும், உரக்கடை கடனும் வட்டியும் இரண்டு கோட்டைக்கு மூன்று மூட்டை நெல் என்று பண்ணையில் விதை நெல் கடன் இவைகளை நினைக்கும் போதே அஞ்சலைக்கு பகீர் என்றது”¹².

இக்கதையில் ஆசிரியர் உழவனின் துயரத்தைப் படம் போட்டு விவரித்துள்ளார்.

2.பசியின் கொடுமை

“ தனியொரு வனுக்குண வில்வையெனில்

ஐகத்தினை அழித்திடுவோம்”¹³

என்று பசியின் கொடுமை பற்றி உரக்கக் கூறினான் மீசைக் கவிஞன் பாரதி, இத்தகைய பசிக்கொடுமையை ‘ஈரம்’ என்ற கதையில்,

“ஒனக்கென்ன எட்டு நாளக்கனாலும் பச்சத் தண்ணிய குடிச்சிக்கிட்டே பல்லக் கடிச்சிக்கிட்டு பட்டினி கெடப்ப, எனக்கு வயிறு பசிக்கில்ல.”¹⁴ என்று சிவகாமி கதாபாத்திரத்தின் மூலம் வெளிப்படுத்தி உள்ளார்.

பசியால் துத்தம் கலந்த மாவை உப்புமா செய்து உண்டு இறந்த கதாபாத்திரத்தைப் படைத்து மனத்தை கனக்கச் செய்துள்ளார் ஆசிரியர். இக்கதையின் மூலம் ஆசிரியரின் மனதில் உள்ள ஈரம் புலனாகிறது.

இதே போன்று ‘சருகுகள்’ கதையில்“ இந்த அப்பிக காத்திக மாசத்தில ஒரு வேல ஓடாது, மழ வாரதும் போறதும் பேஞ்சும் கெடுத்தன் ஓஞ்சங் கெடுத்தமினு, சுள்ளாப்பு வெய்யில் வேற அடிக்கிறதும், இன்னக்கோட அஞ்சு நாளாச்சு. ஒரு வேல கெடையாது. ஊர்ச்சனம் பூராவும் வீட்ல மொடங்கிக் கெடக்கும் போது நமக்கு மட்டும் எந்த வேலயிருக்கு, நானென்ன மத்த வேகாரிப் பயகள் மாதிரி குடிச்சப்புட்டு வேலக்கிப் போகாம ஊரவா சுத்திட்டுத் திரியிரன். வேல வெட்டி ஒன்னுமில்லன்னா ஆருதான் என்ன செய்ய முடியும். புள்ளக பட்டினியாக் கெடக்கிறது எனக்குத் தெரியாமயா இருக்கு, பசி எனக்குந்தான் ஈரக் கொலய கவ்வுது, போயி வாங்கிட்டு வா வாங்கிட்டு வான்ன எவங்கிட்ட போயி கேக்க.”¹⁵ என்று கதை நாயகன் சங்கன் தனது வார்த்தைகளில் வெளிப்படுத்துவதாகக் காட்டி உள்ளார். மழை போன்றதொரு இயற்கை நிகழ்வை மக்களின் பொருளாதார நிலையோடு பொருத்திக் காட்டியுள்ள பாங்கு புலனாகிறது.

3.சாதிய வேறுபாடுகள்

சாதி இரண்டொழிய வேறில்லை என்று தமிழ் மகள் சொல்லிய சொல் அமிழ்தம் என்போம் என்கிறது ஒரு பாடல். ஆனால் தீண்டாமை, உயர்வு தாழ்வு மனப்பான்மை தமிழ்நாட்டில் காணப்படுவதை ஆசிரியர் தனது கதைகளின் வாயிலாக நகைச்சுவை ததும்பப் படைத்துள்ளார். குறிஞ்சி நிலக் கடவுள் முருகன் ஆண்டிக் கோலத்தில் இருப்பதை அங்கதத் தொனியோடு கூறி சாதி வேறுபாட்டைச் சுட்டுகிறார். கிராமங்களில் மேல் சாதியினர் முன்பாக பிற சாதியின மக்கள் வரும்போது துண்டைக் கக்கத்தில் இடுக்குதல், வேட்டியை மடித்துக் கட்ட முடியாத நிலை உள்ளது. இதை உற்றுநோக்கிய ஆசிரியர், முருகன் கோவணத்தோடு இருப்பது இப்பிரச்சனையைத் தவிர்ப்பதற்காகத்தான் என்றும், அவர் கட்டினால் தானும் கட்டுவேன் என்று ஒரு பாத்திரம் கூறுவதாக ம(னி)தம்? சிறுகதையை அமைத்துள்ளார்.

“பழனி மல முருகன் வேட்டி கட்டுனாத்தான் நான் கெட்டுவமுங்க”

“முருகன் வேட்டி கட்ட மாட்டாரு”

“ஏங்க கட்ட மாட்டாரு”

“அவரு ஒங்க முன்னால வந்தா வேட்டிய மடிச்சுக் கெட்ட முடியாது. தலைல இருக்கிற துண்ட எடுத்து கக்கத்துல இருக்கணும். இந்த வம்பெல்லாம் வேண்டாமின்னுதான் முருகன் கோவணத்தோட நிக்காரு...”¹⁶

இன்றைய சமூகத்தில் வர்க்க வேறுபாடு,சாதிய ஏற்றத்தாழ்வுகள் பரவலாகக் காணப்படுகின்றன. இப்போக்கு மாற வேண்டும் எனவும், மனிதனை மனிதன் மதித்து ‘மனிதம்’ போற்றப்பட வேண்டும் என்ற உயரிய சிந்தனைகளை இக்கதை வெளிப்படுத்தியுள்ளது.

நகைச்சுவையோடு நேரடியாக மேல்சாதி வர்க்கத்தினரின் கீழான போக்கையும் தனது கதாபாத்திரங்கள் மூலமாக வெளிக்காட்டி உள்ளார். ‘குருத்து’ என்கிற கதையில் நடு இரவில் தனியாகச் செல்லும் வயதான பெண்ணிற்கு உதவி செய்யும் ஓர் உயர் சாதி இளைஞன் பற்றிக் குறிப்பிட்டுள்ளார். சாதியப்பாகுபாட்டிற்கு ஆளான கீழ் சாதியினர் மட்டுமல்லாது மேல் வர்க்கத்தினரும் தமது வர்க்க ஆதிக்கப் போக்கினை தமது வார்த்தைகளில் வெளிப்படுத்துவது போன்று அமைக்கப்பட்டுள்ளது.

“சரி, தம்பி ராத்திரி எங்க சாப்பிட்டீங்க, எங்க படுத்திருந்தீக. ஜனம் பூராவும் நம்ம ஜனம் தம்பி. ஒங்க தாத்தாவோட பேரக் கேட்டாப் போதும் அத்தனை பயகளும் காதவழிக்கு ஓடிப் போவான்.”

“இவங்க வீட்டலதான் சாப்பிட்டன், இவங்க வீட்டலதான் படுத்திருந்தன்,”

“இந்த சாதி கெட்ட பயக வீட்டலயா சாப்ட்டீக, ஒரே நாள்ல ஒங்க தாத்தா பேரக் கெடுத்துக் குட்டிச் சுவராக்கிட்டீகளே, இப்படிப் போனா இந்தப் பயகளுக்கு பயமத்துப் போகுமே, பயமத்துப் போச்சுனா யாரை மதிப்பான்,”

“ஓராளு பேரக் கேட்டா பயம் வரக் கூடாது, பக்தி வரணும்.”

“சரி சரி நீங்க இந்த காலத்து ஆளு, இன்னிக்கு சாப்டுவீக, நாளைக்கு சம்பந்தம் கூடப் பண்ணுவீக.”

“சம்பந்தம் பண்ணுனா தப்பு. சம்பந்தம் பண்ணாம எல்லாப் பொம்பளக்கிட்டயும் போறது தப்பில்லையாக்கும்.”¹⁷

இவ்வாறு மக்களிடையே கீழ்சாதி எனக் கருதப்படும் வீடுகளில் மேல் சாதியினர் உண்ணுவது தீண்டாமையாகக் கருதப்படுகிறது. தாழ்ந்த சாதிப் பெண்களிடம் உறவு வைத்துக் கொள்ள விரும்புகிற உயர்சாதி ஆண்கள் அவர்கள் வீட்டில் உண்ணுவதை விரும்புவதில்லை, என்பதை இக்கதை நன்கு சாடுகிறது.

4.அரசு அதிகாரிகளின் சமூகவிரோதப்போக்கு

அரசு	அதிகாரிகளின்	அலட்சியப்
போக்கு,சமூகவிரோதப்போக்குபோன்றவற்றைத்	தனது	கதைகளான
பொறம்போக்கிகள், தலைமுறைகள், பொறுத்திரு, ரணம், கணப்பு, புத்தி, பட்டா		
ஆகியவற்றில் சோலை சுந்தர பெருமாள் அழகாக விவரித்துள்ளார்.		

‘பொறம்போக்கிகள்’ ஏழை அம்மாசி கிழவன், அவன் மனைவி குப்பம்மா,இருவரையும் மகன் தன்னை விட தரக்குறைவாக இருப்பதாகக் கூற, இருவரும் அவர்களது சொந்த ஊருக்கு வந்து தனித்து வாழ்கின்றனர். அவர்களுக்கென உள்ளது ஒரு மிளகாய் கொல்லை மட்டுமே, அதையும் எம்.எல்.ஏ., எடுத்துக்கொள்ள விரும்ப, அதற்கு வீ.ஏ.ஓ., தலையாரி போன்றவர்கள் உதவுகின்றனர். இதனால் மனமுடைந்து அம்மாசி கிழவன் இறந்து விடுகிறான்.

“சென்ற வருடம் முதல ஈடுமிளகா எடுத்ததும் நிறுக்கக்கூட இல்லாமல் திட்டமாக ஒரு கூடை நிறைய வற்றல் மிளகாயும் பை நிறைய பச்சை மிளகாயும் கொண்டு போய்தான் வீ.ஏ.ஓ.வுக்குக் கொடுத்தான்.

என்ன அம்மாசி! இன்னும் ரெண்டு கிலோ சேத்துக் கொண்டா?

இத இப்ப வச்சங்க ஐயா, இத நம்பித்தான் இருக்கேங்க, அடுத்த வருஷம் பார்க்கிறேன்.

அடுத்த வருஷமா? சரிப்போ, அம்மாசி எனக்கு அப்பவே எங்கப்பா காது குத்திட்டாரு.... எங்கிட்ட வருவே போ.”¹⁸

இச்சிறுகதையின் மூலமாக இலவசங்களை அதிகாரிகள் எவ்வளவு பெற்றாலும், அரசியல்வாதிகளின் கைக்கூலிகளாகவே அவர்கள் செயல்படுவதையும் அதனால் ஏழை விவசாயிகளின் மனநிலையையும் வெளிப்படுத்துகிறார்.

5.படிப்பிற்கேற்ற வேலை

படித்த இளைஞர்கள் அவர்களது படிப்பிற்கேற்ற வேலை கிடைக்காமல், மன உளைச்சலுக்கு ஆளாகின்றனர். மேலும் உழைத்துப் பிழைப்பதற்கும் முடியாமல் அவதிக்கு உள்ளாகின்றனர். இதனை ‘வேலை’ சிறுகதையில் சேகர் பாத்திரத்தின் மூலமாக விவரித்துள்ளார்.

“இண்டர்வியூ முடிந்து ‘விஸிட்டர்ஸ்’ அறையில் மன உளைச்சலுடன் காத்திருந்தபோது,

மிஸ்டர் சேகர்...எங்க கம்பெனியில இண்டர்வியூ அட்டெண்ட்
பண்பவங்களுக்கு 'ஒன்வே' கொடுப்போம் என்று கவரைக் கொடுக்கும்போது,

நீங்க ரொம்ப ஓரீ பண்ணிக்கிறீங்க...டேக்கிட் ஈஸி ஒங்களப் போல
வில்லேஜ்ல இருந்து வர கிராஜுவேட்ஸ்ங்க எல்லாம் இப்படித்தான்...ஒங்க எம்.ஏ.
இங்க ஒண்ணுக்கும் ஆகுறது இல்லை...இந்த ஸிட்டி எதிர்பார்க்கிற வேகத்த ஒங்க
'நாலெட்ஜ்'ஈடு கொடுக்க முடியறதில்லை..."

"எம்.ஏ படிச்சத மண்ண வெட்ட விட்டுக் கூலி கொடுக்க எம்மனசு
ஒத்துக்காது. அதுக்கிட்ட நான் எப்படி வேல வாங்க முடியும்..."

இவங்களாவது இந்த வேலையச் செய்யறதாவது...படிச்ச படிப்பு
என்னாவுறது...வேண்டாங்க...வேண்டாங்க...

ம்...நான் எதுக்குமே லாயக்கு இல்லாதவனாப் போயிட்டேனே..."¹⁹

இன்றைய இளைஞர்கள் தாம் படித்த படிப்பைத் துறந்து கிடைக்கும்
வேலையைச் செய்ய முன் வந்தாலும், இன்றைய சமூகம் அவர்களை வேலைக்கு
அமர்த்தத் தயங்குவதை இச்சிறுகதையின் மூலம் வெளிப்படுத்தியுள்ளார்.

6.பிராணிகள் வதைத்தடுப்பு

விலங்குகளும், பறவைகளும் நம்மைப்போல உயிருள்ளவைகள் தான்
என்பதையும், நம்மைப் போன்றே அவற்றிற்கும் பசி, தூக்கம், வலி போன்ற

உணர்வுகள் உண்டு. எனவே அவற்றைத் துன்புறுத்தக் கூடாது என்பதை தனது ‘(அ)ஹிம்சை’ என்ற கதையில் விவரித்துள்ளார்.

பிற உயிரினங்கள் சித்திரவதைப்படுவதை ரசிக்கும் ஒரு கதாபாத்திரம் தான் அவ்வாறு வேதனைக்கு உள்ளாகிய பின்பு, மனம் திருந்தி பிற உயிரினங்களை ரசிக்கும் விதத்தை மிக அழகாக விவரித்து உள்ளார். ஆற்றிவு கொண்ட மனிதன் மட்டுமல்ல, ஐந்தறிவு கொண்ட உயிரினங்களுக்கும் வலி, அன்பு, பாசம் ஆகியவை உண்டு என்பதை இவரது கதைகள் வழி அறிய முடிகிறது.

“நிறை சினையில் ஆடுகள் ஈனும் போது போடுகின்ற பிரசவ வேதனைக் கூப்பாட்டைப் பெரிதும் ரசிப்பார். கழுதையைப் பிடித்து வந்து அதன் வாலில் ஓலையைக் கட்டி கொஞ்சங்கூட இரக்கமில்லாமல் தீ வைத்து விட்டு அது ஊரெல்லாம் ஓடுவதையும் கனைப்பதையும் ஓடி ஓடி ரசிப்பார்.

அன்று நடுச்சாமம் வீட்டின் முன் போலீஸ் வேன் நின்றதும், தட தட வென்று வீட்டிற்குள் ஓடி போலீஸ் எதையோ தேடுவதைப் போல் வீட்டையெல்லாம் சல்லடை போட்டது. ஒன்றும் கிடைக்காமல் அய்யாவை மட்டும் அள்ளிப் போட்டுக் கொண்டு பறந்து போனது. மறுநாள் தான் தெரிந்தது, அய்யா நேற்று ஆடு மேய்த்துக் கொண்டிருந்த பேங்க் காலனிப் பக்கம் பட்டப் பகலில் பூட்டை உடைத்து முப்பது பவுன் நகையும் ரொக்கமும் களவு போன விசயம். மூன்று நான் கழித்து அய்யா வெளியே வந்தார். இவரோடு சேர்ந்து ஐந்து பேர் பட்ட வேதனையைக் கதை கதையாகச் சொல்வார்”²⁰

7.மூடநம்பிக்கைகள்

“ஒரு நாட்டிற்கு சட்டம் அவசியமானதாக இருந்தாலும் சட்ட சம்பந்தமில்லாத செயல்களுக்கு சமூக சம்மதம் கிடைக்கிறது. சான்றாகக் கோயில்களில் நடக்கும் உயிர்ப்பலி. சமுதாய மாற்றமில்லாமல் சட்டம் மூலம் மட்டுமே மாறுதலைக் கொண்டுவர இயலாது. இதனால் தான் சக மனமாற்றத்தை வள்ளலாரும், காந்தியடிகளும் வேண்டினார்கள். பல தலைமுறைகளுக்கு முந்தைய பழக்கங்களிலிருந்து மக்கள் விடுபட வேண்டும். குரூரமான முறையில் சமுதாய இழிவை வற்புறுத்திய பழக்க வழக்கங்கள் கைவிடப்பட வேண்டும்.மூடநம்பிக்கைகள் ஒழிக்கப்பட வேண்டும்.”²¹ என்று மூடநம்பிக்கைகளை கைவிட வேண்டும் என வள்ளலார் கூறுவதாக முனைவர் கா.சிவகாமி கூறுகிறார்.

சோலை சுந்தர பெருமாள் தனது கதையான ‘வீட்டில் இல்லை’ கதையில் மூடநம்பிக்கைகளைக் கூறி, அதனை முறியடிக்கும் விதமான முடிவை அமைத்துள்ளார்.

“இந்த வீட்டில் எவ காலடி வச்சாலும் மலடியாத்தான் நிப்பா...இடி விழுந்த மனைன்னு சொன்னத நானும் கேட்காம...பொண்ணைக் கொடுத்து மோசம் போனேன். இனிமே இங்க என் மொவ இருந்தா பத்து வருஷமா மலடி நிக்கிற உன்முத்த மருமொவ மாதிரி ஆயுடுவா, மாப்பிள்ளை! நீங்க எங்க இருக்கப் போறீங்களோ நான் சொல்லமாட்டேன். உங்க பாடு, ஆனா என் மொவ இந்த வீட்டில் ஒரு நிமிஷம் இருக்கக் கூடாது. எங்காவது ஒரு வீட்டப் பாத்துக்கிட்டு போயிடுங்க...”²²

குழந்தை பிறப்பிற்கு இடியையும் வீட்டையும் குறை சொல்லும்
மூடநம்பிக்கையைச் சாடுவதாக அமைத்துள்ளார்.

‘உதிரப்பு’ கதையில் ஒரு பெண் வயதுக்கு வருவதை வைத்து பேய், காத்து,
கருப்பு போன்றவற்றை நம்பியும், ஜோதிடத்தை நம்பியும், மாற்றுவதை
விவரித்துள்ளார் ஆசிரியர்.

“கூறு கெட்ட சின்னக் கழுத இப்படிப் பண்ணிட்டாளே, வீட்டுக்கும்
கம்பெனிக்கும் எத்தனை பேய்க்காடு, ஒரு காத்துக் கருப்பு அண்டிட்டா என்ன
செய்கிறது. ஐநூறு,ஆயிரம்னு செலவழிச்சு பேய் வெரட்ட நம்மட்டச்
சீத்துவமிருக்கா, பேய்க் கோளாறு உள்ள கழுதனா எந்தப் பய சீந்துவான்”.

“ இங்க கவனமாக் கேளு சந்தனம், செவ்வாய் வெறுவாய்னு பேரு,
செவ்வாய் தோசம் கூத்தியாள் நாசம்னு சொலவடை...

அப்பன்னா பொதங் கெழமை...

புதன் நாளு நல்ல நாளுதான். ஆனா நட்சத்திரம் மூலம். மூல
நட்சத்திரத்துல ஆளானா மாமன் மாமியாருக்கு ஆகாது. ஒரு பய சீந்த மாட்டான்.

பெறகு சாமி...

பெறகென்ன, வியாழன். வியாழன் அமாவாசை முழு இருட்டு, முழுக்கும்
இருட்டுதான், நட்சத்திரம் திருவோணம், தெருவோணமாக்குனாலும் ஆக்கும்,

சாமி என்னென்னமோ செல்றீக...?

வெள்ளி, நட்சத்திரம் பரணி, தரணி கட்டி ஆளப்போறா. வளர்பிறை வேற இருக்கு, நெறஞ்ச நாளு.

சாமி வெள்ளிக் கெழமைனா நாளக்கித்தான்.

ஆமா, நாளக்கித்தான். இப்ப என்ன குடி முழுகிப்போச்சு. பூத்த குறிப்ப மாத்தி எழுதியிருக்கு எந்தக் கொம்பன் கண்டு பிடிக்கப் போறான்...”²³ இவ்வாறு மூடநம்பிக்கைகளை அகற்ற வேண்டும் என ஆசிரியர் கூறுகிறார்.

8.படிப்பின் மேன்மை

“இம்மை பயக்குமால் ஈயக் குறைவின்றால்

தம்மை விளக்குமால் தாமுளராக் கேடின்றால்

எம்மை யுலகத்தும் யாங்கானேம் கல்விபோல்

மம்மர் அறுக்கும் மறுந்து.

- நாலடியார்.

“கல்வியானது தன்னை உடையவனுக்கு இப்பிறவியில் இன்பமாகிய பயனைத் தரும்.பிறருக்கு அவன் அதைக் கற்பித்தாலும் அது குறையாது. அது அவனை அறிவாலும் புகழாலும் பெருமையடையச் செய்யும். வாழும் காலம் வரை அது கெடுவதில்லை. ஆதலால் மனிதனது அறியாமையாகிய மயக்கத்தை ஒழிக்கவல்ல மருந்தாக உள்ளது கல்வியே அதைவிடச் சிறந்த மருந்து வேறு ஏதுமில்லை”.²⁴

என்று கல்வியின் சிறப்பைப் பல்வேறு நூல்கள் எடுத்துரைக்கின்றன. கல்வி கற்பதன் மேன்மையையும், அவசியத்தையும் தனது நூலாசிரியர் பலர் தமது நூல்களில் கையாண்டுள்ளனர்.

‘தலைமுறைகள்’ கதையில் தோட்டாண்டி தன் மகளைக் கடன் வாங்கியாவது படிக்க வைக்க வேண்டுமென எண்ணி செயல்படுவது குறிப்பிடத்தக்கது.

“எப்படியும் காண்டிராக்டர்காரரை பார்த்து பணம் வாங்கிட்டுதான் வரணும். இல்லேன்னா...செல்லாச்சியின் எதிர்காலம்...வெயில்லேயும் கானல்லேயும் அலைக்கழிய வேண்டியதுதான்...அதையாவது ஊரைப் போல நாலெழுத்து படிக்க வைத்து ஒரு சின்ன வேலய வாங்க வச்சட்டா அது காலம்பூரா தார் வாளி, ஜல்லி சட்டிய தூக்கிச் சாக வேண்டாம்.”²⁵

‘கணப்பு’ கதையில் முத்தையா ஆசாரி தனது மகள் காமாட்சி படிப்பதற்காகப் படும் பாட்டை அழுகாக விவரித்துள்ளார் ஆசிரியர்.

“எப்பயும் கடைக்குட்டிப் பொண்ணு படிப்பதைக் கண்கொட்டாமல் பார்த்துக் கொண்டிருப்பார் முத்தையா ஆசாரி. இவளையாவது படிக்க வச்ச ஒரு வாத்தியாரு உத்தியோகத்துக்கு அனுப்பிடனுங்கிறதால கண்கொத்தி பாம்பா இருக்கார். மூத்த பொண்ணுங்க இரண்டு பேரும் படிப்பு வாசனையே இல்லாம பண்ணுனதால அதுக வாழ்வு சின்னாபின்னமா போயிட்டே என்ற நெனப்பு வரும் போதெல்லாம் அவர் மனசு பாடாய்ப் படும். என்னா செய்வார் மனுசன்?”²⁶

கல்வியின் மேன்மையை அனைவரும் உணர வேண்டும். ‘கல்வி இல்லாத வீடு களர்நிலம், அங்கு புல் விளைந்திடலாம், நல்ல புதல்வர்கள் விளைவதில்லை’ என்ற புரட்சிக்கவிஞர் வரிகளை உண்மையெனக் கொண்டு, அனைவரும் கல்வி கற்க வேண்டும் என இக்கதை வலியுறுத்துகிறது.

9.உழைப்பின் உயர்வு

உழைப்பே உயர்வு. உழைக்காத காசு நிலைக்காது என்ற பழமொழிக் கேற்ப, சீட்டாட்டம்,லாட்டரி போன்ற சூதாட்டங்கள் ஏமாற்று வேலை, என்பதை உணர்த்துவதாக ‘ஆசை’ என்ற சிறுகதையினை ஆசிரியர் உருவாக்கியுள்ளார்.

“கிராமத்துக்குள் காரில் வந்து விற்பனை செய்த பரிசுச் சீட்டால கோட்டைப்புறத்தானுக்கு பத்தாயிரம் ரூபாய் கிடைத்ததிலிருந்து கோட்டைப்புறத்தான் அதிர்ஷ்ட நாயகனாக விவசாய தொழிலாளர்களிடம் காட்சியளித்தான்.

அவர்களுக்கு ஏற்பட்ட ஆர்வத்திற்கு ஏற்ப ஐந்தென்றும் பத்தென்றும் விழுந்து கொண்டிருந்தன. அதுவும் விற்பனை செய்ய வரும் காரிலேயே பரிசு விழுந்தவர்களை அழைத்து பரிசைக் கொடுத்துவிட்டு போனதும் கிட்டத்தட்ட அந்த கிராமமே லாட்டரிச் சீட்டின் மீது நம்பிக்கை வைத்து பொழுது போக்க ஆரம்பித்தது.”²⁷

இதே போன்று உழைப்பின் உயர்வை விளக்குவதாக அமைந்துள்ள சிறுகதை ‘உழைப்பு’. திருட்டுத் தொழில் செய்து உயர்வாக வாழ்வதை விட,

உழைத்து ஒரு வாய் கஞ்சி குடிப்பதே மேல் என்ற அம்மாக்கண்ணுவின் எண்ணத்தை அழகாக வெளிக்காட்டியுள்ளார்.

“பஞ்சக் காலம்னுட்டு ராத்திரி நம்ப ஆளுங்க எல்லாம் சேர்ந்து ரோட்டோரத்து மரத்தையெல்லாம் வித்துருக்கானுங்க...

ச்சீய்...திருட்டுப் பொழப்பு ஒரு பொழப்பா? நீ கம்முனு ஊத்தப்பறி...”²⁸

‘அக்கறை’ சிறுகதையில் படித்த படிப்பிற்கு வேலை கிடைக்கவில்லையென்றாலும், கிடைத்த வேலையை பாப்பது நல்லது. பட்டணம் சென்று பாடுபடுவதை விடக் கிராமத்தில் உழைத்து வாழ்வது சிறப்பானது என்பதை வெளிப்படுத்தி உள்ளார்.

“அம்மா! நான் படிச்ச படிப்புக்கு வேலை வாங்காத வரைக்கும் கல்யாணம்கிற பேச்சை எடுக்காத...

மவன் தெடலடியாய் கண்டிச்சதும் பெத்தவள் வாய் அடைத்துதான் போனாள். இருந்தாலும் அவளால் புலம்பாமல் இருக்க முடியவில்லை.

அம்மா உன்னோட தொண தொணப்ப நிறுத்திக்க. நான் எப்ப செய்ய சொல்லுறேனோ அப்ப செஞ்சி வை. அது வரைக்கும் சோறு போட முடிஞ்சா போடு. இல்லன்னா சொல்லிடு. நான் பாத்துக்கிறேன்.

இப்ப என்னாடி அவன் கிட்டக் கெஞ்சி கூத்தாடிக்கிட்டு நிக்கிற? அன்னிக்கு நான் சொன்னதைக் கேட்டுக்கிட்டு ஹைகூலோட நிப்பாட்டிப்புட்டுப் பெரியவனுங்க

ரெண்டு பேரப்போல வயக்கண்ணியிலப் போட்டிருந்தா உனக்கு இந்த நெலம் வருமா?"²⁹

10.கூலித்தொழிலாளர்களின் அவலம்

வறுமையின் கொடுமையால் கூலி வேலைக்குச் செல்லும் தொழிலாளர்கள் படும் இடர்பாடுகளைத் தனது கதைகளில் சோ.தர்மன் அழகாக விவரித்துள்ளார்.

“இரைகளைத் தூக்கிக் கொண்டு வரிசையாக ஊர்ந்து செல்லும் சிற்றெறும்புகளைப் போலத் தலையில் வாழைத்தார்களுடன் வரப்பில் வரிசையாய் நடந்து சென்றார்கள். ஓணானின் முதுகைப் போல ஒடுங்கிய வரப்பில் தள்ளாடித் தள்ளாடி நடந்தார்கள்.வாழைக் குலைகளிலிருந்து வடிந்து ஒழுகும் தண்ணீர் போன்ற திரவம் முகத்தில் வடிய அவர்கள் எட்டுமேல் எட்டு வைத்து நடந்தார்கள். சிலுவைப் பாதையாய் நீண்ட வரப்பு.”³⁰

‘வாழையடி’ என்கிற கதையில் குழந்தைத் தொழிலாளர்களின் நிலையையும் அவர்கள் படும் துயரங்களையும் வர்ணனையுடனும், வருத்தத்துடனும் மேற்கண்டவாறு விவரித்துள்ளார்.

பெரியவர்களையே ஏமாற்றும் காலமிது. இதில் குழந்தைகள் என்ன செய்தாலும் வெளியில் சொல்ல மாட்டார்கள். அவர்களை எப்படி வேண்டுமானாலும் ஏமாற்றலாம் என்கிற இடைத் தரக்களின் போக்கை இக்கதையின் வாயிலாகக் காணமுடிகிறது.

‘நசுக்கம்’ என்கிற கதையில் பட்டாசு தயாரிக்கும் தொழிலாளர்களின் அவலத்தை நகைச்சுவை ததும்பக் கூறி, முடிவில் சோக நிகழ்வாக மாற்றி மனதைக் கணக்கச் செய்துள்ளார்.

“அவர்கள் வட்டமாய் உட்கார்ந்து வளையம் குத்திக் கொண்டிருந்தார்கள். வெய்யில் ஏறிக் கொண்டிருக்க, அவர்களைப் பாப்பதற்குத் தரையில் சிதறிய தானியங்களைப் பொறுக்கும் கோழிகளைப் போலிருந்தது. அவர்களின் விரல்கள் பம்பரமாய்ச் சுழன்றன. குனிந்த தலை நிமிரவில்லை.”³¹

ஒரு சாண் வயிறு இல்லாட்டா

இந்த உலகத்தில் ஏது கலாட்டா...

என்ற திரைப்படப்பாடல் வரிகள் மிகமிக உண்மையானவை. வயிற்றுப் பிழைப்பிற்காக பட்டாசு ஆலைத் தொழிலாளர்களின் பாடுகள், அவலங்கள், முதலாளிகளின் அடக்கு முறைகள் போன்றவை இக்கதையில் தெளிவாக விளக்கப்பட்டுள்ளன.

இதே போன்று “முளைக்கும் சிறகுகள்” கதையில் முதலாளி வர்க்கத்தினரின் சின்னத்தனமான வேலையின் காரணமாக ஏற்படும் இடர்பாடுகளை ஆசிரியர் நன்கு விவரித்துள்ளார்.

11.பெண்கள் நிலை

பெண்ணியம் என்ற சொல்லுக்குத் தெற்காசிய நாடுகள், பெண்கள் சமூகத்திலும், அலுவல்களிலும், வீட்டினுள்ளேயும் நசுக்கப்படுவதைப் பற்றிய

விழிப்புணர்ச்சியும் அந்நிலையை மாற்றியமைக்க ஆண்களும் பெண்களும் ஒருவரையொருவர் புரிந்து கொண்டு செயற்படும் முயற்சிகளும் என்ற விளக்கத்தை ஏற்றுக் கொண்டுள்ளன. பெண்ணியம் என்ற சொல், 'பெண் ஆணுக்கு நிகரானவளே என்ற நிலையிலும் எந்தக் காலத்திலும் அவள் அடக்கி வைக்கப்படக்கூடாது. சார்புநிலைப்படுத்தக்கூடாது. தனிமைப்படுத்தி வைக்கப்படக் கூடாது என்பார் இரா.பிரேமா. நம் நாட்டில் பெண்களின் விடுதலையைப் பற்றி பேசிய காலம் இருபதாம் நூற்றாண்டு ஆகும். மேலை இலக்கியத் தாக்கத்தின் காரணமாக இக்காலக் கட்டத்தில் தோன்றிய இலக்கியங்கள் யாவும் பெண்கல்வி, பெண் மறுமணம், குழந்தை மண ஒழிப்பு, வரதட்சணைக் கொடுமை எதிர்ப்பு போன்ற பெண்களின் சிக்கல்களை மையப்படுத்தித் தோன்றின. பாரதியார், பாரதிதாசன் போன்றோர் பெண் விடுதலையைத் தங்கள் இலட்சியமாகக் கருதினர்.

சோ.தர்மன், சோலை சுந்தரபெருமாள் ஆகியோரின் சிறுகதைகளில் பெண்கள் படும் துயரங்களையும், பெண் கல்வியின் அவசியத்தையும் சிறப்பாக வெளிப்படுத்தியுள்ளனர்.

'மணம்' சிறுகதையில் ஓர் ஏழைப் பூக்காரப் பெண்ணின் வறுமை, வறுமையிலும் செம்மை, மனிதாபிமானம் போன்றவற்றை வெளிக்காட்டுமாறு படைத்துள்ளார் ஆசிரியர்.

“ஆமா நான் ரெண்டாந்தரமா இந்தப் பயலுக்கு ஓடியாறன். சண்டாளி கர்ம சண்டாளி, குட்டியும் குறுவானுமா மூணு புள்ள பெத்துப் போட்டுட்டுக் கண்ண மூடிட்டா. எம் ஓடம் பொறந்தாதான். வம்பா புள்ளக அலஞ்சு போயிருமேன்னு,

எந்தாயும் தகப்பனும் சேர்ந்து கெட்டி வச்சுட்டாக. அவ புண்ணிய வாட்டியா போயி சேர்ந்திட்டா. நாங் கெடந்து சீரழியிறன்.”³² என்று வெயிலாச்சி பாத்திரத்தின் வழியாக பெண்கள் படும் துயரத்தை வெளிக்காட்டியுள்ளார்.

பிறந்த வீட்டில் வறுமை காரணமாக தாய், தந்தைக்கு உழைத்து ஊதியத்தை அளித்த பெண் புகுந்த வீட்டிலும் வேலைக்குச் செல்ல வேண்டிய நிலையை ‘அடமானம்’ சிறுகதையின் மூலமாகப் படைத்துள்ளார்.

சிலையல்ல கண்ணகி, சிதறல்கள், வதை போன்ற கதைகளிலும் பெண்கள் படும் துயரங்களையும், துன்பங்களையும் படிப்பவர் உள்ளம் உருக்கக் கூடிய அளவில் படைத்துள்ளார்.

உலகம் நவீனத்துவத்தை நாடி முன்னேறிக் கொண்டிருந்தாலும் பெண்களை ஒரு காட்சிப் பொருளாகவும், ஏளனப் பொருளாகவும் பார்க்கும் சமுதாயம்தான் இன்றைய காலக் கட்டத்தில் அதிகமாகக் காணப்படுகிறது. பெண் என்பவள் ஆண் ஆதிக்க சக்தியின் கீழ் அடிமையாகப் பிறப்பிலிருந்து இறப்பு வரை வாழ்ந்து கொண்டிருக்கிறாள். பெண்களுக்குக் கல்வியறிவு இன்றியமையாதது என்பதனால், தனது பெண் குழந்தைகள் கல்வியறிவு பெறவேண்டும் என்பதற்காகப் பாடுபடும் தந்தைமார்களின் நிலையைத் தனது கதைகளான ‘தலைமுறைகள்’, ‘புதுயுகம்’, ‘கணப்பு’ போன்றவற்றில் வெளிப்படுத்தியுள்ளார் சோலை சுந்தரப் பெருமாள்.

கணவன் மனைவியிடம் இப்படித்தான் இருக்க வேண்டும் என்று எதிர்பார்ப்பதைப் போல மனைவியின் எதிர்பார்ப்பு இருக்கக் கூடாதா? என்பதை உணர்த்துவதாக ‘ஓராண்காணி’ சிறுகதை அமைந்துள்ளது.

“தேனுவுக்கு எடுத்த பொடவையிலேயே அவளுக்கு ரொம்ப பிடித்த பொடவை இதுவாகத்தான் இருக்கும். இத வேணாம், ‘கெம்பு’ கல்ல இருக்கே அந்தப் பொடவைய கட்டிக்க... இந்தா இந்த என் வேட்டி சட்டையையும் எடுத்து வச்சக்க...

மலருவின் ஆசையில் மண் விழுந்தது. மோகத்தில் ‘பளார்’ என்று அறைந்திருந்தால் கூட சந்தோஷமாக இருப்பாள். புருஷன் வார்த்தைக்கு மறுவார்த்தை பேசவில்லை. பேசத்தான் என்ன இருக்கிறது.

வாழ்க்கை எங்கிறது புருஷனுக்கு மட்டும் தானா? நமக்குன்னு ஆசை இருக்கே. அவருக்கு அது தெரியிலயே...நாமதான் அவரு மனசுல பூந்து சொல்லியாவுனுமோ?”³³

கணவனால் கைவிடப்பட்ட பெண் படும்பாடு பற்றி ‘வைக்கப்போரும் கடாவடிக்கு வாக்கப்பட்டவளும்’ கதையில் வரும் ‘பாக்கியம்’ கதாபாத்திரத்தின் மூலமாக வெளிப்படுத்தியுள்ளார்.

“இந்த வீட்டுல அடியெடுத்து வச்ச நாள்லருந்து ஒரு நாளாச்சும் அப்பாடின்னு படுத்திருப்பாளா? சதா காலமும் சுறு சுறுன்னு...கை புள்ளக் காரியா இருக்கிறப்ப, புருஷன் அம்போன்னு வட்டுப்புட்டு போயிட்டானேன்னு சுருண்டுக் கிட்டா படுத்தாய்? ஊரு உலகம் மூக்கு மேல கை வச்சிக்கிட்டு பாக்கிறது போல தான் பெத்த பொண்ண முன்னுக்குக் கொண்டாந்து வாழ வச்சிக் காட்டனுங்கிற வைராக்கியத்தில் தானே இன்னிக்கி வரைக்கும்இந்தப் பாடுபட்டு கொண்டிருக்கிறாள். இப்ப வந்து மனசும் ஒடம்பும் ஒட்டாம அலைக்கழிச்சா அவள் தான் என்னா செய்ய முடியும்?”³⁴

12.நகரியமாதல்

மனிதன் வளர வளர அவனது தேவைகளும் கூடிக் கொண்டே செல்கின்றன. தனது தேவைகளுக்காக அவன் ஒவ்வொன்றாக அழித்துக் கொண்டே செல்கின்றான். மரங்களை வெட்டி, காடுகளை அழித்தான். காடுகளை அழிப்பதனால் பறவைகள், விலங்குகள் படும் இடர்பாடுகளைச் 'சோகவனம்' சிறுகதையில் ஆசிரியர் அ.ஃ.றினைப் பாத்திரங்களைக் கொண்டு விளக்கியுள்ளார். மரங்களின் பண்புகள், மனிதர்களில் நல்லவர், தீயவர் பற்றிய அடையாளம் காணவேண்டிய அவசியத்தைப் பற்றியும் விளக்குவதாக 'அவஸ்தை' சிறுகதை அமைந்துள்ளது.

'வேர்' சிறுகதை மூலமாக மரங்கள் வளர்ப்பதன் அவசியத்தையும், மரங்கள் மண் அரிப்பைத் தடுத்து ஊரைக் காக்கும் வேலிகள் ஆகும் என்பதையும் உணர்த்தியுள்ளார். 'புயல்' சிறுகதை மரங்கள் வளர்க்கப்படுவதன் சிறப்பு பற்றியும், குறிப்பாக தென்னை மரம் வளர்ப்பது பற்றியும் வலியுறுத்துகிறது.

“இந்தா பாரு வேதம்! மண்ணுல போட்டது வீணா போயிடாது. பொன்னுக்கு சமத்தான். பெத்த புள்ள சோறு போடுதோ இல்லையோ, வளக்கிற தென்னம்புள்ள என்னிக்கும் கையுட்டுப்படாது. நம்ம பய அதுகளை சுத்தி வந்தான்னா போதும்... அவன் போடுற சோத்த நாலு பேரு உக்காந்து திங்கலாம். ஞாபகம் வச்சுக்கன்னு சமாதானப்படுத்தி விட்டார் சிங்காரம் புள்ளை.”³⁵

இவ்வாறு மரங்களின் பெருமைகளை எடுத்துரைப்பது மட்டுமல்லாது, கிராம வாழ்க்கையின் சிறப்புகளையும், பெருமைகளையும், பட்டணத்தின் சிறுமைகளையும் தனது கதைகளில் வெளிப்படுத்தியுள்ளார்.

‘காவிரியிலிருந்து கூவம் வரை’ சிறுகதையில் “ இந்த டவுன்ல தம்மாத்துண்டு ஓட்டு வீடு, சொந்த மனையாம், அதுல பாரு வீட்டுக்குள்ளயே கக்கூஸு, அங்க போறதுக்கு நாக்கப் புடுங்கிக்கிட்டு நிக்க வேண்டிருக்கு. நம்ம தாமரக் கொளத்தை எப்ப பாக்கிறதுன்னு ஆசையா இருக்கேன். இங்க மருந்து போட்ட தண்ணீரா. குடிச்சா தாவத்துக்குத்தான் அடங்குதா? ஊகும்... ஒரு வாளித் தண்ணீ அதுக்குள் ஓடம்ப நனைச்சு கௌசனத்தையும் அலசிக்கனும். அசந்து மசந்து தெருப்பக்கம் வந்தாக்கூட ஒக்கார முடியாது. எப்பப்பாரு ‘டாபர்’ ன்னு காருக போறதும் வாரதும்... தடுக்கி விழுந்தா காரு நம்ம மேல போயிடும். தப்பித் தவறி அடி வச்சுட்டா சாக்கடை நாத்தம் கொடல புடுங்கும் சகிக்காது. ஈயும், கொசுவும் பந்து பந்தா மொச்சிக்கிட்டு பாடாபடுத்தும்.”³⁶ என்று பட்டணத்தைப் பற்றிய செய்திகளை அழகாக வெளிப்படுத்தியுள்ளார்.

‘இருந்தது’ சிறுகதையில் நாகரிகத்தின் மாற்றம் பற்றியும், விளை நிலங்கள் அழிக்கப்பட்டு விலை நிலங்களாக மாற்றப்பட்டதன் விளைவுகள் பற்றியும் அழகாகச் சித்தரிக்கப்பட்டுள்ளது.

“காலத்தைப் புரட்டிப் போட்டவிட்ட நாகரீகமும், பசுமைப் புரட்சியும், நவதானியங்களையும், பயறு-பச்சைகளையும், புழு-பூச்சிகளையும் குருவிகளையும் காடுகளிலிருந்து விரட்டி விட்டு, பதிலாக எல்லாக் காடுகளிலும் சூரிக்கத்திகளை

விதைத்திருக்கின்றன. காடைகளும், கௌதாரிகளும், படைக் குருவிகளும், பறந்து கொண்டே கதிர்களைத் தேடி, இறக்கைகள், ஓய்ந்து தரையிறங்கும் போது நாகரிகத்திலிருந்து நழுவி விழுந்த சூரிக்கத்திகளைக் கண்டு பயந்தோடுகின்றன.”³⁷

‘நிழல் பாவைகள்’ சிறுகதையில் நாகரிக மாற்றத்தால் அழிந்து போன கலைகள் பற்றியும், அவற்றில் ஈடுபட்டிருந்தவர்கள் மாறி விட்டவிதம் பற்றியும் விளக்கியுள்ளது சிறப்பானது.

“கால மாற்றங்கள் பற்றியும், ஊர்களின் இன்றைய நிலவரம் பற்றியும் தங்களுடைய நிராதரவான நிலை பற்றியும் பேசிக் கொண்டே குளித்துக் கொண்டிருந்தனர் முத்துவீரன் தாத்தாவும் லட்சுமணராவும். தன் மனதை உறுத்திக் கொண்டிருந்த கேள்வியைச் சமயம் பார்த்துக் கேட்டார் தாத்தா.

“ ராவ், இன்னிக்கி என்ன கத நடத்தப் போறீரு.

கதையா? கதையெல்லாம் மலையேறி எத்தனையோ வருஷமாச்சு.

அப்புறம் ... ஆச்சரியமாய் கேட்டார் தாத்தா.

ஆடலும், பாடலும் சிரித்துக் கொண்டே சொன்னார் ராவ்.

அப்படின்னா.

சினிமாப்பாட்டை பாட விட்டு அதுக்கேத்த மாதிரி ஆம்பளையும், பொம்பளையும் சேர்ந்து ஆடுறது.”³⁸

‘தற்காத்து’ சிறுகதையில் நம் நாட்டின் கலாச்சார பெருமை, பழங்கால யோகக் கலைகள், இயற்கை வைத்திய முறைகளின் மேன்மை போன்றவற்றை விளக்கும் விதமாக அமைத்துள்ளார் ஆசிரியர்.

‘வனகுமாரன்’ சிறுகதையில் விலங்குகளிடமிருந்து நாம் கற்றுக் கொள்ள வேண்டியவை ஏராளம் என்பதை உணர்த்தும் விதமாக அமைத்துள்ளார்.

நகரியமாதலின் விளைவுகளும், நம் நாட்டின் பெருமைகளையும் சிறுகதைகளின் வாயிலாக வெளிக்காட்டியுள்ள விதம் சிறப்பானது.

13.இறை சிந்தனை

“ஆன்மிகம் என்பது வாழ்க்கையை அனுபவமாக மாற்றிக் கொள்வது. மகிழ்ச்சியோடு ஒவ்வொரு நிகழ்வுகளையும் அணுகுவது. ஒவ்வொரு நொடிகளையும் புதுப்பித்துக் கொள்வது. தன்னையே ஒரு புதிய ஏற்பாட்டுக்குத் தயார் செய்து கொள்வது. ஆன்மிகம் என்பது பூஜை அல்ல,சடங்கு அல்ல, வழிபாடு என்று சொன்னால் வாழ்க்கையையே வழிபாடாக மாற்றிக் கொள்வது. ஆன்மிகம் என்பது துறவு அல்ல, துறப்பதற்குத் தயாராக இருப்பது, தாமரை இலைமேல் தண்ணீரைப் போல் உலகத்திலிருப்பது.”³⁹ என்று வெ.இறையன்பு அவர்கள் ஆன்மிகம் பற்றிக் கூறியுள்ளது குறிப்பிடத்தக்கது.

ஆன்மிக உணர்வுடன் தொடர்புடைய கதைகள் ஆசிரியர்களால் இயற்றப்பட்டுள்ளன. ‘எனக்கான அரிசி’ சிறுகதை ‘அவரவர்க்கான உணவு

இறைவனால் முன்பே தீர்மானிக்கப்பட்டது' என்ற மதக் கருத்தை பிரதிபலிப்பதாக அமைக்கப்பட்டுள்ளது.

“ஒங்களையும் மீறி எங்களையும் மீறி இன்னொன்னு இருக்கு. அதுதான் எல்லாத்தையும் தீர்மானிக்குது. நாளைக் காலை மணப்பெண்ணின் கழுத்தை அலங்கரிக்கும் பூ நிச்சயிக்கப்பட்டது எப்போது? அதே போல நாளைக் காலைல நீங்க சாப்பிட வேண்டிய ஆகாரத்திற்கான அரிசியை ஆந்திராவிலோ, கர்நாடகாவிலோ அல்லது பஞ்சாபிலோ, தஞ்சாவூரிலோ நெல் நாற்றை நட்ட போதே அல்லா தீர்மானித்து விட்டார். அந்த அரிசி கல்யாணத்திற்கு நாங்கள் வாங்கியிருக்கும் மூட்டைக்குள் இருக்கிறது என்பது எனக்கும் தெரியும். அதை நீங்கள் நாளைக் காலையில் உண்ண வேண்டும் என்பதற்காகவே அல்லா அந்த மூன்று பேரையும் கைது பண்ண வைத்திருக்கிறார். அநியாயமாகக் கற்பழிப்பு வழக்கிலே ஒருவன் சீரழிந்து போய்விடக் கூடாது என்பதற்காகவே அந்த அல்லா என்னை உங்களிடம் அனுப்பியிருக்கிறார் இல்லையென்றால் சற்று முன்னர் வரை நீங்கள் யாரோ நான் யாரோ என்றிருந்தவர்களை சந்திக்க வைத்திருப்பாரா அந்த அல்லா?”⁴⁰

‘பார்த்துக் கொண்டிருக்கும் பிரபஞ்சம்’ சிறுகதையில் பாவம் செய்தவர்கள் அதற்கான தண்டணையைப் பெற்றுத்தான் ஆக வேண்டும் என்ற கருத்தைப் பிரதிபலிக்கும் விதமாக ஆசிரியர் அமைத்துள்ளார்.

“நான் சொல்லவில்லை. இந்த பிரபஞ்சம் சொல்கிறது. கன்னிகா தோஷமும், சிசுப்பாவமும் உன்னைப் பிடித்து ஏமாண்டுகள் ஆகிவிட்டன. அனைவருக்கும்

தெரியும். உன் மகனின் வாரிசை, வயிற்றில் சுமந்த அந்தப் பெண்ணை உன் உத்திரவுப்படியே உன்னுடைய வீரர்கள் நாடு கடத்தியதை இந்த பிரபஞ்சம் அறியும், கோடான கோடி நட்சத்திரங்கள் அறியும், நதிகள் அறியும், மரங்கள் அறியும், பறவைகள் அறியும், அந்தக் கன்னியும், அவளுடைய தாயும், தகப்பனும் கதறிய அந்த அகால வேளையில், இப்பிரபஞ்சம் முழுவதும் பட்டு எதிரொலித்தது. மனிதர்கள் அறிந்தென்ன, அறியாவிட்டால் என்ன, பிரபஞ்சப் பார்வையிலிருந்து, பிரபஞ்ச தண்டனையிலிருந்து யாரும் தப்ப முடியாது. நாரைக்குத் தெரியாத கடலின் ரகசியம் உண்டோ? அதுபோல் நாரைக்கால் சித்தனின் நாவு பொய் பேசாது தாயே”.⁴¹ இவ்வாறு கதைகளில் இறைமைக்கான சிறு விதைகள் ஆங்காங்கே தாவப்பட்டுள்ளன.

எழுத்துச் சித்தர் பாலகுமாரன் அவர்களது கருத்து இங்கே நினைவு கூறத்தக்கது. “எதுவும் இங்கே தனியாக இயங்கவில்லை. உள்ளார்ந்த சக்தியின் பார்வை பட்டுத்தான் இயங்குகிறது என்பதை மிகமிகத் தெளிவாகப் புரிந்து கொள்ளலாம். இந்த சக்தியைத்தான் பெரியோர்கள் தெரிந்து கொண்டு வணங்கினார்கள். வெளிப்பார்வைக்கு இது தெரியாது போனாலும் முன் வந்து நிற்காது போனாலும் பின்பக்கம் நின்று முழுவதுமாய் இயங்குவது இந்த சக்தியே. இந்த சக்தியை தொடர்பு கொண்டால் வாழ்க்கை முழுமையாகிறது என்பதைப் புரிந்து கொண்டார்கள். அந்தச் சக்தியைத் தேடிக் கண்டு பிடித்து வழிபாடு செய்கின்ற விஷயத்திற்குப் பெயர்தான் சாக்த வழிபாடு. வெளிப்பார்வைக்குத் தெரிகின்ற விஷயங்களைப் புறக்கணித்து விட்டு எது சூட்சுமமோ அதைத் தொழுவதுதான் சாக்த வழிபாடு.

மரம் என்பது பூக்களோ, இலைகளோ, கிளைகளோ அல்ல. அது வேர். பூமி முழுவதும் பரவியிருக்கின்ற அந்த சல்லி வேர்களின் இயக்கம்தான் மரத்தை இத்தனை பெரிதாக, இத்தனை வலுவுள்ளதாக செழிப்புள்ளதாக காட்டிக் கொண்டிருக்கிறது என்பதை முன்னோர்கள் புரிந்து கொண்டார்கள். ஆன்றோர்கள் அதைக் கண்டு வணங்கினார்கள்.”⁴²

நம் முன்னோர்கள் செய்த ஒவ்வொரு செயலும் இயற்கையோடு இணைந்ததாகவே இருந்தன. எனவே முற்காலங்களில் மக்களிடையே எந்தப் பிரிவினையும் இல்லை. நோய் நொடியும் இன்றி மக்கள் நிம்மதியான வாழ்வை மேற்கொண்டனர். தற்போது வசதி வாய்ப்புகள் விஞ்ஞான வளர்ச்சியின் காரணமாகப் பெருகப் பெருக மக்களிடையே காழ்ப்புணர்வு, பாதுகாப்பின்மை, நோய்கள் ஆகியவையும் பெருகிக்கொண்டே செல்கின்றன.

முடிவுரை

சோ.தர்மன், சோலை சுந்தரபெருமாள் இருவரது சிறுகதைகளிலும் ஒடுக்கப்பட்ட சமூகத்தின் அவலநிலைகள் பல்வேறு வகைகளில் வெளிப்படுகின்றன. அதிகார வர்க்கமும், வசதி படைத்தவர்களும், பாமர மக்களை அடக்கி, ஒடுக்கி ஆளுகின்ற போக்கு சுட்டிக் காட்டப்பட்டுள்ளது.

படைப்பாளர்கள் படைத்துள்ள சமூகம் கற்பனையானவையல்ல. நாம் யதார்த்த வாழ்வில் அன்றாடம் காணுகின்ற நிகழ்ச்சிகளை தமது சிறுகதைகளில் படைத்துள்ளனர்.

ஏழைகள் தங்களது வறுமை நிலையிலும் செம்மையாக வாழவேண்டும் என்ற எண்ணம் கொண்டவர்களாக இரண்டு ஆசிரியரது கதைகளிலும் படைக்கப்பட்டிருப்பது குறிப்பிடத்தக்கது.

இயற்கை நிகழ்வுகள் மக்கள் வாழ்க்கையின் அன்றாட நிகழ்வுகளான பசி, உணவு போன்றவற்றை எவ்வாறு மாற்றி அமைக்கின்றன என்பதை தங்களது கதைகளில் ஆசிரியர்கள் வெளிக்காட்டியுள்ளனர்.

சோ.தர்மன் கதைகள் சாதிய ஏற்றத்தாழ்வுகளால் ஏற்படும் பிரச்சினைகளையும், அதனால் உண்டாகும் விளைவுகளையும் உணர்த்துகின்றன.

மக்களுக்கு உதவ வேண்டிய அரசு அதிகாரிகளே, மக்களது துன்பத்திற்குக் காரணமாக அமைவதாக கதைக்களம் அமைத்துள்ளனர். சோ.தர்மன் மற்றும் சோலை சுந்தரபெருமாள் இருவருமே அரசு அதிகாரிகளின் சமூக விரோதப்போக்கை உணர்த்தியுள்ளனர்.

விலங்குகளும், பறவைகளும் நம் நண்பர்கள். அவற்றைப் பாதுகாப்பது நமது கடமை என்பதை சோ.தர்மன் தனது கதைகளில் வெளிக்காட்டியுள்ளார். ஆனால் சோலை சுந்தரபெருமாள் நமது ஆய்விற்குரிய சிறுகதைகளில் விலங்குகளையோ, பறவைகளையோ பற்றிய கதைகளைப் படைக்கவில்லை என்பது இங்கு குறிப்பிடத்தக்கது.

நம்பிக்கைகள் என்பவை மக்களது மனது தொடர்புடையவை. அவை அடுத்தவரை பாதிக்காதவரை நல்லது. பிறரது நலனைப் பாதிப்பவையாக

அமைந்தால் அவை மூடநம்பிக்கையாக மாறுகின்றன. சோ.தர்மன், சோலை சுந்தரபெருமாள் இருவரும் தத்தமது கதைகளில் மூடநம்பிக்கைகளைக் கூறி, அதனை எதிர்க்கும் கதைமாந்தர்களைப்படைத்துள்ளனர்.

கல்வி என்பது வாழ்நாள் முழுவதும் தொடரக் கூடியது. ஆனால் ஏழை மக்களுக்கு தங்களது அடிப்படைக் கல்வியைக் கூட கற்க முடியாமல் ஏற்படக்கூடிய இன்னல்களை சோலை சுந்தரபெருமாள் தனது கதைகளில் வெளிக்காட்டி, படிப்பின் மேன்மையை மக்களுக்கு எடுத்துரைத்துள்ளார்.

வறுமையில் வேலைக்குச் செல்லும் கூலித்தொழிலாளர்கள் அதுவும் குழந்தைத் தொழிலாளர்கள் படும் துயரங்களையும் தமது கதைகளில் கதைக்களமாக சோ.தர்மன் அமைத்து அதன் துன்பங்களை வெளிக்காட்டியுள்ளார்.

இரு ஆசிரியர்களுமே தமது கதைகளில் பெண்மக்கள் படும் துன்பதுயரங்களை உணர்த்தியுள்ளனர்.

கிராமங்கள் கொஞ்சம் கொஞ்சமாக தங்களது நிலையிலிருந்து மாறி நகரியமாகும் போக்குகளைப் பதிவு செய்துள்ளனர்.

சான்றெண்விளக்கம்

1. நா.பிச்சைமுத்து, டாக்டர் மு.வ.புதினங்களில் சமுதாய மறுமலர்ச்சியின் தாக்கம், ப:8.
2. [David Dressler] Critical appraheses in literature, p:28.
3. மாலினி, உலக தமிழாக்க ஆய்வுக் கோவை, தொகுதி-7, ப:22.
4. அகிலன், எனது நாவல்களில் சமுதாயச் செய்தி எனும் கட்டுரை – ப:63,64.
5. சி.இ.மறைமலை, இலக்கியமும் சமூக அரசியலும், ப:19
6. இரா.மோகன், டாக்டர் மு.வ.வின் நாவல்கள், ப:25
7. தி.சு.நடராஜன், திறனாய்வுக் கொள்கைகளும் அணுகுமுறைகளும், ப:94.
8. கோ.வே.கீதா, தமிழ் நாவல்கள் ஓர் அறிமுகம், ப:38.
9. மா.இராமலிங்கம், நாவல் இலக்கியம், ப:180,281
10. சோ.தர்மன் கதைகள், ப:19.
11. சோ.சு.பெ., மண் உருவங்கள், ப:25.
12. சோ.சு.பெ., மண் உருவங்கள், ப:57.
13. பாரதியார் கவிதைகள், ப:160.
14. சோ.தர்மன் கதைகள், ப:102.

15. மேலது, ப:117.
16. மேலது, ப:46.
17. மேலது, ப:131,132.
18. சோ.சு.பெ., வண்டல், ப:26,27
19. சோ.சு.பெ., மண் உருவங்கள், ப:75.
20. சோ.தர்மன் கதைகள், ப:37.
21. முனைவர் கா.சிவகாமி, வள்ளலாரின் மானுட மதிப்புகள்,ப:30.
22. சோ.சு.பெருமாள், மண் உருவங்கள், ப:34.
23. சோ.தர்மன் கதைகள், ப:159.
24. நாலடியார், வாசன் பதிப்பகம், ப:66
25. சோ.சு.பெருமாள், வண்டல், ப:50
26. சோ.சு.பெருமாள், ஓராண்காணி,ப:48.
27. சோ.சு.பெருமாள், மண் உருவங்கள், ப:11.
28. மேலது, ப:64.
29. சோ.சு.பெருமாள், ஓராண்காணி,ப:117
30. சோ.தர்மன் கதைகள், ப:29.

31. மேலது, ப:65.
32. மேலது, ப:205.
33. சோ.சு.பெருமாள், ஓராண்காணி,ப:90
34. மேலது, ப:145
35. மேலது, ப:160.
36. சோலை சுந்தரபெருமாள், வண்டல், ப:134
- 37.சோ.தர்மன் கதைகள், ப:364.
- 38.மேலது, ப:379.
39. வெ.இறையன்பு, ஏழாவது அறிவு (முதல் பாகம்) ப: 112
40. சோ.தர்மன் கதைகள், ப:416
- 41.மேலது, ப:477.
42. பாலகுமாரன், குருவழி, ப: 208

இயல் - 4

சிறுகதைகளில்

ஒப்பாய்வுச் செய்திகள்

இயல் - 4

சிறுகதைகளில் ஒப்பாய்வுச் செய்திகள்

நவீன இலக்கிய ஆய்வுகளில் சிறுகதை ஆய்வு தற்போது பல்வேறு தளங்களில் ஆய்வு செய்யப்பட்டு வருகின்றது. சிறுகதையின் கருத்து, கரு, பாத்திரப்படைப்பு மற்றும் சமுதாய சிக்கல்களை மையப்படுத்தி பரவலாக ஆய்வுகள் நடைபெற்று வருகின்றன. ஆனால் நாவல், சிறுகதை ஆய்வுகளில் இரண்டு படைப்பாளிகளின் சிறுகதைகளைத் தேர்வு செய்து இருவரது ஒற்றுமை, வேற்றுமைகளை ஒப்பாய்வு செய்து காண்பதாகிய ஒப்பிலக்கிய ஆய்வுகளும் ஆங்காங்கே நடைபெற்று வருகின்றன. இவ்வியலில் தமிழ் சிறுகதை இலக்கிய வரலாற்றில் முத்திரை பதித்த இரண்டு படைப்பாளிகளின் சிறுகதைகளை ஒப்பாய்வு செய்து மெய்மைகள் பெறப்பட்டுள்ளன.

இவ்வியலில் சோ.தர்மன்-சோலை சுந்தரபெருமாள் சிறுகதைகள் கருதுபொருளாக அமைகின்றன.மேற்கூறிய இருவரது சிறுகதைகளில் காணப்படும் சமுதாயச் செய்திகள், பாத்திரப்படைப்பு, நடை, வெளியீட்டு உத்திகள் போன்றவை இங்கு ஆய்வுக்கு எடுத்துக் கொள்ளப்பட்டு மெய்மைகள் காணப்பட்டுள்ளன.

சோ.தர்மனின் 60 சிறுகதைகளும், சோலை சுந்தரபெருமாளின் 42 சிறுகதைகளும் இவ்வாய்வேட்டின் முற்பகுதியில் கதைக்களம், கதை மாந்தர்கள், சமுதாயச் சித்தரிப்பு மற்றும் சிறுகதைகளின் வெளிப்பாடு போன்ற பகுப்புகளின்கீழ் ஆய்வுக்கு உட்படுத்தப்பட்டன.

எனவே இவ்வியலில் ஒப்பியல் அறிமுகம், கொள்கைகள், ஒப்பாய்வு பற்றிய அறிஞர்களின் கருத்துக்கள், பயன்கள் போன்றவை விரிவாக

விளக்கப்பட்டுள்ளன. நிறைவாக ஆய்வுக்குரிய சிறுகதைகள் ஒப்பியல் நோக்கில் ஆராயப்பட்டு ஆதன் முடிவுகள் தொகுத்து வழங்கப்பட்டுள்ளன.

ஒப்பிடுவதால் ஏற்றத்தாழ்வு என்ற கண்ணோட்டம் இல்லாமல் அறிவியல் நோக்கில் அவற்றின் இயல்புகளைக் காண முற்பட்டுள்ளது. வாசகர்களால் நன்மை, தீமைகள், உயர்வு, தாழ்வுகள் உணரப்பட்டாலும் அவை விருப்பு, வெறுப்பினால் வந்த கருத்துரை ஆகாமல் ஆய்வுரையாய் மறுக்கவொண்ணாத உண்மைகளாய் மலரும் என்பதில் ஐயமில்லை.

ஒப்பியல் - அறிமுகம்

மனித மனமானது ஒன்றை மற்றொன்றுடன் ஒப்பிட்டுப் பார்ப்பது இயல்பானது. ஒன்றைச் சரியாகப் புரிந்து கொள்ளவும் ஒன்றிலிருந்து பிறிதொன்றை வேறுபடுத்தி இனங்காட்டவும் மனிதன் ஒப்பிடுகின்ற நடைமுறையை மேற்கொள்கின்றான். பலர் சூழ்ந்துள்ள இடத்தில் ஒரு குறிப்பிட்ட நபரை அடையாளம் காட்டவோ, வேறுபடுத்தவோ முயலும் சூழலில் இவ்வொப்பீடு மனிதனிடம் நடைபெறுகிறது. உயரமான மனிதரைக் குறிப்பிட விரும்பும் ஒருவர் தனக்குத் தெரிந்த உயரமான ஒரு திரைப்பட நடிகரை உவமையாகக் கூறுவதும் உண்டு. ஒப்பிடுகின்ற முறையானது மனிதனின் எண்ணத்துடனும், உள்ளுணர்வுடனும் கலந்து நிற்பதாகக் காணப்படுகின்றது. ‘ஆதி மனிதனுக்கு எண்ணம்(Thought) என்ற ஒன்று என்று தோன்றியதோ அன்றே ஒப்பீடும் தோன்றியது’¹என்னும் பாஸ்டெட் கூற்று இங்கு ஒப்பு நோக்கத்தக்கது.

மனிதனிடம் காணப்பட்ட ஒப்பீட்டு நோக்கு காலப்போக்கில் அறிவியலின் தாக்கத்தினால் ஒப்பிலக்கியமாக மாறியது. ஒப்பிலக்கியத்தில் ஒப்பீடு உண்டு. ஆனால் ஒப்பீடே ஒப்பிலக்கியமாக ஆவதில்லை. ஒப்பிலக்கியத்தில் ஒப்பிடுதல் என்பது ஒரு நெறியாக, கருவியாக, முறையாகப் பயன்படுகிறது. இலக்கிய ஆய்வில் அறிவியலின் வழிமுறைகளை மேற்கொண்டு ஒப்பிலக்கியம் தமிழ் ஆய்வுலகில் செல்வாக்குப் பெற்று வரும் அறிவாராய்ச்சித்துறை ஆகும். பிரான்சு நாட்டில் தொடங்கி இன்று உலகமெங்கும் பல நாட்டு இலக்கிய ஆய்வு உலகில் ஒப்பிலக்கியப் பார்வை செழித்து வளர்ந்துள்ளது.

ஒப்பிலக்கியம் - வரலாறு

பத்தொன்பதாம் நூற்றாண்டின் தொடக்கத்திலேயே ஐரோப்பாவில் உருப்பெற்று விட்டது. முதன்முதலில் பிரான்சிலும் (1816 & Cours de literature compare'e), இதனைத் தொடர்ந்து ஆங்கிலத்திலும் (1848 - மாத்யூ அர்னால்டு -Comparative Literature) இதனையடுத்து ஜெர்மனியிலும் (1854 - மோரிஸ் கேரியர் - Vergleichende literature geschichte) கையாளப்பட்டது. ஒப்பிலக்கியம் குறித்த ஆய்வுகள், பல்கலைக் கழக நிலையில் 1890-களில் பிரான்சிலும் அமெரிக்காவிலும் தொடங்கிவிட்டன.

பிரெஞ்சு ஒப்பிலக்கிய ஆய்வில் அறிவியல் பார்வையும் மெய்ம்மைத் தொடர்புகளும் அதிகக்கவனம் பெற்றமைக்கு, அன்றைய ஐரோப்பாவில் 'காண்பதெல்லாம் உண்மை' எனும் நேர்க்காட்சிவாத (Positivism) தத்துவம் மேலோங்கியிருந்தமை ஒரு காரணமாகும்.

மேலை நாடுகளில் 1950-களிலும், 1960-களிலும் செல்வாக்குப் பெற்றுத் திகழ்ந்த இத்தகைய ஒப்பிலக்கிய ஆய்வு, 1970 இல் தொடங்கி 1990 வரை இருபதாண்டுக் காலகட்டத்தில், ஐரோப்பிய இலக்கிய ஆய்வில் புதுப்புதுத் திறனாய்வுக் கொள்கைகள் உருவாகின.

ஒப்பிலக்கியம் அறிஞர்கள் வரையறை

ஹென்றி எச்.எச்.ரிமாக்

“ஒப்பிலக்கியம் என்பது ஒரு குறிப்பிட்ட நாட்டின் எல்லைகளுக்கு அப்பால் விளங்குகிற பிறிதொரு நாட்டின் இலக்கியங்களை ஒப்பிட்டு ஆராய்வதாகும். இலக்கியத்தை மனித அறிவின் பிற துறைகளான ஒவியம், சிற்பம், கட்டடக்கலை, இசை முதலிய கவின்கலைகளுடனும் தத்துவம், வரலாறு ஆகியவற்றுடனும் சமூக அறிவியல்களான அரசியல், பொருளாதாரம், சமூகவியல் போன்றவற்றுடனும் ஒப்பிட்டு இலக்கியத்திற்கும் இவற்றிற்கும் உள்ள தொடர்புகளைக் கண்டறிவதாகும். சுருங்கக்கூறின் இலக்கியத்தைப் பிறிதொரு இலக்கியத்துடனோ இலக்கியங்களுடனோ ஒப்பிடுவதும் இலக்கியத்தை இலக்கியமல்லாத ஏனைய மனித உணர்வு வெளிப்பாட்டுத் துறைகளுடன் ஒப்பிடுவதும் ஒப்பிலக்கியம் ஆகும்”.²

பால்வாந்தீகம்

“பல்வேறு இலக்கியங்களுக்கிடையே பரஸ்பரம் காணப்படும் உறவு நிலைகளைப் பற்றிய ஆய்வே ஒப்பிலக்கியம்.”³

சூசன் பாசனெட்

“ஒப்பிலக்கியம் பண்பாடுகளைக் கடந்து பிரதிகளை ஆராய்வதில் ஈடுபடுகிறது. இது பஸ்துறை சார்ந்தது. இது காலமும் வெளியும் படந்த இலக்கியங்களின் தொடர்பு வடிவங்களைக் கருத்திற் கொள்கிறது”.⁴

ஜே.எம்.காரின்

“ஒப்பிலக்கியம் இலக்கிய வரலாற்றின் ஒரு கிளை. அது பைரன் (ஆங்கிலம்) - பூஷ்கின் (ருஷியா) - கோதே (ஜெர்மன்) - கார்லைல் (ஆங்கிலம்) - வால்டர் ஸ்காட் (ஆங்கிலம்) மற்றும் விக்னி (பிரெஞ்சு) ஆகியோரின் படைப்புகளுக்கிடையிலான மெய்ம்மைத் தொடர்புகளைக் கண்டறியும் பன்னாட்டு உறவு நிலைகள் பற்றிய ஆய்வு”.⁵

ஃபிரான்காய்ஸ்

“தேசிய இலக்கியம் என்று ஓர் ஆய்வுப்பிரிவை அமைக்க முடியாது, அது இடுகுறியாகவே குறுகிய பார்வையை உடையது... ஒப்பிலக்கியம் என்பது ஒரு கல்வியியல் துறை என்பதனையும் தாண்டியது. இது உலக இலக்கியங்கள் குறித்த ஒட்டுமொத்தப் பார்வையுடையது”.⁶

ரெனிவெல்லக்

“ஒப்பிலக்கியம் மொழி, இனம், அரசியல் எல்லைகளைக் கடந்த சுதந்திரமான இலக்கிய ஆய்வோடு தான் தன்னை அடையாளப்படுத்திக் கொள்கிறது. இது ஒருமுறையியலுக்குள் சிறைப்படுவதல்ல உண்மையான வரலாற்றுத்

தொடர்புகளுக்குள், சிறைப்படுவதாக ஒப்பீடு இருத்தல் கூடாது. வரலாற்று ரீதியாக உறவுகளற்ற மொழிகள் அல்லது இலக்கிய வகைகளின் தாக்கங்களை வாசிப்பு அல்லது இணைநிலைகளிலிருந்து கண்டறிகின்ற ஒப்பீட்டு நிகழ்வே அதிக மதிப்புடையதாக இருக்கும்... வரலாறு, கொள்கை மற்றும் திறனாய்வு என்பன இலக்கிய ஆய்வின் மூன்றும் ஒன்றோடொன்று தம்மை ஈடுபடுத்திக் கொள்வன... ஒப்பிலக்கியம் செயற்கையான வரம்புகளைக் கடந்து எளிமையான இலக்கியம் குறித்த ஆய்வாக உருவெடுக்கின்றபோது தான் செழுமையடையும்.”⁷

ஆந்ரே லெ.பிவெரே

“உலகப்பண்பாட்டு வளர்ச்சியில் முதன்மையான வடிவமைக்கும் சக்தியாக மொழிபெயர்ப்பு செயல்படுகிறது. எனவே மொழிபெயர்ப்பைக் கருத்திற்கொள்ளாத ஒப்பிலக்கிய ஆய்வு உரிய இடத்தைப் பெற முடியாது.”⁸

ஒப்பிலக்கியத்தின் பயன்கள்

பிரான்சு நாட்டில் தொடங்கி இன்று உலகமெங்கும் பல நாட்டு இலக்கிய ஆய்வுலகில் ஒப்பிலக்கியப் பார்வை செழித்து வளர்ந்துள்ளது. இவ்வாறு வளர்ந்து வரும் ஒரு துறையின் பயன்கள் பற்றி அறிவது இன்றியமையாததாகும்.

- ❖ தேசியப் பண்புகளைப் பாதுகாத்தல்
- ❖ பன்மையில் ஒருமை காணுதல்
- ❖ அறிவியல் பார்வையை வளர்த்தல்
- ❖ தற்சார்புக் கண்ணோட்டத்தை அகற்றுதல்

❖ இலக்கியத்தோற்றம் பற்றிய பார்வை

(1) தேசியப் பண்புகளைப் பாதுகாத்தல்

ஒரு நாட்டின் தேசிய பண்பாட்டிற்கு முதன்மை கொடுத்து அதனைப் பாதுகாப்பதாகவும் அதே சமயம் மனிதனின் சிந்தனையை உலகப் பொதுமையை நோக்கி அழைத்துச் செல்வதாகவும் ஒப்பிலக்கியம் அமைகின்றது. பல்வேறு சிறிய, பெரிய தேசிய இனங்களின் இலக்கியம், பண்பாடு முதலியவற்றை நுண்மையாக உற்றுநோக்கி, அவற்றின் தனிச்சிறப்பான கூறுகளை விமரிசையாக எடுத்துக் கூறுகிறது ஒப்பிலக்கியம், இத்தனித்தன்மை வாய்ந்த கூறுகள் எவ்வாறு பிற தேசிய இலக்கியங்களுடன் ஒப்புமை கொண்டிருக்கின்றன என்பதையும் இதற்கான காரணங்களைப் பற்றிய தேடலாகவும் ஒப்பிலக்கியம் அமைகின்றது.

இன்றைய அறிவியல் வளர்ச்சியின் விளைவான உலகமயமாதலின் பாதக அம்சங்களை நீக்கி, ஒரு வகையான பண்பாட்டுச் சமன்பாட்டினை உருவாக்குவதில் ஒப்பிலக்கியம் ஆற்றும் பணி குறிப்பிடத்தக்கதாகவும், தவிர்க்க இயலாததாகவும் அமைகின்றது. இன்று தமிழகத்தில் சராசரி கல்வியறிவு படைத்த ஒரு வாசகன், உலக நாடுகள் பலவற்றில் நிலவி வந்த, நிலவி வருகின்ற இலக்கியப் போக்குகளை உணரும் நிலையில் இருக்கின்றான் அல்லது உலக இலக்கியப் போக்குகள் அவனது பார்வைக்காகக் காத்திருக்கின்றன. இது ஒப்பிலக்கியத்தின் வளர்ச்சியால் ஏற்பட்ட நன்மைகளுள் ஒன்றாகும்.

(2) பன்மையில் ஒருமை காணுதல்

இந்திய நாடு முழுமைக்குமான உற்பத்தி முறைகள், சமூக அடுக்குகள், அரசியல் சிந்தனைகள், சாதியமைப்புகள் முதலியவை பொதுமையாகக் காணப்பட்டாலும், அவ்வம் மாநிலங்களின் புவியியல் அமைப்பு, கல்வியறிவு, புறவுலகத் தொடர்பு முதலியவை காரணமாகப் பண்பாட்டுத் தோற்றங்களில், மொழி வழக்குகளில் வேறுபாடுகள் இன்றளவும் காணப்படுகின்றன. இவ்வேறுபாடுகள் இன்று பல்வேறு சுயநலக் காரணங்கட்காகத் தூண்டப்படுகின்றன, மிகைப்படுத்தப்படுகின்றன.

இச்சூழ்நிலையில் இந்தியா போன்ற நாடுகளில் ஒப்பிலக்கியத்தின் பயன்பாடு தவிர்க்க இயலாததாக உள்ளது. இந்தியநாடு முழுவதிலும் பொதுமை வாய்ந்த உற்பத்திமுறை காணப்படுகின்றது, என்பதையும் சாதி அமைப்பு, மனித உறவுகள், இலக்கியங்கள், புராணங்கள், கலைகள் முதலிய அனைத்திலும் பொதுமைக் கூறுகள் உள்ளன என்பதையும் ஒப்பிலக்கியம் எடுத்துக்காட்டுகிறது.

இலக்கியங்கள் மொழிமாற்றம் செய்யப்பட்டுப் பிறமொழி வாசகர்களைச் சென்றடையும் போது ஒப்பிலக்கியவாதிகள் இவற்றை மிக விமரிசையாக ஒப்பிட்டு விமரிசனம் செய்யும் போதும் இவ்விலக்கியங்கள் மொழி எல்லைகளைக் கடந்து செயல்படுகின்றன. தேசிய ஒருமைப்பாட்டுக்கும் பரஸ்பர மனிதப்புரிதல்களுக்கும் இவ்விலக்கியங்கள் பயன்படுகின்றன. இலக்கியங்களின் பயன்பாட்டினைத் தேசிய ஒருமைப்பாடு எனும் தளத்தை நோக்கி நகர்த்தும் கடமை ஒப்பிலக்கியத் துறையிடம்தான் உள்ளது.

(3)அறிவியல் பார்வையை வளர்த்தல்

தமிழ் இலக்கியவுலகில் பன்னெடுங்காலம் தொட்டு இன்று வரை மொழியின் செல்வாக்கு குறித்து இரண்டு கருத்துகள் நிலவி வருகின்றன. ஒன்று வடமொழி பற்றியும், மற்றொன்று திராவிடம் பற்றியதும் ஆகும். இவ்விரண்டு மொழி பற்றிய கருத்துக்களும் எந்த அறிவியல் முறையின் படியும் அமையாதவை. ஓர் ஒப்பிலக்கிய ஆய்வாளன் முதலில் இந்த மூடநம்பிக்கைகளைக் களைந்து, இரண்டு மொழிகட்கும் இடையிலான பரஸ்பர உறவுகளை விளக்க முனைகிறான். திராவிடமும் வடமொழியும் ஒன்றையொன்று எவ்வாறு பாதிக்கின்றன என்ற பொதுவிதிகளை உருவாக்கவும் ஒப்பியல் ஆய்வாளன் முயற்சி செய்கின்ற போது, அது அறிவியல் ஆய்வைப் போல அமைகின்றது. இதன் காரணமாக மொழி, இலக்கியம் குறித்த அதீத நம்பிக்கைகள் தீவிர விருப்பு வெறுப்புகள் முதலியன நீங்குவதற்கு ஒப்பிலக்கியம் துணை செய்கின்றது.

(4)தற்சார்புக் கண்ணோட்டத்தை அகற்றுதல்

ஒப்பிலக்கியம் தற்சார்புக் கண்ணோட்டத்தைத் தவிர்க்கப் பாடுபடுகின்றது. சான்றாகத் தமிழ்மறை என்று போற்றப்படும் திருக்குறளை நாம் பொதுவாகத் திறனாய்வு செய்யும் போது, “இதன்பால் இல்லாத எப்பொருளும் இல்லை” என்ற நம்பிக்கையுடன்தான் அணுகுகின்றோம். இத்தகைய அணுகுமுறையை ஒப்பிலக்கியம் மாற்றுகிறது. பூரண அறிவு எந்த ஒருவரது சிந்தனைக்கும் அப்பாற்பட்டது, என்ற அறிவியல் கண்ணோட்டத்துடன்தான் திருக்குறளை அணுக

வேண்டும். திருக்குறளை ஒத்திருக்கின்ற ஏனைய அறநூல்களுடன் ஒப்பிட்டுக் காண்பது ஒப்பிலக்கியத்தின் போக்காகும். மற்றைய நூல்களைவிட விஞ்சியது திருக்குறள் என்பதனால் கிடைக்கும் சிறப்பைவிட ஏனைய நூல்களைவிட, திருந்திய முறையில் குறள் அமைந்துள்ளது என்பதே திருக்குறளுக்குச் சிறப்பாகும். அதாவது திருக்குறளின் சிறப்புகளை அறிவியல் முறையில் நிறுவுதல் ஒப்பிலக்கிய ஆய்வின் மூலம் சாத்தியமாகிறது.

(5)இலக்கியத்தோற்றம் பற்றிய பார்வை

ஒப்பிலக்கியத்தின் பிறிதோர் இன்றியமையாத பயன் இலக்கியங்களின் உருவாக்கம் பற்றியதாகும். ஒப்பிலக்கியம் உள்ளதை விளக்குவதாக அமைகின்றது. இலக்கியம் சில குறிப்பிட்ட முறைகளின்படி உருவாகிறது, செயல்படுகின்றது என்ற அறிவியல் அடிப்படையில் இலக்கியப் படைப்புக்களை அணுக வேண்டும் என்று ஒப்பிலக்கியம் கூறுகிறது. இவ்வாறு அணுகும் போது இலக்கியங்களின் உள்ளடக்கங்கள் தொடர்பான சில தெளிவுகள் ஏற்படுகின்றன. ஒப்பிலக்கியம் உண்மையைக் கண்டறியவும், உள்ளதை வியக்கவும் பயன்படுகிறது. ஒப்பிலக்கியப் பார்வை, ஒருவனுக்குப் பிற இலக்கியங்களை மதிக்கவும் கற்றுத்தருகிறது.

ஒப்பிலக்கிய ஆய்வுகள் மூலம் இரண்டு நாவலாசிரியர்களின் நாவல்களில் இடம்பெற்றுள்ள ஒருங்கிணைந்த தேசியப் பண்புகளை இனம் காண முடிகிறது. பன்மையில் ஒருமைத் தன்மை காணல், இலக்கிய ஆய்வுகளை மீட்டுருவாக்கம் செய்து அறிவியல் பார்வையைப் புகுத்திப் பார்த்தல், குறிப்பிட்ட படைப்பாளியின்

படைப்புகளை உலகளாவிய கண்ணோட்டத்தில் தற்சார்புத் தன்மையை அகற்றுதல், இலக்கிய உருவாக்கம் பற்றிய தெளிவு போன்ற கூறுகள் இவ்வாய்வின் பயன்களாகக் குறிப்பிடலாம்.

மேற்கூறிய ஒப்பிலக்கியப் பண்புகளோடு ஆய்வுக்குரிய கதைகளை இவ்வியலில் ஒப்பீடு செய்து மெய்ம்மைகள் பெறப்பட்டுள்ளன.

ஒப்பிலக்கிய ஆய்வில் இணைநிலை ஆய்வு, தாக்குரவு ஆய்வு என்ற இரண்டு நெறிகள் உள்ளன. அவற்றின் இணைநிலை ஆய்வுக்குரிய நயமான களங்கள் திராவிட மொழி இலக்கியங்களில் மிகுதியாக உள்ளன. இவ்வகையில் தமிழ்ச் சிறுகதை வரலாற்றில் குறிப்பிடத் தகுந்த இடத்தைப் பெறுகின்ற சோ.தர்மன் மற்றும் சோலை சுந்தரபெருமாள் இருவரின் சிறுகதைகளையும் ஒப்பிட்டுக் காண்பது இவ்வாய்வின் நோக்கமாகும். இவ்வியலில் ஆய்வுக்குரிய சிறுகதைகள் இரு நிலையில் வகைப்படுத்தப்பட்டு ஆய்வு மேற்கொள்ளப்படுகிறது.

➤ கதைக்கரு

➤ கதை உத்திகள்

கதைக்கரு

“கதைப்பொருளென்பது வானத்திலிருந்து திடீரென்று குதித்துப் படைப்பாளியின் மூளைக்குள் தோன்றும் அற்புதப் பொருளன்று. அது சமுதாய வாழ்வில் காணப்படும் செய்திகளேயாகும்”.⁹ என்பது போல கதையாசிரியர்கள்

தங்கள் கதைகளில் வாழ்வியல் நிகழ்வுகளையே வெளிப்படுத்துகின்றனர். கதையாசிரியர்கள் இருவரின் சிறுகதைகளின் கதைக்கருவில் காணப்படக்கூடிய ஒற்றுமை, வேற்றுமைக் கூறுகளை பின்வரும் தலைப்புகளின் கீழ் வகைப்படுத்தப்பட்டுள்ளன. அவையாவன :

- 1) அரசு அதிகாரிகளின் சமூகவிரோதப்போக்கு
- 2) சுற்றுச்சூழல்
- 3) குடும்ப உறவுகளைக் கையாண்டவிதம்
- 4) வாழ்வியல் ஏற்றத்தாழ்வுகள்
- 5) சமூகநலம்
- 6) நகரியமாதலும், கிராமிய அழிவும்
- 7) பெண்ணியம்

1)அரசு அதிகாரிகளின் சமூகவிரோதப்போக்கு

அரசு அதிகாரிகளில் சிலர் தங்களது அதிகாரத்தைத் தவறாகப் பயன்படுத்துகிறார்கள். இதன் காரணமாக சமூகத்தில் அடித்தட்டு மக்கள் தங்களது நியாயமான கோரிக்கைகளைக் கூட நிறைவேற்ற இயலாத அவல நிலைக்குத் தள்ளப்படுகின்றனர். அரசு அளிக்கும் சலுகைகள் கூட இதன் காரணமாக அவர்களுக்கு எட்டாக்கனியாகவே உள்ளது. இந்த சமூக அவலத்தை ஆசிரியர்கள் இருவரும் தங்களது கதைக் கருவில் எடுத்தாண்டுள்ளனர். அதனைக் காண்போம்.

சோலை சுந்தரபெருமாளின் ‘பொறம்போக்கிகள்’ கதை அரசு அதிகாரிகளின் சமூக விரோதப் போக்கை கருவாகக் கொண்டது. அம்மாசிக் கிழவனும் அவன்

மனைவி குப்பம்மாவும், தனது மகனால் கைவிடப்பட்ட நிலையில், தனது சிறிய நிலத்தில், உழுது வரும் நிலையில், ஆற்றின் கடை மடைப் பகுதியையும் அடைத்துவிட்ட எம்.எல்.ஏ., அதையும் தாண்டி ஊற்றுக்கண் திறந்து நீர் வரும் நேரம், அரசு அதிகாரிகளால் அவரது நிலம் கையகப்படுத்தப்பட அதனைக் கேட்ட அம்மாசி உயிர் துறக்கிறார்.

“என்னங்க..... காலி பண்ணணுமா?”

“ஆமா, உடனே காலி பண்ணணும், தாசில்தார் உத்தரவு போட்டுருக்காரு அய்யா சொல்லிட்டு வரச் சொன்னார்.”

அம்மாசி பதறிப் போய்விட்டான்.

“அய்யா?”

காட்டுலாக்காவுக்கு நத்தாங்கா போட உன் கொல்லைய எடுத்துட்டாங்க. நாளைக்கு உருமத்துக்குள்ள லாரியில் சாமான் வந்து எறங்கிடும்... நீ அய்யாவ வந்து பாரு”

பிரமித்து ஊற்றுச் சுவரில் சாய்ந்தான். என்ன செய்வான்?”¹⁰

இதைப்போலவே சோ.தர்மனின் ‘தழும்பு’ சிறுகதையில் வேல்சாமியும், அவன் மனைவி சின்ன மாடத்தியும் கள்ளசாராயம் காய்ச்சி விற்கும் தொழிலாளிகள். தன் மனைவியின் மானத்திற்கு அரசு அதிகாரிகளால் பங்கம் விளைய இருப்பதை உணர்ந்து, அந்தத் தொழிலை விட்டு திருந்தி வாழ்கின்றனர். ஆனால் போலீஸ்காரர்கள் திரும்ப அவர்களை அந்தத் தொழிலை செய்ய வைக்கின்றனர்.

“டேய் வேல்சாமி, புதுசா வந்திருக்கிற ஏட்டையா இப்ப வருவார்டா. அவரு தயவும் ஒனக்கு கட்டாயம் வேணும், இல்லன்னா நிய் தொழில் செய்ய முடியாது. இன்னிக்கி ஒரு நாளக்கித் தான் எப்பிடியும் போகுதுனு ஒம் பொண்டாட்டிய செட்டப் பண்ணிரு. இன்னோராட்ட கேட்டாருன்னா நம்ம அதுக்குள்ள வேற ஒரு உருப்படிய செட்டப் பண்ணி வச்சிருவம்.

மாசா மாசம் தேதி தவறாம மாமூல் வேற. வந்தாப் போனா இந்தப் பயகளுக்குக் குடிக்க ஓசிச் சாராயம் வாங்கிட்டுப் போனாலும் ஓசி சிகரெட், ஓசி பீடி, தொரைகளுக்குக் கறி, முட்டை, கேசு கணக்கு வேணும்னு ரெண்டு மாசத்துக்கு ஓராட்ட கோர்ட்ல அபராதம் வேற கட்டணும். இத்தனையும் காணாதுனு, கடைசில கூத்தியாளும் வேணும். நீங்க அக்கா தங்கச்சிமாரோட பொறந்திருந்தா கேப்பீங்களா?

விடிய விடிய பொண்டாட்டியும் புருஷனும் உறங்கவில்லை. மகனை நடுவில் உறங்க வைத்து விட்டு அவர்கள் என்னன்னவோ பேசினார்கள். விடிந்த போது மிச்சமிருந்த சாராயத்தைக் கிடங்கில் கொண்டு போய் ஊற்றினான். அடுக்குப் பானைகளைக் கழுவி மச்சின் மேல் கவுத்தினான். கடப்பாரை,மண்வெட்டி, கூடையுடன் கல் கிடங்கிற்கு நடந்தார்கள். ஆப்பு, உளி, சம்மட்டி வாங்கிச் சேர்ந்தார்கள்”.¹¹

ஒப்பீடு

‘பொறம்போக்கிகள்’, ‘தழும்பு’ இரண்டு கதைகளிலும் அரசு அதிகாரிகளின் சமூகவிரோதப்போக்குகாரணமாக பொதுமக்கள் துன்பப்படுவது

சித்தரிக்கப்படுகின்றது. கதையின் கருவாக எடுத்தாளப்பட்டிருக்கும் சமூகச் சிக்கலிலும் அதனை அணுகும் முறையிலும் சோலை சுந்தரபெருமாள், சோ.தர்மன் ஆகிய இருவரிடையே ஒப்புமை காணப்படுகின்றது.

சூழ்நிலைகளும் காரணங்களும் மாறாமல் இருக்கும் வரை விளைவுகளும் ஒரே மாதிரியாக இருக்கும் என்ற ஒப்பியல் தத்துவம் இங்கு நினைவு கூறத்தக்கது. இவ்விரு படைப்பாளிகளும் தத்தம் கருத்துக்களைப் புலப்படுத்தயிருக்கும் திறம் இங்கு ஒப்புநோக்கத்தக்கது.

அரசு அதிகாரிகளின் கையூட்டு

அரசு அலுவலகங்களில் இடம் பெறும் லஞ்ச லாவண்யங்களை ஆய்விற்குரிய இரண்டு ஆசிரியர்களின் கதைகளும் அழுத்தமாகச் சித்தரிக்கின்றன. சோலை சுந்தரபெருமானின் ‘பொறுத்திரு’ சிறுகதை ஒரு ஏழை விவசாயி தனது அடிப்படைத் தேவையான வீட்டைச் செப்பனிடுதலுக்கான கடனைப் பெறுவதற்குக் கூட கையூட்டு அளிக்க வேண்டிய நிலையை ஆசிரியர் சாடியுள்ளார்.

“சார்! வீட்ட பிரிச்சிக் கட்டலாமுன்னு இருக்கேன் லோன் கேட்டுப் போனேன் அந்த ஆபிஸில இந்த மனுவைக் கொடுத்து உங்கக் கிட்டக்கப் பூர்த்திப் பண்ணிக்கிட்டு வரச் சொன்னாங்க.”

பழைய ரெக்கார்டுகளைப் பொறட்டிப் பாத்துட்டு “கணேசம்புள்ள உன்னோட மனைக்கட்டு பட்டா இன்னும் பொன்னப்ப நாடார் பேர்லேயே இருக்கு. நீ யாரு கிட்டக்க இருந்து வாங்கின?

கிருஷ்ணநாடார் மவன் வைரக்கண்ணு நாடார் கிட்டக்க. அது வாங்கி இருவது வருஷமாச்சி. வித்தவரும் போய் சேர்ந்துட்டாரே...

என்னோட கணக்கில இப்புடி இருக்கும் போது நான் ஒண்ணும் செய்ய முடியாது புள்ள. உன்னோட மனை நத்தம்சாரி. அதை கவுருமெண்டே பட்டா மாத்தாது. நீ தான் மனு கொடுத்து மாத்தி வச்சருக்கணும். இத்தன வருஷமா உட்டுப்புட்டு, இப்ப வந்தா லேசல நடக்கிற காரியமா இல்ல... செலவு நெறைய ஆவம்ய்யா...

சாரு! நீங்கப் பாத்துசெஞ்சிக் கொடுங்க நான் இப்ப யாருக்கிட்டப் போய் அலைய முடியுங்க?

அப்ப ஒண்ணு செய்யி. அந்த ஆபீஸரும் லேசல மசிய மாட்டாரு. அவருக்கு ஏரநாறு ருவாயும் எனக்கு செலவுக்குன்னு அம்பது ருவா கொடு. வரும் போது உன்னோட இந்தப் பத்திரத்துக்கு 'ஜெராக்ஸ்' எடுத்துக் கொடுத்துட்டுப் போ. நான் அடுத்த வாரத்துக்குள்ள ஏற்பாடு பண்ணி மனுவைப் பூர்த்தி பண்ணிக் கொடுக்கிறேன்னு சொன்னதும் அவரால் பொறண்டு பேச முடியில".¹²

இவரைப் போலவே சோ.தர்மனும் தனது கதையான 'மாடுகள்' சிறுகதையில் காவல் துறையின் கையூட்டு செயலை வெளிச்சமிட்டுக் காட்டுகிறார்.

“முதலாளிக்கும் ரைட்டருக்கும் வாக்குவாதம் பலமாய் நடந்தது. தேவர் பயத்துடன் நின்றார்.

ஏம்மாட்ட நான் வாங்கிட்டுப் போறதுக்கு ஒங்களுக்கு எதுக்கா ஐநூறு ரூவா குடுக்கணும்.

ஓம்ம மாடுதாங்கிறதுக்கு என்ன அடையாளம்?

அவரவர் பிள்ள அவரவருக்கு அடையாளம் தெரியாதா?

தத்துவமெல்லாம் இங்க பேசாதிரும். எங்களுக்கு ஐநூறு ரூவா குடுத்திட்டு மாட்ட வாங்கிட்டுப் போரும், இல்ல எஸ்.ஐ., வந்தப் பெறவு ஆயிரம் கேப்பாரு குடுப்பீரு, கோடு நாடுன்னு இழுத்தடிச்சா செலவழிப்பீரு”.¹³

சமூகத்தில் அனைத்து அரசு அலுவலகங்களிலும் கையூட்டு பொதுமக்கள் சந்திக்கும் மிகப்பெரிய பிரச்சனையாகத் திகழ்வதை இருவரின் கதைகளும் நன்கு சித்தரிக்கின்றன.

(2) சுற்றுச்சூழல்

இன்றைய நவநாகரீக உலகில் மக்கள் இயற்கை மற்றும் சுற்றுச்சூழலுக்கு எதிராக செயல்பட்டுவரும் வேளையில், அதனைப் பாதுகாக்க வேண்டிய முக்கியத்துவத்தை உணர்த்த வேண்டியது ஒவ்வொரு எழுத்தாளரின் தலையாய பொறுப்பு ஆகும்.

நடைமுறையில் நாம் வளர்ச்சி என்று கருதக்கூடிய தொழிற்சாலைப் பெருக்கம், மரங்களற்ற கட்டிடக் காடுகளாக மாறி வரும் நகரங்கள், விலை நிலங்களாக மாற்றப்பட்ட விளை நிலங்கள் போன்ற அவலங்களையும் நமது ஆசிரியர்கள் இருவரும் தத்தமது படைப்புகளில் வெளிக்கொணர்ந்துள்ளனர்.

இதனை வெ.இறையன்பு அவர்கள் “ஆந்தைகளோட எண்ணிக்கை குறைஞ்சதனால்தான் எலிகளோட எண்ணிக்கையைக் கட்டுப்படுத்த முடியல. இயற்கைய அழிச்சா யாராலயும் சமத்தன்மையைச் சரி செய்ய முடியாது”.¹⁴ என்று கூறியுள்ளது இங்கு நினைவு கூறத்தக்கது.

சோலை சுந்தரபெருமாள் தனது ‘வேர்’ சிறுகதையில் மரம் வெட்டுவதனால் ஏற்படக்கூடிய அழிவுகளை அழகாக வெளிக்காட்டியுள்ளார். வயதான குப்பம்மாள் தனது ஒரே ஆதரவான பேத்தி செல்லாச்சியும் கடும் வெப்பத்தின் காரணமாக இறந்துவிட ஆதரவற்ற நிலையில், தனது பேத்தியின் நிலை யாருக்கும் வரக்கூடாது என்ற முடிவில் தனது நிலத்தில் கருவ மரங்களை வளர்த்துவிட்டு இறந்து விடுகிறாள். புயல் காரணமாக பெரும் மழை பெய்து காட்டாற்று வெள்ளம் ஊருக்குள் புகக்கூடிய நிலையில் குப்பம்மாளின் கருவத்தோப்பால் ஊர் காப்பாற்றப்படுகிறது. பின் ஊரில் மரங்கள் வளர்த்து செழிப்படைகிறது.

“குப்பம்மாள் வாழ்கைப்பட்டு இந்த ஊருக்குள் அடி எடுத்து வைக்கும் போது உச்சி உறும வேளையில் மட்டுந்தான் சூரிய வெளிச்சம் பூமியில் விழும். மற்ற நேரம் காற்றில் கூட வெப்பம் இருக்காது. வந்த தலைமுறையினர் மரம் மட்டைகளை அழிப்பதைத் தடுக்க முடியவில்லை. குப்பம்மாளின் மனதில் உண்டான ரணங்கள் மாறி நாம இந்த மண்ணுல ஏதாவது செய்து வைத்துவிட வேண்டும் என்று வைராக்கியத்துடன் எழுந்தாள்.

தமிழகத்தில் வடமாவட்டங்களில் வங்கக் கடலில் உண்டான காற்றழுத்த

மண்டலத்தால் நான்கு நாட்களாக மழை கொட்டிக் கொண்டிருந்தது. இந்தக் கரை இப்படி உடைப்பெடுக்கும் என்று யாரும் எதிர்பார்க்கவில்லை. சட்டென்று அவர்களால் கரையைக் காப்பாத்த முடியவில்லை.

குப்பம்மா கிழவி மட்டும் இந்தக்கருவத் தோப்பை வளக்காட்டா இந்நேரமெல்லாம் நம் ஊரும் தாழைக்குடி மாதிரியே வெள்ளக்காடா போயிருக்கும்ல்ல.....தெய்வம் மாதிரி நின்று எல்லார் வீட்டிலேயும் விளக்கேத்திட்டாப்பா..... பூசாரி ராமண்ணா சொல்லிக் கொண்டு திரும்பும் போது எல்லோர் மனதிலும் குப்பம்மாள் நிழல் உருவங்களாய் ஓடிக் கொண்டிருந்தாள்”.¹⁵

இதைப்போன்று சோ.தர்மன் தனது ‘அவஸ்தை’ சிறுகதையில் மரங்களற்று இவ்வுலகம் கிடையாது என்பதையும், மரங்களின் தன்மை பற்றியும் கூறியுள்ளார்.

சீனிவாச சாஸ்திரி ஓய்வு பெற்ற அரசு அலுவலர். அவர் வீட்டிற்கு எதிரே ஒரு சிலை செதுக்கும் ஸ்தபதி. அவர் தனது வேலையுடன் மரக்கன்று ஒன்றை நட்டு வளர்த்து வருகிறார். திடீரென்று சாஸ்திரி வீட்டில் திருடு போய்விட, சாஸ்திரி ஸ்தபதியை அடையாளம் காட்டுகிறார். ஆனால் ஸ்தபதி நிரபராதி என நிரூபிக்கப்பட, மனம் வெறுக்கும் ஸ்தபதி அந்த இடம் விட்டு வேறு இடம் சென்றாலும் மரக்கன்றுகளுக்கு தண்ணீர் விட்டு வளர்க்கிறார்.

“ஸ்தபதி என்ற சொல்லை உச்சரிக்க உங்களுக்கு அருகதையில்லை. இந்த உலக மக்களுக்குத் தேவையான ஐந்து விதமான ஆக்கங்களைச் செய்து கொடுத்து வாழும் விஸ்வகர்மாக்கள் நாங்கள் ஆக்குதல் தவிர்த்து அழித்தல்

என்பதே எங்களிடம் கிடையாது. நம்பிக்கை என்ற ஒன்று மட்டுமே எங்கள் வாழ்வின் ஆதார சுருதி, ஜடமான கற்களையும் கூட சிலையாக்கி சக்தி புகுத்தி கண் திறந்து அருள்பாலிக்கும் தெய்வமாக மாற்றும் வித்தை கற்றவனே ஸ்தபதி. எந்த நம்பிக்கையில் நான் இவைகளுக்கு தினமும் தண்ணீர் ஊற்றுகிறேன்? எந்தப் பிரதியுதவி யையும் எதிர்பார்த்தல்ல, ஆக்குதல் என்ற ஒன்றைத்தவிர. அரசு உத்தியோகம் உங்களையும் மனிதர்களையும் எந்திரமாக ஆக்கியிருக்கிறது. இயந்திரங்கள் இயக்கப்படுபவை, இயங்குபவையல்ல.

நான் காவல் நிலையத்திலிருந்த இந்தப் பத்து நாளும் என்ன நினைத்துக் கொண்டிருந்தேன் தெரியுமா? சத்தியமாக இந்த மரக்கன்றுகளைத் தான் நினைத்துக் கொண்டிருந்தேன். ஏனெனில் அது அழிந்து போய்விடக் கூடாது. அதைவிடப் பெரிய கவலை நீங்கள் தப்பித்தவறி அதற்கு தண்ணீர் ஊற்றிவிடக் கூடாது. நீங்கள் தண்ணீர் ஊற்றாத காரணத்தால்தான் அவைகள் சாகவில்லை. நீங்கள் தண்ணீர் ஊற்றி ஈருந்தால் நிச்சயம் அந்த மரக்கன்றுகள் கருகிப்பட்டுப் போயிருக்கும். யாசகமாக எதையும் மரங்கள் ஏற்றுக் கொள்வதில்லை. தாவரங்கள் அவமானங்களைத் தாங்கும் சக்தியற்றவை. தற்கொலை செய்து கொள்ளும் தன்மையுடையவை. ஏனெனில் அவமானங்கள் வன்முறைகளின் மூலவேர். எந்தத் தாவரங்களும் வன்முறையை விரும்புவதில்லை. தாவரங்கள் உதவியை மட்டுமே ஏற்றுக் கொள்ளும். ஏனென்றால் நூறு மடங்காய்த் திருப்பி உதவுவதற்காக. அதனால்தான் பறவைகள் கூட நேசிக்கும் ஒரே ஜீவன் மரங்கள், மரங்கள், மரங்கள்”¹⁶

சோலை சுந்தரபெருமானின் ‘புயல்’ சிறுகதை மரங்களின் அருமையைப் புரிய

வைப்பதாக இருந்தாலும், மனிதர்களின் தீய எண்ணத்தையும் உணர்த்துவதாக அமைந்துள்ளது. சிங்காரம் பிள்ளைக்கு மரம் வளர்ப்பது மிகவும் பிடித்தமான செயல். தரிசா கெடக்கிற கொல்லையில் தென்னை மரங்களை வளர்த்து வருகிறார். அதனருகே வீடு கட்டி குடியிருக்கிறார். மகன் தென்னை மரங்களை வெட்டி விடலாம் எனக்கூற, சிங்காரம் மறுக்கிறார். திடீரென ஏற்படும் புயல், மழையால் மரங்களால் ஏதேனும் பாதிப்பு ஏற்படுமோ என அஞ்சுகிறார். ஆனால் அவ்வாறு ஏதும் நடைபெறவில்லை. மற்ற இடங்களில் புயலால் ஏற்பட்ட சேதங்களில் இருந்து மக்கள் பொருள்களை கொள்ளை அடித்துச் செல்வதைக் கண்டு மனம் பதறுகிறார்.

“கண்ணுக்கு முன்னால எதித்தாப்பல உள்ள சாம்பசிவம் புள்ள கொள்ளையில் உள்ள நாலு ஆளுங்க சேர்ந்துக் கட்டி அணைச்சாலும் பிடிபடாத மாமரம் அதை பெரிய சூரக்காத்து சொழட்டி வேரோட புடுங்கி நூறு அடி தாண்டி தள்ளிவுட்டதும் எல்லாருக்கும் கதி கலங்கி போயிடுச்சு. அந்த மரம் பட்ட பாட்டுக்கு அந்த தென்னைமரங்க எம்மாத்திரம். ‘பொதோ பொதோ’ன்னு மரங்க திருகிக்கிட்டு விழறதும் எளனி குலைகுலையா விழுறதும்..... தவிட்டுக் குருவிக ரெக்கை முறிஞ்சு துடிக்க விழுறதையும் அவரால் பாக்க சகிக்கல. மாட்டுக் கொட்டிலில் கட்டியிருந்த கன்றுக்குட்டி கத்தறத பாத்துக்கிட்டு சும்மா இருக்க முடியில் ‘அப்பா’ நான் ஓடிப்போய் கண்ணுக்குட்டிய ஓட்டியாந்துடவா...? அவரோட மவன் அவசரப்பட்டான்.

தம்பி ! பொறுத்து இருடா, ஒண்ணும் ஆயி....அவரு சொல்லி வாய் மூடல. அசுர சூறாவளி அப்புடியே ரெண்டு தென்னைமரத்தையும் குந்துனாப்பல கொட்டுல்ல

சாய்ச்சிட்டு. அந்த நொடியில்..... கொட்டுலத் தாண்டி சாஞ்சி உழுவற மரமா? அப்பப்பா, யாரோ குறுக்கப் போய் தடுத்து தென்னட்ட பக்கம் தள்ளியுட்டாப்புல இது இயற்கையோட சித்து விளையாட்டுதான் தென்னமரங்க மனுசர ஒண்ணும் பண்ணிடாதாமே எது எப்படியோ.... மனுசாளுக்கும் மாடுகன்னுகளுக்கும் ஒண்ணு ஆவலங்கிறது ஆறுதலாச்சு சிங்காரம் பிள்ளைக்கு”.¹⁷

‘வோர்’, ‘புயல்’ இரண்டு சிறுகதைகளிலும் இயற்கைப் பேரழிவுகளை இருவரும் நன்கு விவரித்துள்ளனர். அதனைத் தடுக்க மரங்களை நட வேண்டிய அவசியத்தை உணர்த்தியுள்ளனர். கதையின் கருவை எடுத்தாண்ட விதத்தில் இருவரிடமும் ஒப்புமைக் கூறுகள் காணப்படுகின்றன.

“மழைதான் மனிதர்களுக்கு வானம் வழங்குகிற தாய்ப்பால் என்றெல்லாம் கவிதை வரிகளை நினைவுபடுத்தி மகிழ்ந்தாலும், மழை சகஜ வாழ்க்கையை நசுக்கி விடுகிறது என்பது உண்மைதான்”.¹⁸ என்ற வெ.இறையன்பு அவர்களது வரிகள் இங்கு பொருத்தமானதாக அமைகின்றது.

எனவே சுற்றுச்சூழலை மேம்படுத்துவது அனைவரின் கடமையாகும். இயற்கையோடு இயைந்த வாழ்வே சங்க காலத் தமிழரின் வாழ்க்கையாகும். காலப்போக்கில் இயற்கையை அழித்து நகரியமானதால், அனைவரும் பேரழிவைச் சந்திக்க நேரிடும் என்பதை இருவரின் கதைகளும் நன்கு வலியுறுத்துகின்றன.

(3) குடும்ப உறவுகளைக் கையாண்டவிதம்

குடும்ப அமைப்பு மற்றும் அதில் உள்ள உறவுமுறைகள் பிரிக்க இயலாத ஓர் அங்கமாக விளங்குகிறது. ஆய்வுக்குரிய இருவரின் சிறுகதைகள் கதையின் கருவாக வெளிப்படுத்தத் தவறவில்லை.

இல்லை தவறுஅவர்க்கு ஆயினும் ஊடுதல்
வல்லது அவர்அளிக்கு மாறு.

குறள்(1321)

குடும்ப உறவுகளில் முதன்மையானது கணவன் மனைவி உறவு. கணவன் மனைவி உறவு பற்றிய மேற்காணும் திருக்குறள் சோலை சுந்தரபெருமாள் ஓராண்காணி சிறுகதைக்கு பொருத்தமானதாக அமைந்துள்ளது.

“தலைவரிடத்துத் தவறு இல்லை ஆயினும், அவர் நமக்கு அன்பு செய்கின்ற முறையானது அவரோட ஊடுதலை உண்டாக்கவல்லதாகின்றது”.¹⁹ அதிக பட்ச அன்பே ஊடலை உண்டாக்கிவிடுகிறது.

சோலை சுந்தரபெருமாளின் ‘ஓராண்காணி’ சிறுகதை, திருமணமான புதுப்பெண்களின் மனநிலையை மிக அழகாக சித்தரிக்கிறது. புதுப் பெண்ணான மலர், அவளது மனதில் கல்யாணக் கனவுகளுடன் கணவனின் வீட்டில் அடியெடுத்து வைக்க, அங்கே கணவனாலேயே அவளது கனவுகள் தகர்க்கப்படுகின்றன. அவளது கணவன் குடிகாரனோ, கூத்தடிப்பவனோ அல்ல. ஆனால் ஆணாதிக்க மனப்பான்மை கொண்டவனாக, தன் எண்ணப்படிதான் மனைவி

நடக்கவேண்டுமென்று நினைப்பவனாக இருக்கிறான் என்பதை இச்சிறுகதையில் ஆசிரியர் வெளிப்படுத்தியுள்ளார்.

“ராத்திரி மூச்சுடும் அவள் புருஷன் அவளை நெஞ்சுக்குள்ளேயே வைத்து பொத்திப் பொத்திக் கிசுகிசுத்தான். எவ்வளவோ பேசினான். எவ்வளவு நேரம் பேசினானோ, எப்படியெல்லாம் பேசினானோ எல்லாமே சாகசமாகப்பட்டது தேனுவுக்கு பல சேதிகள் புரிதல் இல்லை. ஒட்டுதல் இல்லை. மலரு!

நீ என்னை எப்பவும் சந்தோஷமா வைச்சுக்கணும், என் ஆசயெல்லாம் தீத்து வைக்கணும். எங்க வுட்ல எல்லாரும் கருப்புதான் எனக்கு வரப்போறவளாச்சும் நல்ல சேப்பா மொழு மொழுப்பா அழகா இருக்கணும்ன்னு ஆசப்பட்டேன். அம்மாவும் பாத்துப்பாத்து உன்னைக் கொண்டாந்து காட்டினதும் நான் ஆசப்பட்டது போல நீ இருந்த. அதான் பத்து நாளைக்குள்ள கல்யாணம் கட்ட வச்சேன். நீ எனக்கு சேப்பா அழகா ஒரு ஆம்புளப் புள்ள பெத்துக் கொடுத்து ‘கருப்பனசாமி’ குடும்பங்கிற பேர மாத்தி வைக்கணும்....என்ன...? செய்வியா...?

வாழ்க்கை எங்கிறது புருஷனுக்கு மட்டும்தானா? நமக்குன்னு ஆசை இருக்கே. அவருக்கு அது தெரியலியே. நாமதான் அவரு மனசுல பூந்து சொல்லியாவுனுமோ?

இந்த நாலஞ்சு நாளா புருஷனிடம் அன்னியோன்னியப்பட்டுப் போயிருந்த மலரின் மனசு அதையெல்லாம் அசை போட்டுக் கொண்டே வந்தது”²⁰

இந்த அமைப்பில் சோ.தர்மன் தனது ‘வார்த்தைகள்’ சிறுகதையில் கணவன் மனைவியிடையேயான ஊடல் எவ்வாறு சின்ன சின்ன வார்த்தைப் பயன்பாட்டால் உருவாகிறது என்பதை அழகுற விளக்கியுள்ளார். கவிதாவும், ஆனந்தும்

காதல் மணம் புரிந்த தம்பதியினர். இருவருக்கும் இடையே சிறு சிறு ஊடல்கள் அவ்வப்போது எழும். ஆனால் அன்று ஒருநாள் வார்த்தைகள் இருவருக்கும் வேகமாக வர ஊடல் பெரிதானது. இருவருக்கும் இடையே யார் முதலில் பேசுவது என்ற எண்ணம். கவிதாவிற்கு பெண்தான் பணிந்து போக வேண்டுமா? என்ற எண்ணமும், ஆனந்திற்கு தோல்வியையே ஏற்காத ஆணாதிக்க அகந்தையும் இருவரையும் பேச விடாது தடுக்க இறுதியில் அன்பு வென்றது.

“என்றைக்கும் போல்தான் இன்றைக்கும் விடிந்தது. ஆனால் ஒரே நொடியில் இன்றைக்கான காலை இப்படி மாறிப் போகுமென்று கவிதா நினைக்கவேயில்லை. ஆனந்தும் கூட நினைத்திருக்க மாட்டார். அனைத்துமே அந்த ஒரு நொடிக்குள்தான் ஒரே ஒரு வார்த்தைக்குள் தான். அந்த ஒரு வார்த்தைதான் வளமையான காலையைப் பறித்துக் கொண்டு, வழக்கமாக அலுவலகம் புறப்படும்போது பானுவக்குக் கிடைக்கும் முத்தத்தையும், கவிதாவுக்குக் கிடைக்கும் டாட்டாவையும் பறித்துக் கொண்டதோடு குடும்பத்தையே பட்டினியாகப் போட்டு வேடிக்கை பார்க்கிறது. சாவைப் பற்றியும் கூட சிந்திக்க வைக்கிறது.இப்படி எத்தனையோ நாட்கள் நடந்திருந்தாலும் இருவரும் அதிக பட்சம் ஒரு மணி நேரம் கூட பேசாமல் இருந்ததில்லை. அலுவலகம் போய் சேர்ந்த உடனேயே போனில் கொஞ்சுவார் அல்லது மன்னிப்புக் கேட்பார். கவிதாவும் அப்படியே. வறட்டுக் கௌரவத்தை விட்டு விட்டு சாஷ்டாங்கமாக மன்னிப்புக் கேட்டுவிட்டு அழுபவள்தானே இன்றைக்குத் தொலைபேசி மணி அடிக்க மறுக்கிறது. கவிதாவின் விரல்களோ எண்களைச் சுற்ற தயங்குகிறது. இருவருக்கும் இடையில் ஒரு பெரிய மௌனச் சுவர் பூதாகரமாக எழும்பிக் கொண்டிருப்பதைப் போல் நிரக்கதியற்ற வெறுமை சூழ அப்படியே

அமர்ந்திருந்தாள் கவிதா”.²¹ ஓராண்காணி, வார்த்தைகள் ஆகிய இரண்டு சிறுகதைகளும் கணவன், மனைவி உறவு சிக்கல்களை விவரிப்பதாகவே அமைந்துள்ளன. சோலை சுந்தரபெருமாள் தனது சிறுகதையான ஓராண்காணியில் கணவனின் ஆதிக்க மனப்பான்மையால் பாதிக்கப்படும் பெண்ணின் மனஉணர்வுகளை வெளிப்படுத்தியுள்ளார். சோ.தர்மனோ தனது வார்த்தைகள் கதையில் கணவன் மனைவி இருவரது நான் எனது அகங்காரம் (Ego) காரணமாக ஏற்படும் பிணக்குகளை வெளிப்படுத்தி உள்ளார்.

இருவரது கதைகளும் கணவன் மனைவி உறவு சிக்கல்களை வெளிப்படுத்தியிருந்தாலும், அதனை வெளிப்படுத்திய விதம் வெவ்வேறானது. சோலை சுந்தரபெருமாள் தனது கதையில் ஒரு மனைவியின் எண்ணத்தை ஆசைகளை, அதை வெளிக்காட்டத் தயங்கும் பெண் உணர்வுகளை காட்டியுள்ளார். ஆனால் சோ.தர்மனோ தனது கதையில் கணவன் மனைவி இருவரது நிலைப்பாட்டினையும், இருவரது எண்ணத்தையும் காட்டியுள்ள பாங்கு சிறப்பானது.

(4) வாழ்வியல் ஏற்றத் தாழ்வுகள்

வாழ்வியல் ஏற்றத் தாழ்வுகளில் முதன்மையானது வறுமை.

கொடிது கொடிது வறுமை கொடிது

அதனினும் கொடிது இளமையில் வறுமை --- ஒளவையார்.

என்ற ஒளவையாரின் வாக்கிற்கிணங்க மிகவும் கொடுமையானது வறுமை ஆகும். ஏற்றதாழ்வு மிக்க சமூக அமைப்பே வறுமையின் கொடுமைக்குக் காரணம்.

பணக்காரன் - ஏழை, கொண்டவன் - கொடுத்தவன், முதலாளி - தொழிலாளி, மேல்சாதி - கீழ்சாதி போன்ற ஏற்றத்தாழ்வுகள் சமூகத்தில் மக்களை நிம்மதியாக வாழவிடாது ஆட்டிப்படைக்கின்றனர். ஆசிரியர்கள் தம்முடைய கதைகளின் வாயிலாக இதனை அழகுற வெளிப்படுத்துகின்றனர். சோலை சுந்தரபெருமானின் 'எதிர்பார்ப்புகள்' சிறுகதை ஒரு ஏழை கூலித் தொழிலாளியின் வேலைவாய்ப்பு மழையால் பாதிக்கப்பட்டதால் ஏற்படும் இடர்பாடுகளைக் காட்சிப்படுத்துவதாக அமைந்துள்ளது.

அய்யாவு ஒரு கூலித் தொழிலாளி. கடும் மழை மற்றும் புயல் காரணமாக 10 நாட்களாக வேலை இல்லை. அதனால் கூலி கிடைக்கவில்லை. வீடே பட்டினியாகக் கிடக்கிறது. அவன் மனைவி தையம்மா, கைகக்குழந்தைக்கு பால் கூட கொடுக்க முடியாமல், பண்ணை வீட்டிற்குச் சென்று காசு கேட்க செல்கிறாள். அங்குள்ள பண்ணையாரோ அவளிடம் அதிக வேலை வாங்கிக் கொண்டு குறைவான கூலி தருகிறார். அந்தச் சூழலில் அந்தப்பணம் மிகப் பெரிதாகத் தெரிகிறது.

“கஞ்சிக்கு வழியில்லாம வீட்டுக்காரரு கஷ்டப்படுதுங்க. இப்பக்கூட ஓடப்புக் கரையில் தானங்க நிக்குது. நீங்க கொஞ்ச பணம் காசு கொடுத்தீங்கன்னா அறுப்பு நாள்ல வேல செஞ்சி கடன அடைச்சிப் புடுரேனுங்க....

அதுகென்ன தையம்மா சாரல்ல நிக்கிறியே உள்ளே வந்து நில்லேன்... ஓட்டிக்கிட்டா போப்போறே....?

பரவா இல்லீங்க... இருட்டிக்கிட்டு வந்துட்டுங்க வெள்ளன போவணுங்க...

வெத நெல்லு சிமிண்டு தரையில் கொட்டிக் கெடக்கு சில்லுட்டு போயிரும். அத சாக்கில அள்ளி வைக்க ஆளு இல்லைன்னு பார்த்துக்கிட்டு இருக்கிறேன். எல்லா ஆளுங்களும் ஆத்தங்கரைக்கு போயிட்டானுங்க. அத நீ அள்ளிவச்சிட்டு போயேன். எனக்கு ஒரு வேல ஆனாப்பல. உனக்கும் ரூபா கிடைச்சிடும்...

தையம்மாவுக்கு கிடைத்த வேலையை விட்டுவிட மனமில்லை.

சரிங்க... நான் அள்ளி வைக்கிறேனுங்க.

அறையில் பத்து மூட்டைக்கு மேல் கொட்டிக் கிடந்தன. சாதாரண நேரமாக இருந்தால் இந்த வேலை மலைப்பாகத் தெரிந்திருக்காது. மூன்று நாளாய் சரியாக சாப்பாடு இல்லாமல் கிடந்த உடம்பு சோர்ந்திருந்தது.

ஒரு வழியாக இரண்டு ரூபாயை அவள் கையில் தூக்கிப் போட்டார்.

என்னங்கைய்யா ரெண்டு ரூபாதானா? இம்மா நாழி வேலப் பாத்துருக்கேன்...

வச்சிக்க வாங்கிக்கலாம்... இந்த வேலைக்கு இது தான் தர முடியும்".²²

சோ.தர்மனின் சிறுகதையான 'ஈரம்' கதை ஒரு தாய் மற்றும் மகளின் கதை. தீப்பெட்டி தொழிற்சாலையில் வேலை செய்யும் தங்கம்மாள் மழை காரணமாக தொழிலின்றி உணவுக்குக் கூட வழியில்லாமல் தன் மகளான சிவகாமியுடன் இருக்கிறாள். அதிக பசியின் காரணமாக துத்தம் கலந்த பசை மாவைச் சாப்பிட்டு சிவகாமி மிகவும் பரிதாபமாக இறக்கும் நிலையை அடைகிறாள்.

“என்ன பய வேல, சாவாஞ் செத்த பய வேல, செத்துச் செத்துப் பொழைக்கிற மாதிரி, செத்தமின்னுமில்லாம பொழச்சமினுமில்லாம காட்டு வேலக்கிப்

போனா ஒருநாள் வேலருக்கு, ஒன்பது நாள் சும்மா இருக்க வேண்டிருக்க, அதுதான் அப்படின்னு தீப்பெட்டி ஆபிசுக்கட்டி மாரடிச்சா இதுக்கு அது தேவல போலருக்கு, வெய்யில் அடிக்கலன்னு பெட்டி காயலனு கம்பெனிய மூடிறான். குளேரேட் வரலனு பத்து நாள் லீவு. லேபிள் வரலனு லீவு. ஒன்னுமே சொல்லாம பத்துநாள் மூடிட்டு கேட்டா பண்ட்ரோல் போகலேங்கிறான். ஊட ஊட சைஸ் மாத்தப் போறமினு போகச் சொல்லியிறான் எல்லாத்தையும் கழிச்சப் பாத்தா மாசத்துல பத்து நாள் வேலதான் தேறுது. அப்பிக காத்திக மாசத்துல வல்லிசா வேல கெடையாது.

கோடையில் மட்டும் ராப்பகலா வேல இத மட்டும் நம்பி பொழைக்கிற நம்மள மாதிரி கோடிச்சனம் குடிச்சம் குடியாமயும் உடுத்தியும் உடுத்தாமையும் வெந்த கஞ்சிய குடிச்சிட்டு விதி வந்தா சாவம்னு என்ன பொழப்பு என்ன சீவினியம், பொழச்சா நாலு பேரப் போல நல்லா பொழைக்கணும் இல்லன்னா நாள் எண்ணிட்டுப் போய் சேந்திரனும், என்ன பொழப்பு நாப்பொழப்பு”²³

சோலை சுந்தரபெருமாளின் ‘எதிர்பார்ப்புகள்’ கதையும், சோ.தர்மனின் ‘ஈரம்’ கதையும் மழையால் வேலை இல்லாத கூலித்தொழிலாளர்களின் வாழ்வியலைப் பேசுகின்றன.

இரண்டு கதைகளிலும் கதைமாந்தர்கள் கூலியின்மையால் பசியில் வாடும் நிலை சித்தரிக்கப்பட்டுள்ளது. வாழ்வியல் ஏற்றத்தாழ்வான வறுமை நிலை இரண்டு கதைகளிலும் தெளிவாகக் காட்டப்பட்டுள்ளது.

சோலை சுந்தரபெருமாள் கதையில் கதைத்தலைவி தையம்மா வறுமை நிலையிலும் செம்மையாக நடந்து கொள்வதாகக் காட்டப்பட்டுள்ளது.மேலும்

ஆண்டான் - அடிமை நிலையில் ஆண்டானாக செயல்படும் பண்ணையார்களின் வக்கிரபுத்தி இங்கு தோலுரிக்கப்பட்டுள்ளது.

சோ.தர்மனின் கதையில் சிவகாமி கதைப்பாத்திரத்தின் மூலமாக பசியின் கொடுமையை வார்த்தைகளில் வெளிப்படுத்தியுள்ளார். ஏழ்மையிலும் செம்மையான வாழ்க்கையை வாழ வேண்டும் என இருவரும் தங்கள் சிறுகதைகளில் சுட்டிக்காட்டியுள்ளனர்.

சமூகநலம்

சிறுகதைகளின் கதைக்கரு சமூகமாற்றத்திற்கான வித்தாகக் குறிப்பிடுவர். அரசு நிர்வாகம், சுற்றுச்சூழல், குடும்ப உறவுகள், மானுட ஏற்றத்தாழ்வுகள் போன்றவை பெரும்பங்கு வகிக்கின்றன. இதைப் போன்றே சமூகநலம், சமூகமேம்பாடு குறித்தும் கதைக்கருவில் இருவரும் தங்கள் கவனத்தைச் செலுத்தியுள்ளனர்.

நாடோடியாகத் திரிந்த மனிதர்கள் தன் வாழ்வின் தேவைக்காக உருவாக்கிய கட்டமைப்பே சமுதாயமாகும். மக்களிடையே ஏற்படும் சமூக உறவுமுறைகள் தான் சமூகத்தை உருவாக்குகின்றன. மனிதனால் தனித்து இயங்க இயலாது. குடும்பம், சமூகம் என்ற மற்றவர்களுடன் சேர்ந்து வாழும் இயல்புணர்ச்சி மனிதனிடத்தில் இயற்கையாகவே அமைந்துள்ளது. சமுதாயத்தின் ஒரு துளியாகிய மனிதனைச் சமூக விலங்கு என்பார் பிளாட்டோ, இலக்கியம் மக்களின் வாழ்வியல் கூறுகளான பண்பாடு, கலாச்சாரம், நாகரிகம், தனிமனிதப் பிரச்சினைகள், உளவியல் சிந்தனைகள் ஆகியவற்றைக் காட்டும் கண்ணாடியாகும்.

ஒரு நல்ல இலக்கியமென்பது சமுதாய மேம்பாட்டிற்காகவும், சிந்தனையைத்தட்டி எழுப்புவதாகவும் இருக்க வேண்டும். சமுதாயத்தில் வாழும் சாதாரண மக்களைப் போல் ஆதங்கப்படுபவர்களும், இரக்கப்படுபவர்களும் அவர்களது வெளிப்பாடாய் வெளிவருவன எல்லாம் சிறந்த படைப்பு இலக்கியங்களாகப் போற்றிப் பேசப்படுகின்றன.

ஓர் இலக்கியத்தைப் படைக்கும் படைப்பாளன் அடிப்படையில் சாதாரண மனிதனாக இருக்கிறான். அவனுக்குள்ளும் சிக்கல்களும் பிரச்சனைகளும் இருக்கின்றன. தனிமனிதன் பிரச்சினைகள் வரும் போது எதிர்கொள்ளவும் எதிர்கொள்ள முடியாமல் வீழவும், தவிக்கவும் செய்கிறான். இந்நிலையில் படைப்பாளன் பிரச்சினைகளை எதிர்கொண்டு அதனையே படைப்பாகக் கொண்டு தீர்வுகாண முயல்கிறான். படைப்பாளனுக்கு ஏற்பட்ட சிக்கல்கள் எல்லோருடைய பொதுச் சிக்கலாகவும், தீர்வாகவும் அமைகின்றன. இது குறித்து,

“மனிதனுக்கும் ஆத்மா ஒன்று உண்டு. அந்த ஆத்மாவின் துடிப்பை அதன் இரசபேதம் மிக்க இராகங்களைக் கண்டறிந்து அவற்றை எழுத்தில் வடிப்பவன் உண்மைக் கலைஞன் ஆவான். தான் வாழும் சமுதாயத்தைப் புதியதொரு சிந்தனை ஒளியில் நின்று தான் கண்டதை எழுத்தில் பிரதிபலிக்கின்றான். அது கலைப்படைக்காக மாறுகிறது”²⁴ என்கிறார் மா.இராமலிங்கம்.

சமூகத்தின் மீது அக்கறை கொண்ட கதாசிரியர்களான சோ.தர்மனும், சோலை சுந்தரபெருமானும் தங்களது கதைகளின் வாயிலாக சமூக அவலங்களையும், அதனால் ஏற்படும் பாதிப்புகளையும் பிரதிபலிக்கின்றனர்.

‘சிகிச்சை’ என்னும் கதையில் வரும் ஆறுமுகம் என்ற கதாபாத்திரத்தின் வாயிலாக ஆசிரியர் சோ.தர்மன் அவர்கள் அரசு மருத்துவமனையில் நோயாளிகளுக்கு இழைக்கப்படும் அநீதியை தனக்கே உரிய எளிய பாங்கில் வெளிக்காட்டியுள்ளார்.

ஆறுமுகம் திருடப்போன இடத்தில் அடிப்பட்டு சிகிச்சைக்காக மருத்துவமனைக்கு வந்த போது, அவனை ஒரு நோயாளியாக பாவித்து சிகிச்சை அளிக்க கடமைப்பட்ட செவிலியர்கள், அவனை ஒரு திருடனாகவே எண்ணி தங்களது தவறான அணுகுமுறையின் மூலம் அவனுக்கு மேலும் துன்பம் இழைக்கின்றனர். அதே சமயம் மற்றொரு வயது முதிர்ந்த செவிலிப் பெண்ணொருத்தி தனது பணிக்கே உரிய கடமை உணர்வை வெளிப்படுத்தி, ஆறுமுகத்தை அவனது உடல் காயங்களைக் குணப்படுத்துவதோடு மட்டுமல்லாமல், அவனை மனதளவிலும் ஒரு நல்ல மாற்றத்தை ஏற்படுத்துபவளாக படைக்கப்பட்டுள்ளாள்.

“சாப்பாடு வாங்கவும் ஒன்னுக்குப் போகவும் முடியாமல் தவித்தான். சாயங்காலம் வேறு நர்ஸ் வந்தாள். கண்ணாடி போட்டிருந்தாள். வயோதிகம் முகத்தில் சுருக்கங்கள். இவன் பரிதாபமாய்ப் பார்த்துக் கொண்டிருந்தான். டியூட்டி முடிந்து புறப்படத் தயாராய் நின்ற நர்சும் புதிதாய் வந்த நர்சும் பேசிக் கொள்வது கேட்டது.

ஆக்ஸிடெண்ட் கேசு ஏன் லெட்ரின் பக்கத்துல போட்டுக்கீங்க...

சிஸ்டர் அவன் பெரிய திருட்டுப்பய.

இருக்கட்டுமே நமக்கென்ன நமக்கு அவன் ஒரு நோயாளி அவ்வளவுதான். வாந்தி, டயோரியா, காலரா கேஸ்தான் லெட்ரின் பக்கத்துல போடனும். பதில் சொல்லாமலே டியூட்டி முடிந்த நர்ஸ் போய்விட்டாள். ஆறுமுகம் புது வெளிச்சத்தைத் தரிசித்தான். முற்றிலும் ஓர் புதிய உலகம் கண்டு ஆனந்தப்பட்டான். புதிதாய் வந்த நர்ஸ் கையைப் பிடித்துத் தூக்கி மெதுவாய் நடக்கவிட்டு தன் பக்கத்தில் உள்ள விபத்து நோயாளிகளுக்கான படுக்கையில் உட்கார வைத்தாள். கட்டுப் போட்ட கால்களுக்கு அடியில் ஒரு பிளாஸ்டிக் விரிப்பை விரித்து மெதுமெதுவாய்க் காலைத் தூக்கி வைத்தாள். ஒன்னுக்கிருக்க தகரக் குவளையும், மாத்திரை சாப்பிடத் தண்ணீரும் கொடுத்தாள். ஒரே நொடியில் கால்வலியே இல்லாதது போன்ற நெகிழ்ச்சியில் தினமும் அவள் வருகைக்காகவே ஏங்கினான். அவள் அவனிடம் தாராளமாகப் பேசினாள், சிரித்தாள், ஜோக் அடித்தாள், தன் வயதையும் மீறி கலகலப்பாய் சிரிக்க வைத்தாள். ஒரே வாரத்தில் தானாகவே எழுந்து நிற்கவும், சுவரைப் பிடித்துக் கொண்டு மெதுவாய் எட்டு வைக்கவும் முடிந்தது. போலீஸ் காவல் தொடர்ந்தது”²⁵

இதைப் போன்று சோலை சுந்தரபெருமாள் தனது ‘ரணம்’ சிறுகதையில் மருத்துவத்துறையில் நடைபெறும் அவலங்களைத் தோலுரித்துக் காட்டியுள்ளார்.

அரசு மருத்துவமனை மருத்துவர் தனது சொந்த மருத்துவமனையில் பணம் செலுத்தி சிகிச்சை பார்க்கச் சொல்லும் அவலத்தை இக்கதையில் வெளிக்காட்டியுள்ளார்.

சாமிக்கண்ணுவும், அவரது மகனும் அன்றாடம் விறகு வெட்டி வேலை செய்து தனது வாழ்க்கையை ஓட்டிக் கொண்டு இருப்பவர்கள். திடீரென்று மரம் வெட்டும் போது கிளை ஒடிந்து விழுந்து, சாமிக்கண்ணு மகனுக்கு கால் ஒடிந்து விட்டது. பெரிய ஆஸ்பத்திரியில் சேர்க்கச் சொல்லி சீட்டு எழுதிக் கொடுத்து விடுகின்றனர். பெரிய ஆஸ்பத்திரியில் இருந்த டாக்டரோ தன்னுடைய, தான் தனியாக நடத்துகிற ஆஸ்பத்திரியில் ரூபாய் மூவாயிரம் கட்டினால் சாமிக்கண்ணுவின் மகனை ஆபரேஷன் பண்ணி குணப்படுத்திவிடலாம் எனக் கூறுகிறார். அவ்வளவு பணம் தன்னிடம் இல்லாத காரணத்தால் கஷ்டப்பட்டு தான் சிறுகச் சிறுக சேர்த்து வாங்கிய நிலத்தை விற்றுவிட முடிவு எடுக்கிறார்.

“சாமிக்கண்ணு ! பையன் தூங்கிக்கிட்டுதானே இருக்கான்.

டாக்டர் ரொம்ப நினைப்பாய் பேர்ச் சொல்லிக் கூப்பிட்டதும் சாமிக்கண்ணுவே அசந்துதான் போனான். ஒருதடவத்தான் அந்த அரிபறியில சொன்னது.

ஆமாய்யான்னு சொல்லிக் கையைக் கட்டிக் கொண்டு நின்னான்.

நீ ஒண்ணும் பயப்பட வேணாம். ரெண்டு தடவ ஆபரேஷன் செய்யணும். அவ்வளவுதான் நான் எல்லாத்தியும் பாத்து கால சரி பண்ணி ஓடி ஆடி வேல பாக்கிற அளவுக்கு செஞ்சி அனுப்பிடுறேன். ஆனா ரெண்டு மாசம் நீ ஆஸ்பத்திரியில் தங்கியிருந்துதான் பாத்துக்கணும். உன்னோட பையனுக்குப் பக்கத்தில் இருக்கிற வாத்தியாரோட பையனக் கூட இங்க கொண்டாந்து சேத்துவுடச் சொன்னேன். ஒனக்கும் ஜாஸ்தியா செலவு வைக்க வேண்டாமுன்னுதான் இருக்கேன். இருந்தாலும், எனக்கு மொத்தமா மூவாயிரம் கொடுத்திடனும். டியூட்டியில இருக்கிற நர்சங்களுக்கும் நீயே கொடுத்து அவங்கள்

சரி பண்ணிக்க வேண்டியது. நாளைக்கே ஒன்னோட பையனுக்கு ஆபரேஷன் பண்ணப்போறேன். இன்னிக்குள்ள எனக்குப் பணத்தக் கொண்டாந்து கொடுத்துடு. சரிப்போ நான் ஆஸ்பத்திரியில் வந்து பாக்கிறேன்.

அய்யா ஒரு ஆயிரம் பொறட்டிக் கொண்டாந்து கொடுத்துடுறேய்யா, அவ்வளவுக்கெல்லாம் என்னால முடியாதுங்க. என் புள்ள கால காப்பாத்தி விடுங்கைய்யான்னு அவர் காலில் விழுந்து கேக்க நினைப்பதற்குள் எழுந்து உள்கதவைத் தெறந்துக் கொண்டு போயிட்டார் டாக்டர்.

டாக்டரைய்யாவுக்கு மூவாயிரம் கொடுத்து ரெண்டு மாசம் வேலவெட்டிக்குப் போவ முடியாம, மொகம் தெரியாத இந்த டவுன்ல இருந்து புள்ளக்கால சரிபடுத்திக்கிட்டுப் போவ எப்படி இருந்தாலும் கொறைச்சலா அய்யாயிரமாச்சும் வேணுமே. குண்ணுமில்லாம மருந்துமில்லாம யாரு இவ்வளவு பெரிய பணத்தக் கொடுப்பா? இப்ப வெளஞ்சிக் கெடக்கிற கோலடி நெலத்த அறுத்தத வாங்குன சில்லரைமல்லற கடனக் கொடுத்ததுப் போவ ரெண்டாயிரம் கூட மிஞ்சாதே... என்னாப் பண்ணப் போறோம்?

தட்டுத் தடுமாறி வெளியே வந்த சாமிக்கண்ணுவின் மனசுக்குள் 'என்னா சாமிக்கண்ணு என்கிட்டக்க உன்னோட கோலடி நெலத்தக் கொடுத்துடுறதா இருந்தா சொல்லு. நீ எப்ப வந்தாலும் ஒரு கையா பணம் வாங்கிக்கலாம் வா..' செட்டியார் நின்னுக் கொண்டிருந்தார்".²⁶

சமூகநலம் குறித்த இப்பிரிவில் அரசு மருத்துவமனைகளின் இன்றைய நிலையைப் படம் பிடித்துக் காட்டியுள்ளார். இரண்டு ஆசிரியர்களின்

கண்ணோட்டமும், ஏழை மக்களின் மீது கொண்ட அக்கறையை இனம் காண முடிகிறது. மருத்துவ சிகிச்சையில் வர்க்க வேறுபாடு காணப்படுவதை இருவரது சிறுகதைகளும் உணர்த்துகின்றன.

அரசு மருத்துவமனைகளில் மக்களுக்காக பணிபுரியும் செவிலியர்கள் சமூகத்தில் எவ்வாறு நடந்து கொள்ளக் கூடாது என்பதை இருவரும் தங்கள் கதைகளில் சுட்டிக்காட்டியுள்ளனர்.

இன்றைய நிலையில் கல்வியைப் போன்றே மருத்துவமும் வணிகமயமாக மாறிய சூழலையும் இதனால் அர்ப்பணிப்பு உணர்வு மறைந்து போய் பணம் ஒன்றையே குறிக்கோளாகக் கொண்ட இரக்கமற்ற அரசு மருத்துவர்களின் நிலையை இரண்டு ஆசிரியர்களும் தோலுரித்துக் காட்டியுள்ளனர்.

மருத்துவமனைகளில் செவிலியர்களின் சிறந்த சேவையால் நோயாளிகளின் மனம் நல்வழியில் மாறக் கூடிய பாத்திரத்தையும் படைத்துள்ளது குறிப்பிடத்தக்கது.

நகரியமாதலும், கிராமிய அழிவும்

எளிமையும் இனிமையும் நிறைந்தது கிராமப்புற வாழ்வு. கிராமத்து மக்கள் கள்ளம் கபடமற்ற வெள்ளை உள்ளம் கொண்டவர்கள் தமிழ் படைப்பிலக்கிய வரலாற்றில் வட்டார இலக்கியம் படைப்பவர்களுள் இரு பிரிவு உண்டு. ஒரு பிரிவினர் அசல் வட்டார இலக்கியவாதிகள். அதாவது தம்முடைய எழுத்தையும் வாழ்வையும் வேறுவேறாகக் கருதாமல், கிராமத்தில் இருந்து வாழ்ந்து கொண்டே அக்கிராமத்தை எழுத்தில் கொண்டு வருபவர்கள். இவர்கள் படைப்பில் அசல் கிராமிய மணமும் அங்குள்ள சமூகப் பிரச்சனைகளும் பேச்சு மொழியும்

பண்பாட்டுக் கூறுகளும் இடம் பெற்றிருக்கும். இரண்டாம் பிரிவினர் இளமையில் அல்லது நடுத்தர வயது வரையில் கிராமத்தில் இருந்து பின்னர் வேறு காரணங்களுக்காகச் சென்னை, புதுதில்லி போன்ற பெரு நகரங்களுக்குக் குடிபெயர்ந்தவர்கள். இவர்கள் அவ்வப்போது கிராமங்களுக்கு வந்து தங்கி இருந்துவிட்டுப் போனாலும் இன்றைய வாழிடமாகக் கிராமம் அமையாததால் பழைய கிராம வாழ்க்கையின் இன்றைய மாற்றங்களை மிகத்துல்லியமாக இவர்கள் படைப்பில் நாம் காண முடியாது. சோலை சுந்தரபெருமாள் இதில் முதலாவது பிரிவைச் சார்ந்தவர், சோ.தர்மன் இரண்டாவது பிரிவைச் சார்ந்தவர்.

கிராமங்கள் எல்லாம் தமது நிலையில் இருந்து சிறிது சிறிதாக மாறி நகர நிலையை எய்து வருவதையும், விளை நிலங்கள் எல்லாம் நீரின்றி, உழவின்றி விலை நிலங்களாக மாற்றப்படும் அவலங்களைக் கதாசிரியர்கள் நம் கண்முன்னே படம் பிடித்துக் காட்டுகின்றனர்.

சோ.தர்மன் தனது 'இருந்தது' கதையில் ஒரு கிராமத்து இளைஞன், வேலை நிமித்தமாக நகரத்தில் தன் குடும்பத்துடன் வசித்து வருகிறான். அவனது பாட்டியின் புகைப்படத்தைப் பார்த்து, தனது சிறுவயது கிராமிய வாழ்வை நினைத்துப் பார்த்து, தற்போது கிராமம் மாறிய நிலையையும் எண்ணி மனவேதனை அடையதாக புனைந்துள்ளார்.

“கண்ணெட்டும் தூரம் வரை, ஒரே கறுப்பு நிறமாய் பரந்து கிடக்கும் இந்தக் கரிசல் பூமி, ஒரே மழையில் தன் நிறத்தை அப்படியே பச்சைப் பசேலென்று உருமாற்றிக் கொள்ளும். கால் பாதங்கள் வைக்கக் கூட கறுப்பு தெரியாது.

பச்சை...பச்சை... ஒரே பச்சைதான். கம்பு, சோளம், குருதவாலி, திணை, சாமை, கேப்பை, உளுந்து, பாசி, தட்டப்பயறு, கானம், மின்னி, மிதுக்கன், வெள்ளரி, மணத்தக்காளி, பூனைக்கண் பயறு, நிலக்கடலை, துவரை, மொச்சை என்று எத்தனை வகை வெள்ளாமைகள். எல்லாமே ஒரு மழை அல்லது இரண்டு மழையில் விளைந்து விடக் கூடிய தண்ணீர் தேவை குறைந்த கரிசல் பிரதேசத்திற்கே உரிய பரம்பரையான பூர்வீக வெள்ளாமைகள்.

போனமாசம் நான் பார்த்த என் ஊரை நினைத்தபோது துக்கம் நெஞ்சை அடைத்தது. என்னைப் போலவே போட்டோவில் இப்போது பாட்டியும் அழுது கொண்டிருந்தாள். பொன்வண்டுகளும், பட்டுப்பூச்சிகளும், தூக்கணாங்குருவிக் கூடுகளும், விதவிதமாய்ப் பறந்தும் ஊர்ந்தும் திரியும் புழுக்கள், பூச்சிகள், வண்டுகள் எதையும் காணவில்லை. விளை நிலங்களைவிட தரிசு நிலங்களே அதிகமாகிப் புதர்மண்டிய முள் மரங்களே நிறைந்து கிடந்தது கரிசல் பூமியில்”.²⁷

சோலை சுந்தரபெருமாள் தனது ‘காவிரியிலிருந்து கூவம் வரை’ சிறுகதை நகரத்திற்கும் கிராமத்திற்கும் இடையேயான ஒப்பீடாக அமைந்துள்ளது.

தனபாலு தனது நண்பன் கோவிந்துவிற்கு ஒரு கடிதம் எழுதுகிறார். அதில் தனது மனைவியின் மருத்துவ வசதிக்காக தனது மாமியார் வீட்டில் நகரத்தில் தங்குகிற குழந்தை அமைகிறது. அங்கு ஏற்படும் இடர்களையும் தனது கிராமத்தின் வசதிகளையும் எவ்வளவு நாகரிகமாக இருந்தாலும் நகரத்தில் வசிப்பது மிகவும் இடர்பாடானது என்பதையும் அந்தக் கடிதத்தில் கூறுவது போல கதை செல்கின்றது.

“இங்க மருந்து போட்ட தண்ணீரா குடிச்சா தாவத்துக்குத்தான் அடங்குதா? ஊகும். ஒரு வாளித் தண்ணீ, அதுக்குள் ஓடம்ப நெனச்சு கௌசனத்தையும் அலசிக்கணும். கருமம்டா ‘தாயப்பழிச்சாலும் தண்ணீயப் பழிக்காதன்னு’ ஒன் ஆத்தா சொல்லுமே அந்த அரும இங்க வந்தாதாண்டா புரியும். நக்குணுண்டு ரும்முக்குள்ள செவத்த ஓட்டி போட்டிருக்கிற கட்டில்லதான் சுசியும் நானும் படுக்கணும். மாமியா வீட்டுல இப்ப ஜன நெருசலும் சாஸ்தியா இருக்கு. அசந்து மசந்து தெருப்பக்கம் வந்தாக் கூட ஒக்கார முடியாது. எப்பப்பாரு டர்புர்ன்னு காருக போறதும் வாரதும் தடுக்கி விழுந்தா காரு நம்ம மேல போயிடும். தப்பித்தவறி அடி வச்சுட்டா சாக்கடை நாத்தம் கொடல புடுங்கும் சகிக்காது. ஈயும், கொசுவும் பந்து பந்தா மொச்சிக்கிட்டு பாடாபடுத்தும்”²⁸

நகரியமாதல் இன்றைய அறிவியல் சூழலில் ஒரு சமூகப் பிரச்சனையாக உருவெடுத்து வருகிறது. நகரத்திற்கு மக்கள் இடம்பெயர்தல் கதைக்கருவில் முக்கிய இடம் பெறுகிறது. சாலைவசதி, குடிதண்ணீர் மேம்பாடு, மேம்படுத்தப்பட்ட மருத்துவ வசதி, தொழில் போன்றவை காரணங்களாக அமைந்துள்ளன.

சோ.தர்மனின் கதை பின்னோக்கு உத்தி முறையில் அமைந்துள்ளது. ஆனால் சோலை சுந்தரபெருமாள் கதையோ ஒரு கடிதம் மூலமாக நடைபெறும் நிகழ்வுகளைக் கூறுவதாக அமைந்துள்ளது.

சோ.தர்மன் கிராமத்தின் அமைதியான சூழலையும், மாறிவரும் சூழலில் கிராமங்கள் பரபரப்பாக இயங்குவதையும் மக்கள் வேலை நிமித்தமாக வாழ்க்கை முறையை மாற்றிக்கொள்வதையும் சிறப்பாக வெளிப்படுத்தியுள்ளார்.

சோலை சுந்தரபெருமாள் கதைகளில் நகர வாழ்வியல் முறையில் மக்கள் சந்திக்கும் இடர்பாடுகளை பாத்திரங்களின் வழி தெளிவாகப் பதிவுசெய்துள்ளார். இதன்வழி கிராமிய அடையாளங்கள் தொலைந்து வருவதை அறியமுடிகிறது.

சோ.தர்மனின் கதைகள் பெரும்பாலும் கிராமப்புறத்தின் வயல்வெளிகளும், சோலைகளும் அழகுணர்ச்சியோடு வெளிப்படுத்தப்பட்டுள்ளன. சோலை சுந்தரபெருமாள் கதைகளில் நகர்புறத்தில் மக்கள் சந்திக்கும் அவலங்கள் வெட்டவெளிச்சமாக்கப்பட்டுள்ளன. தலைமைப்பாத்திரங்கள் சூழ்நிலை காரணமாக நகர வாழ்க்கையில் இருப்பது போல இருவரது கதைகளிலும் கதையமைப்பு அமைந்துள்ளது குறிப்பிடத்தக்கது.

பெண்ணியம்

பெண் என்பவள் ஆணின் அடிமைப்பொருள், இன்பம் தருபவள், பிள்ளை பெறும் இயந்திரம், சுயவிருப்பற்றவள், பாதுகாக்கப்பட வேண்டியவள் என்ற கண்ணோட்டத்திலேயே காலங்காலமாக வரையறுத்த – வரையறுக்கப்படாத சட்டங்கள் மூலம் பெண்களை அடக்குமுறைகளுக்கு ஆளாக்கியுள்ளது ஆணாதிக்கச் சமூகம். இதிலிருந்து தன்னைப் போராடி விடுவித்துக் கொள்ள வேண்டிய சூழ்நிலை பெண்ணினத்திற்கு உருவாகியுள்ளது. இதற்குப் பெண்ணியம் என்ற கோட்பாடும், பெண்ணிய இயக்கங்களும் துணை செய்வன. பெண்கள் தங்களுடைய அடிமை நிலையை உணரவும், அதிலிருந்து விடுதலை பெறவுமான சிந்தனைகளைக் கொண்டதே பெண்ணியம் எனப்படுகிறது.

பெண்ணுரிமை, சுதந்திரம், தனித்துவம், கல்வி வாய்ப்பு, பணிப்பகிர்வு முதலான சிந்தனைகளைக் கொண்டதே பெண்ணியம் எனப்படுகிறது. ‘பெண்ணியம்’ என்பதற்குப் பல விளக்கங்கள் தரப்படுகின்றன. ‘பெண்ணியம்’ என்பதற்குப் பாலியல் சமத்துவம் என்ற பொருளும், பரந்த அளவில் ‘பெண்ணியம்’ என்ற சொல் பெண் எந்த ஆணுக்கும் நிகரானவளே. எந்த நிலையிலும் எந்தக் காலத்திலும் அவள் அடக்கி வைக்கப்படக்கூடாது என்ற விளக்கமும் முன் வைக்கப்படுகின்றன.

“ஆண் மேலாதிக்கத்தில் வழிவழியாக வந்த பண்பாட்டின் அடிப்படையில் பெண்கள் தனித்துவம் பெறாமல் வாழ்ந்து கொண்டிருப்பதையும், ஆண்களின் பாலியல் தேவைக்குப் பயன்படு பொருளாகத் தள்ளப்பட்ட விதத்தையும், ஆண்களைச் சார்ந்த அவர்களின் நலன் பேணுவதையே வாழ்வாகக் கொண்டுள்ள நிலையையும் எடுத்துரைக்கின்றது என்று பெண்ணியத்திற்கான விளக்கத்தினையும், முனைவர் இரா.பிரேமா அவர்கள் கூறியுள்ளது சுட்டத்தக்கது”.²⁹

ஆய்வுக்குரிய கதைகளில் கதைக்கருவில் பெண்கள் சந்திக்கும் பிரச்சனைகள் மிகுதியாக இடம்பெற்றுள்ளன. இரண்டு ஆசிரியர்களும் பெண்களின் மேம்பாடு குறித்து சிந்தித்துள்ளனர்.

சோ.தர்மன் தனது கதைகளான அழுத்தம், அடமானம், சிலையல்ல கண்ணகி, சிதறல்கள், வதை போன்ற கதைகளில் பெண்களின் நிலை பற்றி வெவ்வேறு விதமாக வெளிப்படுத்தியுள்ளார்.

‘அழுத்தம்’ சிறுகதையில் மூன்று பெண் பிள்ளைகளைப் பெற்ற தகப்பனின் கதையாக அமைத்து அத்துடன் அப்பிள்ளைகளின் வாழ்க்கை சரியாக

அமையவில்லையெனில் அதனால் அத்தந்தையின் மனநிலையையும் வெளிக்காட்டுமாறு அமைத்துள்ளார்.

“எனக்கு மூனு புள்ளைக. மூனும் பொம்பளப் புள்ளைகதான். ஆம்பளப்புள்ள கெடையாது. கடைசிப் புள்ளை கோயில்பட்டியில குடுத்திருந்தன். நக நட்டெல்லாம் போட்டுத்தான் நல்லபடியா செஞ்சேன். கல்யாணம் முடிஞ்சும் இப்ப ஏழெட்டு வருசமாச்சு. நல்லபடியாத்தான் இருந்தாக, அவுகளுக்கும் மூனு புள்ளைக வேற இருக்கு. மருமகன் யாரையோ ஒருத்திய சேத்து வச்சிருக்கானாம். சரியா வீட்டுக்கும் வராம, வேலைக்கும் போகாம அலைஞ்சிருக்கான். திடீர்னு ஒருநாள் வீட்டுக்கே கூட்டிட்டு வந்துட்டானாம்.

மூனு புள்ள பெத்த மனுசனுக்குப் புத்தியப் பாரேன். அடப்பாவி, பொறவு

பெறகென்ன, இவ சண்ட போட்டுக்கா, அவுக ரெண்டு பேரும் சேர்ந்து இவள அடிச்சு கால ஒடிச்சு, சேல துணிமணியைக் கிழிச்சு அழிச்சாட்டம் பண்ணியதுமில்லாம, மாடிப்படியிலிருந்து விழுந்திட்டன்னு சொல்லு இல்லன்னா கொதவலய அறுத்திருவம்னு பயமுறுத்தி, எம்மகளும் அப்படியே சொல்ல நானும் நம்பிட்டன். கடேசில என்னையவும் பைத்தாரப் பயலாக்கிட்டான்.

சரி. இது எளைய புள்ளதான மூத்த புள்ளைகளக் கெட்ன மருமக்கமாருக என்ன சொல்றாக.

ஒரு பயரொம்ப நாளா சீக்காளியாக் கெடந்து இப்பத்தான் போய்ச் சேர்ந்திட்டான். அவ ரெண்டு புள்ளையோட நம்ம வீட்லதான் வந்து இருக்கா. இன்னொரு புள்ளையக் கெட்னவன் பாவம் அப்புரானி ஒரு காலு ஒச்சம். எப்பிடியோ

அவுக பொழப்பு ஓடியடையுது”.³⁰ ‘அடமானம்’ சிறுகதையில் கூலி வேலை செய்யும் பெண்ணின் நிலை, தனது வீட்டில் தனது குடும்ப சூழ்நிலைக்கு வேலைக்குச் செல்லும் பெண், தன் புகுந்த வீட்டிலும் வேலைக்குப் போக வேண்டிய அவல நிலையை வெளிக்காட்டியுள்ளார்.

“இம்புட்டுப் புள்ளையிலிருந்து இன்னைக்கு வரைக்கி கருமருந்தத் தின்ன புள்ளய படுபாவி கம்மல் - மூக்குத்தியோட அனுப்புறான். இந்தக் கம்மல் - மூக்குத்திகூட கம்பெனியில அட்வான்ஸ் வாங்கி அவளாச் செஞ்சது... இல்லன்னா அதுங் கெடையாது!

மாரியம்மா வேலக்காரப் புள்ள ! விடிஞ்சு போனா அடஞ்சுதான் வருவா. மத்த புள்ளக மாதிரி வாய்கூடப் பேசமாட்டா. அப்புரானிப் புள்ள.

பொட்டக் கழுதாயப் பொறக்கவே கூடாதுக்கா. இனி அங்கேயும் போயி கருமருந்தத் தின்னுதான் சீரழியணும்.

கல்யாணம் முடிந்த மூன்றாம் நாள். மாரியம்மாள் புதுகம்பெனிக்குள் புகுந்தாள். தான் ஊரில் வேலை பார்த்த கம்பெனியைவிடப் பெரிய கம்பெனி, நிறையப் பெண்கள் வரிசை வரிசையா, சுவரில் எங்கே திரும்பினாலும் ஸ்பீக்கர். தான் புகுந்த வீடு, மிகப்பெரிய வீடு என்று நினைத்துக் கொண்டாள்”.³¹

‘சிலையல்ல கண்ணகி’ கதையில் ஒரு பெண் படும் துயரத்தை, மற்றொரு உறவுக்காரப் பெண் விவரிப்பதைப் போல அமைத்துள்ளார். “எனக்கு ரெண்டு ஆம்பள, ஒரு பொண்ணு ராசா. இவதான் கடேசி. தரித்திரியம் புடிச்ச கழுத.

சண்டாளி. பொறந்த அஞ்சாவது மாசமே அப்பனத் தூக்கி விட்டுட்டா. நான் ஒத்தையிலேதான் மூணு பேர்த்தையும் வளர்த்து ஆளாக்கினேன். ரெண்டு ஆம்பள மக்களும் கல்யாணம் முடிஞ்சு அதை பாட்ல இருக்கு. ரெண்டு பயலுகளும் அவுக அவுக பொண்டாட்டிமாருக கிழிச்ச கோட்டதாண்ட மாட்டான். இவளுக்கும் நல்ல மாப்ளயப் பாத்துதான் முடிச்சவச்சன். இவ கெரகம், இந்தப் பய பொறந்த உடனேயே அந்தப் பயலுக்கு இவ கசந்துட்டா. இன்னொரு கூத்தாடிக் கழுத இனிச்சிட்டா பெறகென்ன இவள விட்டுட்டு அவ காமாட்ல போயி கெடக்கான். நான் என்ன செய்ய முடியும்.

அந்தப் பய பொறந்த ஓடனேயே புருஷன் விட்டுட்டுப் போய்டாம்னு சொல்றாலே அப்ப இது யாரு கொழந்தைன்னு பாக்கீகளா ராசா. இதுவும் பேத்திதான், அவளோட கொழந்ததான்.

கல்யாணமா, கடையேத்தா விதி யார விட்டுச்சு நம்மள இப்படிச் சீரழிய வைக்கணுமே. ரெண்டு வருஷத்துக்கு முன்னாடி முப்பதாயிரம் ரூவா கடன் வாங்கி அவள வெளிநாட்டுக்கு அனுப்பி வச்சன். கெடன புருஷனும் விட்டுட்டுப் போயிட்டான். பீடி சுத்தி எங்க சம்பாத்யம் பண்ணி வயித்தக் கழுவத்தான் சரியாயிருக்கு. ஒத்த புள்ளதான நான் பாத்துக்கிறம்னு ஒரு வெறிச்சியில அனுப்பிட்டன். நம்ம கெரகம், கூட்டிட்டுப் போன ஏஜெண்ட் பய, இன்னைக்கு அனுப்பிறன், நாளைக்கு அனுப்பிறன்னு பம்பாய்ல ஒரு மாசம் வச்சிருந்திட்டு வெளிநாட்டுக்கு அனுப்பிட்டான். இவ அங்க போன மறுமாசமே வாந்தியெடுத்திட்டா. மறு பிளேன்லேயே இங்க டிக்கெட் எடுத்துக் குடுத்துப் போடி தேவிடியானு அந்த நாட்டுக்காரன் வெரட்டிட்டான்.

அந்தப் பயல சும்மாவா விட்டிக பாட்டி.....

அந்தப் பயல பம்பாய்ல போயி எங்க தேட...? எனக்குத் தெக்க வடக்க தெரியாது, அந்தப் பயலோட மூஞ்சி தெரியுமா, மொகர தெரியுமா? பொம்பளைக நாங்க ரெண்டு பேரும் என்ன பண்ண முடியும்? நல்ல காரியம்னா நாலு பேரக் கூப்டலாம் வருவாக. நாறக் காரியத்துக்கு யார் வருவாக? ஒரு பய போனானோ, எத்தனை பயக போனானா யாரச் சொல்ல? நம்ம விதிய நம்மதான் நொந்துக்கிறனும், அவகிட் கேட்டா ஒ..னு அமுகுறா...”³²

‘சிதறல்கள்’ கதையில் தன்மேல் அக்கறை கொண்டு தன்னை நன்றாகக் கவனித்துக் கொண்ட தனது கணவன் முத்துச்சாமியை விபத்தில் பறிகொடுக்கிறாள் கனகம்மாள். தனது பிள்ளைகளின் எதிர்காலத்தைக் கருத்தில் கொண்டு அரசிடமிருந்து உதவி பெறச் செல்லும் போது, தான் விதவை என்பதற்காக ஏற்படும் அவமானங்களை மாற்றத்துடிக்கும் புரட்சிப் பெண்ணாக கனகம்மாளை ஆசிரியர் அமைத்துள்ளார்.

“பெண்மக்கள் என்று நினைக்கும் போதே அவர்கள் அடிமைகள், ஆண்மக்கட்கு அடங்கினவர்கள், கட்டுப்படுத்தி வைக்கப்பட வேண்டியவர்கள் என்கின்ற உணர்ச்சி ஏற்படுகிறதல்லாமல், பெண்களை அடக்கி, ஒடுக்கி வைத்திருப்பதில் அவர்கள் ஒரு பெருமையையும் அடைகிறார்கள். இதனாலேயே பெண்களை அநேகர் விலங்குகளைப் போல் நடத்தி வருகிறார்கள். அவர்களுக்குச் சுதந்திரம் கொடுப்பது என்கின்ற விஷயத்தை நினைக்கும்போதே “செய்யக் கூடாத ஒரு பெரிய குற்றமான செய்கையை” செய்ய நினைக்கிறது போலவே

கருதுகிறார்கள்”.³³ என்ற பெரியார் அவர்களின் கூற்று இங்கு சுட்டுவது பொருத்தமானதாக இருக்கும்.

“பணம் தர முடியாதுன்னு சொல்றதுக்கு ஒங்களுக்கு எந்த உரிமையும் கெடையாது. நான் கொடுத்திருக்கிற போஸ்ட்மார்ட்டம் சர்டிபிகேட்,காவல்துறையின் எப்.ஐ.ஆர். காப்பி இவைகள் சரியா? தப்பா? உண்மையானதா? போலியானதா? அப்பிடினு சரிபாக்கறது மட்டும்தான் ஒங்க வேல.

வளவளன்னு பேசாத நீ போகலாம்.

இப்பப் போறேன். ஆனால் நாளைக்கே திரும்பி வருவேன். அப்ப நான் மட்டும் தனியா வரமாட்டேன். நானூறு ஐநூறு பொம்பளைங்களோட வருவேன். எனக்குப் பதில் சொல்லியே ஆகணும்.

அவள் போட்ட சத்தத்தில் அலுவலகம் முழுவதும் தன்னையே கவனித்துக் கோண்டிருப்பதைப் பார்த்த கனகம்மாள் நாலெட்டு வைத்து, அலுவலகத்தின் மத்தியில் நின்று கொண்டு வலது கையில் வைத்திருந்த தபாலை உயர்த்தியபடி சத்தமாகக் கேட்டாள். புருஷன் செத்துட்டா ஒரு பொம்பள பூ வைக்கக் கூடாது, பொட்டு வைக்கக் கூடாது, காதுல, கழுத்துல எதுவும் போடக் கூடாது, கலர்ச்சேல கட்டக் கூடாது. அதே மாதிரி பொண்டாட்டி செத்துட்டா ஒரு ஆம்பளை மட்டும் எப்படியும் இருக்கலாம். ஆம்பளைக்கு ஒரு சட்டம், பொம்பளைக்கு ஒரு சட்டமா?”³⁴

‘வதை’ சிறுகதையில் கணவனை இழந்த பெண்கள் வேலையில் படும் கஷ்டங்களையும், நீதித்துறையின் அவலங்களையும் வெளிச்சமிட்டுக் காட்டியுள்ளர் ஆசிரியர்.

“பெண்ணுக்கு ஞானத்தை வைத்தான் - புவி

பேணி வளர்த்திடும் ஈசன்

மண்ணுக்குள்ளே சில மூடர்

மாதரறிவைக் கெடுத்தார்”³⁵

என்னும் பாரதியின் புரட்சிக்கவி இங்கு நினைவு கூறத்தக்கது. பெண்களுக்கு இழைக்கப்பட்ட அநீதியினைக் கண்டு குமுறிய கவிஞரின் கூற்று இவ்விடத்திற்கு பொருத்தமானதாக அமைகிறது.

“எம் புருஷன் கோர்ட்லதான் வேல பாத்தாரு. என்னையப் புடிச்ச கெட்டகாலம், நெஞ்சுவலின்னு படுத்தாரு. அப்புறம் எந்திரிக்கவே இல்ல, பதிலுக்கு எனக்கு எம்படிப்புக்குத் தக்க கோர்ட்ல வேல போட்டுக் குடுத்தான். கோர்ட்லதான் வேல பாத்தன். நீ நீதிக்க தல வணங்காத பதின்னு இந்த வேலைக்கு அனுப்பிட்டான் ஒரு நீதிமான். நீதிக்குத் தல வணங்கச் சொன்னா வணங்கலாம். நீதிக்குத் படுனா எப்படிப் படுக்க, ரெண்டு வருஷமா இப்படிச் சீரழியிறன், பத்து இருபது ஆம்பளைக இருக்கும் போது நீ தான் இந்த டூட்டியப் பாக்கனும்னு நீதி கட்டாயப்படுத்தும் போது நான் என்ன செய்ய?

இது என்ன டூட்டி மேடம், என்ன செய்யணும்?

ஒவ்வொரு நாளும் இந்த ஊர்ல, அப்புறம் இந்த ஊர்ச் சுத்தியிருக்கிற ஏரியாவுல உள்ள அத்தன ஊர்களுக்கும் கட்டாயம் போகணும், போயி அங்கங்க இருக்கிற மொள்ளமாரி, முடிச்சுமாரி, சாரயம் வித்தவன், காய்ச்சினவன், குடிச்சவன், களவாண்டவன், கழுத்தறுத்தவன், ஊரான் நெலத்த பட்டா போட்டவன், பொண்டாட்டியக் கொன்னவன், பொண்டாட்டியாக்கிட்டு ஓடுனவன், கொள்ளைக்காரன், கொடுமைக்காரன் இத்தன பேரு முஞ்சிலயும் நான் முழிக்கணும். இத்தனாம் தேதி

கோர்ட்டுக்கு வாங்கயானு ‘சம்மன்’ குடுத்து அழைக்கணும். சம்மன் கொடுக்கலைன்னா வாய்தாவுக்கு வரமாட்டான். கேட்டா எனக்கு சம்மன் தரலம்பான். அப்ப நீதி என்னைய சுட்டுப் பொசுக்கும். என்ன செய்ய முணு பொம்பளப் புள்ள இருக்கு. இங்க தான் படிக்க வைக்கன். நம்ம தலவிதிய நம்ம நொந்துக்கிற வேண்டியதுதான். என்னையப் போல எந்தப் பொம்பளையும் பொறக்கவும் கூடாது”.³⁶

சமுதாயத்தில் ஆடவர், மகளிர் இணைந்து வாழும் கூட்டு வாழ்கையில் பல்வேறு விதமான சிக்கல்கள் தோன்றுகின்றன. இவற்றில் பெண்களுக்கு ஏற்படும் சிக்கல்கள் பலவாகும். ஆணாதிக்கச் சமூகத்தில் பெண் கல்வி மறுக்கப்பட்டமையும், விழிப்புணர்ச்சி இன்மையும் பொருளாதார மேம்பாட்டின்மையும் அவர்களின் சிக்கல்களுக்கு அடிப்படைக் காரணங்களாக அமைந்துள்ளன.

‘புதுயுகம்’ சிறுகதையில் ஆசிரியர் சோலை சுந்தரபெருமாள் ஒரு பெண் தான் படிப்பதற்கு மேற்கொள்ளும் முயற்சிகளும், அதற்குத் தடையாகத் தன் தாயே அமைவதைக் கண்டு மனமுடைவதையும், தனது தந்தையும், சகோதரனும் தனக்குத் குணையாக அமைந்ததைக் கண்டு மகிழ்வதாக அமைத்துள்ளார்.

“நான் படிக்கத்தான் போறேன். நிப்பாட்ட மாட்டேன். போ...”

பொட்டக்குட்டிக்கு என்னடி பெரிய படிப்பெல்லாம் வேண்டிக் கெடக்கு. ஒருத்தன் வீட்டுக்குப் போவப் போறவ பத்தாம் கிளாஸ் படிச்சது போதும். அடங்கி ஒடுங்கி இருந்து வீட்டு வேலையப் பாத்து ஆக்கி ஏறக்கு.

என்ன வசந்தா இது? படிக்க ஆசப்படுறாப் பொண்ணு

இந்தாப் பாருங்க! என் கோவத்தக் கௌப்பாதீங்க. ஒங்க வேலையப்பாருங்க...

மேம்படிப்பு படிக்க வச்சுட்டு அவ படிப்புக்குத் தோதா மாப்பள தேட என்ன

கொட்டியா வச்சிருக்கீங்க... பொட்டச்சிய எப்டி வளக்கணும்னு எனக்குத் தெரியும். இப்ப அவளுக்கு செய்யப் போற படிப்புச் செலவ சேத்துப் பவுனு வாங்கிப் போடலாம். கல்யாணம் காட்சின்னா ஒத்தாசையா இருக்கும்.

ஒரு கண்ணுல வெண்ணையும், ஒரு கண்ணுல சுண்ணாம்பும் அம்மா செய்யிறது பாவம்.

பானுவோ பத்தாம் கிளாஸ் கவர்மெண்டு பரிட்சையில் நானாத்து முப்பது மார்க். பள்ளிக்கூடத்துல ரெண்டாவதோ, மூணாவதோ... அவன் கூட இவ்வளவு மார்க் வாங்கவில்லை. நானாற்றைப் பிடிக்கவே ரொம்ப கஷ்டப்பட வேண்டியிருந்தது. இங்கிலீஸில் தொண்ணூத்தாறு. அது அவளுக்கு நல்லாவே வருது. அம்மா மேலப்படிக்க வேண்டாம்ன்னு பிடிவாதமா நிக்குது... தொடர்ச்சியாய் அவன் மனசின் ஓர் மூலையில் அரிப்பு இருக்கத்தான் செய்தது”.³⁷

‘தலைமுறைகள்’ சிறுகதையில் தனது மகளைப் படிக்க வைக்க நினைக்கும் தந்தையின் நிலையைப் படம் பிடித்துக் காட்டியுள்ளார். தனது வறுமை நிலையிலும் தனது பெண் படிக்க வேண்டும் என்று எண்ணக் கூடிய தந்தையின் செம்மை. அதற்காக அவர் படும் துயரங்கள்.

“இந்தா பாருய்யா! நாளைக்குள்ளாற தொண்ணுத்தொரு ரூபா பணத்தோட வந்தாத்தான் ஒம் பொண்ணுக்கு எடம் இல்லேன்னா...

கொஞ்சம் கொறச்சிக்கங்கய்யா... ஒழைச்சாதாங்க சோறு திங்க முடியும்.

ஓங்கதையெல்லாம் எனக்கு வேண்டாம்.பொண்ண சேத்துக்கணும்னா பணத்தோட வா.

ஏழாவது படிக்க இம்மாம் வெலையா? ஏயப்பா! ரொம்ப ஜாஸ்தி, நான் எங்க போவேன்?

எப்படியும் காண்டிராக்டர்காரரைப் பார்த்து பணம் வாங்கிக்கிட்டுதான் வரணும், இல்லேன்னா செல்லாச்சியின் எதிர்காலம்... வெயில்லேயும் கானல்லேயும் அலைக்கழிய வேண்டியதுதான். அதையாவது ஊரைப் போல நாலெழுத்து படிக்க வைத்து ஒரு சின்ன வேலய வாங்க வச்சட்டா அது காலம்பூரா தார் வாளி, ஜல்லிச்சட்டிய தூக்கிச் சாக வேண்டாம்.

அவன் மனசுக்குள் எண்ண அலைகள் பரவிக் கொண்டிருந்தன.”³⁸ மனிதகுலம் மகத்தானது. உயிரினங்களில் முதன்மையானதும், உயர்வானதும் ஆகும். அத்தகைய மனித இனத்தின் இரு கண்களான ஆண், பெண் இருவரும் சமுதாயம் மேன்மேலும் வளர இன்றியமையாதவர்களாக ஆதிச் சமூகம் தொடங்கி வாழ்ந்து வந்திருக்கின்றனர். ஆனால் காலப்போக்கில் மனித இனத்திடையே பல்வேறு வேற்றுமை உணர்வுகள் ஏற்படலாயின. அவற்றுள் ஒன்று நாளடைவில் பெண் அடிமைத்தனத்திற்கும் ஆணின் அதிகாரப் போக்கிற்கும் வித்திட்டது. இந்நிலை நம் நாட்டில் மட்டுமல்ல பெரும்பாலும் உலக நாடுகள் அனைத்திலுமே காணப்படுகின்ற ஒன்றாகும். இதனால் பெண்கள் பல்வேறு இன்னல்களுக்கு ஆளாயினர். இந்நிலையை இலக்கியங்கள் காலந்தோறும் பதிவு செய்துவந்துள்ளன.

சிறுகதையில் கதைக்கரு வேர் போன்றது. சில கதைகளில் சமூகத்தில் புரையோடிப் போன பிரச்சினைகள் கதைக்கருவாய் அமைகின்றன. இவ்வாய்வில் இரண்டு ஆசிரியர்களும் பெண்கள் சந்திக்கும் சிக்கல்களை கதைக்கருவாய் அமைத்துள்ளனர். கூட்டுக்குடும்ப வாழ்க்கைமுறை, கணவனை இழந்த பெண்கள்,

வேலைக்குச் செல்லும் பெண்களின் நிலை, படிப்பறிவு இல்லாத பெண்களின் அடிமைநிலை, பெண்களுக்கு உயர்கல்வி மறுப்பு போன்றவை கதைக்கருவாய் பல கதைகளில் இடம்பெற்றுள்ளன. இரண்டு ஆசிரியர்களும் கணவனை இழந்த கைம்பெண்கள் தங்கள் குழந்தைகளின் எதிர்காலத்திற்காகப் படும் இன்னல்களை மிகுதியான கதைகளில் பதிவு செய்துள்ளனர்.

சோலை சுந்தரபெருமாள் பெண்கல்வியின் அவசியத்தையும் பெண்கள் கல்வி கற்க விரும்புகிற நிலையில் அதற்கு உதவி செய்ய, ஆண்கள் முன்வர வேண்டும் என்ற கருத்தையும் வலியுறுத்தி கதைக்கருவை அமைத்துள்ளார். அவை சமுதாயத்திற்கு எடுத்துக்காட்டாக விளங்குகின்றன.

இரண்டு ஆசிரியர்களும் தங்கள் கதைகளில் பெண்களின் முற்போக்குச் சிந்தனை, அநீதியை எதிர்த்துப் போராடும் புரட்சிகரமான சிந்தனை ஆகியவற்றை கதைக்கருவில் அமைத்துள்ளது குறிப்பிடத்தக்கது.

கதை உத்திகள் ஒப்பீடு

சிறுகதை ஒப்பீட்டு ஆய்வில் சிறுகதையின் கதைக்கரு முக்கிய இடம் வகிப்பதைப்போல் கதையில் இடம்பெறும் உத்திகளும் சிறப்பிடம் பெறுகிறது. ஒவ்வொரு படைப்பாளரும் தனக்கென தனிஉத்திகளைப் பின்பற்றுகின்றனர். கதை உத்திகளே சிறுகதையின் வெற்றிக்கு அடிப்படையாய் அமைகிறது. இங்கு இரண்டு ஆசிரியர்களின் படைப்பாக்க உத்திகள் ஒப்பீட்டு ஆய்வு மேற்கொள்ளப்பட்டுள்ளன.

இலக்கியப் படைப்பின் அடிப்படையாக அமைவது, எழுத்தாளன் தாம் பெற்ற அனுபவங்களை வெளிப்படுத்தும் முறையாகும். அவற்றை அவன் எம்முறையில்

படைப்பாக்கமாகக் கொள்கிறானோ அதைப் பொறுத்து அவ்விலக்கியம் நிலைபெறுகின்றது. படைப்பாளிகள் தாம் உணர்த்த விரும்பும் கருத்துக்களை வெளிப்படுத்தப் பல்வேறு வகையான வெளியீட்டு நெறிகளைக் கையாளுகின்றனர். இவை அனைத்திலும் எழுத்தாளனின் எண்ணம், கருத்து, புலமை, நோக்கு போன்றவை வெளிப்படும். இவற்றின் மூலம் இலக்கியத்தின் தனித்த அடையாளங்களும், ஆசிரியரின் ஆளுமைத்திறனும் அறியப்படுகின்றன. படைப்பாளி தாம் உணர்த்த விரும்பும் கருப்பொருளை எப்படி எதன் மூலம் வெளிப்படுத்துகிறான் என்பதனைப் படைப்பு உத்திகளாகக் கொள்ளலாம்.

இவ்வியலில் நாம் சோ.தர்மன், சோலை சுந்தரபெருமாள் இருவரின் கதைகளில் காணப்படும் படைப்பாக்க உத்திகளையும், அவ்விருவரின் படைப்பாக்க உத்திகளில் ஒற்றுமை, வேற்றுமைகளையும் விரிவாக விளக்குகிறது.

படைப்பிலக்கியங்களில் உத்திகள் படைப்பின் தொடக்கம் முதல் முடிவு வரை பல நிலைகளில் வெளிப்படுத்தப்படுகின்றன. ஆசிரியரின் அறிவார்ந்த அனுபவம், பல நூல்களைக் கற்ற புலமை, வட்டார வாழ்க்கைச் சூழல், மொழிநடை, மக்களின் பண்பாடு, புராணக் கதைகளை எடுத்தாளுதல் போன்ற கூறுகளே உத்திகளாக மாற்றம் பெறுகின்றன. ஆய்வுக்குரிய இருவரது கதைகளில் காணப்படும் படைப்பாக்க உத்திகளைப் பின்வருமாறு வகைப்படுத்தப்பட்டு ஒப்பீட்டாய்வு செய்யப்பட்டுள்ளன.

1. சிறுகதையின் தொடக்கம்
2. வருணனை

3. உவமைகள்
4. பேச்சு வழக்கு நடை
5. பழமொழிகள்
6. ஆங்கிலமொழி நடை
7. புராணக் கதைகள் மற்றும் வரலாற்றுக் கூறுகள்
8. உரையாடல்
9. நாவலின் முடிவு

சிறுகதையின் தொடக்கம்

சிறுகதையின் தொடக்கம் என்பது இன்றியமையாததாக அமைகின்றது. இவை கதையோட்டத்தின் அடுத்த நிலைகளுக்கு வாசகனை ஈர்க்கும் நிலையிலும், ஏதோ ஒரு எதிர்பார்ப்போடு அமையுமானால் தொடக்கமானது சிறந்ததாக அமையும். கதையின் தொடக்கம் பெரும்பாலும் ஐந்து நிலைகளில் அமைகின்றன.

- (1). கதைக்கருவினை மையமாகக் கொண்டு தொடங்குதல்
- (2). கதை நிகழிடம், சூழல் இவற்றுடன் தொடங்குதல்
- (3). பாத்திர அறிமுகத்துடன் தொடங்குதல்
- (4). கதைமாந்தர் கூற்றாகத் தொடங்குதல்
- (5).கதைமாந்தர்செயல்களைவிளக்கும்வகையில் தொடங்குதல்

இச்சிறுகதைகளில் கதை நிகழிடம், சூழல் இவற்றுடன் தொடங்குதல் என்கின்ற நிலையில் ஆசிரியர்கள் அமைத்துள்ளனர்.

கதை நிகழிடம், சூழல் இவற்றுடன் தொடங்குதல்

சூழ்நிலை என்பது கதை கூறும் செயல்கள் நடைபெறும் காலமும், இடமும் ஆகும். இப்பகுதியில்தான் மக்களின் வாழ்க்கை, பழக்கவழக்கங்கள் முதலியன இடம் பெறுகின்றன.

“இந்தப் பரந்த உலகில் வாழும் மக்கள்கூட்டம் பல்வேறுபட்ட பண்பாடுகளுடன் கூடியது. எந்த இடத்தில் கதை நடைபெறுவதாகக் கூறப்படுகிறதோ அதற்கு ஏற்றபடியே இச்சூழ்நிலை அமைக்கப்படல் வேண்டும்”.³⁹ என்பார் அ.சா.ஞானசம்பந்தம். சோ.தர்மனின் கதைகளான வாழையடி,

ம(னி)தம்(?), நசுக்கம், விருஷ போன்ற சிறுகதைகளில் கதை நிகழிடமான ஊர் மற்றும் இயற்கை வருணனைகளோடும் தொடக்கம் இடம்பெறுகின்றது.

“மழை வெறித்துச் சுள்ளாப்பு வெய்யில் உறைத்தது. வெள்ளத்தில் மிதந்து வரும் புளியம்பழங்களைப் பொறுக்குவதற்குச் சிறுசுகள் போட்டிப் போட்டு ஓடி தண்ணீருக்குள் விளையாடினார்கள்”.⁴⁰

“ஐப்பசி மாசக் குளிர் உடம்பில் ஊசியாய் இறங்கியது”.⁴¹

“முச்சந்தியம்மன் கோயில் ஜொலித்துக் கொண்டிருந்தது. கொடி வளைத்து தோரணம் கட்டி விட்டார்கள்”.⁴²

“கட்டிடங்களை விட்டுத் தூரத்தில் இருந்த சிமெண்ட் களத்தில் எல்லோரும் கூடியிருந்தார்கள்”.⁴³

சோலை சுந்தரபெருமாள் கதைகளான உழவு, மண்உருவங்கள் சிறுகதையில் கதை நிகழிடமான ஊர் மற்றும் இயற்கை வருணனைகளோடும் தொடக்கம் இடம்பெற்றிருக்கின்றன.

“உச்சி உருமம், எக்கண்டமாய் பொட்டல், ஒண்ட ஒதுங்க உள்ளங்கை அகல நிழல் கூட இல்ல. ஆனி மாசக் கடைசி, கத்திரி வெயில் போல அனல் உக்கிரமாய்... இது போல சமயத்தில் தானே வாய்க்கால் வரப்பில் உள்ள மரங்க மனுசங்களுக்கு உதவுது”.⁴⁴

“பகலெல்லாம் அனலாய்ப் பறந்த அந்தப் பிரதேசத்தில் பால் நிலவின் ஒளியுனாடே சில்லென்ற தென்றல் படபடத்துக் கொண்டிருந்த தென்னை ஓலைகள் நிலவொளியில் பளபளத்துக் கொண்டிருந்தன.”⁴⁵

இவ்வாறு இருவரது சிறுகதைகளிலும் தொடக்கம் கதை நிகழிடத்தோடு கூடிய இயற்கை வருணனையுடன் அமைந்துள்ளது குறிப்பிடத்தக்கது. எனவே ‘தொடக்கம்’ சிறுகதையின் உத்தியால் சிறப்பிடம் பெறுவதை இதன்மூலம் அறியமுடிகிறது.

படைப்பாக்க உத்தியில் கதையின் தொடக்கம் முதன்மையானது. வாசகனை ஒன்றிணைக்கவும், கதையின் மேல் ஓர் ஈர்ப்பை உருவாக்குவதற்கும் தொடக்கம் பெரிதும் உதவுகிறது. இருவரது கதைகளிலும் இயற்கை வருணனை தொடக்கத்தில் முக்கியப் பங்காற்றுகிறது. எனினும் சோ.தர்மன் கதை நிகழிடத்தோடு கூடிய இயற்கை வருணனையும் சோலை சுந்தரபெருமாள் பாத்திர அறிமுகத்தோடு

தொடங்குதல், கதைமாந்தர் கூற்றாகத் தொடங்குதல் ஆகியவை மிகுதியாக இடம்பெற்றுள்ளன.

வருணனை ஒப்பீடு

சிறுகதையின் உத்திமுறையில் வருணனை சிறப்பிடம் பெறுகிறது. சிறுகதையின் பின்னணியைத் தெளிவாக்குவதற்கும், பாத்திரங்களை வாசகனுக்கு அறிமுகப்படுத்துவதற்கும் வருணனைகள் பெரிதும் உதவுகின்றன. எனினும் அளவுக்கு மிஞ்சிய வருணனைகள் காணப்படும் போது சிறுகதையின் கட்டுக்கோப்பு சிதறிவிடும் வாய்ப்பும் ஏற்படலாம். ஒரு பொருளைப் பற்றித் தெளிவான விளக்கத்தைப் பெறப் பயன்படும் எழுத்தோவியமே வருணனையாகும்.

சிறுகதையில் அமையும் வருணனைகள் ஆசிரியர்களின் கவித்துவ ஆற்றலைக் காட்டுவதாகவும் கதையோடு பொருந்தியதாகவும், கற்பவர்க்கு விருப்பமுட்டும் வகையிலும் அமைந்திருக்க வேண்டும். ஆய்வுக்குரிய கதைகளில் காணப்படும் வருணனைகளைப் பின்வருமாறு வகைப்படுத்தலாம்.

1. கதைமாந்தர் வருணனை

2. இயற்கை வருணனை

3. வீட்டு வருணனை

1. கதைமாந்தர் வருணனை

சிறுகதையில்	இடம்பெறும்	கதைமாந்தரை	அவர்களின்	
பண்புநலன்கள்,தோற்றம்	இவற்றைச்	சிறப்பாக	வருணித்து	அதன்மூலம்

கதைமாந்தரின் தனித்தன்மைகளை விளக்குவது சிறந்த சிறுகதையின் இயல்பாகும். படைப்பு உத்தியில் கதைமாந்தரை முதன்மைப்படுத்தி வருணிப்பதைச் சிறந்த உத்திகளாகக் குறிப்பிடலாம்.

“சில் வண்டின் இரைச்சலைப் போன்ற வெண்கல தொண்டை சத்தத்தில் வந்த வார்த்தைகள் அம்புகளாப் பாய்ந்தன. கடைவாயின் இரு ஓரங்களிலும் வெண்ணுரை தள்ள, பருத்த உடம்பை ஆட்டி ஆட்டிப் பேசியதால் மூச்சு வாங்கியது.”⁴⁶

“விஞ்ஞானி நாயக்கரிடம்தான் யார் என்ன சொன்னாலும் தன் சிறிய கண்களை வைத்து உற்றுப் பார்த்து உதட்டைக் கூப்புவரே ஒழிய சாமானியமாக வாய்திறக்க மாட்டார். அபூர்வமாய் சிலநேரம் தலையாட்டிக் கொண்டே புளிச்ச நார்தாடியையும் கம்பரக் கத்தி மீசையையும் தடவிக் கொள்வதோடு சரி.”⁴⁷

“குட்டை பாவாடையும் கையளவே உள்ள ரவிக்கையும் அணிந்த சிவந்த நிறமுள்ள குண்டுப் பொம்பிளை அகலமான ஒரு சப்பட்டைக் கல்லில் வைத்து எதையோ அரைத்துக் கொண்டிருந்தாள்.”⁴⁸

“செல்வி தலைமுடி பாப் செய்யப்பட்டு மிடிக்குள் மொழு மொழு வென்றிருந்தாள். குறுகுறுவென விழிகள் தோட்டாண்டியைத் தொட்டுவிட்டுப் புறப்பட்டன.”⁴⁹

“நெட்டையாய் அவனைப் போல சேப்புத்தோல் உள்ள மாணவர்கள் சிலர் இருந்தார்கள். ஞானத்தின் சருமத்தில் செவப்பிலும் ஒரு மினுமினுப்பு மின்னும்.”⁵⁰

சிறுகதைகளில் கதைமாந்தரின் உடல், உடை, தோற்றம், ஆடை அணிகலன்கள் போன்றவை வாசகன் மனதில் எளிதில் இடம்பெறச் செய்யும் நோக்கில் இவை அமைந்திருப்பது குறிப்பிடத்தக்கதாகும்.

2. இயற்கை வருணனை

“படைப்பாளி கிராமத்தைக் களமாகக் கொள்ளும் போது இயற்கை பற்றிய வருணனைகள் அதிகமாக இடம் பெறலாம். நகரம் களமாக அமையும் போது இயற்கைக் கூறுகள் குறைந்து அமையக் காணலாம்”⁵¹ என்கிறார் கோ.வே.கீதா.

“ரொம்ப வருஷத்து முன்னடி மழனாமழ, காத்து வளச்ச வாங்குது. மரத்தையெல்லாம் தூரோட புடுங்கி எறியிது.”⁵²

“சூழ்கொண்ட மழை மேகங்களெல்லாம் கருவுற்று கனமழையாய்ப் பொழிந்தது உப்பத்தூரில்.”⁵³

“கண்ணெட்டும் தூரம் வரை ஒரே கறுப்பு நிறமாய் பரந்து கிடக்கும் இந்தக் கரிசல் பூமி. ஒரே மழையில் தன் நிறத்தை அப்படியே பச்சைப் பச்சேலென்று உருமாற்றிக் கொள்ளும். கால் பாதங்கள் வைக்கக்கூட கறுப்பு தெரியாது.”⁵⁴

“வானம் கறுப்பு முக்காட்டை கலைக்காமல் அழகையைப் பெருக்கிக் கொண்டேயிருந்தது.”⁵⁵

“குளிரும் ஜாஸ்தி. எரயாணம் வழியாய் சல் சல்ன்னு பனி வாடை வீட்டுக்குள் எம்பி குதித்தது. வெளியே பட்டப்பகல் போல நிலா.”⁵⁶

படைப்பாக்க உத்தியில் கிராமத்துச் சூழலையும், நகரச் சூழலையும் வாசகன் கண்முன்னே நிறுத்துவதில் இயற்கை வருணனை பெரும்பங்கு வகிப்பதை இவ்வாய்வில் அறியமுடிகிறது.

3. வீட்டு வருணனை

மக்களின் அடிப்படைத் தேவைகளுள் ஒன்றாக அமைவது அவர்களின் வாழிடமாகும். வீட்டின் அமைப்பும் இக்கதைகளில் முக்கிய இடம் பெறுகிறது.

“வெள்ளிக்கிழமை சாயங்காலம் சீனியின் பொண்டாட்டி முற்றம் கூட்டி வாசல் தெளித்தாள். வண்ணக் கோலமிட்டாள். விளக்கெண்ணெய் ஊற்றி வெண்கல விளக்கு ஏற்றினாள்.”⁵⁷

“மேற்கு நோக்கிய தன் வீட்டின் முன்னால் தெற்கு வடக்காய் செல்லும் அகன்ற தார்சாலை.”⁵⁸

“ஏதோ ஒரு வகையான புல்லினால் வேயப்பட்டிருந்த சின்னக் குடிசை.”⁵⁹

“ஓட்டுவாரியில் உள்ள கண்ணாடி வழியா நிலா தெரிஞ்சது. பனி மூடாக்கு போட்டிருந்தது. அதனால் நெலா வெளிச்சம் அறைக்குள்ளே தெரியல. பெட்டி போல உள்ள அறை.”⁶⁰

“கொளத்து எதிர்க்க வீடு. தனிவான கூரை. முழங்கால் உசரத்துக்கு திண்ணை.”⁶¹

“பெட்டியாய் வீடு. சின்னூண்டு அறை. விசாலம் இல்லன்னு அப்பப்ப கோதை முணுமுணுத்துக் கொண்டிருப்பாள். அகலமான சன்னல். தெக்கு பாத்த வீடு. காத்துக்கு கேக்கவா வேணும்.”⁶²

“வைக்கோல் கூறை போட்ட வீடு. இடுப்பைத் தொடும் உயரத்தில் இரண்டு திண்ணைகள். சின்னத் திண்ணையின் மூலையில் நின்ற ஒற்றைத் தென்னைமரம் கூறைக்குள் வைத்துச் சேர்த்துக் கட்டப்பட்டிருந்தது. திண்ணைக்கும் கூறையின் வாரிக்கும் உள்ள இடைவெளி முழு மட்டையில் முடைந்த ‘கமுகா’ல் மூடப்பட்டிருந்தது.”⁶³

சிறுகதையில் பாத்திரப்படைப்பு முக்கியப்பங்கு வகிக்கிறது. இப்பாத்திரங்களின் சமூகப் பொருளாதார ஏற்றத்தாழ்வை அடையாளம் காட்டுவதாக வீட்டின் வருணனை அமைந்துள்ளது.

சோ.தர்மன் கதைகளைவிட சோலை சுந்தரபெருமாள் கதைகளில் வீட்டு வருணனைகள் அதிக அளவில் இடம் பெற்றுள்ளமை குறிப்பிடத்தக்கது.

(3) உவமைகள்

கதைஉத்திகளில் ‘உவமைகள்’ ஆசிரியரின் தனித்திறமையை வெளிப்படுத்துவதாக அமைந்துள்ளது. கவிதைகளில் பெரும்பங்கு வகிக்கும் உவமைகள் சிறுகதையிலும் பரவலாக இடம்பெற்றுள்ளது. சிறுகதைகளில் இருவரும் பல்வேறு உவமைகளைக் கையாண்டுள்ளார்கள். உவமைகளைக் கையாண்டு அதன் வாயிலாக பொருள்களைத் தெளிவுபடுத்திக் கூறியுள்ளனர்.

“யேனேய், சம்முயாண்ண! மிக்கேலு தாவணி போட்டப் பெறகு ஆளு ரொம்ப எடுப்புல்ல. சில்லுனு செரட்டையைப் பறிக்கா.”⁶⁴

“எம்பேரு வீரபத்திரன். சொந்தப் பேரு மறஞ்சு எவ்வளவோ வருசமாச்சு. இப்ப செத்திருக்கார குஞ்சி நாயக்கரு. அவரு காட்ல முக்கால்வாசி வேல நாந்தான் பாப்பன். அதுலருந்து கொத்தமின்னு பேராச்சு. சம்பளாட்களுக்குக் கொத்து அளக்கும் போது சரக்கு மரக்கால தானியத்துக்குள்ள பாய்ச்சி, அப்பறம் நிமிர்த்தி வச்சி அப்புறம் தவசத்த ரெண்டு கைட்டும் அள்ளி ஓரமுக்கு அழுக்கி வரிசையா இருக்கிற பெட்டிகள் நெற மரக்காலா தட்டுவாரு. நமக் அந்த அளப்பு வராது. முள்ளி முள்ளி அளக்கப் போயி ஒருநாள் மரக்கால புடுங்கி தூரவீசிட்டு போடா முள்ளிக்கை பயனுட்டு. அவரே அளந்தாரு. அதுலருந்து நேத்து வரைக்கம் என்னைய அளக்கவே விடல. பேரும் முள்ளிக்கை கொத்தமினு ஆகிப் போச்சு.”⁶⁵

“ஒனக்கு இப்படி சொன்னாத்தான் புரியும். சிம்ரன் கெணக்க இருப்பா.”⁶⁶

“செல்லத்துரை தம்பி! கண்கொத்திப் பாம்பு மாதிரி நின்னு பாத்துக்கங்க.”⁶⁷

“பாவம் அவ ராத்திரி முச்சூடும் ஆம்பளப்பய மாதிரி கைக்கு உதவியா இழைப்புளியப் போட்டுக் களைச்சப் போயிட்டா.”⁶⁸

“அன்னியலேர்ந்து கன்னிக்கழியாத பொண்ணு போல இருக்கே.”⁶⁹

இவ்வாறு இருவரது கதைகளிலும் உவமைகள் சிறப்பிடம் பெறுவதை அறியமுடிகிறது.

(4). பேச்சு வழக்கு நடை

கதை உத்தியில் வட்டார வழக்குநடை மிக முக்கியக் கூறுகளுள் ஒன்றாகும். பேச்சு வழக்குச் சொற்கள் கதைகள் அனைத்திலும் விரவி உள்ளன. எளிய சொற்களில் ஒரு பாத்திரத்தின் மன உணர்வுகள் சித்தரிக்கப்பட்டுள்ளன. “தமிழ்நாட்டில் எத்தனையோ வகையான வட்டாரங்களும், வட்டார வாழ்க்கைகளும் உள்ளன. ஒவ்வொரு வட்டாரத்தின் சூழ்நிலைகள், தட்பவெப்ப நிலைகள், தொழில்கள், உணவுகள், பழக்கவழக்கங்கள், நடைமுறைகள், பேச்சுவழக்குகள் முதலிய பல செய்திகள் தனித்தன்மையோடு இருந்து வருகின்றன. எனவே வட்டார வாழ்க்கை என்னும் இப்புதிய சுரங்கத்தைத் தோண்டினால் அங்கே அகப்படும் பொருட்களைக் கொண்டு எத்தனையோ அரிய நாவல்களைப் படைக்கலாம்.”⁷⁰ என்று சு.சண்முகசுந்தரம் குறிப்பிடுவது சிறுகதைக்கும் பொருந்தும்.

மனிதன் பேச்சாலும் எழுத்தாலும் தனது கருத்தைப் பிறருக்குத் தெரிவிக்கும் கருவி மொழியாகும். மனிதன் வாழ்வதும், வாழப் போவதும் மொழியாலேதான். மனிதன் வாழ்வோடு வாழ்வாய்ப் பின்னிப் பிணைந்து வாழ்ந்து வருவது மொழியாகும். மொழி இல்லையேல் சிந்தனையால், எண்ணத்தால் பண்பாட்டுச் சிறப்பால் மனிதன் வளர்ச்சியடைய வாய்ப்பில்லாமல் போயிருக்கும். மனித சமுதாயத்தையோ காண்பது அரிதாகும். ஒரு மொழி பரந்த பரப்பில் பேசப்படும் பொழுது அதில் வேறுபாடுகள் காணப்படுதல் இயற்கையாகும்.

“கிளைமொழி என்பது ஒரு குறிப்பிட்ட பேச்சு மொழியின் வகையைக் குறிப்பதாகும். பல தனிமனித பேச்சு வழக்குகள் ஒரு கிளை மொழியையும், பல

கிளை மொழிகள் சேர்ந்து ஒரு மொழியையும் உருவாக்குகின்றன.”⁷¹ என்பார் சு.சக்திவேல்.

ஒரே மொழி வட்டாரத்திற்கு வட்டாரம் சாதிக்குச் சாதி, தொழிலுக்குத் தொழில் வேறுபட்டாலும் கூட அவற்றிடையே ஒரு பொதுத்தன்மையைக் காண்கிறோம். எழுத்து மொழியுடன் பெரும்பாலும் ஒத்துச் செல்லும் பேச்சு வழக்கினை பொதுப்பேச்சு மொழி அல்லது பொதுக்கிளை மொழி என்பர். சோ.தர்மனின் எழுத்துக்கள் அனைத்துமே கரிசல் காட்டு எழுத்தின் உருவாகவே அமைந்துள்ளன.

“கரிசக்காட்ல ஏதாவது கெடாரம் கெடச்சிருக்கும். ஒங்கப்பன் தெரட்டிட்டு வந்திருப்பான். போயி வாங்கி ரெங்குப் பெட்டிக்குள்ள வச்சுப் பூட்டு.”⁷²

“அதுல பெராந்து கூடு கட்டிருக்குனு ஒரு பயலும் ஏற மாட்டேங்கான்.”⁷³

“யேவாரம் வாங்கவா, இல்லவேற ஏதும் முக்கிய சோலியா போறாயா? சாப்பாட்டுக்குத் தவசம் வாங்கலாம்னுதான் வேற ஒரு சோலியும் கெடையாது.”⁷⁴

“முத்த கழுத மொடக் கழுதங்கிறது சரியாத்தான் இருக்கு. வெயசுக்கு வந்து ஆறு வருஷமாச்சு. சாப்பிட்ட ஏனத்த எடுத்துக் கழுவி வைக்கணும்கிற நெனப்பு இருக்கா? கொஞ்சம் பிந்திப் போயிட்டா அந்த மானக்கி தீப்பெட்டி ஆவுசுல கழுத்தப் புடிச்சா வெளியே தள்ளான். இப்ப உள்ள கொமரிகளுக்கு கூறு அம்புட்டுத்தான். சீவி சிங்காரிச்சுக்க மட்டும் நல்லா படிச்சிருக்கா.”⁷⁵ இவ்வாறாக

கோவில்பட்டி சுற்று வட்டார அசல் மொழி வழக்கை தனது எழுத்துக்களில் சோ.தர்மன் வெளிக்காட்டியுள்ளார்.

சோலை சுந்தரபெருமாள் எழுத்துக்களோ தஞ்சை மண்ணின் மணம் மாறாமல் அமைந்துள்ளன. அதிலும் குறிப்பாக கீழ்த்தஞ்சைப் பகுதி மக்களின் வாழ்வு நிலை மாறாமல் கொடுத்திருப்பது தெளிவு.

“கார்த்திய மாசத்து விடியக் கருக்கல மப்பும் மாந்தாரமுமாய் மானம், ஊதல் ஊசியாய் குத்தியது. பழைய ஓட்டுவூடு. உசரமான திண்ணை. கமுக கால் மறைப்பு கட்டியிருந்தது.

கமுகு—தென்னை மட்டையை அப்படியே முடையும் போது இன்னொரு மட்டையை ரெண்டாக வகிந்து போட்டு செவ்வக வடிவில் முடைவது. ஓலையை விரித்துப் போட்டு பின்னால் அப்படியே பின்னுவதால் அழுத்தம் திருத்தமாக இருக்கும்.”⁷⁶

“பணையல் முன்னால் உக்காந்தாப் பாக்கனுமே! அப்படியே செக்க சேவலேன்னு இருப்பாக. தாட்டிக்கான ஒடம்பு, கையும் காலும் முறுக்கேறி கதண்டு கணக்கா... கண்டு கண்டான முஸ்டி.

பணையல்--அழுத்தமான இரும்பில் ஆன உருளை, செவ்வக, சதுர ஏதோ ஒரு வடிவத்தில் உள்ள அடிதாங்கி.”⁷⁷

“கமாஸ்காரன் ஒழுங்கா வந்து தோட்டத்தைச் சுத்திப் பாத்திட்டுப் போறானா கண்ணுக்கு முன்னால பாக்கலாம்.

கமாஸ்--தோப்பில் கள்ளு இறக்க மரம் கட்டியிருக்கும் போது அந்தக் கள்ளை வேத்தாளர்கள் திருட்டுத்தனமாக இறக்கிவிடாமல் காவல் காக்கவும், கள்ளு எறக்கும் நாடார் ஏதும் தில்லுமுல்லு செய்து விடாமல் பார்த்துக்கொள்ளும் ஆளுக்கு உரிய பெயர்.”⁷⁸

“வேர்க்க விறுவிறுக்க ஆடுகால் மரத்த ஓட்டி வந்து உக்காருவாரு.

ஆடுகால் மரம்-- ஏத்தம் போட மையமாய் நிறுத்துவது. ஆங்கில எழுத்தான ‘ஓய்’ போன்று இருக்கும்.கூடுமான வரையிலும் ஒதிய மரமாக நட்டு உயிர் ஊட்டி வளர்த்து விடுவது.”⁷⁹

“கொடலப் போட்டுக்கிட்டுக் குறுக்கவும், நெடுக்கவும் சில பேரு ஓடி...ஓடி கையில் கெடக்கிறத சுத்திக்கிட்டு இருந்ததுகள்.

கொடலை—அகலமான ரெண்டு முணு கீத்தை மடக்கி ஓலைப்பக்கம் ஒன்றாய் சேர்த்து இறுக்கமாய்க் கட்டி விடுவார்கள். கீத்து நரம்புகளையும் ஒத்தாப்பல முடிச்சு போட்டுக் கொள்வார்கள்.”⁸⁰இவ்வாறாக வேளாண் குடி மக்களின் மொழி வழக்கை தமது எழுத்துக்களில் சிறப்பாக வெளிக்காட்டி உள்ளனர்.

பழமொழிகள் ஒப்பீடு

படைப்பாக்க உத்தியில் உவமைகளைப் போல் பழமொழியும் முக்கிய இடம் பெறுகிறது. பழமொழிகள் முன்னோர்கள் வழி வழியாகக் கூறி வந்த பழைய மொழிகள் எனவும் கூறலாம். மக்களின் வாழ்வில் அடிக்கடி பழகுவதால் இவை பழமொழி எனப்பட்டன.

“முன்னோர்கள் கூறிய வாழ்க்கை விளக்கங்கள் தொன்று தொட்டு வருவதால் இவை மிகப் பழைய மொழிகள் பக்குவப்பட்ட கனியினைப் போல் சொல்வோர்க்கும், கேட்போர்க்கும் இனிப்பதால் இவை பழம் போன்ற பழமொழி என்பர்.”⁸¹ என்று பழமொழியினைப் பற்றி வி.பெருமாள் கூறுகிறார். “பழைய மொழியே பழமொழி பழமையும், எளிமையும் இனிமையும் நிறைந்தவை. பழமொழிகளைக் கொண்டு மக்களின் பண்பாட்டையும் நாகரீகத்தையும் அறியலாம்.”⁸² என்று பழமொழியின் சிறப்பை திருமதி. கிருட்டிணா சஞ்சீவி உரைப்பதாக சு.சண்முகசுந்தரம் குறிப்பிடுகிறார்.

மேலும் தொல்காப்பியர் பழமொழியின் தன்மையைப் பற்றி குறிப்பிடும் போது,

“நுண்மையும் சுருக்கமும் ஒளியுடையதும்
எண்டையும் என்றும் இவை விளங்கத் தோன்றி
குறித்த பொருளை முடித்தற்கு வருஉம்
ஏது நுதலிய முதுமொழி”⁸³

மூதறிவிலிருந்து தோன்றிய மொழி பழமொழி. பழங்காலத்திலிருந்தே மக்கள் வாழ்வில் வழங்கி வருபவை. சமுதாயத்தின் அனுபவ முதிர்ச்சியையும்,

அறிவுக்கூறுகளையும் விளக்கம் சான்றாகப் பழமொழிகள் விளங்குகின்றன. தொல்காப்பியர் பழமொழியை முதுசொல், முதுமொழி என்று குறிப்பிடுகிறார். கருதிய பொருளை விளக்கும் வகையில் நுண்மை, சுருக்கும், தெளிவு, மென்மை ஆகிய இயல்புகளுடன் பழமொழி விளங்கும்.

“ஒரு சாண் ஏறுனா ஒரு மொழம் வழுக்குது”⁸⁴

“ஒரு கண்ணுல வெண்ணெய்யும் ஒரு கண்ணுல சுண்ணாம்பும் வைக்கிறது”⁸⁵

“கழுதைக்கு வாக்கப்பட்டாச்சு ஒதைக்குதேன்னு சொன்னா முடியுமா?”⁸⁶ “வெரலுக்குத் தக்க வீக்கம், அதுக்கு ஏத்தாப்போல வைத்தியம்”⁸⁷

“வாத்தி புள்ள மக்கு, வைத்தியன் புள்ள சீக்கு”⁸⁸

“சாண்விட்டுக் கொடுத்துட்டாப் போதும் மொழம் ஏறிப்புடுவானுங்க”⁸⁹

“தாயைப் பழிச்சாலும் தண்ணியப் பழிக்காதன்னு”⁹⁰

“நடக்க அலுப்புப்பட்டவன்லாம் சித்தப்பன் வூட்டுலேயே கட்டிக்கங்கடா”⁹¹ “ஆந்தையைப் பழிச்சுச்சாம் கூவ...”⁹²

மக்கள் பேச்சுவழக்கில் பழமொழிகளைப் பயன்படுத்தி கருத்தைப் புரிய வைப்பதில் சாதனையாளர்கள். இப்பழமொழிகள் சூழலுக்கு ஏற்றவாறு அமைந்துள்ளமை குறிப்பிடத்தக்கது. ஆனால் சோ.தர்மன் அவர்களதுகதையில் பழமொழிகள் வழங்கப்படவில்லை என்பது இங்கு குறிப்பிடத்தக்கது.

ஆங்கில மொழிநடை

சிறுகதைகளில் பாத்திர உரையாடலாகவும், ஆசிரியர் கூற்றாகவும் ஆங்கிலச் சொற்களைப் பயன்படுத்துவதை ஒருவகை உத்தியாகக் கருதுகின்றனர். தமிழ் சிறுகதைகள் பேச்சு வழக்கு நடையில் எழுதப்படும் போது ஆங்கிலச் சொற்கள் இடம் பெறுவது தவிர்க்க முடியாததாகிவிட்டது. சோ.தர்மன், சோலை சுந்தரபெருமாள் இருவரும் தம் சிறுகதைகளில் ஆங்கிலச் சொற்களை தேவையான இடங்களில் அளவோடு பயன்படுத்தியுள்ளனர்.

“இந்தத்தை வந்தா நான் போலீஸ் ஸ்டேசன் போய்ட்டு வந்து எட்டு வருசம் ஆகுது.”⁹³

“தொர டூட்டிக்கு கௌம்பிட்டாக போலிருக்கு.”⁹⁴

“ஃபோர்மேன் சங்கரன் பிள்ளை சுற்றிசுற்றி வந்தார்.”⁹⁵

“கையிலிருந்த சிம்னி விளக்கு நழுவிக் கீழே விழுந்தது.”⁹⁶

“பஸ் ஏதோ நிறுத்தத்தில் நின்று பின் கிளம்பியது. கிழவி மூன்றரை டிக்கெட் கயத்தாருக்கு எடுத்திருந்தாள்.”⁹⁷

“வீட்டின் முன்பகுதி கான்கிரீட் கட்டிடமாக உயர்ந்திருந்தது.”⁹⁸

“டவுன் பஸ்ல போற டிக்கட்டு காகல டீ குடிச்சிட்டு மெதுவா நடந்தே போயிடலாம்.”⁹⁹

“டாடி டாட்டா டாட்டா டாடி....”¹⁰⁰

“ப்ரி எல்.கே.ஜில் சேத்திருக்கோம் மாப்புள்ள. ப்ளஸ்டு வரைக்கும் அங்கேயே இருக்கு.”¹⁰¹

“சார்.. இங்க வாங்க. இப்ப ரும் வேக்கண்டா தான் இருக்கு.”¹⁰²

இவ்வாறாக இருவரது கதைகளிலும் பல இடங்களில் ஆங்கில மொழிநடை கையாளப்பட்டுள்ளது.

புராணக் கதைகள் மற்றும் வரலாற்றுக் கூறுகள்

சிறுகதை உத்தியில் புராணக் கதைகள் குறியீடாகப் பயன்படுகின்றன. புராணக் கதைகளைக் கையாளுவதால் சிறுகதையாசிரியர்கள் தான் கூறிய கருத்துக்களுக்கு மேலும் வலுவூட்டுவதாக அமைகின்றன.

‘அன்பின் சிப்பி’ சிறுகதையில் மருது சகோதரர்களின் வரலாற்றை இணைத்து வெளிப்படுத்தியுள்ளார் சோ.தர்மன். “1795 சிவகெங்கை நாட்டு வழியே போகும் போது சின்ன மருது பெரிய மருது சகோதரர்களைச் சிறுவயல் என்ற ஊரில் சந்தித்தேன். சின்ன மருதுவின் மகன் துரைச்சாமி விளையாட்டுக் குழந்தை. அவன் கையில் ஒரு வகையான இனிப்புள்ள பம்பளிமாஸுப் பழத்துடன் என்னருகே வந்தான். ஆசையுடன் நான் துரைச்சாமியிடம் கையேந்தினேன். அதுவரை என்னுடன் அன்பாகச் சிரித்துப் பேசிக் கொண்டிருந்த மருதுசகோதரர்கள் என் செய்கையைப் பார்த்து மிகக் கடுங்கோபங் கொண்டு என் கையை இறுகப்பற்றிக் கொண்டார்கள்.”¹⁰³

‘சாபம்’ சிறுகதையில் அரிச்சந்திரன் சந்திரமதி புராணக் கதையுடன் தொடர்புபடுத்தி எழுதியுள்ளார். “என் கழுத்திலே விலை உயர்ந்த தாலியா? அடக்கடவுளே யார் கண்ணுக்கும் தெரியாமல் என் கணவர் அரிச்சந்திரன் கண்ணுக்கு மட்டுமே தெரியக் கூடிய இந்த தெய்வீகத் தாலி, கேவலம் சுடலை காக்கும் தோட்டியின் கண்களுக்கு கூடத் தெரியும்படி பாவியானேனே.

அழாதே சந்திரமதி அழாதே.

என்ன சந்திரமதியா? என் பெயர் கூடவா உங்களுக்குத் தெரிகிறது.

நானே அரிச்சந்திரன்.”¹⁰⁴

‘சிலையல்ல கண்ணகி’ சிறுகதையில் கண்ணகியின் வரலாற்றை இணைத்து எழுதியுள்ளார். “நான் கண்ணகியின் கதையைச் சொல்ல ஆரம்பித்தேன். கண்ணகியை விட்டு கோவலன் பிரிந்து மாதவியுடன் சென்றதையும், கண்ணகி தனித்திருந்ததையும், கோவலன் திரும்பி வந்து சிலம்பு விற்கப் போய் கொலையுண்ட சம்பவங்களையும் நான் சொன்னபோது கவனமாகக் கேட்டுக் கொண்டிருந்தாள் கண்ணகியின் தாய்.”¹⁰⁵ இவ்வாறாக சோ.தர்மன் தனது கதைகளில் புராண, வரலாற்றை நினைவூட்டும் வகையில் மிகவும் சிறப்பான வாக்கியங்களைக் கையாண்டுள்ளார்.

ஆனால் சோலை சுந்தரபெருமாள் அவர்கள் தமது கதைகளில் வரலாற்றுப் புராண நிகழ்வுகளைக் கூறாமல், எதார்த்தப் போக்கிலேயே கதைகளை அமைத்துள்ளார்.

சிறுகதையின் முடிவுகள் ஒப்பீடு

சிறுகதைகளின் உத்தியில் தொடக்கம் இன்றியமையாத இடம் பெறுவதைப் போலவே, முடிவும் இன்றியமையாத இடம் பெறுகின்றது. உண்மையில் சிறுகதை முற்றுப் பெற்ற பின்னர்தான் தொடங்குகின்றது. அதாவது சிறுகதையைப் படித்து முடித்த பின்னர்தான் அது வாசகர்களின் மனதில் தனது பணியைத் தொடங்குகின்றது. முற்றுப் பெறாத முடிவுகளைக் கலைஞன் தனது கலையாற்றலினால் படைக்கிறான் எனலாம். சிறுகதை முடிவுகளைப் பின்வருமாறு பகுக்கலாம்.

1.தலைப்பினைக் கூறி முடித்தல்

2.பாத்திரக் கூற்றுடன் முடித்தல்

3.திடுமென முடித்தல்

1.தலைப்பினைக் கூறி முடித்தல்

சோ.தர்மனின் ‘சாபம்’ சிறுகதையும், சோலை சுந்தரபெருமாளின் ‘காத்திருக்கிறாள்’, ‘கட்டில்’ சிறுகதைகளும் தலைப்பினைக் கூறி முடித்தல் உத்தியில் அமைந்துள்ளன.

“சாபங்கள் அழித்துக் கொண்டே இருக்கும் வல்லமை கொண்டவை.”¹⁰⁶

“தந்தையின் வருகையை எதிர்பார்த்து தட்டிக் கதவோரம் நிற்குகொண்டிருந்த சரோஜாவின் கண்களிலிருந்து சூடான கண்ணீர்த் துளிகள் மௌனமாக அவள் கன்னங்களில் மெல்ல இறங்கின.”¹⁰⁷

“இப்ப நானும் கட்டுல்லதான் இருக்கேன் தெரியுமா? மனதில் நினைத்துக் கொண்டவன் மனைவியைப் பார்த்தான்.”¹⁰⁸

2.பாத்திரக் கூற்றுடன் முடித்தல்

பாத்திரங்கள் தாம் கூறக் கூடிய கூற்றுடன் கதை முடிவினை அமைத்தல் ஆகும். ‘வாழையடி’ கதையில் இப்ப மரியாதையா வரப்ப விட்டு எந்திருச்சு வழி விடப் போறாயா? இல்ல வாழக்கா பூச வேணுமா?”¹⁰⁹ என்ற சடையாண்டி கதாபாத்திரத்தின் கூற்றுடன் கதை முடிவதாக சோ.தர்மன் அமைத்துள்ளார்.

‘ஊழ்’ கதையில் “எனக்கு வம்ச விருத்தி ஆசையே அற்றுப்போய்விட்டது. நான் நந்தவனத்தில் ஒரு மரம், ஒரு மூலிகை, ஒரு மலர், ஒரு பறவை, ஒரு வாசம் அவ்வளவுதான்.”¹¹⁰ என்று அக்கையா நாயக்கர் கூறுவதாக கதையை முடித்துள்ளார்.

‘மடை’ கதையில் “சுத்த விபரம் புரியாத ஆளா இருக்கிறீயே..... என்று உரக்கச் சொன்ன கண்ணு நாடார் முருகையாவின் கதைக் கடித்தார்.”¹¹¹ என்று சோலை சுந்தரபெருமாள் கதையை முடித்துள்ளார்.

‘புயல்’ கதையில் “என்னா மனுசப் பிறவியோ? சொல்லிக் கொண்டவர் மனசு புயலைப் போலவே.”¹¹² என்று கதை முடிவு அமைத்துள்ளார் சோலை சுந்தரபெருமாள்.

3.திடுமென முடித்தல்

எதிர்பாராத நேரத்தில் கதை முடிவினை அமைத்தல் ஆகும். ‘தழும்பு’ சிறுகதையில் “பானையின் கரி சேலையில் பட்டுவிடக் கூடாது என்பதற்காக முந்திச் சேலையை எடுத்து இடுப்பில் சொருகிக் கொண்டாள்.”¹¹³

‘சோகவனம்’ சிறுகதையில் “வனத்தைத் தேடியலையும் எஞ்சிய பறவைகள் எழுப்பம் பலவிதமான ஹாரன் சத்தங்கள் மட்டும் விடாமல் கேட்டுக் கொண்டேயிருக்கின்றன வனங்களையும் கடந்து...”¹¹⁴இவ்வாறாக சோ.தர்மன் தனது கதைகளில் திடுமென முடித்தல் கதை உத்தியினைப் பயன்படுத்தியுள்ளார்.

“சிவானந்தத்தின் அம்மாவிடமிருந்து வந்த கடிதம் எல்லோருடைய மனதிலும் வெவ்வேறு வகையான பரிதவிப்பை ஏற்படுத்தி இருந்தது.”¹¹⁵

“சின்னக் குஞ்சானுக்கும் செங்கம்மாவுக்கும் பளீரென்று பொட்டுல அறைஞ்சது போல...”¹¹⁶

கதையாசிரியர்கள் இருவருமே தமது கதைகளில் திடுமென முடித்தல் உத்தியைப் பயன்படுத்தி உள்ளனர்.

முடிவுரை

சோ.தர்மன் மற்றும் சோலை சுந்தரபெருமாள் இருவரது சிறுகதைகளிலும் முடிவுகள் மேற்காணும் முறைகளில் அமைந்துள்ளன.

இரண்டு வேறுபட்ட பின்புலம் கொண்ட படைப்பாளிகளின் படைப்புகள் இந்த இயலில் ஒப்பாய்வு செய்யப்பட்டு மெய்மைகள் தொகுக்கப்பட்டுள்ளன.

சோ.தர்மன் மற்றும் சோலை சுந்தரபெருமாள் இருவருமே சமுதாயத்தில் நிகழக்கூடிய ஏற்றத்தாழ்வுகளை தங்களது கதைகளில் தங்களுக்கே உரிய நடையில் கதைக்கருவாக படைத்து பாத்திரங்களின் வழியாக எடுத்துரைத்துள்ளனர்.

இரு ஆசிரியர்களின் படைப்புகளிலும் தற்காலச் சூழலுக்கு மிகவும் தேவையான சுற்றுப்புறச்சூழல் மீதான தங்களது அக்கறையையும் அதைக் காப்பதற்கான விழிப்புணர்வையும் எடுத்தாண்டுள்ளது போற்றுதலுக்குரியது.

கணவன் மனைவி இருவரிடையே உருவாகக்கூடிய சிறுகருத்து வேறுபாடுகளினால் உண்டாகக்கூடிய உறவுச்சிக்கல்களை இருஆசிரியர்களுமே தங்களது கதைக்களமாக படைத்து, மிக கவனமாகவும், சமுதாய பொறுப்புடனும் வெளிக்காட்டியுள்ளனர்.

தற்கால கிராமத்து இளைஞர்கள் வேலைவாய்ப்பிற்காக நகரத்திற்கு வந்தபின்பு கிராமத்து வாழ்க்கைக்காக ஏங்கும் மனப்பான்மையை இரண்டு படைப்பாளர்களுமே தமது பாத்திரங்களின் வாயிலாகப் படைத்துள்ளது நிகழ்காலச் சூழலையும், ஒரு தனிமனிதனின் இயலாமையையும் வெளிக்கொணர்வதாக அமைந்துள்ளது.

முற்போக்கு சிந்தனையுடன் இரு எழுத்தாளர்களுமே பெண்களுக்கு நேரக்கூடிய இன்னல்களையும், அவர்களுக்கு நேரும் தொழில்சார்ந்த அவலங்களையும், மிக எளிய நடையில் கையாண்டுள்ள விதம் குறிப்பிடத்தக்கது.

இரு ஆசிரியர்களுமே தங்களது படைப்புகள் மூலமாக தாம் பிறந்த மண்ணின் பெருமையையும், அங்கு வாழும் மக்களின் வாழ்க்கைச் சூழல் மற்றும் அவர்களது வாழ்வாதாரத்தில் ஏற்படும் சிக்கல்களையும் வெளிச்சம் போட்டுக் காட்டியுள்ளார்.

சோலை சுந்தரபெருமாள் பழமொழிகள் வாயிலாக தனது கதை ஓட்டத்திற்கு மெருகேற்றியுள்ளார். அதே சமயம் சோ.தர்மனது கதைகளில் இத்தகைய போக்கு காணப்படவில்லை.

சோ.தர்மன் தனது கதைகளை புராண, வரலாற்று நிகழ்வுகளுடன் தொடர்புபடுத்தி அமைத்துள்ள பாங்கு குறிப்பிடத்தக்கது. ஆனால் இத்தகைய உத்தி சோலை சுந்தரபெருமாள் கதைகளில் வெளிப்படுத்தப்படவில்லை.

சோ.தர்மன் தனது கதைநடையில் உவமைகள் மூலமாக வலு சேர்த்துள்ளார். இத்தகைய போக்கு சோலை சுந்தரபெருமாள் கதைகளில் குறிப்பிடப்படவில்லை.

சான்றெண்விளக்கம்

- 1.ம.திருமலை, ஒப்பிலக்கியம் கொள்கைகளும் பயில்முறைகளும், ப:13
- 2.பா.ஆனந்தக்குமார், இந்திய ஒப்பிலக்கியம், ப:8
- 3.பா.ஆனந்தக்குமார், இந்திய ஒப்பிலக்கியம், ப:7
- 4.D.Susan Bassnett, Comparative Literature Acritical introduction
- 5.பா.ஆனந்தக்குமார், இந்திய ஒப்பிலக்கியம், ப:9
- 6.மேலது, ப:11
- 7.மேலது, ப:12
- 8.மேலது, ப:17
- 9.செ.சுதாகரன், அழகிரிசாமியின் சிறுகதைகள் ஒரு திறனாய்வு, ப:84
- 10.சோலை சுந்தரபெருமாள், வண்டல் சிறுகதைகள் தொகுப்பு, ப:25
- 11.சோ.தர்மன் கதைகள், ப:228
- 12.சோலை சுந்தரபெருமாள், வண்டல் சிறுகதைகள் தொகுப்பு, ப:32
- 13.சோ.தர்மன் கதைகள், ப:220
- 14.ஆத்தங்கரை ஓரம், வெ.இறையன்பு, ப:63
- 15.சோலை சுந்தரபெருமாள், மண் உருவங்கள் சிறுகதைகள் தொகுப்பு, ப:48

16.சோ.தர்மன் கதைகள், ப:346

17.சோலை சுந்தரபெருமாள், ஓராண்காணி சிறுகதைகள் தொகுப்பு, ப:166

18.வெ.இறையன்பு, ஆத்தங்கரை ஓரம், ப:175

19.திருக்குறள், வாசன் பதிப்பகம், ப:267

20.சோலை சுந்தரபெருமாள், ஓராண்காணி, ப:81

21.சோ.தர்மன் கதைகள், ப:485

22.சோலை சுந்தரபெருமாள், மண் உருவங்கள் சிறுகதைகள் தொகுப்பு, ப:27

23.சோ.தர்மன் கதைகள், ப:103

24.மா.இராமலிங்கம், இருபதாம் நூற்றாண்டு தமிழ் இலக்கியம், ப:28,30

25.சோ.தர்மன் கதைகள், ப:292

26.சோலை சுந்தரபெருமாள், ஓராண்காணி, ப:45

27.சோ.தர்மன் கதைகள், ப:358

28.சோலை சுந்தரபெருமாள், வண்டல், ப:134

29.ஐ.பிரேமலதா, ஜோதிர்லதா கிரிஜாவின் 'வெகுளிப் பெண்' நாவலில் பெண்ணியச்

சிக்கல்களும் தீர்வுகளும், (ஆய்வுக் கோவை) ப:2599

30.சோ.தர்மன் கதைகள், ப:271

31.மேலது, ப:287

32.மேலது, ப:388

33.தந்தை பெரியார், பெண் ஏன் அடிமையானாள்? ப:59

34.சோ.தர்மன் கதைகள், ப:421

35.பாரதியார், பாரதியார் கவிதைகள், ப:303

36.சோ.தர்மன் கதைகள், ப:-503

37.சோலை சுந்தரபெருமாள், வண்டல், ப:-95

38.மேலது, ப:48

39.அ.ச.ஞானசம்பந்தன், இலக்கியக்கலை, ப:357,358

40.சோ.தர்மன் கதைகள், ப:17

41.மேலது, ப:26

42.மேலது, ப:43

43.மேலது, ப:63

44.சோலை சுந்தரபெருமாள், ஒரு ஊரும் சில மனுசர்களும், ப:25

45.சோலை சுந்தரபெருமாள், மண் உருவங்கள், ப:88

46.சோ.தர்மன் கதைகள், ப:75

47.மேலது, ப:190

48.மேலது, ப:233

49.சோலை சுந்தரபெருமாள், வண்டல், ப:53

50.மேலது, ப:72

51.கோ.வே.கீதா, தி.ஜானகிராமனின் நாவல்கலை, ப:25

52.சோ.தர்மன் கதைகள், ப:319

53.மேலது, ப:324

54.மேலது, ப:358

55.சோலை சுந்தரபெருமாள், மண்உருவங்கள், ப:21

56.சோலை சுந்தரபெருமாள், ஓராண்காணி, ப:140

57.சோ.தர்மன் கதைகள், ப:321

58.மேலது, ப:345

59.மேலது, ப:461

60.சோலை சுந்தரபெருமாள், ஒரு ஊரும் சில மனுசர்களும், ப:5

61.மேலது, ப:14

62.மேலது, ப:36

63.சோலை சுந்தரபெருமாள், மண்உருவங்கள், ப:74

64.சோ.தர்மன் கதைகள், ப:64

65.மேலது, ப:85

66.மேலது, ப:502

67.சோலை சுந்தரபெருமாள், வண்டல், ப:45

68.மேலது, ப:62

69.மேலது, ப:74

70.டா.சு. சண்முகசுந்தரம், தமிழ் வட்டார நாவல்கள், ப:1

71.சு.சக்திவேல், தமிழ்மொழி வரலாறு, ப:275

72.சோ.தர்மன் கதைகள், ப:34

73.மேலது, ப:60

74.மேலது, ப:118

75.மேலது, ப:157

76.சோலை சுந்தரபெருமாள், ஓராண்காணி, ப:47

77.மேலது, ப:50

78.மேலது, ப:66

79.மேலது, ப:160

80.மேலது, ப:167

81.மு.அண்ணாமலை, நமது பண்பாட்டில் நாட்டுப்புற இலக்கியம், ப:18

82.ச.சண்முகசுந்தரம், நாட்டுப்புறவியல், ப:251

83.தொல்காப்பியர், தொல்காப்பிய பொருளதிகாரம், நூற்பா, ப:165

84.சோலை சுந்தரபெருமாள், ஓராண்காணி, ப:95

85.மேலது, ப:124

86.மேலது, ப:125

87.சோலை சுந்தரபெருமாள், ஒரு ஊரும் சில மனுசர்களும், ப:27

88.மேலது, ப:42

89.மேலது, ப:67

90.சோலை சுந்தரபெருமாள், வண்டல், ப:136

91.மேலது, ப:139

92.மேலது, ப:140

93.சோ.தர்மன் கதைகள், ப:37

94.மேலது, ப:45

95.மேலது, ப:63

96.மேலது, ப:107

97.மேலது, ப:125

98.சோலை சுந்தரபெருமாள், வண்டல், ப:33

99.மேலது, ப:51

100.மேலது, ப:53

101.சோலை சுந்தரபெருமாள், ஒரு ஊரும் சில மனிதர்களும், ப:40

102.சோலை சுந்தரபெருமாள், ஓராண்காணி, ப:44

103.சோ.தர்மன் கதைகள், ப:340

104.மேலது, ப:354

105.மேலது, ப:391

106.மேலது, ப:355

107.சோலை சுந்தரபெருமாள், மண்உருவங்கள், ப:61

108.சோலை சுந்தரபெருமாள், வண்டல், ப:71

109.சோ.தர்மன் கதைகள், ப:33

110.மேலது, ப:334

111.சோலை சுந்தரபெருமாள், வண்டல், ப:47

112.சோலை சுந்தரபெருமாள், ஓராண்காணி, ப:167

113.சோ.தர்மன் கதைகள், ப:231

114.மேலது, ப:267

115.சோலை சுந்தரபெருமாள், மண்உருவங்கள், ப:36

116.சோலை சுந்தரபெருமாள், ஒரு ஊரும் சில மனுசர்களும், ப:24

முடிவுரை

முடிவுரை

உலக இலக்கிய வரலாற்றில் சிறுகதை என்ற கூறு பழமையானது. ஆரம்ப காலங்களில் வாய்மொழியாக கூறப்பட்டு வந்த சின்னஞ்சிறு கதைகள் நாளடைவில் எழுத்துருவாக்கப்பட்டு சிறுகதையாக வடிவம் கொண்டன. குறுகிய கால இடைவெளியில் வாழ்வியல் நிகழ்வுகளை எளிய பாத்திரப்படைப்பின் மூலம் ரத்தினச் சுருக்கமாக உணர்த்துவது சிறுகதை எனலாம். அத்தகைய சிறுகதைகள் தொடக்க காலங்களில் மிகப்பெரிய தாக்கங்களை ஏற்படுத்தவில்லை. ஆனால் தற்போதைய இயந்திர வாழ்க்கைச் சூழலுக்கு இடையே மிகக் குறுகிய கால இடைவெளியில் மக்களைச் சிந்திக்க வைக்க, அவர்களை ஒரு புள்ளியில் சேர்க்க அனைவராலும் முடிவது இல்லை. சிறப்பாக வடிவமைக்கப்பட்ட சிறுகதைகள் இத்தகைய பணியைச் சரியாகச் செய்து முடிக்கின்றன.

விற்பனையை மட்டுமே நோக்கமாகக் கொண்ட இதழ்களின் வரிசையிலிருந்து மாறுபட்டு சமுதாய அக்கறையோடு படைக்கப்பட்ட சிறுகதைகளாக நம் ஆய்விற்குரிய சோ.தர்மன் மற்றும் சோலை சுந்தரபெருமாள் அவர்களின் படைப்புகள் விளங்குகின்றன.

சோ.தர்மன் அவர்கள் தூத்துக்குடி மாவட்டம் எட்டையபுரம் வட்டம் உருளைக்குடி என்னும் ஊரில் வேளாண் குடும்பத்தில் பிறந்தவர். வேளாண் குடும்பத்தில் பிறந்திருந்தாலும் ஒரு கூத்துக் கலைஞரின் மகனாக கதை கேட்டு வளர்ந்தவர்.

சோ.தர்மன் தனது சிறந்த சிறுகதைக்கான ‘இலக்கியச்சிந்தனை விருது’, ‘கதா’ விருது, தமிழ்நாடு அரசின் விருது, கனடா இலக்கியத் தோட்டம் விருது,திருப்பூர் தமிழ்ச்சங்க விருது எனப் பல விருதுகளையும், பாராட்டுகளையும் பெற்றுள்ளார். சிறந்த சிறுகதைகள், நாவல்கள், திறனாய்வு நூல்களையும் படைத்துள்ளார்.சமீபத்தில் புகழ்பெற்ற தமிழ் வாரஇதழ் ஆனந்த விகடன் இவருக்கு விருது வழங்கி கௌரவப்படுத்தியுள்ளது.

சோலை சுந்தரபெருமாள் அவர்கள் திருவாரூர் மாவட்டத்தில் காவனூர் என்னும் ஊரில் வேளாண் குடும்பத்தில் பிறந்தவர். தனது ஊரின் பெயரான ‘சோலை’ என்பதை தன் பெயருக்கு முன்னோட்டாகச் சேர்த்துக் கொண்டார்.

தனது படைப்புகளுக்காக தமிழக அரசின் விருது, கலை இலக்கியப் பெருமன்றத்தின் விருது, முற்போக்கு எழுத்தாளர் சங்க விருது எனப் பல விருதுகளையும், பாராட்டுகளையும் பெற்ற இவர், சிறந்த சிறுகதைகள், நாவல்கள், திறனாய்வு நூல்கள் சிலவும் படைத்துள்ளார்.

ஆய்விற்கு எடுத்துக் கொள்ளப்பட்ட சிறுகதைகளின் ஆசிரியர்கள் இருவருமே வேறுபட்ட பகுதியைச் சார்ந்தவர்களாக இருந்த போதிலும் இவர்களது படைப்பின் நோக்கம் சராசரி மனிதனின் வாழ்வியல் நிகழ்வுகளையும், அதில் ஏற்படக் கூடிய சிக்கல்களுக்கான தீர்வை வழங்கக் கூடியதாகவும் அமைந்துள்ளது.சோ.தர்மன் மற்றும் சோலை சுந்தரபெருமாள் இருவருமே சமுதாயத்தில் நிகழக்கூடிய ஏற்றத்தாழ்வுகளை தங்களது கதைகளில் தங்களுக்கே உரிய நடையில் கதைக்கருவாக படைத்து பாத்திரங்களின் வழியாக எடுத்துரைத்துள்ளனர்.

கேளிக்கைக்காகவும், பொழுது போக்கையுமே மையமாகக் கொண்ட படைப்புகள் படைக்கப்படுகின்ற தற்காலச் சூழலில் சமூக அக்கறையுடன் பொருளாதாரத்தில் பின்தங்கிய மக்களின் வாழ்க்கை நிலையை ஆசிரியர்கள் இருவரும் தமது கதைகளின் பின்னணியாகக் கொண்டு தனது படைப்புகளைப் படைத்துள்ளனர்.

சோ.தர்மன், சோலை சுந்தரபெருமாள் இருவருமே கிராமத்து மக்களின் இயல்பான வாழ்க்கை முறைகளை தமது கதைகளில் பதிவு செய்துள்ளனர்.பொருளாதார பாதுகாப்பற்ற ஏழை மக்கள் தங்களது குடும்பங்களின் தினசரி உணவிற்கே அன்றாடம் பெறக்கூடிய தினக்கூலியின் மூலம் நிறைவு செய்கின்ற அவல நிலையை ஆசிரியர்கள் தங்களது கதைகளில் வெளிக்காட்டியுள்ளனர். இரண்டு கதாசிரியர்களும் தங்களது வட்டார வழக்கு நடைகளைப் பயன்படுத்தி தங்களது படைப்புகளைப் படைத்துள்ளனர். இதன் மூலம் பிற பகுதியினர் தூத்துக்குடி மற்றும் திருவாரூர் வட்டார வழக்குகளை அறிந்து கொள்ள வாய்ப்பாக உள்ளது.

அரசு அலுவலங்களில் வாழ்வின் கடைநிலையில் வாழும் ஏழை, எளிய மக்களுக்கு இழைக்கப்படும் அவலங்களைத் தனது படைப்புகளில் இரு படைப்பாளர்களுமே கையாண்டுள்ளனர். வாழ்வின் அடித்தட்டு மக்கள் தங்களது ஏழ்மை நிலையிலும் செம்மையாக வாழ வேண்டும் என்ற கருத்தை இரண்டு ஆசிரியர்களது கதைகளிலும் வெளிக்காட்டியுள்ள பாங்குதனி மனித வாழ்வில் ஒழுக்கமும், நெறிபிறழாமையும் அனைவருமே கடைபிடிக்க வேண்டிய ஒன்றாக சுட்டிக்காட்டியுள்ளது குறிப்பிடத்தக்கது. சாதிய ஏற்றத்தாழ்வுகளால் ஏற்படும்

பாதிப்புகளையும், அதன் காரணமாக உண்டாகும் விளைவுகளையும் சோ.தர்மனது கதைகள் வழி அறிய முடிகிறது. கல்வியினால் ஏற்படும் பயன்களையும், பெண்கல்வியின் அவசியத்தையும், வெறும் ஏட்டுக் கல்வியினால் எந்தப் பயனும் இல்லை என்பதையும் விளக்குவதாக சோலை சுந்தரபெருமாள் தனது கதைகளில் பதிவு செய்துள்ளமை குறிப்பிடத்தக்கது. பெண் தொழிலாளர்கள் படும் துன்பங்களையும், அவர்கள் வேலை பார்க்கும் இடங்களில் சந்திக்கும் பிரச்சினைகள் மற்றும் உரிமை மீறல்களையும் எடுத்துரைப்பதன் மூலமாக இருவரது கதைகளுமே பெண்ணியத்தின் குரலாக ஒலிக்கிறது.

ஆண்கள் துணையின்றி பெண்கள் வாழ வேண்டிய இக்காலச் சூழலில் அவர்கள் வெளியிடங்களில் சந்திக்கின்ற பிரச்சினைகள், குடும்பத்தில் சக பெண்களால் ஏற்படும் மனச்சுமைகள், தொழிலில் அடையக்கூடிய இன்னல்கள், பிள்ளைகளால் ஏற்படும் மனக்குழப்பங்கள் போன்றவற்றை சோ.தர்மன், சோலை சுந்தரபெருமாள் இருவரது சிறுகதைகளுமே விளக்குகிறது.முற்போக்கு சிந்தனையுடன் இரு எழுத்தாளர்களுமே பெண்களுக்கு நேரக்கூடிய இன்னல்களையும், அவர்களுக்கு நேரும் தொழில்சார்ந்த அவலங்களையும், மிக எளிய நடையில் கையாண்டுள்ள விதம் குறிப்பிடத்தக்கது.

நாட்டின் பொருளாதார வளர்ச்சிக்கு நவீன ஆலைகளும், தொழில்நுட்பங்களும் உதவக்கூடியனவாக இருந்தாலும், அவற்றின் மூலம் சூற்றுப்புறச்சூழல் மற்றும் இயற்கை வளங்களுக்கு நேரக்கூடிய கேடுகளையும்,அதன் மூலம் மக்களுக்கு வரக்கூடிய துன்பங்களையும் சோ.தர்மன் அவர்கள் தமது கதைகளில் வெளிக்காட்டியுள்ள போக்கு இன்றைய சூழலுக்கு மிகவும் முக்கியத்துவம் வாய்ந்த

கருத்தாக அறியப்படுகிறது.உலகம் வெப்பமயமாதல் பற்றி அதிகம் பேசப்படும் இன்றைய கால கட்டத்தில் மிகவும் அவசியமான ஒன்றான மரங்கள் வளர்ப்பது குறித்தும்,அதன் முக்கியத்துவத்தையும் தங்களது கதைப்பாத்திரங்களின் மூலமாக கதாசிரியர்கள் வெளிப்படுத்தியுள்ளது வரவேற்கத்தக்கது.இரு ஆசிரியர்களின் படைப்புகளிலும் தற்காலச் சூழலுக்கு மிகவும் தேவையான சுற்றுப்புறச்சூழல் மீதான தங்களது அக்கறையையும் அதைக் காப்பதற்கான விழிப்புணர்வையும் எடுத்தாண்டுள்ளது போற்றுவதலுக்குரியது.

தனிக்குடும்பமே வாழ்வியல் நடைமுறையாக மாறிவிட்ட இன்றைய சூழலில், உறவுகளின் முக்கியத்துவம் குறித்தும், அவற்றைப் பேண வேண்டிய அவசியத்தையும் தமது கதைகளில் ஆசிரியர்கள் கையாண்டுள்ள விதம் இன்றைய காலகட்டத்தின் அவசியமாகும்.கணவன் மனைவி இருவரிடையே உருவாகக்கூடிய சிறுகருத்து வேறுபாடுகளினால் உண்டாகக்கூடிய உறவுச்சிக்கல்களை இரு ஆசிரியர்களுமே தங்களது கதைக்களமாக படைத்து, மிக கவனமாகவும், சமுதாய பொறுப்புடனும் வெளிக்காட்டியுள்ளனர்.

நம்பிக்கைகள் என்பவை மக்களது மனது தொடர்புடையவை. அவை அடுத்தவரை பாதிக்காதவரை நல்லது. பிறரது நலனைப் பாதிப்பவையாக அமைந்தால் அவை மூடநம்பிக்கையாக மாறுகின்றன. சோ.தர்மன், சோலை சுந்தரபெருமாள் இருவரும் தத்தமது கதைகளில் மூடநம்பிக்கைகளைக் கூறி, அதனை எதிர்க்கும் கதைமாந்தர்களைப் படைத்துள்ளனர். கல்வி என்பது வாழ்நாள் முழுவதும் தொடரக் கூடியது. ஆனால் ஏழை மக்களுக்கு தங்களது அடிப்படைக் கல்வியைக் கூட கற்க முடியாமல் ஏற்படக்கூடிய இன்னல்களை சோலை

சுந்தரபெருமாள் தனது கதைகளில் வெளிக்காட்டி, படிப்பின் மேன்மையை மக்களுக்கு எடுத்துரைத்துள்ளார்.

விவசாயம் என்பதே கேள்விக்குறியாக உள்ள இக்காலகட்டத்தில் வேளாண் பெருமக்களுக்கு நேரக்கூடிய இன்னல்களையும், அரசு அதிகாரிகள் மற்றும் அரசியல் தலையீடுகளால் அவர்களுக்கு இழைக்கப்படும் கொடுமைகளையும் சோலை சுந்தரபெருமாள் தனது படைப்புகளில் சாடியுள்ளதன் மூலம் அவர்களின் தற்காலச் சூழ்நிலையை உலகறிய வெளிச்சம் போட்டுக்காட்டுவதாக உணரமுடிகிறது.தற்கால கிராமத்து இளைஞர்கள் வேலைவாய்ப்பிற்காக நகரத்திற்கு வந்தபின்பு கிராமத்து வாழ்க்கைக்காக ஏங்கும் மனப்பான்மையை இரண்டு படைப்பாளர்களுமே தமது பாத்திரங்களின் வாயிலாகப் படைத்துள்ளது நிகழ்காலச் சூழலையும், ஒரு தனிமனிதனின் இயலாமையையும் வெளிக்கொணர்வதாக அமைந்துள்ளது.

ஆய்வுச் சிறுகதைகளில் சோ.தர்மன் கதைகள் தூத்துக்குடி மாவட்ட மக்கள் தீப்பெட்டித் தொழிற்சாலைத் தொழிலை முக்கியமாகக் கொண்டுள்ளனர் என்பதைச் சுட்டியுள்ளார். சோலை சுந்தரபெருமாள் கதைகள் திருவாரூர் மாவட்ட மக்கள் வேளாண் தொழிலை முக்கியமாகக் கொண்டுள்ளனர் என்பதைச் சுட்டியுள்ளார்.பாத்திரங்களின் இயல்பினையும் தன்மையையும் குறிக்கப் பழமொழிகள்,சொலவடைகள், நாட்டுப்புறப்பாடல்கள் ஆகியவற்றை சோலை சுந்தரபெருமாள் உத்திகளாகப் பயன்படுத்தி இருக்கிறார். ஆனால் சோ.தர்மனது கதைகளில் இத்தகைய உத்திகள் காணப்படவில்லை.

சோ.தர்மன் புராண, இதிகாச மற்றும் வரலாற்று சம்பவங்களை

அடிப்படையாகக் கொண்டும், அதனுடன் தொடர்புபடுத்தியும் தனது கதைநிகழ்வுகளை அமைத்துள்ளார். இவரது ‘அன்பின் சிப்பி’ சிறுகதை மருது சகோதரர்களின் வாழ்க்கை சம்பவத்தின் ஒரு பகுதியை அடிப்படையாக வைத்தும், ‘சாபம்’ சிறுகதை அரிச்சந்திரன் கதையினையும் மையப்படுத்தி உருவாக்கியுள்ளது குறிப்பிடத்தக்கது. சோலை சுந்தரபெருமாள் சிறுகதைகளில் நம் ஆய்வுக்குரியவற்றில் இத்தகைய புராண, இதிகாச மற்றும் வரலாற்று சம்பவங்களை அடிப்படையாகக் கொண்ட உத்தி அமைப்புகள் காணப்படவில்லை என்பது இங்கு நினைவு கூறத்தக்கது.

தர்மன் சிறுகதைகள் பெரும்பாலும் சின்னஞ்சிறு கதைகளாக அமைந்துள்ளன. சோலை சுந்தரப் பெருமாள் நீண்ட சிறுகதைகள், அளவான கதைகள் மற்றும் சின்னஞ்சிறு கதைகள் என்ற மூன்று வகையான சிறுகதை அமைப்பிலும் நம்பிக்கை கொண்டு அமைத்துள்ளார். தர்மன் சிறுகதைகளில் நீண்ட சிறுகதைகள் மிகக் குறைவாகவே காணப்படுகின்றன. சின்னஞ்சிறு கதைகளின் மூலமும் மக்களுக்குத் தேவையான கருத்தைக் கூறி சமூக மாற்றத்தை ஏற்படுத்தமுடியும் என நம்புகிறார் தர்மன். எனவே தர்மனின் கதைகள் குறைந்த பக்க அளவைக் கொண்டுள்ளன.

கதைமாந்தர் படைப்பாலும் கதைக்கருவிற்கு வலிமை ஏற்படும். சோ.தர்மன் மற்றும் சோலை சுந்தரபெருமாள் இருவரும் தமது கதைகளில் கரு அழுத்தம் பெறும் வகையில் கதைமாந்தர்களின் படைப்புகளை அமைத்துள்ளனர். சிலவற்றில் மேம்போக்காக கதைமாந்தர்கள் உலவுகின்றனர். சோ.தர்மன் கதைகளில் வாசகர்களின் மனதில் நீங்கா இடம்பிடிக்கக் கூடிய வகையில் அழுத்தமான பாத்திரங்களையும், மாதிரிப் பாத்திரங்களையும், விலங்குகள், பறவைகள்

பாத்திரங்களாக் கொண்ட அ.ஃறிணைப் பாத்திரங்களையும் படைத்துள்ளார். சோலை சுந்தரபெருமாள் கதைகளிலும் அழுத்தமான பாத்திரங்களும், சமுதாயத்திற்கு உதாரணமாக விளங்கக்கூடிய மாதிரிப் பாத்திரங்களும் படைக்கப்பட்டிருந்தாலும், அ.ஃறிணை பாத்திரங்களைக் கொண்டகதைகளையும், ஆன்மிக செய்தியை வெளிப்படுத்தக் கூடிய பாத்திரங்களையும் படைக்கவில்லை என்பது இங்கு நோக்கத்தக்கதாகும்.

இரு ஆசிரியர்களுமே தங்களது படைப்புகள் மூலமாக தாம் பிறந்த மண்ணின் பெருமையையும், அங்கு வாழும் மக்களின் வாழ்க்கைச் சூழல் மற்றும் அவர்களது வாழ்வாதாரத்தில் ஏற்படும் சிக்கல்களையும் வெளிச்சம் போட்டுக்காட்டியுள்ளார். சோலை சுந்தரபெருமாள் பழமொழிகள் வாயிலாக தனது கதை ஓட்டத்திற்கு மெருகேற்றியுள்ளார். அதே சமயம் சோ.தர்மனது கதைகளில் இத்தகைய போக்கு காணப்படவில்லை. சோ.தர்மன் தனது கதைநடையில் உவமைகள் மூலமாக வலு சேர்த்துள்ளார். இத்தகைய போக்கு சோலை சுந்தரபெருமாள் கதைகளில் காணப்படவில்லை.

எதிர்கால ஆய்வுக்களங்கள்

நமது நாட்டின் ஆணிவேராகத் திகழக்கூடிய வேளாண் மக்கள் கடும் இன்னல்களுக்கு இடையில் வசித்துவரும் இன்றைய சூழலில் ஆசிரியர்கள் இருவரது படைப்புகளுமே வேளாண் மக்களை மையமாக வைத்தே புனையப்பட்டுள்ளது. மேலும் வேளாண்மை நலிவடையும் போது அதைச்சார்ந்த மக்கள் வேறு மாற்றுத் தொழிலுக்கு இடம் மாறுவது தவிர்க்க முடியாத ஒன்றாகும்.

அத்தகைய மாற்றங்கள் நிகழும் போது உண்டாகக் கூடிய பிரச்சனைகள், அதனால் உருவாகும் சமூக மாற்றம், பொருளாதாரச் சிக்கல்கள், கிராமங்களில் இருந்து இடம்பெயரும் மக்களால் நகரங்களில் ஏற்படக் கூடிய மக்கட்தொகை நெருக்கம் மேலும் அதன் மூலம் உருவாகும் சமுதாய சீரழிவுகள் ஆசிரியர்களால் படைப்புத்தளங்களாக கையாளப்பட்டுள்ளதை ஆராய்ந்துள்ள இவ்வாய்வு எதிர்கால ஆய்வுகளுக்குக் களம் அமைத்துக் கொடுக்கிறது.

துணை
நாற்பட்டியல்

துணை நூற்பட்டியல்

முதன்மை சான்றாதாரங்கள்

1. தர்மன். சோ.

தர்மன் கதைகள்,

சந்தியா பதிப்பகம்,

சென்னை-600 083,

முதற்பதிப்பு 2010.

2. சோலை சுந்தரபெருமாள். சு.

வண்டல்,

நியூ செஞ்சுரி புக் ஹவுஸ்,

சென்னை-600 098,

முதற்பதிப்பு 2000.

ஓராண்காணி

நியூ செஞ்சுரி புக் ஹவுஸ்,

சென்னை-600 098,

முதற்பதிப்பு 2000.

மண்உருவங்கள்

நியூ செஞ்சுரி புக் ஹவுஸ்,

சென்னை-600 098,

முதற்பதிப்பு அக்டோபர் 2000.

ஒரு ஊரும் சில மனுசர்களும்

நியூ செஞ்சுரி புக் ஹவுஸ்,

சென்னை-600 098,

முதற்பதிப்பு டிசம்பர் 2000.

துணைமைச் சான்றாதாரங்கள்

1. அகிலன்

கதைக்கலை

தாகம் பதிப்பகம்

சென்னை-600 017,

ஆறாம் பதிப்பு செப்டம்பர் 2002.

2. அண்ணாமலை. மு.

நமது பண்பாட்டில் நாட்டுப்புற இலக்கியம்

மருதமலையான் பதிப்பகம்,

சென்னை,

முதற் பதிப்பு 1984.

3. அழகிரிசாமி. கு.

தமிழில் சிறுகதைகள்,

பாரதி பதிப்பகம்,

சென்னை-600 018,

முதற் பதிப்பு பிப்ரவரி 2013

4. ஆனந்தக்குமார். பா.

இந்திய ஒப்பிலக்கியம்

மீனாட்சி புத்தக நிலையம்,

மதுரை-625 001

முதற் பதிப்பு ஏப்ரல் 2003.

5. இராமலிங்கம். மா.

நாவல் இலக்கியம்

தமிழ் புத்தகாலயம்,

சென்னை, 1972

6. இராமலிங்கம். மா.

இருபதாம் நூற்றாண்டு தமிழ் இலக்கியம்

தமிழ் புத்தகாலயம்,

சென்னை, 1985.

7. இறையன்பு. வெ.

ஆத்தங்கரை ஓரம்

நியூ செஞ்சுரி புக் ஹவுஸ்,

சென்னை-600 098,

முதற்பதிப்பு 2004.

8. இறையன்பு. வெ.

ஏழாவது அறிவு (முதல் பாகம்)

நியூ செஞ்சுரி புக் ஹவுஸ்,

சென்னை-600 098,

ஏழாவது பதிப்பு செப்டம்பர் 2012

9. கீதா. கோ. வெ.

தமிழ் நாவல்கள் ஓர் அறிமுகம்,
அணியகம்,
சென்னை,
முதற்பதிப்பு 1979.

10. கேசவன். கோ.

தமிழ்ச்சிறுகதைகளில் உருவம்,
அகரம் பிரிண்டர்ஸ்,
சிவகங்கை,
முதற் பதிப்பு டிசம்பர் 1988.

11. சக்திவேல். சு.

தமிழ்மொழி வரலாறு,
மணிவாசகர் பதிப்பகம்,
சென்னை-600 008.

12. சண்முக சுந்தரம். சு.

நாட்டுப்புறவியல்,
காவ்யா பதிப்பகம்,
சென்னை,
முதற் பதிப்பு 1975.

13.சாந்தானந்தா புரி

ஸ்ரீமத் பாகவதம்,

சுரா புகஸ் லிமிட்டெட்,

சென்னை-600 040,

முதற் பதிப்பு ஜனவரி 2004.

14.சிவகாமி. கா.

வள்ளலாரின் மானுட மதிப்புகள்,

நாம் தமிழர் பதிப்பகம்,

சென்னை,2009

15.சிவத்தம்பி. கா.

தமிழில் சிறுகதை தோற்றமும் வளர்ச்சியும்,

தமிழ்ப் புத்தகாலயம்,

சென்னை-600 005,

முதற்பதிப்பு 1967.

16. சுதாகரன். செ.

அழகிரிசாமியின் சிறுகதைகள் ஒரு

திறனாய்வு

ஜெயகுமாரி ஸ்டோர்ஸ்,

சென்னை,1974.

17. சுந்தரராஜன். க. நா.&

தமிழில் சிறுகதை வரலாறும் வளர்ச்சியும்,

சிவபாத சுந்தரம். ரு. சோ.

தமிழ்ப் புத்தகாலயம்,

சென்னை-600 005,

முதற்பதிப்பு 1950

18. ஞானசம்பந்தன். அ.ச.

இலக்கியக்கலை

திருநெல்வேலி சைவசித்தாந்த நூற்பதிப்பகக்
கழகம் (பி)லிட்.,

சென்னை-600 108,

ஒன்பதாம் பதிப்பு 1989.

19. ஞானமூர்த்தி. தா. ஏ.

இலக்கியத் திறனாய்வியல்,

ஐந்திணைப் பதிப்பகம்,

சென்னை-600 005,

இரண்டாம் பதிப்பு 1986.

20. தண்டாயுதம். இரா.

தற்காலத்தமிழ் இலக்கியம்,

தமிழ் புத்தகாலயம்,

சென்னை — 600 005, 1975.

21. திருவள்ளுவர்

திருக்குறள்

வாசன் பதிப்பகம்,

சென்னை,

முதற் பதிப்பு 1992.

22. நடராசன். தி.சு.

திறனாய்வுக் கொள்கைகளும்
அணுகுமுறைகளும்,

நியூ செஞ்சுரி புக் ஹவுஸ்,

சென்னை-600 098,

நான்காம் பதிப்பு மே 2006.

23. பாரதியார்

பாரதியார் கவிதைகள்,

மணிவாசகர் பதிப்பகம்,

சிதம்பரம், 1987

24. பாலகுமாரன்

குருவழி,

விசா பப்ளிகேஷன்ஸ்,

சென்னை-600 017,

மூன்றாம் பதிப்பு ஏப்ரல் 2010.

25. பிச்சைமுத்து. நா.

டாக்டர் மு.வ. புதினங்களில் சமுதாய

மறுமலர்ச்சியின் தாக்கம்,

சக்தி வெளியீடு,

சென்னை,

1990.

26. பிச்சைமுத்து. நா.

திறனாய்வும் தமிழ் இலக்கியக்
கொள்ளையும்,

சக்தி வெளியீடு,
சென்னை, 1983.

26. பிரபாகர். க.

இக்கால இலக்கியம்,

மோகன் பதிப்பகம்,

சென்னை. 1987.

27. புதுமைப்பித்தன்

புதுமைப்பித்தன் கட்டுரைகள்,

ஸ்டார் பிரசுரம்,

சென்னை, 1956.

28. பெரியார்

பெண் ஏன் அடிமையானாள்?,

பெரியார் சுயமரியாதைப் பிரச்சாரம் நிறுவன
வெளியீடு,

சென்னை-600 004,

முதற்பதிப்பு 2000.

29. பியுலா மெர்சி. தா. ஏ.

இருபதில் சிறுகதைகள் (1900-1973),

திருநெல்வேலி சைவசித்தாந்த நூற்பதிப்பகக்
கழகம் (பி)லிட்.,

சென்னை-600 108, 1974

30. முத்தையா. கரு. ஜெயகாந்தன் நாவல்களில் பாத்திரப்படைப்பு
முத்துமீனாள் பதிப்பகம்,
தேவகோட்டை, 1980
31. மோகன். இரா. டாக்டர் மு.வ.வின் நாவல்கள்,
சர்வோதயா இலக்கியப்பண்ணை,
மதுரை-1. 1976.
32. மீனாட்சி முருகரத்தினம் கல்கியின் சிறுகதைக்கலை
சர்வோதய இலக்கியப்பண்ணை,
மதுரை, 1976.
33. மறைமலை. சி. இ. இலக்கியமும் சமூக அரசியலும்,
தமிழ் புத்தகாலயம்,
சென்னை — 600 005, 1978.
34. முனைவர் சரஸ்வதி சமூக உளவியல்,
சாரு ஆப்செட்,
அண்ணாமலைநகர்,
முதற்பதிப்பு 2000

35. ஜகன்நாதன். ச. வ.

தமிழ் நாவலின் தோற்றமும் வளர்ச்சியும்,
தமிழ் எழுத்தாளர் கூட்டுறவுச் சங்கம்,
சென்னை, 1966.

36. ஜெயபாரதி அகஸ்டின்

R.S.ஜேக்கப் சிறுகதைகள் ஒரு திறனாய்வு,
நியூ செஞ்சுரி புக் ஹவுஸ்,
சென்னை-600 098,
முதற் பதிப்பு ஜனவரி 2012.

ஆய்வேடுகள்

1. இராஜலெட்சுமி. கூ.

சோலை சுந்தரபெருமாள் படைப்புகளில்
மண்ணும் மக்களும்,
முனைவர் பட்டத்திற்காக அளிக்கப் பெற்ற
ஆய்வேடு, அழகப்பா பல்கலைக்கழகம்,
காரைக்குடி, மே 2009.

2. காயத்ரி. ச.ஆ.

சூர்யகாந்தன் நாவல்களில் கிராமியம்
முனைவர் பட்டத்திற்காக அளிக்கப் பெற்ற
ஆய்வேடு,
அரசு கலைக்கல்லூரி,
உதகமண்டலம்,
நவம்பர் 2014.

ஆய்வுக்கோவைகள்

மாலினி

உலக தமிழாக்க ஆய்வுக் கோவை,
தொகுதி – 7

ஐ.பிரேமலதா,

இந்தியப் பல்கலைக்கழகத் தமிழாசிரியர்
மன்றம் ஆய்வுக் கோவை,

தொகுதி – 4.

இதழ்கள்

கல்கி

கல்கி இதழ் 27.02.1966.

செம்மலர்

வாழ்க்கையைக் கவர்ந்த இலக்கியங்கள்,
1984.

ஆங்கில நூல்கள்

1. Ian Reid

The Short story,
Methuen&Co.Ltd.,
London, Barnes& Noble Books,
New York, First Publised, 1977.

2. Robert R. Rogers

The Fine act of reading,
The Stratfort co.,
Boston, 1930.

3. Donald K. Ludgin, Short story
The word book encyclopedia,
S- N, Volume 17.
4. Roy Ivan Johnson, study and appreciation of the short story
Silver Burdeth Company,
Copy right, 1930, 1938.
5. Esther Marshal Encyclopaedia Britannica.
By Society of Gentlemen in Scotland,
Vol.III (M-Z).
6. David Dressler Critical appreashes in literature,
Penguin, England, 1980.
7. D. Susan Bassnett, Comparative Literature Acritical
introduction
A Critical Introduction,
Oxford, Third Edition, 1998.

பின்னிணைப்பு

பின்னிணைப்பு-1

சோ.தர்மனின் நிழற்படம்

பின்னிணைப்பு-2

சோ.தர்மன் அவர்கள் அளித்த நோக்காணல்

பேட்டியாளர்:

திருமதி செ.உமாமகேஸ்வரி,
முனைவர் பட்ட ஆய்வாளர்,
(பகுதி நேரம்),
தமிழ் உயராய்வு மையம்,
அழகப்பா அரசு கலைக்கல்லூரி,
காரைக்குடி.

தகவலாளர்:

திரு சோ.தர்மன்,
எழுத்தாளர்,
கோவில்பட்டி,
தூத்துக்குடி மாவட்டம்.

1.தங்களின் பிறப்பு, வளர்ப்பு, பணி, குடும்பம் பற்றிக் கூறவும்.

தூத்துக்குடி மாவட்டம், கோவில்பட்டி தாலுகாவில் உள்ள உருளைக்குடி நான் பிறந்த ஊர். தந்தை சோலையப்பன், தாயார் பொன்னுத்தாய். எனக்கு 2 இளைய சகோதரிகள், 3 இளைய சகோதரர்கள். எங்கள் குடும்பம் விவசாயக் குடும்பம். நான் பழைய எஸ்.எஸ்.எல்.சிமுடித்து விட்டு தூத்துக்குடியில் உள்ள பாலிடெக்னிக் கல்லூரியில் டிப்ளமோ படித்து கோவில்பட்டியில் உள்ள ராயல் டெக்ஸ்டைல்ஸ் மில்லில் வேலையில் சேர்ந்தேன்.

எனது மனைவியின் பெயர் மாரியம்மாள். எனக்கு இரண்டு மகன்கள் உள்ளனர்.

2.தங்களது எழுத்துப்பணிக்குத் தூண்டுகோலாக அமைந்தது எது?

எனது தந்தை ஓயில் கும்மி கலைஞராக இருந்த காரணத்தால் சிறுவயதில் ஏற்பட்ட நாடக கலைஞர்களின் நட்பு மற்றும் எனது தாய்மாமனாரும், சிறந்த தமிழ் எழுத்தாளருமான பூமணி அவர்களின் வழிகாட்டலும் என்னை எழுதத் தூண்டியது. மேலும் மூத்த எழுத்தாளர் கி.ராஜநாராயணன் அவர்களின் நெறிபடுத்துதலும் எனது எழுத்துப்பணிக்குத் தூண்டுகோலாக அமைந்தது.

3.தங்களின் முதல் படைப்பு எது?

எனது முதல் படைப்பு 'விருவு'.

4.தங்களது முதல் படைப்பிற்கான உந்துதல் எது?

ஆரம்ப காலங்களில் கவிதை மட்டுமே எழுதிக்கொண்டிருந்த நான், தி.சு.நடராசன் போன்றோரின் தூண்டுதலால் சங்க இலக்கியங்களைப் படிக்க

நேர்ந்தது. அதன் மூலமாக கவிதை எழுதுவதை விடுத்து எனது மனம் கதைகளின் பக்கம் திரும்பியது.

5.இதுவரை தங்களது படைப்புகள் எத்தனை வெளிவந்துள்ளன?

ஐந்து சிறுகதைத்தொகுப்புகள், மூன்று நாவல்கள், ஒரு ஆய்வு நூல்(வில்லிசை பற்றியது)

6.தங்களது படைப்புகளில் வேறு எழுத்தாளர்களின் தாக்கம் உள்ளதா?

ஆரம்ப காலங்களில் கி.ராஜநாராயணன், பூமணி, தனுஷ்கோடி ராமசாமி, ம.ஜெயபிரகாசம், மேலாண்மை பொன்னுச்சாமி போன்றோரின் தாக்கம் இருந்தது.

7.சிறுகதைகளில் தங்களது தனித்துவமாகத் தாங்கள் கருதுவது என்ன?

எனது தனித்துவமாக நான் கருதுவது எனது கதைசொல்லும் வித்தியாசமான முறை. அதாவது மனிதர்கள் மூலமாக மட்டுமன்றி பறவைகள், விலங்குகள் மூலம் கதைசொல்வது.

8.தங்களது படைப்பிற்கான களங்கள் யாவை?

எனது படைப்பிற்கான களங்கள் கரிசல்காட்டு வட்டார மக்கள் மற்றும் அவர்களது வாழ்க்கை முறைகள்.

9.தங்களது படைப்பிற்கான களங்களை எவ்வாறு தேர்வு செய்கிறீர்கள்?

சாதாரண மக்கள் வாழ்க்கையில் இருந்தும், தனிப்பட்ட பயணங்களை மேற்கொண்டும் எனது கதைக்கான களங்களைத் தேர்வு செய்கிறேன்.

10.தங்கள் படைப்புகளுக்குத் தலைப்பிடுவது எவ்வாறு?

கதையின் மையக்கரு மற்றும் கதாபாத்திரங்களின் முக்கியத்துவத்தையும் கருத்தில் கொண்டு என் கதைகளுக்குத் தலைப்பிடுகிறேன்.

11.தங்களது படைப்புகள் உண்மைச் சம்பவங்களை அடிப்படையாகக் கொண்டவையா? அல்லது கற்பனையானவையா?

எனது படைப்புகள் எதார்த்தமான உண்மைச் சம்பவங்களை அடிப்படையாகக் கொண்டு அவற்றில் சிறிது கற்பனை கலந்து படைக்கின்றேன். காரணம் கற்பனை இல்லாத கதை வெறும் செய்தியாகிவிடும்.

12.தங்களது படைப்புகளில் தங்களை மிகவும் கவர்ந்தது எது? காரணம் என்ன?

குறிப்பிட்டுக் கூற இயலாது. ஏனெனில் எனது அனைத்து படைப்புகளுமே எனக்குப் பிடித்தவை.

13.தங்களின் மொழிநடையைக் கூறவும்.

நான் கதைக்கருவிற்கு ஏற்றாற்போல எனது மொழிநடையை உருவாக்குகிறேன்.

14.தங்களது படைப்புகள், பாத்திரங்கள், சம்பவங்கள் இன்றைய சமூக வெளிப்பாடா? கற்பனையா?

எனது படைப்புகள், பாத்திரங்கள் அனைத்துமே இன்றைய சமூக வெளிப்பாடே.

15.தங்களது கதைகளில் புராண, இதிகாச, வரலாற்று சம்பவங்களை இணைத்து எழுதியுள்ளீர்கள். இந்த எண்ணம் எவ்வாறு தங்களுக்குத் தோன்றியது?

நமது புராண, இதிகாச, வரலாற்று சம்பவங்கள் அனைத்துமே இன்றைய காலச்சூழலில் பொருந்தக் கூடியனவாக உள்ள காரணத்தினால் நான் அவற்றை எனது கதைகளில் சேர்த்து எழுதியுள்ளேன்.

16.உங்கள் கதைமாந்தர்கள் கற்பனையாக உருவாக்கப்பட்டவர்களா?அல்லது எதார்த்தமானவர்களா?

எனது கதைமாந்தர்கள் கற்பனையானவர்கள் அல்ல. நமது சமுதாயத்தில் காணப்படும் நமது சராசரி மனிதர்களே.

17.தங்களது சிறுகதைப் படைப்புகளின் கதைமாந்தர்களில் தங்களை மிகவும் கவர்ந்தவர் யார்? அதற்குக் காரணம் ஏதேனும் உண்டா?

எனது பிள்ளைகளில் யார் சிறந்தவர் என்று கேட்டால் எவ்வாறு கூற முடியும். அதேபோல எனது கதைமாந்தர்களில் அனைவருமே என்னைக் கவர்ந்தவர்கள்தான்.

18.தங்களைக் கவர்ந்த பிற படைப்பாளிகள்?

தமிழ் எழுத்துலகைப் பொறுத்தமட்டில் ம.அரங்கநாதன், கு.அழகர்சாமி, புதுமைப்பித்தன் ஆகியோர் என்னைக் கவர்ந்த படைப்பாளிகள் எனலாம்.

19.தற்போது எழுதிக் கொண்டிருக்கும் படைப்பு எது?

தமிழ்நாட்டிற்கு வந்த கிறிஸ்துவ மிஷனரிகளைப் பற்றிய ஒரு நாவல் எழுதிக் கொண்டிருக்கிறேன்.

20.நிகழ்காலச் சிறுகதை இலக்கியம் பற்றிய தங்களது கருத்து என்ன?

நிகழ்காலச் சிறுகதை இலக்கியங்கள் அவற்றைச் சொல்லும் முறையாலேயே சிறப்புப் பெறுகிறது.

21.தங்களைப் பாதித்த அல்லது கவர்ந்த நூல்கள் எவை?

ஆண்பரிதியும் பெண்பரிதியும், கோபல்ல கிராமம், அஞ்ஞானி, நாளை மற்றுமொரு நாளை போன்ற நூல்கள் என்னைக் கவர்ந்தவை எனலாம். இவை தவிர கட்டுரைத்தொகுப்புகள், கவிதை நூல்கள் போன்றவையும் எனக்கு வாசிக்கப் பிடிக்கும்.

22.தங்களது பார்வையில் பெண்கள் எவ்வாறு மதிப்பிடப்படுகிறார்கள்?

ஆண்களுக்கு நிகராக பெண்களும் மதிக்கப்படுகிறார்கள். பெண் அடிமைத்தனம் முடிந்து விட்டது. இன்று எல்லாத் துறையிலும் பெண்கள் கால் பதிக்கத் தொடங்கி விட்டனர். தற்போது பெண்கள் செய்யும் செயல்களைப் பார்த்து கலாச்சார சீரழிவு என்று சொல்கிறார்கள். அது அவ்வாற அல்ல அ.:து கலாச்சார மாற்றம் என்று நான் கூறுவேன்.

23.உழைக்கும் பெண்கள் பற்றிய தங்களது பார்வை?

தற்போது பெண்கள் உழைக்கும் முறைகள் மாறி உள்ளன. அவர்களுக்கு உரிய மரியாதைகள் வழங்கப்பட வேண்டும்.

24.தற்காலப் பெண்கள் பெண் சுதந்திரத்தைச் சரியான முறையில் பயன்படுத்துகிறார்களா?

தற்காலப் பெண்கள் பெண் சுதந்திரத்தைச் சரியான முறையில் பயன்படுத்துகின்றனர். பெண் சுதந்திரம் என்ற சொல் தேவையில்லை. ஏனெனில் குடும்பத்தை நிர்வகிப்பது பெண்களே. ஆண்கள் அவர்களோடு இணக்கமாக செல்வதே நல்ல குடும்பத்தின் இலக்கணமாக விளங்கும்.

25.இன்றைய தமிழ் சமூகப் பெண்கள் பற்றிய கருத்து மற்றும் அறிவுரைகள் ஏதேனும் கூறுக.

இன்று பெண்கள் தங்களுக்கான உரிமைகளைத் தாங்களே பெற வேண்டும். திறமையே அவர்களுக்கான மதிப்பு. இந்த சமுதாயத்தைக் கண்டு பயந்து, மக்களின் பேச்சிற்கு மதிப்பளிக்காமல் அவற்றைப் புறந்தள்ளினாலே அவர்கள் முன்னேற முடியும்.

26.இன்றைய இளம் பெண் படைப்பாளர்களிடம் ஒரு தீவிரப் போக்குக் காணப்படுகிறது. அதுபற்றிய தங்கள் கருத்து?

இளம் பெண் படைப்பாளர்களிடம் ஒரு தீவிரப் போக்குக் காணப்படுவதற்குக் காரணம் காலம் அவ்வாறான வாழ்க்கைச் சூழலில் அவர்களை இழுத்துச் செல்வதே ஆகும். பிற நாட்டுப் படைப்பாளர்களுடன் ஒப்பிடுகையில் நம் பெண்கள் நம் கலாச்சாரத்திற்கு எதிராகவோ, தீவிரமாகவோ படைப்பது காலத்தின் கோலம். அது வாசகர்களின் விருப்பம்.

27.இன்றைய தொழிலாளி- முதலாளி நிலை பற்றிய தங்களின் பார்வை என்ன?

தொழிலாளி— முதலாளி நிலை இன்று இல்லை. திறமை இருந்தால் எங்கு சென்றாலும் வேலை உண்டு. திறமைக்கு முக்கியத்துவம் தருவதால் தொழிலாளி — முதலாளி பாகுபாடு இன்றைய சூழலில் என்னைப் பொறுத்தவரை இல்லை.

28.சுற்றுச்சூழல் பாதுகாப்பில் எழுத்தாளர்களின் பங்களிப்பு எவ்வாறு இருக்க வேண்டும்?

உலகம் முழுவதும் விவாதிக்கக் கூடிய ஒரு கூற்றாக உள்ளது சுற்றுச்சூழல் பாதுகாப்பு. படைப்பாளி என்ற முறையில் சுற்றுச்சூழல் பாதுகாப்பில் எனக்குப் பொறுப்பு அதிகம் உண்டு. எனது பல கதைகளில் நான் சுற்றுச்சூழலுக்கே முக்கியத்துவம் கொடுத்து எழுதியுள்ளேன்.

29.நான் பிறப்பால் மட்டுமே தலித். எழுத்தால் அல்ல. என்று கூறியுள்ளீர்கள். அவ்வாறு எனில் பிற படைப்பாளர்களிடமிருந்து தாங்கள் எவ்வாறு வேறுபட்டுள்ளீர்கள்?

தலித் இலக்கியம் என்பதே ஒரு எழுத்தாளனை நீ உன் பிரச்சினைகளை மட்டுமே எழுது என்று கூறுவதே உள்ளார்ந்த அரசியல் தான். தலித் எழுத்தாளர் என்று கூறுவதே நவீன ஜாதிய தீண்டாமைதான். மற்ற ஜாதி எழுத்தாளர்களை அவ்வாறு கூறுவதில்லை.படைப்பாளிக்கு இந்த அண்டம் முழுவதுமே படைப்பிற்கான களங்கள் நிறைந்துள்ளன. தலித்துகள் பற்றி தலித் எழுதும் போது அதை

உணர்ந்து எழுதுகிறான். ஆனால் அதை மட்டுமே எழுத வேண்டும் என்று கூறுவதே தவறு.

30.தென் மாவட்டங்களில் சாதிய மோதல்கள் ஏற்படுகின்றதன் காரணம், அது பற்றிய தங்கள் கருத்து.

தென் மாவட்டங்களில் சாதிய மோதல்கள் ஏற்படுகின்றதன் காரணம் பொறாமைகள், போட்டிகள் போன்றவையே ஆகும். அதற்குக் காரணமாக அமைவது அரசியல் தூண்டுதல்களே.

31.இன்றைய கல்வி வியாபாரமாகவும், மனப்பாட முறையிலும் அமைந்துள்ளதன் காரணமாக தமிழ் மாணவர்கள் போட்டித் தேர்வுகளில் பங்கு பெற முடியாமலும், பங்கு பெற்றாலும் அதில் வெற்றி பெற முடியாத சூழ்நிலை நிலவுவது குறித்து தங்களது கருத்து என்ன?

நமது கல்வி முறை மெக்காலே கல்விமுறை. இந்தமுறை நல்ல மாணவனை உருவாக்குவதில்லை. நல்ல குமாஸ்தாக்களையே உருவாக்குகிறது. இன்றைய மாணவர்களுக்கு நான் கூறுவது உனது கல்வி உனது இறக்கை போன்றதே. அதைப் பயன்படுத்தி நீதான் பறக்க வேண்டும். மாணவர்கள் தங்களது திறமைகளை வளர்த்துக் கொள்ள வேண்டும்.

32.தற்போதைய தமிழகத்தில் நிலவும் அரசியல் சூழல் குறித்து தங்கள் கருத்து.

பொது வாழ்விற்கு ஒரு ஒழுக்கம் வேண்டும். அமெரிக்கா, ஐரோப்பா போன்ற நாடுகளில் நீ தனிமனிதனாக எவ்வாறு வேண்டுமானாலும் இரு. ஆனால் பொது வாழ்வில் நீ ஒழுக்கமாக இருக்க வேண்டும் என்று கூறுகின்றனர். நம் நாட்டில் அதற்கு நேர்மாறாக இருக்கிறது. அரசியல் என்பது சாதாரணமல்ல அதற்கு நிறைய தகுதி, திறமை வேண்டும்.

33.இன்றைய இளைஞர்கள் பற்றியும், அவர்களது முன்னேற்றம் குறித்தும் தங்களது பார்வை என்ன?

உலகம் முழுவதும் இன்று நமது உள்ளங்கையில் உள்ளது. இளைஞர்களுக்கு நான் கூறுவது ஒன்றுதான். அது உனக்குத் திறமை இருந்தால் நீ எங்கு வேண்டுமானாலும் செல்லலாம். திறமை மட்டுமல்ல, முயற்சியும் வேண்டும். எல்லாருக்கும் எல்லாத் திறமையும் இருக்கிறது. அதைப் பயன்படுத்த முயற்சி எடுக்க வேண்டும்.

34.தங்களுக்கு கிடைத்த விருதுகள், பரிசுகள், பாராட்டுகள் பற்றிக் கூறுக.

சுயவிபரத்தில் காண்க.

35.தாங்கள் ஏதேனும் கூடுதலாகக் கூற விரும்புகிறீர்களா?

தமிழ் எழுத்துலகில் பெண் எழுத்தாளர்களின் படைப்புகள் மிகக் குறைவாகவே உள்ளன. பெண்கள் எழுத்தாளர்கள் நிறைய உருவாக வேண்டும். இன்றைய இளைஞர்கள் வாசிப்புத் திறனை வளர்த்துக் கொள்ள வேண்டும்.

பின்னிணைப்பு-3

சோ.தர்மன் சுயவிபரம்

பெயர்	: சோ.தர்மராஜ்
பெற்றோர் பெயர்	: சோலையப்பன் - பொன்னுத்தாய்
பிறப்பிடம்	: உருளைக்குடி
பிறந்த தேதி	: 08.08.1953
கல்வித்தகுதி	: எஸ்.எஸ்.எல்.சி., பாலிடெக்னிக்
பணி	: ராயல் மில்ஸ், கோவில்பட்டி.
குடும்ப விபரம்	: மனைவி — மாரியம்மாள் மகன்கள் - இரண்டு பேர்.

முதல் படைப்பு : விருவு (1980)

முதல் படைப்பு வெளியான இதழ் : மகாநதி

இதுவரை வெளியான படைப்புகள் :

- 1.ஈரம் சிறுகதைத் தொகுப்பு -1994,சிந்து பதிப்பக அறக்கட்டளை, சென்னை.
- 2.தூர்வை நாவல் - 1994, அன்னம் பதிப்பகம், சிவகங்கை,
- 3.சோகவனம் சிறுகதைத் தொகுப்பு — 1999, சாருலதா பதிப்பகம், சென்னை.
- 4.சோ.தர்மன் கதைகள் சிறுகதைத் தொகுப்பு — 2001, மருதா பதிப்பகம், சென்னை.
- 5.வில்லிசை வேந்தர் பிச்சைக் குட்டி (வில்லிசை பற்றிய ஆய்வு நூல்), 2002, மருதா பதிப்பகம், திருச்சி.
- 6.வனகுமாரன் சிறுகதைத் தொகுப்பு — 2003, ஓவியா பதிப்பகம், சென்னை.
- 7.கூகை நாவல், காலச்சுவடு பதிப்பகம், நாகர்கோவில்.
- 8.தூர்வை நாவல், மாணவர் பதிப்பு, காலச்சுவடு பதிப்பகம், நாகர்கோவில்.
- 9.சோ.தர்மன் கதைகள், சந்தியா பதிப்பகம், சென்னை.

10.சூல் நாவல், அடையாளம் பதிப்பகம், திருச்சி.

கிடைத்த விருதுகளும் பரிசுகளும் :

1.1992 ஆம் ஆண்டின் சிறந்த சிறுகதைக்கான இலக்கியச் சிந்தனை விருது, சென்னை.

2.1993 ஆம் ஆண்டின் இந்திய அளவில் சிறந்த சிறுகதைக்கான கதா விருது, டெல்லி.

3.1994 ஆம் ஆண்டின் மீண்டும் சிறந்த சிறுகதைக்கான இலக்கியச் சிந்தனை விருது, சென்னை.

4.திருப்பூர் தமிழ்ச்சங்க விருது, திருப்பூர்.

5.லில்லி தேவசிகாமணி விருது, கோவை.

6.புதுவை இலக்கிய தென்றல் விருது, பாண்டிச்சேரி.

7.ப.ஜீவானந்தம் - பா.ராமமூர்த்தி நூற்றாண்டு விழா இலக்கியப்பரிசு, திருப்பூர்.

8.வி.ஆர்.கிருஷ்ணய்யர் அறக்கட்டளை விருது, மனோன்மணியம் சுந்தரனார் பல்கலைக்கழகம், திருநெல்வேலி.

9.கனடா இலக்கியத்தோட்டம் விருது, டொரொண்டோ பல்கலைக்கழகம், கனடா.

10.தமிழ்நாடு அரசின் விருது, சென்னை.

11.அமுதன் அடிகள் இலக்கியப் பரிசு, 2008, தஞ்சை.

12.தமிழக அரசின் அகவை முதிர்ந்த தமிழறிஞர் ஓய்வுதியம்.

13.2016 ஆம் ஆண்டின் ஆனந்த விகடன் விருது, சென்னை.

14.சுஜாதா விருது, சென்னை.

15.S.R.V. படைப்பூக்க விருது, திருச்சி.

ஆசிரியர் அளித்தகூடுதல் தகவல்கள் :

இன்னும் பல விருதுகள் பெற்றிருந்தாலும் மதிப்பிற்குரியவனாக நான் மதிக்கின்ற பட்டியல் மட்டுமே மேலே சொன்னவை. இவை போக என் படைப்புகள் பல்வேறு கல்லூரிகளில் இளநிலை, முதுநிலை மாணவர்களுக்கு பாடமாக

வைக்கப்பட்டுள்ளன. இதுவரை 6 பேர் பி.எச்.டி., பட்டமும், 14 பேர் எம்.பில் பட்டமும் பெற்றிருக்கின்றனர். இந்து, இண்டியன் எக்ஸ்பிரஸ், எகனாமிக்ஸ் டைம், இண்டியன் லிட்ரேச்சர் போன்ற ஆங்கில தினசரிகளில் என் கதைகள் மொழி பெயர்க்கப்பட்டுள்ளன. இவை போக இந்தி, மலையாள மொழிகளில் என்னுயை சில சிறுகதைகளையும், தூர்வை நாவலின் சில பகுதிகளையும் சாகித்திய அகாடெமி மொழி பெயர்த்துள்ளது. தற்பொழுது ஒரு நாவலும், குழந்தைகளுக்கான ஒரு சிறுகதைத் தொகுப்பும், காணாமல் போய்விட்ட 64 பறவைகளைப் பற்றிய நூலும் வெளிவர இருக்கின்றன.

சு. ஜென்
8/4/18
2

பின்னிணைப்பு-4

சோ.தர்மன் கதைகளில் பாத்திரப்படைப்பு--- அட்டவணை

வ. எண்	கதையின் தலைப்பு	முதன்மை மாந்தர்கள்	துணை மாந்தர்கள்	வந்து செல்லும் மாந்தர்கள்	அ.நிணை படைப்புகள்
1.	விருவு	சுப்புக்குட்டி	சோமசுந்தர ரெட்டியார் சுப்புக்குட்டி பொண்டாட்டி	மதுக்கன் கிழவன் மொட்டையன்	----
2.	வாழையடி	குருசாமி	சடையாண்டி	வள்ளி கிட்ணன் லெட்சுமி சின்னமாடத்தி	-----
3.	(அ)ஹிம்சை	அய்யா	மாரியம்மா	முத்தவன்	கிளி மைனா ஆடு நாய்
4.	ம(னி)தம்	குருஸ்	பொன்னையா நாடார் சண்முகம் பகடை	பட்டாளத்து நாயக்கர்	----
5.	தொக்கம்	பேச்சி	பேச்சி மனைவி	சின்னக்குட்டி பனையேறி	---
6.	நசுக்கம்	சரோஜா	மிக் கேலு பிரக்கன்	போர்மேன் சங்கரன்பிள்ளை சண்முகைய்யா தங்கமாடத்தி	
7.	சத்தியங்கள்	அய்யம்மாள்	அலங்காரியம்மா	சிவகாமி செல்வம் பெருமாளு சின்னகணக்கன் தங்கமணி	
8.	மனுஷம்	உருளகுடி	சங்கரலிங்கம்	-----	-----

		குஞ்சி	வீரபத்திரன்		
9.	முளைக்கும் சிறகுகள்	முத்துராக்கன்	துரைச்சாமி முதலாளி	பட்டாணிப்பயல் சோமசுந்தரம் சின்னக்கண்ணு வடிவு	-----
10.	சருகுகள்	சங்கன்	சுப்புத்தாய்	வேதமுத்து முத்தவன்	-----
11.	குருத்து	பாட்டி	ரமேஷ்	-----	-----
12.	சார்..போஸ்ட்	போஸ்ட்மேன் சண்முகம்	-----	-----	-----
13.	ஈரம்	தங்கம்மாள்	சிவகாமி	கம்பெனி போர்மேன்	-----
14.	சோறு	சக்கரை	கட்டாரி	ஐயர்	-----
15.	சிதைவுகள்	கருப்பசாமி	-----	-----	-----
16.	குறளி வித்தைக்காரன்	சிலை விற்பவன்	சிறைப்பறவை சின்னதுரை	-----	-----
17.	உதிரப்பூ	சந்தன மாரியம்மாள்	சிவகாமி	ஜோஸ்யம் பிள்ளை	-----
18.	அழுக்கு	சிவகாமி	தலையாரி	ஆண்டிச்சி கிழவி	-----
19.	அப்பாவிகள்	சங்கையா ரெட்டியார்	தலையாரி	முத்திராமலிங்கம் லிங்கக்கோனார் சித்தையா நாயக்கர் அக்கையா நாயக்கர்	-----
20.	தவம்	காளியம்மாள்	சீனி	கம்மாச்சிப் பாட்டி மாசாணம் கணக்குப்புள்ள லிங்கம்மாள்	-----
21.	கோணல்கள்	முதலாளி	வெயிலுக்காளப் பய	முதலாளியம்மா பெரியவர்	-----
22.	கழிவுகள்	குருசாமி நாயக்கர்	ரெங்கசாமி நாயக்கர்	ராமசுப்பு நாயக்கர்	-----

23.	ஒச்சம்	அய்யா அம்மா	அவன்	-----	-----
24.	மணம்	வெயிலாச்சி	செண்பகவல்லி	மாணிக்கம் மாரியம்மாள் பிச்சை	-----
25.	மாடுகள்	திருக்கோட்டித் தேவர்	பேச்சியம்மாள்	முதலாளி ரைட்டர் கணபதி	-----
26.	தழும்பு	வேல்சாமி	சோலையப்பன்	இன்னாசி சின்னமாடத்தி	-----
27.	இரவின் மரணம்	பாலிசு	ஆபிசர்	ஐம்பு கல்யாணி	-----
28.	சோகவனம்	-----	-----	-----	பறவைகள்
29.	அழுத்தம்	சிவன்பிள்ளை	சோலமகன்	மனைவி	-----
30.	மிதவை	பொன்மாடன்	போலீஸ்காரர்கள்	அம்மா அப்பா	-----
31.	அடமானம்	கருப்பசாமி	மாடசாமி	மாமா முனியம்மாள் போர்மேன் மாரியம்மாள் வள்ளியம்மாள்	-----
32.	சிகிச்சை	ஆறுமுகம்	நர்ஸ்	டாக்டர்	-----
33.	வலைகள்	தாயம்மாள்	காளிமுத்து	ஊர்மக்கள் தாயம்மாள்மகன் மகள்	-----
34.	சிருஷ்டி	சீனி	சாமியார்	-----	-----
35.	மருந்து	விஜி	வினு	அரவிந்த்	-----
36.	ஊழ்	சீனி	கெங்கையா நாயக்கர்	சுப்பையா நாயக்கர் கெங்கம்மா	-----
37.	அன்பின்சிற்பி	லெஸ்ஸி ஹேன்ஸன்	தேவதச்சன்	மேஜர்உ வேல்ஷ் துரை துரைச்சாமி	-----
38.	அவஸ்தை	சீனிவாச சாஸ்திரி	ஸ்தபதி	-----	-----

39.	சாபம்	நான்	காளியம்மாள்	மாலதி அரிச்சந்திரன் சந்திரமதி	-----
40.	இருந்தது	நான்	பெரியபாட்டி	மனைவி குழந்தைகள்	-----
41.	நீர்ப்பழி	கனகவேல்	பொன்மாடன்	பொய்சொல்லா மெய்யபிள்ளை விசாலாட்சி	-----
42.	மைதானம்	பாபநாசம்	நாகப்பன்	முனியசாமி	-----
43.	நிழல்பாவைகள்	லட்சுமணராவ்	முத்துவீரன் தாத்தா	ரத்னாபாய் கோபால்ராவ்	-----
44.	சிலையல்ல கண்ணகி	கிழவி	நான்	குழந்தைகள்	-----
45.	சட்டவேலிகள்	விஜயகுமார்	மனைவி	கைதிகள்	-----
46.	இறுக்கம்	நான்	கலாதேவி	அம்மா அப்பா	-----
47.	மனம் என்னும் ஊஞ்சலிலே...	நான்	மனைவி	மகன்கள்	-----
48.	எனக்கான அரிசி	நான்	இன்ஸ்பெக்டர்	நைனா முத்துச்சாமி	-----
49.	சிதறல்கள்	கனகம்மாள்	லட்சுமி	முத்துச்சாமி அரசு அதிகாரி	-----
50.	வனகுமாரன்	நான்	பச்சன்தாத்தா	காவலர்கள்	-----
51.	நடப்பு	மாடசாமி பிள்ளை	நடராஜபிள்ளை	கோமதியம்மாள் சித்தையா நாயக்கர் அனுமந்தராவ்	-----
52.	விட்டுவிலகி	பொன்மாடன்	-----	-----	குருவிகள்
53.	நாசி	பொன்மாடன்	போலீஸ்	-----	நாய்
54.	தற்காத்து	நிர்மலா	ராமன்நாயர்	-----	-----
55.	கொடிகளின் நிறம்	மருதமுத்து	சலீம்பாய்	ரமேஷ்	-----
56.	பார்த்துக் கொண்டிருக்கும் பிரபஞ்சம்	உத்திரகோச மங்கை நாச்சியார்	அபிராம பராக்கிரமன்	குலசேகரதர்மப் பெருமாள் உருமாறிச்சோழன் காரைக்கால்சித்தன்	-----

57.	வம்சம்	சிவகாமி	சீனிவாசன்	சீனிவாசன் அப்பா	-----
58.	வார்த்தைகள்	கவிதா	ஆனந்த்	-----	-----
59.	விசாரம்	வீரபத்ரபிள்ளை	பொன்மாடன்	கவிஞர் நீலமணி முனியாண்டி	-----
60.	வதை	பொன்மாடன்	-----	-----	வேப்பமரம்

பின்னிணைப்பு-5

சோ.தர்மன் சிறுகதைகளின் அமைப்பு முறை:-

நீண்ட சிறுகதைகள்		அளவான சிறுகதைகள்		சின்னஞ்சிறு சிறுகதைகள்	
சிறுகதையின் பெயர்	பக்கம்	சிறுகதையின் பெயர்	பக்கம்	சிறுகதையின் பெயர்	பக்கம்
இரவின் மரணம்	30	நகக்கம்	12	விருஷ	9
நடப்பு	19	சத்தியங்கள்	13	வாழையடி	9
		தழும்பு	10	(அ)கிம்சை	9
		வதை	13	ம(னி)தம்	9
		ஊழ்	14	தொக்கம்	9
				மனுஷம்	9
				முளைக்கும் சிறகுகள்	9
				ஈரம்	7
				சோறு	7
				சருகுகள்	9
				குருத்து	9
				சார்...போஸ்ட்	7
				சிதைவுகள்	9
				குறளி வித்தைக்காரன்	7
				உதிரப்பூ	7
				அழுக்கு	5
				அப்பாவிகள்	8
				தவம்	8
				கோணல்கள்	5
				கழிவுகள்	7
				ஓச்சம்	6
				மணம்	9
				மாடுகள்	9
				சோகவனம்	6
				அழுத்தம்	7

				மிதவை	8
				அடமானம்	9
				சிகிச்சை	7
				வலைகள்	6
				சிருஷ்டி	7
				மருந்து	9
				அன்பின் சிப்பி	8
				அவஸ்தை	6
				சாபம்	7
				இருந்தது	9
				நீர்ப்பழி	7
				மைதானம்	6
				நிழல் பாவைகள்	8
				சிலையல்ல கண்ணகி	6
				சட்டவேலிகள்	6
				இறுக்கம்	7
				மனம் என்னும் ஊஞ்சலிலே...	6
				எனக்கான அரிசி	7
				சிதறல்கள்	5
				வனகுமாரன்	9
				விட்டு விலகி	6
				நாசி	5
				தற்காத்து	7
				கொடிகளின் நிறம்	5
				பார்த்துக் கொண்டிருக்கும் பிரபஞ்சம்	6
				வம்சம்	5
				வார்த்தைகள்	6
				விசாரம்	8

பின்னிணைப்பு-6

சோலை சுந்தரபெருமாள்
நிழற்படம்

பின்னிணைப்பு-7

SOLAI SUNDARAPERUMAL'S BIO DATA

Name	:Sundaraperumal
Parents	:Subramanya Pillai – Kamalam
Native Place	:Kavanur
Date of Birth	:09.05.1953
Educational Qualification	: Post Graduation in Tamil Graduation in Education
Beginning of Reading Habit	:Right from VII Std onwards. Particularly “Mayakuthirai” (Magic Horse) – A serial appeared in a Tamil Magazine Raani (Queen)
Objective of Creating Literature	:Standing apart from the views of most of the writers of composite Tanjavur District in selecting of the story Minute documentation of the methodology of life style and culture of local people particularly farmers and bonded Ploughers
First Publication ‘THE MIND’ – A short fiction	:Won a prize in the late Ramarathinam Memorial Competition conducted by Tamil Literary Magazine – Kalaimagal in 1987 depicting the sorrows of the schedule casts and socially downtrodden communities particularly women.

First short story

‘THE GENERATION’

:A short story having the background of the lifestyle of odder – A community of ‘Nomad’ engaged in road making appeared in Thamarai (Lotus) – A literary magazine in 1989. Also received the EST memorial award in the same month.

Stories evolved from the experience

of publication from 1980

: ‘Ponniyin Kadhalan’, ‘Oh Sevanthi’, Neeril Alum Meenkal’, ‘Marathai Thangum Kilaikal’, ‘Kaliyaga Kuttangal’, ‘Neriyai Thodatha Niyangal’. All these short stories were published at a very low cost (Rs.1/-)

Anthology of Poems – 1986

: ‘Therkke Or Imayam’ (A Himalaya in South)

Novel – 1990

: ‘Urangamarantha Kumbakarnalkal’ – It was selected as one of the best novels published in the 1990 by the magazine – ‘Subamangala’

Compilation of Short Stories

: ‘Man Uruvankal’ – An award was awarded by the State Bank of India and the writers Board of Tamilnadu.

Novel – 1992

: ‘Ore or Orlae’ – An Award was awarded by the center of the service for International Humanism (Chennai)

Compilation of Short Stories – 1993

: ‘Vandal’

1) ‘Bharathi Memorial Award’ –

By Tamilnadu Kalai Illakkia Perumantram and N.C.P.H.

2) 'EST Memorial Literary Award' – By Kovai Lilly Devasigamani Trust

Collection of Short Fiction – 1993 :Manasu – Collection of four fictions.
Awardedby State Bank of India

Compilation of Short Stories – 1995:'Orankani' – Awarded by Tirupur Tamil
Sangam.

A Volume of Short Stories – 1996 :'Oru Oorum Sila Manitharkalum' –
Literary Award by State Bank of India.

Novel – 1998 :'Nanjai Manitharkal' – Award by Tirupur
TamilSangam

Novel – 1999 :'Sennel' (Red Paddy)2010-10th Edition

1) Prize given by the Government of Tamilnadu.

2) Bharathi Award by Tamilnadu Kalai IllakkiaPerumantram

3) Perumayi Kuppannan Memorial Award by Tamilnadu Murpokku Eluthallar
Sangam

4) Literary Award by State Bank of India.

A volume of Short Stories – 2000 :'Vaddathai Meeri'

Novel – 2002 :Thappattam – Literary Award by State
Bank of India

Novel – 2005 :'Perunthinai – Thanjai Prakash Memorial
Literary Award

A Volume of Short Stories – 2006 :'Madaiyankalum Sila Kadaikalum'

A Collection of Fictions – 2006 :'Gurumarkal'

Novel – 2007:'Marakkal' – Award by kovai Kasthuri Seenivasan Trust

A collection of Short Stories – 2010 :'Velladukallum Sila Kodiadukallum'

Essay – 2010 :'Thamilmannil Thirumanam'

Collection of Essays – 2011	:Marutha Nilamum Sila Pattampoochikalum’
Novel – 2011	:‘Thandavapuram’
Novel – 2014 (in press)	:‘Palkattu’
A volume of Short Stories – 2012	:‘Kappalkarar Veedu’
Novel – 2014	:‘Ellai Pidari’ (in Press)
Essary – 2014	:‘Vandal Unavukal’ (In Press)
Vandal Stories – 2014	;Three Volumes – A collection of short stories written by me. (in press)
Collection of Short Stories – 1999	:‘Thanjai Sirukathaikal’ (Ka.si. Venkadamani toYu.Ma. Vasuki) - Includes the master pieces of fifty short story writers their biographies and the review of all stories.Compilation of Short Stories:‘Thanjai Kathaikalanchiyam’ – Uu.Ve. Saminatha Iyyar to Sivakumar Muthaiah
Collection of Essays – 2001	:‘Venmaniyum 44 Pidi Sambalum’ – Compilation of criticism of sennel.
Novel – 2002	:Publication of the novel Thasikalin Mosa Valai (or) Mathipatta Mainar by Moovalur Ramamirthammal Published in 1932.
Folk Lores – 2008	:A Compilation of Short Stories of the Story Tellers of Kavanur and Ammaiyappan with the objective of East Thanjai.
Oral History – 2010	:Compilation of the Shorting of the service of the social workers. Awarded with Samesthiram Memorial Award for the writings for suppressed society.

AWARDS AND PUBLICATIONS FOR THE OVERALL WRITINGS

- 1) An Achievement award by Tanjore Ramasamy Mariammal Educational Trust in 2008.
- 2) The Best Novelist Award – Awarded in the Book Fair conducted by the Neiveli Lignite Mine.
- 3) Felicitated in the Golden Jubilee Publication of the Daily Thanimani under column “Thanjai Eentta Thangangal” in 2007. That column includes Solai Sundaraperumal with Kalingnar M. Marunanithi, Semmangudi Seenivasa Iyyar and Uu.Ve. Saminatha Iyyar
- 4) ‘Sennel’ was one among the best ten novels in Tamil Published in the Kumudham Deepavali Edition – 2006. The top ten includes “Pradhaba Muthaliyar Sarithiram” by Vethanayagam Pillai. The jury was Venkat Saminathan.
- 5) ‘Sennel’ was selected one of the best ten novels in Tamil by T.K. Sivasankaran published in the “Semmalar Pongal Edition” in 2006.
- 6) The Short Story “Mannasai” was prescribed for the Tamil Supplementary Reader from 1999 to 2012.
- 7) “Sennel” was included in the Syllabus for Graduate and Post Graduate courses in the universities such as Bharathithasan University, Madurai Kamaraj University, Bharathiyar University, Manomaniam Sundaranar University and some antinomies universities.
- 8) Scholars from different universities are doing research in my works.

TRANSLATION

- 1) The novel “Sennel” was translated in Malayalam by L.B. Samy.
- 2) The same novel “Sennel” was translated in English by Dr. Thomas. The Reviewer for this translation was the well known translator Latha Ramakrishnan.

PUBLISHERS :

- 1) Kamalam Publication, Tiruvarur.

- 2) Tamil Solai, Chennai.
- 3) Kavya, Bangalore
- 4) Sivasakthi, Nagai
- 5) Nivethitha Alaya, Chennai
- 6) New Century Book House, Chennai
- 7) Bharathi Puthakalayam, Chennai.

Note :- Above Bio-data of author is collected from internet as the author unable to contact on telephonically as well as by post..

பின்னிணைப்பு-8

சோலை சுந்தர பெருமாள் கதைகளில் பாத்திரப்படைப்பு--- அட்டவணை

வ. எண்	கதையின் தலைப்பு	முதன்மை மாந்தர்கள்	துணை மாந்தர்கள்	வந்து செல்லும் மாந்தர்கள்
மண் உருவங்கள் ----- சிறுகதைத் தொகுப்பு				
1.	ஆசை	பொன்னுச்சாமி	வீரம்மா	கோட்டைப்புறத்தான்
2.	எதிர்பார்ப்புகள்	தையம்மா	அய்யாவு	நாயர் சின்னப்பண்ணை வேதாச்சலம்
3.	வீட்டில் இல்லை	சிவானந்தம்	உஷா	-----
4.	வேர்	குப்பம்மாள்	செல்லாச்சி	தலையாரி
5.	காத்திருக்கிறாள்	அஞ்சலை	சிங்காரம்	சரோஜா
6.	உழைப்பு	அம்மாக்கண்ணு	பெரியான்	-----
7.	நிஜங்கள்	மூர்த்தி	பிச்சைக்காரன்	பேருந்து பயணிகள் சோடா விற்கும் சிறுவன்
8.	வேலை	சேகர்	ஜெயம்	அஞ்சலை செல்லதுரை செட்டியார்
9.	மண் உருவங்கள்	அங்காளம்மை	வீரபத்திரன்	கோதை
வண்டல் ---- சிறுகதைத் தொகுப்பு				
1.	கட்டில்	விசுவநாதன்	ராணி	பெரியகொத்தனார்
2.	வண்டல்	சிவசாமி	சிவசாமிமனைவி	சிவசாமிமகன்
3.	பொறம்போக்கிகள்	அம்மாசி	குப்பம்மா	எம்.எல்.ஏ.மகன் வெட்டிகண்ணியப்பன்
4.	இன்னார்க்கு இன்னார் என்று	சங்கரன்பிள்ளை	ஜானகி	ரமணி,சாந்தா ராகவன் மதிவதனி செல்வி அலங்காரம்
5.	தலைமுறைகள்	தோட்டாண்டி	கங்காணி	காண்டிராக்டர்
6.	கண்கள்	ஞானசம்பந்தன்	ரெகுபதி	ஹெட்மாஸ்டர்

7.	நிஜமனிதர்கள்	தங்கவேலு	முத்துக்கண்ணு	கண்டக்டர்
8.	புதுயுகம்	பாஸ்கர்	வசந்தா	பானுமதி
9.	∴ப்ராக்	சிவராமன்	சீதம்மா	சீனிவாசன் சாமிப்பிள்ளை மலர் லெட்சுமி
10.	தேடல்	அழகேசன்	பன்னீர்	-----
11.	காவிரியிலிருந்து கூவம் வரை	கோவிந்து	தனபாலு	சுசி

ஓராண்காணி ---- சிறுகதைத் தொகுப்பு

1.	இறுக்கம்	வள்ளி	வேலுப்பிள்ளை	ருக்குமணி முத்து
2.	பொறுத்திரு	கணேசம்புள்ள	வடுவாம்பாள்	ஆபிஸர்,வி.ஏ.ஓ., பெரியகொத்தனார்
3.	ரணம்	சாமிக்கண்ணு	சாமிக்கண்ணுமகன்	டாக்டர்,செட்டியார்
4.	கணப்பு	முத்தையாஆசாரி	காமாட்சி	-----
5.	புத்தி	செங்கம்மா	பேரன்	கண்டக்டர்
6.	தூண்	தேன்மொழி	இளையசோழன்	கல்யாணசுந்தரம் வாத்தியார்
7.	ஓராண்காணி	மலர்	கணவன்	மாமியார்
8.	இருப்பு	பொன்னுச்சாமி	மோகன்	அமுதா, எம்.எல்.ஏ.
9.	பொலி	காசிக்கோனாரு	மகன்	மருமகள் கோகிலா
10.	அக்கறை	பரசுராமன்	அம்மா	அப்பா,முத்துவேலு
11.	வேலி	ரகுபதிவாத்தியார்	மக்கடைசாமிநாதன்	வெங்கிடசாமிபுள்ள
12.	வைக்கப்போரும் கடாவடிக்கு வாக்கப்பட்டவளும்	பாக்கியம்	முத்தண்ணன்	வேலுச்சாமி
13.	புயல்	சிங்காரம்	வேதாம்பாள்	மகன், மருமகள்

ஒரு ஊரும் சில மனிதர்களும் ----- சிறுகதைத் தொகுப்பு

1.	பொன்கூடு	சிவகுருநாதன்	சரசு	மாமனார்,மாமியார்
2.	பட்டா	சின்னகுஞ்சான்	செங்கம்மா	வி.ஏ.ஓ.,ரிஜிஸ்ட்ரர்
3.	உழவு	காத்தமுத்து	மனைவி	மகள் ,மருமகன், மகன்
4.	நாளைய	கதிரேசன்	கோதை	சிவசங்கரன்
5.	நிலாக்காலம்	அஞ்சலை	மாரிமுத்து	மணிவாசகம்

6.	ஒரு ஊரும் சில மனிதர்களும்	பொன்னுச்சாமி நாடார்	மகன் சங்கர்	கார்த்தி
7.	பிழைப்பு	சீனிவாசன்	நடராசன்	வாத்தியாரு
8.	காத்திருக்கிறாள்	சாமிக்கண்ணு	செல்லாச்சி	-----
9.	வெள்ளாடுகளும் சில கொடி ஆடுகளும்	நாச்சிமுத்து வாத்தியாரு	மகன் பிரபு	ஜெயா

பின்னிணைப்பு-9

சோலை சுந்தர பெருமாள் சிறுகதைகளின் அமைப்பு முறை:-

நீண்ட சிறுகதைகள்		அளவான சிறுகதைகள்		சின்னஞ்சிறு சிறுகதைகள்	
சிறுகதையின் பெயர்	பக்கம்	சிறுகதையின் பெயர்	பக்கம்	சிறுகதையின் பெயர்	பக்கம்
ப்ராக்	20	ஆசை	14	வீட்டில் இல்லை	5
கண்கள்	18	எதிர்பார்ப்புகள்	11	உழைப்பு	6
காத்திருக்கிறாள் (ஒ.ஊ.சி.ம.)	29	காத்திருக்கிறாள் (ம.உ.)	13	மண் உருவங்கள்	5
வெள்ளாடுகளும் சில கொடி ஆடுகளும்	26	வேலை	14	பொறம்போக்கிகள்	8
கட்டில்	16	இன்னார்க்கு இன்னார் என்று...	10	தலைமுறைகள்	6
இறுக்கம்	17	புதுயுகம்	12	நிஜமனிதர்கள்	6
ஓராண்காணி	18	வண்டல்	11	தேடல்	9
வைக்கப்போரும் கடாவடிக்கு வாக்கப்பட்டவளும்	17	பொறுத்திரு	13	காவிரியிலிருந்து கூவம் வரை	9
		ரணம்	10	கணப்பு	9
		தூண்	11	புத்தி	9
		இருப்பு	11	போலி	9
		அக்கறை	14	புயல்	9
		வேலி	13		

சோ.தர்மன் - சோலைசுந்தரபெருமாள் சிறுகதைகள் ஒப்பாய்வு

அழகப்பாபல்கலைக்கழகத்தமிழ் முனைவர் (Ph.D.) பட்டத்திற்குப்
பகுதிநிறைவாக அளிக்கப் பெறும் ஆய்வேடு.

ஆய்வாளர்

செ.உமாமகேஸ்வரி

பதிவுஎண்:- 513/2012

நெறியாளர்

முனைவர் கா.பாஸ்கரன்

தமிழ் உயராய்வு மையம்

அழகப்பா அரசு கலைக் கல்லூரி

காரைக்குடி

அழகப்பா பல்கலைக்கழகம்

தேசியத் தர நிர்ணயக் குழுவின் மூன்றாம் சுற்றுத் தர மதிப்பீட்டில் A+(CGPA.3.64) தகுதிபெற்றது,

காரைக்குடி- 630003

தமிழ்நாடு - இந்தியா

மே— 2018

முடிவுரை

முடிவுரை

உலக இலக்கிய வரலாற்றில் சிறுகதை என்ற கூறு பழமையானது. ஆரம்ப காலங்களில் வாய்மொழியாக கூறப்பட்டு வந்த சின்னஞ்சிறு கதைகள் நாளடைவில் எழுத்துருவாக்கப்பட்டு சிறுகதையாக வடிவம் கொண்டன. குறுகிய கால இடைவெளியில் வாழ்வியல் நிகழ்வுகளை எளிய பாத்திரப்படைப்பின் மூலம் ரத்தினச் சுருக்கமாக உணர்த்துவது சிறுகதை எனலாம். அத்தகைய சிறுகதைகள் தொடக்க காலங்களில் மிகப்பெரிய தாக்கங்களை ஏற்படுத்தவில்லை. ஆனால் தற்போதைய இயந்திர வாழ்க்கைச் சூழலுக்கு இடையே மிகக் குறுகிய கால இடைவெளியில் மக்களைச் சிந்திக்க வைக்க, அவர்களை ஒரு புள்ளியில் சேர்க்க அனைவராலும் முடிவது இல்லை. சிறப்பாக வடிவமைக்கப்பட்ட சிறுகதைகள் இத்தகைய பணியைச் சரியாகச் செய்து முடிக்கின்றன.

விற்பனையை மட்டுமே நோக்கமாகக் கொண்ட இதழ்களின் வரிசையிலிருந்து மாறுபட்டு சமுதாய அக்கறையோடு படைக்கப்பட்ட சிறுகதைகளாக நம் ஆய்விற்குரிய சோ.தர்மன் மற்றும் சோலை சுந்தரபெருமாள் அவர்களின் படைப்புகள் விளங்குகின்றன.

சோ.தர்மன் அவர்கள் தூத்துக்குடி மாவட்டம் எட்டையபுரம் வட்டம் உருளைக்குடி என்னும் ஊரில் வேளாண் குடும்பத்தில் பிறந்தவர். வேளாண் குடும்பத்தில் பிறந்திருந்தாலும் ஒரு கூத்துக் கலைஞரின் மகனாக கதை கேட்டு வளர்ந்தவர்.

சோ.தர்மன் தனது சிறந்த சிறுகதைக்கான ‘இலக்கியச்சிந்தனை விருது’, ‘கதா’ விருது, தமிழ்நாடு அரசின் விருது, கனடா இலக்கியத் தோட்டம் விருது,திருப்பூர் தமிழ்ச்சங்க விருது எனப் பல விருதுகளையும், பாராட்டுகளையும் பெற்றுள்ளார். சிறந்த சிறுகதைகள், நாவல்கள், திறனாய்வு நூல்களையும் படைத்துள்ளார்.சமீபத்தில் புகழ்பெற்ற தமிழ் வாரஇதழ் ஆனந்த விகடன் இவருக்கு விருது வழங்கி கௌரவப்படுத்தியுள்ளது.

சோலை சுந்தரபெருமாள் அவர்கள் திருவாரூர் மாவட்டத்தில் காவனூர் என்னும் ஊரில் வேளாண் குடும்பத்தில் பிறந்தவர். தனது ஊரின் பெயரான ‘சோலை’ என்பதை தன் பெயருக்கு முன்னோட்டாகச் சேர்த்துக் கொண்டார்.

தனது படைப்புகளுக்காக தமிழக அரசின் விருது, கலை இலக்கியப் பெருமன்றத்தின் விருது, முற்போக்கு எழுத்தாளர் சங்க விருது எனப் பல விருதுகளையும், பாராட்டுகளையும் பெற்ற இவர், சிறந்த சிறுகதைகள், நாவல்கள், திறனாய்வு நூல்கள் சிலவும் படைத்துள்ளார்.

ஆய்விற்கு எடுத்துக் கொள்ளப்பட்ட சிறுகதைகளின் ஆசிரியர்கள் இருவருமே வேறுபட்ட பகுதியைச் சார்ந்தவர்களாக இருந்த போதிலும் இவர்களது படைப்பின் நோக்கம் சராசரி மனிதனின் வாழ்வியல் நிகழ்வுகளையும், அதில் ஏற்படக் கூடிய சிக்கல்களுக்கான தீர்வை வழங்கக் கூடியதாகவும் அமைந்துள்ளது.சோ.தர்மன் மற்றும் சோலை சுந்தரபெருமாள் இருவருமே சமுதாயத்தில் நிகழக்கூடிய ஏற்றத்தாழ்வுகளை தங்களது கதைகளில் தங்களுக்கே உரிய நடையில் கதைக்கருவாக படைத்து பாத்திரங்களின் வழியாக எடுத்துரைத்துள்ளனர்.

கேளிக்கைக்காகவும், பொழுது போக்கையுமே மையமாகக் கொண்ட
படைப்புகள் படைக்கப்படுகின்ற தற்காலச் சூழலில் சமூக அக்கறையுடன்
பொருளாதாரத்தில் பின்தங்கிய மக்களின் வாழ்க்கை நிலையை ஆசிரியர்கள்
இருவரும் தமது கதைகளின் பின்னணியாகக் கொண்டு தனது படைப்புகளைப்
படைத்துள்ளனர்.

சோ.தர்மன், சோலை சுந்தரபெருமாள் இருவருமே கிராமத்து மக்களின்
இயல்பான வாழ்க்கை முறைகளை தமது கதைகளில் பதிவு
செய்துள்ளனர்.பொருளாதார பாதுகாப்பற்ற ஏழை மக்கள் தங்களது குடும்பங்களின்
தினசரி உணவிற்கே அன்றாடம் பெறக்கூடிய தினக்கூலியின் மூலம் நிறைவு
செய்கின்ற அவல நிலையை ஆசிரியர்கள் தங்களது கதைகளில்
வெளிக்காட்டியுள்ளனர். இரண்டு கதாசிரியர்களும் தங்களது வட்டார வழக்கு
நடைகளைப் பயன்படுத்தி தங்களது படைப்புகளைப் படைத்துள்ளனர். இதன் மூலம்
பிற பகுதியினர் தூத்துக்குடி மற்றும் திருவாரூர் வட்டார வழக்குகளை அறிந்து
கொள்ள வாய்ப்பாக உள்ளது.

அரசு அலுவலங்களில் வாழ்வின் கடைநிலையில் வாழும் ஏழை, எளிய
மக்களுக்கு இழைக்கப்படும் அவலங்களைத் தனது படைப்புகளில் இரு
படைப்பாளர்களுமே கையாண்டுள்ளனர். வாழ்வின் அடித்தட்டு மக்கள் தங்களது
ஏழ்மை நிலையிலும் செம்மையாக வாழ வேண்டும் என்ற கருத்தை இரண்டு
ஆசிரியர்களது கதைகளிலும் வெளிக்காட்டியுள்ள பாங்குதனி மனித வாழ்வில்
ஒழுக்கமும், நெறிபிறழாமையும் அனைவருமே கடைபிடிக்க வேண்டிய ஒன்றாக
சுட்டிக்காட்டியுள்ளது குறிப்பிடத்தக்கது. சாதிய ஏற்றத்தாழ்வுகளால் ஏற்படும்

பாதிப்புகளையும், அதன் காரணமாக உண்டாகும் விளைவுகளையும் சோ.தர்மனது கதைகள் வழி அறிய முடிகிறது. கல்வியினால் ஏற்படும் பயன்களையும், பெண்கல்வியின் அவசியத்தையும், வெறும் ஏட்டுக் கல்வியினால் எந்தப் பயனும் இல்லை என்பதையும் விளக்குவதாக சோலை சுந்தரபெருமாள் தனது கதைகளில் பதிவு செய்துள்ளமை குறிப்பிடத்தக்கது. பெண் தொழிலாளர்கள் படும் துன்பங்களையும், அவர்கள் வேலை பார்க்கும் இடங்களில் சந்திக்கும் பிரச்சினைகள் மற்றும் உரிமை மீறல்களையும் எடுத்துரைப்பதன் மூலமாக இருவரது கதைகளுமே பெண்ணியத்தின் குரலாக ஒலிக்கிறது.

ஆண்கள் துணையின்றி பெண்கள் வாழ வேண்டிய இக்காலச் சூழலில் அவர்கள் வெளியிடங்களில் சந்திக்கின்ற பிரச்சினைகள், குடும்பத்தில் சக பெண்களால் ஏற்படும் மனச்சுமைகள், தொழிலில் அடையக்கூடிய இன்னல்கள், பிள்ளைகளால் ஏற்படும் மனக்குழப்பங்கள் போன்றவற்றை சோ.தர்மன், சோலை சுந்தரபெருமாள் இருவரது சிறுகதைகளுமே விளக்குகிறது.முற்போக்கு சிந்தனையுடன் இரு எழுத்தாளர்களுமே பெண்களுக்கு நேரக்கூடிய இன்னல்களையும், அவர்களுக்கு நேரும் தொழில்சார்ந்த அவலங்களையும், மிக எளிய நடையில் கையாண்டுள்ள விதம் குறிப்பிடத்தக்கது.

நாட்டின் பொருளாதார வளர்ச்சிக்கு நவீன ஆலைகளும், தொழில்நுட்பங்களும் உதவக்கூடியனவாக இருந்தாலும், அவற்றின் மூலம் சூற்றுப்புறச்சூழல் மற்றும் இயற்கை வளங்களுக்கு நேரக்கூடிய கேடுகளையும்,அதன் மூலம் மக்களுக்கு வரக்கூடிய துன்பங்களையும் சோ.தர்மன் அவர்கள் தமது கதைகளில் வெளிக்காட்டியுள்ள போக்கு இன்றைய சூழலுக்கு மிகவும் முக்கியத்துவம் வாய்ந்த

கருத்தாக அறியப்படுகிறது.உலகம் வெப்பமயமாதல் பற்றி அதிகம் பேசப்படும் இன்றைய கால கட்டத்தில் மிகவும் அவசியமான ஒன்றான மரங்கள் வளர்ப்பது குறித்தும்,அதன் முக்கியத்துவத்தையும் தங்களது கதைப்பாத்திரங்களின் மூலமாக கதாசிரியர்கள் வெளிப்படுத்தியுள்ளது வரவேற்கத்தக்கது.இரு ஆசிரியர்களின் படைப்புகளிலும் தற்காலச் சூழலுக்கு மிகவும் தேவையான சுற்றுப்புறச்சூழல் மீதான தங்களது அக்கறையையும் அதைக் காப்பதற்கான விழிப்புணர்வையும் எடுத்தாண்டுள்ளது போற்றுவதலுக்குரியது.

தனிக்குடும்பமே வாழ்வியல் நடைமுறையாக மாறிவிட்ட இன்றைய சூழலில், உறவுகளின் முக்கியத்துவம் குறித்தும், அவற்றைப் பேண வேண்டிய அவசியத்தையும் தமது கதைகளில் ஆசிரியர்கள் கையாண்டுள்ள விதம் இன்றைய காலகட்டத்தின் அவசியமாகும்.கணவன் மனைவி இருவரிடையே உருவாகக்கூடிய சிறுகருத்து வேறுபாடுகளினால் உண்டாகக்கூடிய உறவுச்சிக்கல்களை இரு ஆசிரியர்களுமே தங்களது கதைக்களமாக படைத்து, மிக கவனமாகவும், சமுதாய பொறுப்புடனும் வெளிக்காட்டியுள்ளனர்.

நம்பிக்கைகள் என்பவை மக்களது மனது தொடர்புடையவை. அவை அடுத்தவரை பாதிக்காதவரை நல்லது. பிறரது நலனைப் பாதிப்பவையாக அமைந்தால் அவை மூடநம்பிக்கையாக மாறுகின்றன. சோ.தர்மன், சோலை சுந்தரபெருமாள் இருவரும் தத்தமது கதைகளில் மூடநம்பிக்கைகளைக் கூறி, அதனை எதிர்க்கும் கதைமாந்தர்களைப் படைத்துள்ளனர். கல்வி என்பது வாழ்நாள் முழுவதும் தொடரக் கூடியது. ஆனால் ஏழை மக்களுக்கு தங்களது அடிப்படைக் கல்வியைக் கூட கற்க முடியாமல் ஏற்படக்கூடிய இன்னல்களை சோலை

சுந்தரபெருமாள் தனது கதைகளில் வெளிக்காட்டி, படிப்பின் மேன்மையை மக்களுக்கு எடுத்துரைத்துள்ளார்.

விவசாயம் என்பதே கேள்விக்குறியாக உள்ள இக்காலகட்டத்தில் வேளாண் பெருமக்களுக்கு நேரக்கூடிய இன்னல்களையும், அரசு அதிகாரிகள் மற்றும் அரசியல் தலையீடுகளால் அவர்களுக்கு இழைக்கப்படும் கொடுமைகளையும் சோலை சுந்தரபெருமாள் தனது படைப்புகளில் சாடியுள்ளதன் மூலம் அவர்களின் தற்காலச் சூழ்நிலையை உலகறிய வெளிச்சம் போட்டுக்காட்டுவதாக உணரமுடிகிறது.தற்கால கிராமத்து இளைஞர்கள் வேலைவாய்ப்பிற்காக நகரத்திற்கு வந்தபின்பு கிராமத்து வாழ்க்கைக்காக ஏங்கும் மனப்பான்மையை இரண்டு படைப்பாளர்களுமே தமது பாத்திரங்களின் வாயிலாகப் படைத்துள்ளது நிகழ்காலச் சூழலையும், ஒரு தனிமனிதனின் இயலாமையையும் வெளிக்கொணர்வதாக அமைந்துள்ளது.

ஆய்வுச் சிறுகதைகளில் சோ.தர்மன் கதைகள் தூத்துக்குடி மாவட்ட மக்கள் தீப்பெட்டித் தொழிற்சாலைத் தொழிலை முக்கியமாகக் கொண்டுள்ளனர் என்பதைச் சுட்டியுள்ளார். சோலை சுந்தரபெருமாள் கதைகள் திருவாரூர் மாவட்ட மக்கள் வேளாண் தொழிலை முக்கியமாகக் கொண்டுள்ளனர் என்பதைச் சுட்டியுள்ளார்.பாத்திரங்களின் இயல்பினையும் தன்மையையும் குறிக்கப் பழமொழிகள்,சொலவடைகள், நாட்டுப்புறப்பாடல்கள் ஆகியவற்றை சோலை சுந்தரபெருமாள் உத்திகளாகப் பயன்படுத்தி இருக்கிறார். ஆனால் சோ.தர்மனது கதைகளில் இத்தகைய உத்திகள் காணப்படவில்லை.

சோ.தர்மன் புராண, இதிகாச மற்றும் வரலாற்று சம்பவங்களை

அடிப்படையாகக் கொண்டும், அதனுடன் தொடர்புபடுத்தியும் தனது கதைநிகழ்வுகளை அமைத்துள்ளார். இவரது ‘அன்பின் சிப்பி’ சிறுகதை மருது சகோதரர்களின் வாழ்க்கை சம்பவத்தின் ஒரு பகுதியை அடிப்படையாக வைத்தும், ‘சாபம்’ சிறுகதை அரிச்சந்திரன் கதையினையும் மையப்படுத்தி உருவாக்கியுள்ளது குறிப்பிடத்தக்கது. சோலை சுந்தரபெருமாள் சிறுகதைகளில் நம் ஆய்வுக்குரியவற்றில் இத்தகைய புராண, இதிகாச மற்றும் வரலாற்று சம்பவங்களை அடிப்படையாகக் கொண்ட உத்தி அமைப்புகள் காணப்படவில்லை என்பது இங்கு நினைவு கூறத்தக்கது.

தர்மன் சிறுகதைகள் பெரும்பாலும் சின்னஞ்சிறு கதைகளாக அமைந்துள்ளன. சோலை சுந்தரப் பெருமாள் நீண்ட சிறுகதைகள், அளவான கதைகள் மற்றும் சின்னஞ்சிறு கதைகள் என்ற மூன்று வகையான சிறுகதை அமைப்பிலும் நம்பிக்கை கொண்டு அமைத்துள்ளார். தர்மன் சிறுகதைகளில் நீண்ட சிறுகதைகள் மிகக் குறைவாகவே காணப்படுகின்றன. சின்னஞ்சிறு கதைகளின் மூலமும் மக்களுக்குத் தேவையான கருத்தைக் கூறி சமூக மாற்றத்தை ஏற்படுத்தமுடியும் என நம்புகிறார் தர்மன். எனவே தர்மனின் கதைகள் குறைந்த பக்க அளவைக் கொண்டுள்ளன.

கதைமாந்தர் படைப்பாலும் கதைக்கருவிற்கு வலிமை ஏற்படும். சோ.தர்மன் மற்றும் சோலை சுந்தரபெருமாள் இருவரும் தமது கதைகளில் கரு அழுத்தம் பெறும் வகையில் கதைமாந்தர்களின் படைப்புகளை அமைத்துள்ளனர். சிலவற்றில் மேம்போக்காக கதைமாந்தர்கள் உலவுகின்றனர். சோ.தர்மன் கதைகளில் வாசகர்களின் மனதில் நீங்கா இடம்பிடிக்கக் கூடிய வகையில் அழுத்தமான பாத்திரங்களையும், மாதிரிப் பாத்திரங்களையும், விலங்குகள், பறவைகள்

பாத்திரங்களாக் கொண்ட அ.ஃறிணைப் பாத்திரங்களையும் படைத்துள்ளார். சோலை சுந்தரபெருமாள் கதைகளிலும் அழுத்தமான பாத்திரங்களும், சமுதாயத்திற்கு உதாரணமாக விளங்கக்கூடிய மாதிரிப் பாத்திரங்களும் படைக்கப்பட்டிருந்தாலும், அ.ஃறிணை பாத்திரங்களைக் கொண்டகதைகளையும், ஆன்மிக செய்தியை வெளிப்படுத்தக் கூடிய பாத்திரங்களையும் படைக்கவில்லை என்பது இங்கு நோக்கத்தக்கதாகும்.

இரு ஆசிரியர்களுமே தங்களது படைப்புகள் மூலமாக தாம் பிறந்த மண்ணின் பெருமையையும், அங்கு வாழும் மக்களின் வாழ்க்கைச் சூழல் மற்றும் அவர்களது வாழ்வாதாரத்தில் ஏற்படும் சிக்கல்களையும் வெளிச்சம் போட்டுக்காட்டியுள்ளார். சோலை சுந்தரபெருமாள் பழமொழிகள் வாயிலாக தனது கதை ஓட்டத்திற்கு மெருகேற்றியுள்ளார். அதே சமயம் சோ.தர்மனது கதைகளில் இத்தகைய போக்கு காணப்படவில்லை. சோ.தர்மன் தனது கதைநடையில் உவமைகள் மூலமாக வலு சேர்த்துள்ளார். இத்தகைய போக்கு சோலை சுந்தரபெருமாள் கதைகளில் காணப்படவில்லை.

எதிர்கால ஆய்வுக்களங்கள்

நமது நாட்டின் ஆணிவேராகத் திகழக்கூடிய வேளாண் மக்கள் கடும் இன்னல்களுக்கு இடையில் வசித்துவரும் இன்றைய சூழலில் ஆசிரியர்கள் இருவரது படைப்புகளுமே வேளாண் மக்களை மையமாக வைத்தே புனையப்பட்டுள்ளது. மேலும் வேளாண்மை நலிவடையும் போது அதைச்சார்ந்த மக்கள் வேறு மாற்றுத் தொழிலுக்கு இடம் மாறுவது தவிர்க்க முடியாத ஒன்றாகும்.

அத்தகைய மாற்றங்கள் நிகழும் போது உண்டாகக் கூடிய பிரச்சனைகள், அதனால் உருவாகும் சமூக மாற்றம், பொருளாதாரச் சிக்கல்கள், கிராமங்களில் இருந்து இடம்பெயரும் மக்களால் நகரங்களில் ஏற்படக் கூடிய மக்கட்தொகை நெருக்கம் மேலும் அதன் மூலம் உருவாகும் சமுதாய சீரழிவுகள் ஆசிரியர்களால் படைப்புத்தளங்களாக கையாளப்பட்டுள்ளதை ஆராய்ந்துள்ள இவ்வாய்வு எதிர்கால ஆய்வுகளுக்குக் களம் அமைத்துக் கொடுக்கிறது.